РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците

(Обн., ДВ, бр. 53 от 2012 г.; изм., бр. 66 от 2013 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 2014 г. - бр. 61 от 2014 г.; изм. и доп, бр. 98 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г., бр. 105 от 2016 г., бр. 13, 85, 88 и 102 от 2017 г. бр. 53, 77 и 98 от 2018 г., бр. 1, 25, 56 и 81 от 2019 г. и бр. 105 от 2020 г.)

§ 1. В чл. 1 ал. 1 се изменя така:.

„(1) Този закон регламентира мерките и контрола за защита на околната среда и човешкото здраве чрез предотвратяване или намаляване на образуването на отпадъци, както и на вредното въздействие от образуването и управлението на отпадъците, и чрез намаляване на цялостното въздействие от използването на ресурси и чрез повишаване ефективността на това използване, което ще способства за прехода към кръгова икономика и за гарантиране на дългосрочната конкурентоспособност.“

§ 2. В чл. 2, ал. 2, т. 7 се създава буква „д“:

„д) вещества, които са предназначени за употреба като фуражни суровини, съгласно определението в чл. 3, параграф 2, буква „ж“ от Регламент (ЕО) № 767/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно пускането на пазара и употребата на фуражи, за изменение на Регламент (ЕО) № 1831/2003 на Европейския парламент и на Съвета, за отмяна на Директива 79/373/ЕИО на Съвета, Директива 80/511/ЕИО на Комисията, директиви 82/471/ЕИО, 83/228/ЕИО, 93/74/ЕИО, 93/113/ЕО и 96/25/ЕО на Съвета, както и на Решение 2004/217/ЕО на Комисията (ОВ, L 229 от 1 септември 2009 г., стр. 1), наричан по-нататък “Регламент (ЕО) № 767/2009”, и които не се състоят от или съдържат странични животински продукти.”

§ 3. В чл. 4, ал. 2 накрая се добавя „или с наредба на Министерския съвет“.

§ 4. В чл. 5 се правят следните изменения:

1. Алинеи 1-3 се изменят така:

„(1) Определени отпадъци престават да бъдат отпадъци по смисъла на § 1, т. 17 от Допълнителните разпоредби, когато са подложени на рециклиране или друга дейност по оползотворяване и когато отговарят на следните условия:

1. веществото или предметът трябва да се използва за специфични цели;

2. за веществото или предмета съществува пазар или търсене;

3. веществото или предметът отговарят на техническите изисквания за специфичните цели и са в съответствие с нормативните изисквания и стандарти, приложими към продуктите;

4. употребата на веществото или предмета няма да доведе до вредно въздействие върху околната среда или човешкото здраве.

(2) Когато в законодателството на Европейския съюз не са установени задължителни критерии за прилагането на условията по ал. 1, определени отпадъци престават да бъдат отпадъци в случаите, определени с наредбите по чл. 13, ал. 1 и чл. 43 или с наредба на министъра на околната среда и водите, когато съответните отпадъци са извън техния обхват, при спазване на критерии, които отчитат евентуалните вредни въздействия върху околната среда и човешкото здраве, произтичащи от веществото или предмета, и задължително включват:

1. допустими отпадъци, използвани като суровини за дейностите по оползотворяване;

2. разрешени процеси и техники на обработка;

3. критерии за качество на престаналите да бъдат отпадъци материали, получени от дейности по оползотворяване, в съответствие с приложимите стандарти за продуктите, включително пределно допустими стойности за замърсителите, когато това е необходимо;

4. изисквания по отношение на системите за управление за доказване на съответствие с критериите за край на отпадъка,

включително за контрола на качеството, самонаблюдението и акредитацията, когато е уместно, и

5. изискване за декларация за съответствие.

(3) Отпадък по ал. 1 се отчита за изпълнение на целите за оползотворяване и рециклиране, когато са изпълнени изискванията за край на отпадъка по този закон и по съответната наредба по ал. 2."

2. Алинея 4 се отменя.

§ 5. Създава се чл. 5а:

„Чл. 5а. (1) Всяко лице гарантира, че веществото или предметът отговаря на съответните изисквания съгласно приложимото законодателство относно химичните вещества и продукти, когато:

1. употребява за първи път вещество или предмет, който е престанал да бъде отпадък и не е бил пуснат на пазара, или

2. пуска вещество или предмет на пазара за първи път, след като е престанал да бъде отпадък.

(2) Условията по чл. 5, ал. 1 трябва да бъдат изпълнени, преди законодателството относно химичните вещества и продукти да е станало приложимо по отношение на вещество или предмет, който е престанал да бъде отпадък."

§ 6. В чл. 6 се създава се ал. 4:

„(4) За предоставяне на стимули за прилагането на йерархията по ал. 1 могат да се използват икономически инструменти и мерки като например:

1. схеми за разширена отговорност на производителя за различните видове отпадъци и мерки за увеличаване на тяхната ефективност, ефективността на разходите и управлението;

2. схеми за обратно изкупуване и други мерки за насърчаване на ефективното събиране на използвани продукти и материали;

3. добро планиране на инвестициите в инфраструктура за управление на отпадъците, включително чрез фондовете на Европейския съюз;

4. устойчиво възлагане на обществени поръчки за насърчаване на по-добро управление на отпадъците и на използването на рециклирани продукти и материали;

5. премахване на субсидиите, които не са в съответствие с йерархията на отпадъците;

6. подкрепа за научни изследвания и иновации в авангардни технологии за рециклиране и преработване."

§ 7. В чл. 7, ал. 5 накрая се добавя „и наредбите по чл. 13, ал. 1".

§ 8. В чл. 8 ал. 4 се изменя така:

„(4) Когато опасните отпадъци са смесени по начин, който противоречи на изискванията на този закон, се извършва разделяне, при условие че това е технически възможно и необходимо за спазване изискванията на чл. 1, ал. 3. Когато разделянето не е необходимо, смесените отпадъци се третират от лица, притежаващи разрешение или комплексно разрешително по чл. 35 за дейности с тях."

§ 9. В чл. 11 се създава ал. 15:

„(15) Лицата по ал. 1 предприемат мерки за селективно разрушаване на строежи, за да се създаде възможност за отделянето и безопасното третиране на опасните вещества и улесняване на повторната употреба и висококачественото рециклиране чрез избирателното отстраняване на материали, както и гарантиране създаването на системи за сортиране за отпадъците от строителство и разрушаване и най-малко за дървесина, минерални съставки (бетон, тухли, плочки и керамични изделия, камъни), метали, стъкло, пластмаса и гипс."

§ 10. В чл. 13 се създава ал. 6:

„(6) В наредбите по ал. 1 се определят и:

1. изискванията към лицата по чл. 14, ал. 1 и 2 относно териториалния им обхват на дейност и обхвата относно продуктите и материалите, без да се ограничават до територии, в които събирането и управлението на отпадъци е най-рентабилно, и изискванията за осигуряване в съответната територия на подходяща наличност на системи за събиране на отпадъци;

2. ролите и отговорностите на всички заинтересовани участници, включително на лицата по чл. 14, ал. 1, на лицата по чл. 14, ал. 2, на частните или публични оператори, действащи в областта на отпадъците, на органите на местно самоуправление и когато е целесъобразно, на операторите, осъществяващи повторна употреба и подготовка за повторна употреба, и на предприятията по Закона за предприятията на социалната и солидарна икономика;

3. целите за управлението на отпадъците в съответствие с йерархия за управление на отпадъците по чл. 6, ал. 1, в т.ч. количествените цели относно отпадъците от опаковки, излязло от употреба електрическо и електронно оборудване (ИУЕЕО), излезли от употреба моторни превозни средства (ИУМПС), негодни за употреба батерии и акумулатори (НУБА), и други видове масово разпространени отпадъци, както и други количествени и/или качествени цели, които се отнасят за схемата за разширена отговорност на производителя."

§ 11. В чл. 14 се създават ал. 9-15:

„(9) Лицата по ал. 1 финансират разходите за функционирането на системите по чл. 15, които не надвишават разходите за предоставяне на услугите по управление на отпадъците, които са определени по прозрачен разходно-ефективен начин.

(10) Разходите, които се покриват от лицата по ал. 1, и/или критериите за определяне на възнаграждението към лицата по ал. 2, т. 2 се определят в наредбите по чл. 13, ал. 1 и включват най-малко:

1. разходите във връзка с дейностите по разделно събиране на отпадъци и тяхното последващо превозване и третиране, в т.ч. постигането на посочените в наредбите по чл. 13, ал. 1 цели, и разходите за инвестиции в поддържане и развитие на системите за разделно събиране;

2. разходите по събирането на информация и докладването на данни, извършване на одити и др.;

3. разходите за образователни кампании, информационни дейности и популяризиране на разделното събиране.

(11) В наредбите по чл. 13, ал. 1 се определят и случаите, в които възнагражденията, които лицата по ал. 1 заплащат на организацията по оползотворяване, се диференцират по отношение на

отделните продукти или групи от сходни продукти, отчитайки тяхната устойчивост, пригодност за ремонтиране, пригодност за повторна употреба и рециклиране, както и наличието на опасни вещества.

(12) Организациите по оползотворяване оповестяват на интернет страницата си минимум следната информация:

1. режим на собственост и членство;

2. размер на определено възнаграждение за пуснати на пазара продукти, в брой или тон;

3. процедура за избор на оператори по управление на отпадъците;

4. постигане на съответните цели по наредбите по чл. 13, ал. 1.

(13) Лицата, изпълняващи задълженията си индивидуално, притежаващи разрешение по чл. 81, оповестяват на интернет страницата си информацията по ал. 12, т. 4.

(14) При предоставянето на информация на обществеността съгласно ал. 12 и 13 следва да се запази поверителност на търговска информация, когато такава поверителност е предвидена в закон или в акт на Европейския съюз.

(15) Алинея 1 не се прилага за лицата, които пускат на пазара текстил и обувки втора употреба.“

§ 12. Създава се чл. 14а:

„Чл. 14а. (1) Лице по чл. 14, ал. 1, със седалище в друга държава - членка на Европейския съюз, което пуска на пазара на Република България продукти, след употреба на които се образуват масово разпространени отпадъци, определени с наредбите по чл. 13, ал. 1, може да назначи с писмен договор юридическо или физическо лице със седалище, съответно с постоянен адрес, на територията на страната в качеството му на упълномощен представител, който да изпълнява задълженията му по закона и подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане, произтичащи от разширената отговорност на производителя.

(2) Един и същ упълномощен търговски представител може да представлява няколко различни лица по ал. 1 за различни видове продукти.“

§ 13. В чл. 18, ал. 2 се създава изречение трето:

„Докладите включват минимум фактически констатации относно:

1. финансово управление, включително спазването на изискванията на чл. 14, ал. 9 и 10;

2. качеството на данните, събирани и съобщавани в съответствие с изискванията на глава четвърта, раздел I и с изискванията на Регламент (ЕО) № 1013/2006."

§ 14. В чл. 19, ал. 3 се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 9 се изменя така:

„9. организирането на разделно събиране на опасните битови отпадъци извън обхвата на наредбите по чл. 13, ал. 1 и предаването им за оползотворяване и/или обезвреждане;".

2. В т. 13 след числото „15" се поставя запетая и се добавя „както и подходяща информация относно мерките за предотвратяването на отпадъци и предотвратяването на нерегламентираното изхвърляне на отпадъци".

§ 15. Член 30 се изменя така:

„Чл. 30. (1) Лицата, при чиято дейност се образуват, събират, транспортират и/или третират отпадъци, предприемат необходимите мерки за подготовка за повторна употреба, рециклиране или други дейности по оползотворяване на отпадъците в съответствие с йерархията за управление на отпадъците по чл. 6, ал. 1 и при спазване на изискванията на чл. 1, ал. 3.

(2) Когато е необходимо за спазването разпоредбата на ал. 1 и за улесняване или подобряване на подготовката за повторна употреба, рециклирането или другите дейности по оползотворяване, отпадъците се събират разделно и не се смесват с други отпадъци или други материали с различни свойства.

(3) Изключения от изискването по ал. 2 се допускат при условията на този закон или наредбите по чл. 13, ал. 1, ако е изпълнено поне едно от следните условия:

1. съвместното събиране на някои видове отпадъци не засяга техния потенциал да бъдат подложени на подготовка за повторна употреба, рециклиране или други дейности по оползотворяване в съответствие с чл. 6, ал. 1 и след приключване на тези дейности води до резултати с подобно качество на това, което се постига при разделното събиране;

2. разделното събиране на отпадъци не дава най-благоприятните за околната среда резултати, като се има предвид цялостното въздействие върху околната среда от управлението на съответните потоци от отпадъци;

3. разделното събиране не е технически осъществимо, предвид добрите практики при събирането на отпадъците;

4. разделното събиране би довело до несъразмерни икономически разходи, като се имат предвид:

а) разходите във връзка с вредните въздействия върху околната среда и човешкото здраве вследствие на смесеното събиране и третиране на отпадъците;

б) потенциалът за подобрения на ефикасността при събирането и третирането на отпадъците;

в) приходите от продажбата на вторични суровини;

г) прилагането на принципа „замърсителят плаща“ и разширената отговорност на производителя.

(4) Изключенията по ал. 3 могат да се преразглеждат, като се вземат предвид добрите практики при разделното събиране на отпадъците и други достижения в управлението на отпадъците.

(5) Забранява се изгарянето на отпадъците по чл. 31 и 34, които се събират разделно с цел тяхната подготовка за повторна употреба и рециклиране, с изключение на отпадъците, образувани от последващите действия по третирането на разделно събраните отпадъци, за които изгарянето дава най-благоприятни за околната среда резултати съгласно йерархията на отпадъците по чл. 6, ал. 1.

(6) Преди или по време на оползотворяването на отпадъците се предприемат необходимите мерки за премахване на опасните вещества,

смеси и компоненти от опасни отпадъци с оглед на тяхното третиране съгласно изискванията на чл. 1, ал. 3 и на чл. 6, ал. 1.

(7) Министърът на околната среда и водите изготвя доклад за прилагането на ал. 1-6 по отношение на битовите отпадъци и биоотпадъците, в т.ч. за териториалния обхват на разделното събиране и обхвата по отношение на материалите, както и за наличните изключения по ал. 3.

(8) Когато не е предприето оползотворяване на отпадъците в съответствие с разпоредбата на ал. 1, лицата, при чиято дейност се образуват и/или третират отпадъци, предприемат необходимите мерки за екологосъобразно обезвреждане на отпадъците в съответствие с разпоредбите на чл. 1, ал. 3 относно опазването на човешкото здраве и околната среда."

§ 16. Член 31 се изменя така:

„Чл. 31. (1) Системите за разделно събиране, повторна употреба, рециклиране и оползотворяване на битови отпадъци осигуряват като минимум изпълнението на следните цели:

1. най-късно до 31 декември 2020 г. подготовка за повторна употреба и рециклиране на отпадъчни материали, включващи хартия и картон, метал, пластмаса и стъкло от домакинствата и подобни отпадъци от други източници, на не по-малко от 50 на сто от общото тегло на тези отпадъци;

2. най-късно до 31 декември 2020 г. ограничаване на количеството депонирани биоразградими битови отпадъци до 35 на сто от общото количество на същите отпадъци, образувани в Република България през 1995 г.;

3. най-късно до:

а) 31 декември 2025 г. подготовката за повторна употреба и рециклирането на битови отпадъци най-малко до 55 на сто от общото тегло на тези отпадъци;

б) най-късно до 31 декември 2030 г. подготовката за повторна употреба и рециклирането на битови отпадъци най-малко до 60 на сто от общото тегло на тези отпадъци;

в) най-късно до 31 декември 2035 г. подготовката за повторна употреба и рециклирането на битови отпадъци най-малко до 65 на сто от общото тегло на тези отпадъци;

4. най-късно до 31 декември 2035 г. количеството на депонираните битови отпадъци да бъде намалено до 10 на сто или по-малко от общото количество образувани битови отпадъци (по тегло).

(2) Целите по ал. 1, т. 3 и 4 се постигат поетапно съгласно сроковете, определени в § 15 от Преходните и заключителните разпоредби.

(3) Във всеки от регионите по чл. 49, ал. 9 целите по ал. 1 се изпълняват съвместно от всички общини в региона, в съответствие с решението по чл. 26, ал. 1, т. 6.

(4) За изчисляване на целите по ал. 1, т. 3 се взема предвид теглото на образуваните битови отпадъци, които са подготвени за повторна употреба или са рециклирани през дадена календарна година, като:

1. теглото на подготвените за повторна употреба битови отпадъци е теглото на продуктите или компонентите на продукти, които са се превърнали в битови отпадъци и са били подложени на всички необходими дейности по проверка, почистване или ремонт, така че повторната им употреба да е възможна без допълнително сортиране или предварително третиране;

2. теглото на рециклираните битови отпадъци е теглото на отпадъците, които, след като са били подложени на всички необходими дейности по проверка, сортиране и други предварителни дейности по отстраняване на отпадъчни материали, които не са обект на по-нататъшно третиране, и за да се гарантира висококачествено рециклиране, се включват в процес на рециклиране, при което отпадъчните материали фактически се преработват в продукти, материали или вещества.

(5) Количеството на отпадъчните материали, които са престанали да бъдат отпадъци в резултат на подготвителни дейности, преди да бъдат преработени, може да се отчита като рециклирано, стига тези материали да са предназначени за последваща преработка в продукти, материали или вещества, които да бъдат използвани за

първоначалната им цел или за други цели. Въпреки това престаналите да бъдат отпадъци материали, предназначени да бъдат използвани като гориво или други средства за получаване на енергия или за изгаряне, насипване или депониране, не се отчитат за постигане на целите на рециклирането.

(6) За изчисляване на това дали са постигнати целите по ал. 1, т. 3, може да се вземе предвид рециклирането на метали, отделени след изгаряне на битови отпадъци, когато рециклираните метали отговарят на определени критерии за качество, приети с акт за изпълнение на Европейската комисия.

(7) Отпадъците, изпращани към друга държава членка за целите на подготовка за повторна употреба, рециклиране или насипване в държавата членка, се вземат предвид с оглед на постигането на целите по ал. 1, т. 3 само от страна на държавата членка, в която отпадъците са образувани.

(8) Отпадъците, изнасяни извън Европейския съюз, предназначени за подготовка за повторна употреба или рециклиране, се вземат предвид за постигането на целите ал. 1, т. 3, само когато са изпълнени изискванията на чл. 48, в съответствие с Регламент (ЕО) № 1013/2006, износителят може да докаже, че при превоза на отпадъците са спазени изискванията на посочения регламент и че третирането на отпадъците извън Европейския съюз е било извършено при условия, които са приблизително равностойни на изискванията на съответното законодателство на Европейския съюз в областта на околната среда.

(9) За изчисляване на целите по ал. 1, т. 4 се взема предвид:

1. теглото на битовите отпадъци, образувани и предназначени за депониране, което се изчислява за дадена календарна година;

2. теглото на отпадъците от действия по третиране преди рециклирането или друго оползотворяване на битови отпадъци, като например сортиране или механично биологично третиране, които впоследствие се депонират, което се включва в теглото на битовите отпадъци, докладвани като депонирани;

3. теглото на битовите отпадъци, които влизат в дейности по обезвреждане чрез изгаряне, и теглото на отпадъците, образувани при

дейности по стабилизиране на биоразградимата част от битовите отпадъци, за да бъдат впоследствие депонирани, което се докладва като депониране;

4. теглото на отпадъците, образувани по време на дейности по рециклиране или други дейности по оползотворяване на битови отпадъци, които впоследствие се депонират, което не се включва в теглото на битовите отпадъци, докладвани като депонирани.

(10) Когато в съответствие с Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета битовите отпадъци се изпращат в друга държава членка или се изнасят от Европейския съюз за целите на депонирането, те се включват в общото количество на всички депонирани отпадъци от страна на държавата членка, в която са събрани отпадъците."

§ 17. В чл. 32 ал. 3 се отменя.

§ 18. В чл. 35, ал. 2, т. 6 след съкращението „(ЕЕО)" се поставя запетая и се добавя „обувки и текстил" и се поставя запетая.

§ 19. В чл. 43 се правят следните изменения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Редът и начинът за изчисляване и определяне размера на обезпеченията и отчисленията, изисквани при депониране на отпадъци по глава четвърта, раздел IV, както и за изчисляване изпълнението на целите по чл. 31, ал. 1 и разпределението им спрямо регионите по чл. 49, ал. 9 се определят с наредба на министъра на околната среда и водите."

2. Алинеи 5 и 6 се изменят така:

„(5) Изискванията към дейностите по събиране и третиране на биоотпадъци се определят с наредба на Министерския съвет.

(6) Изискванията към дейностите по оползотворяване на утайки от пречистване на отпадъчни води в земеделието се определят с наредба на Министерския съвет."

§ 20. В чл. 44, ал. 7 след думата „отпадъци" се поставя запетая и се добавя „и лицата по чл. 14а".

§ 21. В чл. 45 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) създават се нови т. 5 и 6:

„5. лицата, които пускат на пазара обувки и текстил;

6. лицата, които пускат на пазара опаковани стоки;“

б) досегашните т. 5-11 стават съответно т. 7-13.

2. В ал. 2, т. 4 думите „по ал. 1, т. 2-5“ се заменят с „по ал. 1, т. 2-7“.

3. Създава се ал. 11:

„(11) В регистрите по ал. 1, т. 2-7 се вписват лицата по чл. 14а за съответните видове продукти, които се пускат на пазара, като посочват името на лицето по чл. 14, ал. 1, което се представлява, съответно фирмата, ЕИК или еквивалентен номер и адрес на управление.“

§ 22. В чл. 47 след думите „по чл. 45, ал. 1“ се добавя „и лицата по чл. 14а“.

§ 23. В чл. 48 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 8 се изменя така:

„(8) Воденето на публичните регистри по чл. 45, ал. 1, отчетността и предоставянето на информация се извършва съгласно наредбите по чл. 13, ал. 1 и чл. 48, ал. 1 и в случаите, определени в тях, чрез Национална информационна система „Отпадъци" (НИСО), поддържана от ИАОС.“

2. Създава се ал. 9:

„(9) Данните относно отпадъците, от промишлените оператори се включват в Европейския регистър за изпускането и преноса на замърсители, създаден по Регламент (ЕО) № 166/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 януари 2006 г. за създаване на Европейски регистър за изпускането и преноса на замърсители и за изменение на директиви 91/689/ЕИО и 96/61/ЕО на Съвета.“

§ 24. В чл. 49 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 4:

а) в т. 2 след думите „съществуващите схеми за събиране на отпадъци и основни инсталации и съоръжения за обезвреждане и

оползотворяване, включително всякакви специални договорености за отработени масла, опасни отпадъци или потоци от отпадъци“ се добавя „и отпадъци, съдържащи значително количество суровини с критично значение за икономиката, определени с документ на Европейската комисия“;

б) точка 6 се изменя така:

„6. мерки за популяризиране на дейности по подготовка за повторна употреба, по-специално чрез насърчаване създаването на мрежи за подготовка за повторна употреба и ремонт и оказването на подкрепа за такива мрежи, чрез улесняване, когато е съвместимо с правилното управление на отпадъците, на техния достъп до отпадъци, съхранявани в схеми или инсталации за събиране, които са пригодни за подготовка за повторна употреба, но не са предназначени за подготовка за повторна употреба в тези схеми или инсталации, и чрез популяризиране използването на икономически инструменти, критерии за обществени поръчки, количествени цели или други мерки;“

в) точка 14 се отменя;

г) създават се т. 22-23:

„22. мерки за недопускане депонирането на:

а) разделно събрани битови отпадъци и биоотпадъци, с цел подготвянето им за повторна употреба и рециклиране, с изключение на отпадъците от последващите действия по третирането на разделно събраните отпадъци, за които депонирането дава най-благоприятни за околната среда резултати в съответствие с йерархия за управление на отпадъците по чл. 6, ал. 1;

б) всички битови отпадъци, годни за рециклиране или друго оползотворяване, с изключение на отпадъци, за които депонирането дава най-благоприятни за околната среда резултати в съответствие с йерархия за управление на отпадъците по чл. 6, ал. 1 от 1 януари 2030 г.;

23. мерки за борба със и предотвратяване на всички форми на нерегламентирано изхвърляне на отпадъци и за почистване на всички видове нерегламентирано изхвърлени отпадъци.“

2. Алинеи 7 и 8 се изменят така:

„(7) Планът по ал. 1 предвижда подходящи мерки за насърчаване на разработването на продукти и компоненти на продукти, за да се намали въздействието им върху околната среда и образуването на отпадъци в процеса на производство и последваща употреба на продуктите, както и за да се гарантира, че оползотворяването и обезвреждането на продуктите, които са се превърнали в отпадъци, се извършват в съответствие с йерархия за управление на отпадъците по чл. 6, ал. 1 и с цел защита на човешкото здраве и околната среда.

(8) Мерките по ал. 7 насърчават разработването, производството и предлагането на пазара на продукти и компоненти на продукти, които са подходящи за многократна употреба, съдържат рециклирани материали, са устойчиви от техническа гледна точка и могат лесно да бъдат ремонтирани и които, след като са станали отпадъци, са подходящи за подготовка за повторна употреба и рециклиране, за да се улесни доброто прилагане на йерархия за управление на отпадъците по чл. 6, ал. 1. При тези мерки се отчита въздействието на продуктите през целия им жизнен цикъл и когато е целесъобразно, потенциалът за многократно рециклиране.“

§ 25. В чл. 50 се създават ал. 5-7:

„(5) С мерките за предотвратяване образуването на отпадъци се:

1. насърчават и подпомагат устойчивите модели на производство и потребление;

2. насърчават проектирането, производството и използването на продукти, които позволяват ефективно използване на ресурсите и които са трайни (включително по отношение на жизнения цикъл и липсата на планирано остаряване), могат да бъдат ремонтирани, повторно употребявани и актуализирани;

3. набелязват продукти, съдържащи суровини с критично значение, така че да се предотврати превръщането на тези материали в отпадъци;

4. насърчава повторната употреба на продукти и създаването на системи за популяризиране на дейностите по ремонт и повторна употреба, включително и по-специално на електрическо и електронно

оборудване, текстил, мебели, опаковки, както и строителни материали и продукти;

5. насърчава, когато е целесъобразно, и без да се засягат правата върху интелектуалната собственост, наличността на резервни части, инструкции за използване, техническа информация или други инструменти, оборудване или софтуер, даващи възможност за ремонт и повторна употреба на продуктите, без да се излагат на риск качеството и безопасността им;

6. намалява образуването на отпадъци при процеси, свързани с промишленото производство, добива на минерали, производството, строителството и разрушаването, като се отчитат най-добрите налични техники;

7. намалява образуването на хранителни отпадъци в първичното производство, преработването и промишленото производство, при търговията на дребно и разпространението по друг начин на храни, в ресторантите и заведенията за хранене, както и в домакинствата като принос към Целта за устойчиво развитие на Организацията на обединените нации за намаляване с 50 на сто на разхищението на храни на глава от населението в световен мащаб при търговията на дребно и потреблението, както и намаляване на загубите на храни по веригите за производство и доставки до 2030 г.;

8. насърчава даряването на храни и други форми на преразпределение на продукти за консумация от човека, като се дава приоритет на храните за употреба от хората пред фуражните продукти и преработката в нехранителни продукти;

9. намалява образуването на отпадъци, по-специално на такива, които не са пригодни за подготовка за повторна употреба или рециклиране;

10. идентифицират продуктите, които са основни източници на нерегламентирано изхвърляне на отпадъци, по-специално в природната и морската среда, и се предприемат подходящи мерки за предотвратяване и намаляване на изхвърлянето на такива продукти; когато това задължение се изпълнява чрез пазарни ограничения, се гарантира, че тези ограничения са пропорционални и недискриминационни;

11. цели спиране на образуването на морски отпадъци като принос към Целта за устойчиво развитие на Организацията на обединените нации за предотвратяване и значително намаляване на всякакъв вид замърсяване на морската среда, и

12. разработват и подпомагат информационни кампании за повишаване на осведомеността относно предотвратяването и нерегламентираното изхвърляне на отпадъци.

(6) Изпълнителната агенция по околна среда извършва мониторинга и оценката на прилагането на мерките относно повторната употреба на отпадъците, които се измерват въз основа на обща методика, въведена с акт за изпълнение на Европейската комисия.

(7) Изпълнителната агенция по околна среда извършва мониторинга и оценката на прилагането на мерките относно предотвратяване на хранителните отпадъци, които се измерват въз основа на методика, въведена с акт за изпълнение на Европейската комисия."

§ 26. В чл. 51 се създава ал. 4:

„(4) При прилагане на ал. 1 се осъществява мониторинг и се оценява прилагането на мерките по чл. 50, ал. 3:

1. за повторната употреба на отпадъците, която се измерва въз основа на обща методика, приета с акт на Европейската комисия по чл. 9, параграф 7 от Директива 2008/98/ЕО;

2. за предотвратяване образуването на хранителните отпадъци, като се измерват нивата на хранителните отпадъци въз основа на методика, приета с акт на Европейската комисия по чл. 9, параграф 8 от Директива 2008/98/ЕО."

§ 27. В чл. 53 се правят следните допълнения:

1. В ал. 1 след думата „изискванията" се добавя „на закона и".

2. Създават се ал. 3 и 4:

„(3) В програмите по ал. 1 се включват мерки:

1. за провеждането на редовен диалог между заинтересованите страни, участващи в изпълнението на схемите за разширената отговорност на производителя, включително производителите и дистрибуторите, частните или публичните оператори, действащи в

областта на отпадъците, кметовете на общини, юридическите лица с нестопанска цел и, ако е приложимо, предприятията по Закона за предприятията на социалната и солидарна икономика, мрежите за повторна употреба и за ремонт, както и операторите, осъществяващи подготовка за повторна употреба;

2. за предоставяне на информация относно мерките за предотвратяване образуването на отпадъци, за повторна употреба и предотвратяване на нерегламентираното изхвърляне на отпадъци;

3. за предоставяне на информация за възможни стимули, в т. ч. икономически, за притежателите на отпадъци за предаването на техните отпадъци на системи за разделно събиране;

4. за еднакво третиране на производителите на продукти независимо от техния произход или размер, включително за малките и средните предприятия, произвеждащи малки количества продукти.

(4) Алинея 3, т. 4 не се прилага за лицата по чл. 14, ал. 2, изпълняващи задълженията си индивидуално."

§ 28. Член 54 се изменя така:

„Чл. 54. Разходите за управление на отпадъците, в т. ч. за необходимата инфраструктура и за нейното функциониране, са за сметка на:

1. първоначалния причинител на отпадъците или настоящия, или предишния притежател на отпадъците, и/или

2. лицата, пускащи на пазара продукти, след употребата на които се образуват масово разпространени отпадъци, в случаите, определени с този закон."

§ 29. В чл. 64, ал. 5 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 2 накрая думите „ал. 5" се заменят с „ал. 2".

2. Създават т. 3 и 4:

„3. с 50 на сто за целите за повторна употреба и рециклиране по чл. 31, ал. 1, т. 3-4 съгласно сроковете в § 15, ал. 2;

4. с 50 на сто за целите за намаляване на депонираните битови отпадъци съгласно сроковете в § 15, ал. 5."

§ 30. В чл. 69, ал. 1 т. 2 се отменя.

§ 31. В чл. 70, ал. 3 думите „обществен достъп на заявлението“ се заменят с „на интернет страниците си обществен достъп до заявлението за предоставяне на коментари“.

§ 32. В чл. 78, ал. 4 т. 1 се отменя.

§ 33. В чл. 81, ал. 4 т. 1 се отменя.

§ 34. В чл. 82, ал. 1, т. 2 след думите „отработени масла“ се добавя „и отпадъци от обувки и текстил“.

§ 35. Създава се чл. 84а:

„Чл. 84а. (1) Организацията по оползотворяване на отпадъци от обувки и текстил представя към заявлението по чл. 81, ал. 2 сключени предварителни писмени договори с не по-малко от 10 общини, с които се гарантира предоставяне на разделно събиране на население, не по-малко от 1 000 000 жители.

(2) Договорите по ал. 1 трябва да отговарят на минималните критерии и на изискванията, определени с наредбата по чл. 13, ал. 1 за съответния вид масово разпространени отпадъци.

(3) Организацията по оползотворяване представя на съответната община предложение за подписване на договора по ал. 2.

(4) Кметът на общината подписва договор само с една организация по оползотворяване на отпадъци от обувки и текстил. Изключение правят Столичната община и градовете с население над 300 000 души с районно деление.“

§ 36. В чл. 85 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите „на отпадъци от опаковки“ се добавя „и организацията по оползотворяване на отпадъци от обувки и текстил“ и се поставя запетая, а след думите „по чл. 84, ал. 1“ се поставя запетая и се добавя „съответно по чл. 84а, ал. 1“.

2. В ал. 2 думите „оползотворяване на отпадъци от опаковки“ се заменят с „чл. 84, ал. 1 и чл. 84а, ал. 1“.

3. В ал. 3 думите „Организацията по оползотворяване на отпадъци от опаковки уведомява“ се заменят с „Организациите по ал. 2 уведомяват“.

§ 37. В чл. 104 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „изпълнителния директор на ИАОС“ се заменят с “директора на РИОСВ, на чиято територия е седалището на лицето“ и след тях се поставя запетая.

2. Алинея 4 се изменя така:

„(4) В 15-дневен срок от подаване на заявлението по ал. 1 или от отстраняване на нередовностите по ал. 3 директорът на РИОСВ уведомява изпълнителния директор на ИАОС или оправомощено от него длъжностно лице да впише в регистъра лицето по ал. 1.“

§ 38. В чл. 114 се правят следните допълнения:

1. В т. 1 накрая се поставя запетая и се добавя „както и на членовете на организациите по оползотворяване“.

2. Създава се т. 3:

„3. спазването на задълженията на лицата по чл. 14, ал. 1 по този закон и подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане.“

§ 39. В чл. 115, т. 1 накрая се поставя запетая се добавя „както и изпълнение на задълженията им по закона и подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане, произтичащи от разширената отговорност на производителя”.

§ 40. В чл. 147, ал. 1 т. 1 и 2 се изменят така:

„1. нарушава изискванията на чл. 47 и/или не заяви в срок вписване в регистрите по чл. 45, ал. 1, т. 2-8, 10 и 12;

2. не заяви за вписване в срок промяна в обстоятелствата, подлежащи на вписване в регистрите по чл. 45, ал. 1, т. 2-8, 10 и 12.“

§ 41. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 1:

а) точка 2 се изменя така:

„2. Биоотпадъци" са биоразградими отпадъци от парковете и градините, хранителни и кухненски отпадъци от домакинствата, офисите, ресторантите, търговията на едро, столовете, заведенията за обществено хранене и търговските обекти за търговия на дребно, както и

подобните отпадъци от предприятията на хранително-вкусовата промишленост.“;

б) точка 4 се изменя така:

„4. „Битови отпадъци“ са:

а) смесени отпадъци или разделно събирани отпадъци от домакинства, включително хартия и картон, стъкло, метали, пластмаса, биоотпадъци, дървесина, текстил, опаковки, отпадъци от електрическо и електронно оборудване, отпадъци от батерии и акумулатори, както и едрогабаритни отпадъци, включително дюшеци и мебели;

б) смесени отпадъци или разделно събирани отпадъци от други източници, когато тези отпадъци са сходни по естество и състав с отпадъците от домакинства;

Битовите отпадъци не включват отпадъците от производството, селското стопанство, горското стопанство, рибарството, септичните ями и канализационната система и от третирането на отпадъчните води, включително утайки от пречистване на отпадъчни води, излезли от употреба моторни превозни средства или отпадъци от строителство и разрушаване.

Това определение не засяга разпределението на отговорностите за управлението на отпадъците между публичните и частните субекти.“;

в) точка 10 се изменя така:

„10. „Насипване“ е дейност по оползотворяване, при която подходящи неопасни отпадъци се използват за рекултивационни цели в разкопани участъци или за инженерни цели в ландшафтното устройство. Отпадъците, използвани за насипване, трябва да заместват неотпадъчни материали, да са подходящи за гореспоменатите цели и да се ограничават до количеството, което е абсолютно необходимо за постигане на тези цели.“;

г) точка 14 се изменя така:

„14. „Оползотворяване на материали“ е всяка дейност по оползотворяване с изключение на оползотворяването на енергия и преработването в материали, които ще се използват като горива или

други средства за получаване на енергия. То включва и подготовката за повторна употреба, рециклирането и насипването.“;

д) в т. 28, буква „в“ думата „вредни“ се заменя с „опасни“;

е) в т. 33 накрая се поставя запетая и се добавя „в т.ч. чрез средства за комуникация от разстояние в съответствие с чл. 49, ал. 1 от Закона за защита на потребителите, за договорите, сключвани от разстояние“;

ж) точка 35 се изменя така:

„35. „Схема за разширена отговорност на производителя“ е набор от мерки, предприети с цел да гарантират, че производителите на продукти носят финансова отговорност или финансова и оперативна отговорност за управлението на отпадъците като етап от жизнения цикъл на продукта след превръщането му в отпадък.“;

з) точка 46 се изменя така:

„46. „Управление на отпадъците” са събирането, транспортирането, обезвреждането и оползотворяването (включително сортирането) на отпадъците, включително осъществяваният контрол върху тези дейности, следексплоатационните грижи за депата, както и действията, предприети в качеството на търговец или брокер.“;

и) създават се т. 49-51:

„49. „Неопасни отпадъци“ са отпадъци, които не попадат в приложното поле на т. 12.

50. „Отпадъци от строителство и разрушаване“ са отпадъци, образувани в резултат на дейности по строителство и разрушаване.

51. „Хранителни отпадъци“ са всички храни съгласно чл. 2 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ, L 31, от 1 февруари 2002 г.), които са се превърнали в отпадъци.“

2. В § 2 се създават т. 14 и 15:

„14. Директива (ЕС) 2018/851 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г. за изменение на Директива 2008/98/ЕО относно отпадъците.

15. Директива (ЕС) 2018/850 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г. за изменение на Директива 1999/31/ЕО относно депонирането на отпадъци."

3. В § 3, ал. 2:

а) създава се т. 1а:

„1а. нотифициране на критериите по чл. 4, ал. 2 и 3 с изключение на критериите, определени с акт на Европейската комисия;"

б) точка 2 се изменя така:

„2. нотифициране на критериите по чл. 5, ал. 2 в случаите, когато не са определени критерии на ниво Европейски съюз, които да бъдат прилагани за целта;"

в) създават се т. 6а-6д:

„6а. докладване по електронен път на данните относно изпълнението на целите по чл. 31, ал. 1 и чл. 32 за всяка календарна година в срок 18 месеца считано от края на годината на докладване, за която са събрани данните, във формат, определен с акт на Европейската комисия по чл. 37, параграф 7 от Директива 2008/98/ЕО;

6б. докладване по електронен път на данните относно изпълнението на чл. 51, ал. 4, т. 1 и 2 за всяка година в срок 18 месеца считано от края на годината на докладване, за която са събрани данните, във формат, определен с акт на Европейската комисия по чл. 37, параграф 7 от Директива 2008/98/ЕО;

6в. докладване по електронен път на данните относно данните за всяка календарна година относно минерални или синтетични смазочни или промишлени масла, пуснати на пазара, и относно разделно събираните и третирани отработени масла, съобразно изискванията на наредбата по чл. 13, ал. 1 за всяка година в срок 18 месеца, считано от края на годината на докладване, за която са събрани данните, във формат, определен с акт на Европейската комисия по чл. 37, параграф 7 от Директива 2008/98/ЕО;

6г. представяне на доклад към букви "а" – "в" за проверка на качеството и доклад относно мерките, предприети по чл. 31в, ал. 6, и на доклад по чл. 11а, параграф 3 от Директива 2008/98/ЕО, включително подробна информация относно процента на средни загуби, когато е приложимо;

6д. докладване по електронен път на данните за образуваните количества хранителни отпадъци по формата, посочен в Решение за изпълнение (ЕС) 2019/2000 на Комисията от 28 ноември 2019 година за установяване на формат за докладване на данни за хранителните отпадъци и за предоставяне на доклада за проверка на качеството в съответствие с Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ, L 310 от 2 декември 2019 г.)."

г) създава се т. 8:

„8. предоставяне на доклада по чл. 30, ал. 7 до 31 декември 2021 г."

§ 42. В Преходните и заключителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 15:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създават се ал. 2-7:

„(2) Целите по чл. 31, ал. 1, т. 3 за подготовката за повторна употреба и рециклирането на битови отпадъци се постигат поетапно, като нарастват всяка година с по 1 на сто.

(3) Министърът на околната среда и водите може да вземе решение за отлагане постигането на целта по чл. 31, ал. 1, т. 3 до 2040 г., като минимално допустимото изпълнение се намалява до 50 на сто за 2025 г., 55 на сто за 2030 г., и 60 на сто за 2035 г.

(4) След вземане на решението по ал. 3 министърът на околната среда и водите нотифицира Европейската комисия в следните срокове: съответно до 31 декември 2022 г., до 31 декември 2027 г. и до 31 декември 2032 г, като прилага план за изпълнение, който съдържа най-малко следното:

1. оценка на минали, настоящи и прогнозни проценти на рециклиране, депониране и други видове третиране на битовите отпадъци и на потоците, от които се състоят;

2. оценка на прилагането на Националния план за управление на отпадъците и програмата за предотвратяване на образуването на отпадъци по чл. 49 и 50;

3. причините, поради които се счита, че Република България не може да постигне целта, установена в чл. 31, ал. 1, т. 3, и оценка на удължаването на срока, необходим за постигането на тази цел;

4. мерките, необходими за постигане на целите по чл. 31, ал. 1, т. 3, в рамките на удължения срок, включително подходящи икономически инструменти и други мерки, за да се предоставят стимули за прилагането на йерархията за управление на отпадъците по чл. 6, ал. 1;

5. график за прилагането на мерките по т. 4, включително задължените лица за тяхното изпълнение, и оценка на индивидуалния им принос за постигането на целите, приложими в случай на удължаване на срока;

6. информация относно финансирането на управлението на отпадъците в съответствие с принципа „замърсителят плаща";

7. мерки за подобряване качеството на данните, когато е целесъобразно, с оглед на по-добро планиране и мониторинг на изпълнението на плана.

(5) Целите по чл. 31, ал. 1, т. 4 за намаляване на количеството на депонирани битови отпадъци се прилагат, както следва:

1. до 31 декември 2025 г. - най-малко до 50 на сто от общото им тегло;

2. до 31 декември 2030 г. - най-малко до 30 на сто от общото им тегло.

(6) Министърът на околната среда и водите може да вземе решение за отлагане постигането на целта по чл. 31, ал. 1, т. 4 до 2040 г., като максимално допустимото количество на депонираните битови отпадъци до 2035 г. се увеличава до 25 на сто от общото количество образувани битови отпадъци (по тегло).

(7) След вземане на решението по ал. 6 министърът на околната среда и водите нотифицира пред Европейската комисия най-късно до 31 декември 2033 г., като прилага план за изпълнение, който съдържа най-малко следното:

1. оценка на минали, настоящи и прогнозни проценти на рециклиране, депониране и други видове третиране на битовите отпадъци и на потоците, от които се състоят;

2. оценка на прилагането на плановете за управление на отпадъците и програмите за предотвратяване на образуването на отпадъци в съответствие с чл. 49 и 50;

3. причините, поради които се счита, че не би могло да бъде постигната съответната цел, посочена в чл. 31, ал. 1, т. 4, в рамките на определения срок, и оценка на допълнителния срок, необходим за постигането на тази цел;

4. мерките, необходими за постигане на целите, посочени в чл. 31, ал. 1, т. 4, включително подходящи икономически инструменти и други мерки, за да се предоставят стимули за прилагането на йерархията на отпадъците по чл. 6, ал. 1;

5. график за изпълнението на мерките, определени в т. 4, определяне на органа, компетентен за тяхното изпълнение, и оценка на индивидуалния им принос за постигането на целите, приложими в случай на удължаване на срока;

6. информация относно финансирането за управлението на отпадъците в съответствие с принципа „замърсителят плаща“;

7. мерки за подобряване качеството на данните, когато е целесъобразно, с оглед на по-добро планиране и мониторинг на изпълнението в сферата на управление на отпадъците.“

2. Създава се § 17а:

„§ 17а. Член 45, ал. 1, т. 5, чл. 82, ал. 1, т. 2, чл. 84а и чл. 85 не се прилагат за обувки и текстил втора употреба.“

3. Параграф 21 се отменя.

§ 43. Приложение № 2 се изменя така:

„Приложение № 2 към § 1, т. 13 от
Допълнителните разпоредби

ДЕЙНОСТИ ПО ОПОЛЗОТВОРЯВАНЕ

R 1 Използване на отпадъците предимно като гориво или друг начин за получаване на енергия (*).
R 2 Възстановяване/регенериране на разтворители.
R 3 Рециклиране/възстановяване на органични вещества, които не са използвани като разтворители (включително чрез компостиране и други процеси на биологична трансформация) (**).
R 4 Рециклиране/възстановяване на метали и метални съединения (***).
R 5 Рециклиране или възстановяване на други неорганични материали (****).
R 6 Регенериране на киселини или основи.
R 7 Оползотворяване на компоненти, използвани за намаляване на замърсяването.
R 8 Оползотворяване на компоненти от катализатори.
R 9 Повторно рафиниране на масла или друга повторна употреба на масла.
R 10 Обработване на земната повърхност, водещо до подобрения за земеделието или околната среда.
R 11 Използване на отпадъците, получени в резултат на някоя от дейностите с кодове R 1-R 10.
R 12 Размяна на отпадъци за подлагане на някоя от дейностите с кодове R 1-R 11 (*****).
R 13 Съхраняване на отпадъци до извършването на някоя от дейностите с кодове R 1-R 12 (с изключение на временното съхраняване на отпадъците на площадката на образуване до събирането им) (******).

(*) Това включва инсталации за изгаряне, предназначени за преработка на твърди битови отпадъци, единствено когато тяхната енергийна ефективност е равна или по-висока от:
1. 0,60 за инсталациите, които са в експлоатация и са получили разрешение съгласно приложимото общностно законодателство преди 1 януари 2009 г.;
2. 0,65 за инсталации, получили разрешение след 31 декември 2008 г., като се използва следната формула:
Енергийна ефективност = CCF x (Ep - (Ef+ Ei)/(0,97 x (Ew + Ef), където:
CCF е корекционен коефициент за климатичните условия, изчислен и закръглен до третия десетичен знак, въз основа на следната формула:
а) CCF за инсталациите, които са влезли в експлоатация и са получили разрешение съгласно действащото законодателство на ЕС преди 1 септември 2015 г.
CCF = 1, ако HDD1>= 3350

CCF = 1,25, ако HDD <= 2150
CCF = - (0,25/1200) x HDD + 1,698, ако 2150 < HDD < 3350
б) CCF за инсталациите, които са получили разрешение след 31 август 2015 г., както и за инсталациите по буква „а" в периода след 31 декември 2029 г.
CCF = 1, ако HDD >= 3350
CCF = 1,12, ако HDD <= 2150
CCF = - (0,12/1200) x HDD + 1,335, ако 2150 < HDD < 3350
Ep е годишното производство на енергия под формата на топлина или електричество. Изчислява се, като енергията под формата на електричество се умножава по 2,6, а енергията под формата на топлина, произведена за търговска употреба, се умножава по 1,1 (GJ/годишно).
Ef е годишното количество енергия, вложена в системата от горива, участващи в производството на пара (GJ/годишно).
Ew е годишното количество енергия, съдържаща се в третираните отпадъци, изчислено въз основа на нетната топлинна стойност на изгаряне на отпадъците (GJ/годишно).
Ei е годишният внос на енергия, като се изключват Ew и Ef (GJ/годишно).
0,97 е коефициент на загубите на енергия, дължащи се на дънната пепел и излъчването.
(Така получената стойност на CCF се закръглява до третия десетичен знак.)
Забележка 1. Стойността на HDD (отоплителните денградуси) следва да е средноаритметичната стойност на годишните стойности на HDD за мястото, където е разположена инсталацията за изгаряне, изчислена за период от 20 последователни години преди годината, за която се изчислява CCF. За изчисляването на стойностите на HDD следва да се използва следният метод, възприет от Евростат: HDD е равно на (18 °C - Tm) x d, ако Тт е по-ниска или равна на 15 °C (прагова стойност за включване на отопление), и е равно на нула, ако Тт е по-висока от 15 °C, където Тт е средноаритметичната температура на външния въздух (Tmin + Tmax)/2 за период от d дни. Изчисленията се извършват на еднодневна база (d=1) и се сумират за период - до една година.
Тази формула се прилага в съответствие с референтния документ за най-добрите налични техники за изгаряне на отпадъци.

(**) Това включва подготовка за повторна употреба, газификация и пиролиза чрез използване на компоненти като химични вещества и оползотворяване на органичните материали под формата на насипване.
(***) Това включва подготовка за повторна употреба.
(****) Това включва подготовка за повторна употреба, рециклиране на неорганични строителни материали, оползотворяване на неорганични материали под формата на насипване и почистване на почвата, водещо до оползотворяване на почвата.
(*****) При отсъствие на друг подходящ код R, това може да включва предварителни дейности преди оползотворяването, включително

предварителна обработка, като, inter alia, разглобяване, сортиране, трошене, уплътняване, пелетизиране, сушене, рязане, кондициониране, преопаковане, разделяне, прегрупиране или смесване преди подлагане на някоя от дейностите с кодове R1—R11.
(******) Временно съхраняване означава предварително съхраняване по смисъла на § 1, т. 27 от допълнителните разпоредби."

§ 44. В Закона за защита от вредното въздействие на химичните вещества и смеси (обн., ДВ, бр. 10 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 91 от 2002 г., бр. 86 и 114 от 2003 г., бр. 100 и 101 от 2005 г., бр. 30, 34 и 95 от 2006 г. бр. 82 от 2007 г., бр. 110 от 2008 г., бр. 63 и 98 от 2010 г., бр. 84 от 2012 г., бр. 61 от 2014 г., бр. 102 от 2015 г., бр. 12 и 58 от 2017 г., бр. 53 и 98 от 2018 г. и бр. 17 от 2019 г.) се правят следните допълнения:

1. Създава се чл. 21б[1]:

„Чл. 21б[1]. (1) От 5 януари 2021 г. всеки доставчик на изделие съгласно определението по чл. 3, т. 33 от Регламент (ЕО) № 1907/2006 при първа доставка предоставя по електронен път в базата данни на Европейската агенция по химикали информацията по чл. 33, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1907/2006, като за тази цел използва формата и инструментите, предоставени от Европейската агенция по химикали.

(2) След включване на вещество в списъка по чл. 59, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1907/2006, съдържащо се в изделие в концентрация, по-голяма от 0,1 тегловни %, информацията по ал. 1 се предоставя при следващата доставка на изделието.

(3) Алинея 1 не се прилага за изделия, необходими за целите на националната сигурност и отбрана, което се удостоверява с документи за предназначението на изделието."

2. В чл. 25, ал. 1 се създава т. 7а:

„7а. предоставяне информация на Европейската агенция по химикали съгласно чл. 21б[1], ал. 1 от доставчиците на изделия."

3. В чл. 35, ал. 1, т. 34 се създава буква „з”:

„з) за предоставяне на информация на Европейската агенция по химикали съгласно чл. 21б[1], ал. 1.“

§ 45. Законът влиза от деня на обнародването му в „Държавен вестник“ с изключение на § 21, т. 1, буква „а“, т. 5 и 6 и § 36-38, които влизат в сила от 1 юни 2021 г.

Законът е приет от 44-ото Народно събрание на ..... и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

(Цвета Караянчева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците

I. Причини, които налагат разработването на Закон за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците:

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците има за цел да въведе изискванията на приетия на ниво ЕС през 2018 г. законодателен пакет „Отпадъци“ и по-специално - Директива (ЕС) 2018/851 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година за изменение на Директива 2008/98/ЕО относно отпадъците и частично да транспонира Директива (ЕС) 2018/850 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година за изменение на Директива 1999/31/ЕО относно депонирането на отпадъци.

Пакет „Отпадъци“ въведе следните основни промени в европейското законодателство, които следва да бъдат изпълнявани от всички държави членки:

- Целта за подготовка за повторна употреба и рециклиране на битовите отпадъци е завишена до 65 на сто през 2035 г., за да се извлекат съществени екологични, икономически и социални ползи и да се ускори преходът към кръгова икономика. Въведени са междинни цели от 55 на сто и 60 на сто съответно за 2025 г. и за 2030 г.;

- С цел допълнително стимулиране на прехода към кръгова икономика е въведена цел за намаляване до 10 на сто на депонираните битови отпадъци до 2035 г., която може да бъде отложена с 5 години, при условие че държавата е постигнала намаление до 25 на сто.

Законът за управление на отпадъците е нормативният акт, който регламентира всички основни ангажименти на общини, производители и оператори на дейности с отпадъци, както и изискванията за разделно събиране и за постигане на целите по рециклиране на отпадъци. Респективно тези изисквания налагат предложените промени с проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците.

II. Предлаганите по-важни изменения и допълнения могат да бъдат обобщени, както следва:

С цел съпоставимост на резултатите между държавите членки значително е стеснен обхватът на възможните методи на изчисляване на целта по рециклиране. Въведени са точни правила за изчисляването на целите въз основа на теглото на битовите отпадъци, които постъпват за рециклиране, и е определена точката на измерване на извършването на процеса на рециклиране;

• Въведени са определения за „неопасни отпадъци", „битови отпадъци", „биологични отпадъци", „отпадъци от строителство и разрушаване", „хранителни отпадъци", „оползотворяване на материали", „насипване" и „схема за разширена отговорност на производителя", за да се внесе яснота относно обхвата на тези понятия и да се постигне съпоставимост между обхвата на дейностите с отпадъците в отделните държави членки;

• Въвежда се определение за „схема за разширена отговорност на производителя", за да се изясни, че става въпрос за набор от мерки, предприети от държавите членки, с които производителите се задължават да поемат финансова или финансова и организационна отговорност за управлението на отпадъци като етап от жизнения цикъл на продукта, включително за дейностите по събиране, сортиране и третиране;

• Поради различната ефективност и резултатност в отделните държави членки в работата на въведените до момента схеми за разширена отговорност на производителя са определени минимални изисквания относно тяхното функциониране, като те се прилагат и по отношение на схемите за разширена отговорност на производителя, въведени съгласно други законодателни актове, по-специално директиви 2000/53/ЕО, 2006/66/ЕО и 2012/19/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, в допълнение към вече предвидените в тях изисквания. Поставят се изисквания за ясно определяне на ролите на отделните заинтересовани страни, ефективността на разходите, определянето на вноските, които производителите заплащат, изисквания за прозрачност, както и системи за отчитане и ефективен контрол на дейността на схемите.

III. Очаквани резултати от прилагането на Закона за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците:

Приемането на Закон за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците се очаква да доведе до:

- Хармонизиране на изискванията на националното законодателство с изискванията на ЕС в областта на управлението на отпадъците;
- Облекчаване на административната тежест;
- Засилване на контрола върху дейността на организациите по оползотворяване и на лицата, които изпълняват задълженията си индивидуално;
- Преодоляване на идентифицирани проблеми при прилагането на Закона за управление на отпадъците;
- Ограничаване на рисковете за околната среда при дейностите с третиране на отпадъци.

Предложеният законопроект не води до въздействие върху държавния бюджет и за него не са необходими допълнителни разходи/трансфери, други плащания по бюджета на Министерството на околната среда и водите.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

Становище на администрацията на Министерския съвет

Съгласуването се извършва на основание чл. 21, ал. 5 от Закона за нормативните актове

Проект на акт:		Вид оценка:	Частична
Закон за изменени и допълнение на Закона за управление на отпадъците		Становище по ред:	Единствено съгласуване
		Дата:	29.05.2020
		В отговор на №:	03-00-176/27.05.2020 г.
		Институция:	Министерство на околната среда и водите
Диспозитив:	Съгласува с препоръки		
Основание:	Чл. 30б, ал. 3, т. 2, б. "а"	от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация	

I. Относно раздел 1 „Дефиниране на проблема"

В т. 1.1 са изброени основните пречки за прехода към кръговата икономика, произтичащи от управлението на отпадъците, но само на ниво ЕС. В тази връзка предлагаме в раздела да се включи информация за проблемите от национален характер.

II. Относно раздел 4 „Варианти на действие"

Напомняме, че когато се извършва оценка на въздействието на нормативен акт, не се оценяват като алтернативни варианти приемането или неприемането на нормативния акт, особено ако това е предвидено в правото на ЕС, а се изследват реалните алтернативи за действие, насочени към разрешаване на проблемите от раздел 1, така както са поставени и в оценката на акта на орган на ЕС.

При представянето на Вариант 2 е необходимо да се опишат конкретните предложения за промени в закона, включително и всички процедури и мерки, които се предлагат да бъдат въведени с реализирането на този вариант. Например може да се уточнят изискванията по отношение на *схемите за разширена отговорност на производителя* (най-вече по отношение на производителите и вносителите на обувки и текстилни продукти, а и във връзка с включването им в регистър), информация относно въвеждане на нови такси или промени в съществуващи (напр. за депониране и изгаряне), критериите за статусите *страничен продукт* и *край на отпадъка* и др. В случай че се предвиждат административни наказания, следва да се опишат механизмът и размерът на санкциите при установени нарушения.

III. Относно раздели 5 и 6 „Негативни и Положителни въздействия"

Информацията в двата раздела е непълна, недостатъчна и объркваща. Например, не са идентифицирани никакви негативни въздействия за варианта „Без действие". Напомняме, че в двата раздела трябва да се разгледат вероятните икономически, социални, екологични или други специфични въздействия върху **всички** заинтересовани и засегнати страни от **раздел 3.** Поради големия им брой, препоръчваме въздействията да се разгледат по основни групи, следвайки насоките от **Ръководството за извършване на предварителна оценка на въздействието** (http://www.strategy.bg/Publications/View.aspx?lang=bg-BG&categoryId=&Id=297&y=&m=&d=(стр.28-37).

IV. Относно раздел 10 „Въздействие върху микро, малки и средни предприятия"

Маркирано е, че *Актът засяга пряко МСП*. Трябва да се посочи конкретното въздействие върху МСП по отношение на произлизащи от това финансови, административни или други задължения. Ако МПС са засегнати в значителна степен, трябва да се извърши оценка и измерване на действителното въздействие, съгласно точка 4.5 Специфични въздействия: оценка на въздействието върху МСП от **Методиката за предварителна оценка на въздействието на нормативни актове и програми**, достъпна на Портала за обществени консултации.

* Съгласно чл. 17 от Наредбата за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието, изводите и относимата информация от извършената частична предварителна оценка на въздействието се включват във финансовата обосновка по чл. 35, ал. 1, т. 4 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

** При съгласуването по чл. 32 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация се съпоставят кръгът от въпроси, проблеми и решения, разгледани в оценката на въздействието и кръгът от въпроси, засегнати от обхвата на нормативната намеса в проекта на акт.

*** На основание чл. 30б, ал. 4 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация е необходимо окончателната оценка на въздействието да бъде съобразена с препоръките от становището.

**** На основание чл. 85, ал. 1 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация е необходимо това становище да бъде публикувано заедно с преработената оценка на въздействието и проекта на акт при обществените консултации, провеждани в изпълнение на Закона за нормативните актове.

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
„МОДЕРНИЗАЦИЯ НА АДМИНИСТРАЦИЯТА"
/КРАСИМИР БОЖАНОВ/

Формуляр за частична предварителна оценка на въздействието* (Приложете към формуляра допълнителна информация/документи)	
Институция: Министерство на околната среда и водите	**Нормативен акт:** Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците
За включване в законодателната/оперативната програма на Министерския съвет за периода: 01.01.2020 – 30.06.2020 г.	Дата: 15.12.2020 г.
Контакт за въпроси: А. Пейчев	**Телефон:** 02/940 6580

1. Дефиниране на проблема:

1.1. Кратко опишете проблема и причините за неговото възникване. Посочете аргументите, които обосновават нормативната промяна

С приетия на 2.12.2015 г. План за действие на ЕС за кръговата икономика са поставени рамките на европейската политика за преход към икономика, доближаваща се в по-голяма степен до кръгова икономика, при която стойността на стоките, материалите и ресурсите се запазва възможно най-дълго в икономиката, а генерирането на отпадъци е сведено до минимум. Основната цел е изграждане на устойчива, нисковъглеродна и конкурентоспособна икономика с ефективно използване на ресурсите на ниво ЕС.

Установени са основните препятствия пред прехода към кръгова икономика на ниво ЕС, основна част от които са свързани с управлението на отпадъците. Управлението на отпадъците заема централно място в кръговата икономика: то определя прилагането на практика на йерархията на ЕС за отпадъците. С цел да се постигнат унифицирани общи резултати и действия от всички ДЧ са направени законодателни промени в Директива 2008/98/ЕО относно отпадъците като част от законодателен пакет „Кръгова икономика".

Основните проблеми, които се адресират с промените в Директива 2008/98/ЕО са:

- Статистическите данни за ЕС показват като цяло неефикасна система на управление на отпадъците, при която по-голямата част от отпадъците, годни за рециклиране, се изхвърлят в депа или се изгарят, което може да има вредни последици за околната среда и е свързано със значителни икономически загуби.
- Необходимост от по-високи нива на оползотворяване на материалите, тъй като се рециклират едва около 40 % от отпадъците на домакинствата в ЕС, като този процент варира между отделните държави и региони от 80% до по-малко от 5%;
- Липсва дългосрочна визия за повече рециклиране и за намаляване на депонирането на битови отпадъци;
- Недостатъчно активно е използването на различни икономически инструменти за постигането на съответствие с йерархията на ЕС за отпадъците;
- Необходимо е подобряване на събирането и сортирането на отпадъците за увеличаване на висококачественото рециклиране;
- Недостатъчно съпоставими и висококачествени статистически данни за ЕС, поради многообразие в начините на изчисляване на равнищата на рециклиране от ДЧ, което да осигурява сравнимост на резултатите и да насърчава по-висококачественото рециклиране.
- Недостатъчно ефективни системи на разширена отговорност на производителя в различните ДЧ и за различните видове отпадъци, поради многообразие в

изискванията и липса на унифицирани минимални условия, на които те да отговарят.

Анализираните основни пречки към прехода към кръгова икономика, произтичащи от управлението на отпадъците на ниво ЕС, са адресирани чрез приетите изменения с Директива 2018/851/ЕС, с която е изменена Рамковата директива 2008/98/ЕО относно отпадъците, както и чрез Директива 2018/850/ЕС, с която е изменена Директива 1999/31/ЕО относно депонирането на отпадъци.

Установените проблеми на ниво ЕС, адресирани с промени в посочените директиви, се припокриват и на национално равнище като се постави акцентът върху нивата на рециклиране и депониране на битови отпадъци. В частност в страната е налице проблем с депониране и нерегламентирано изгаряне на текстилни отпадъци от домакинствата.

Въведени са следните основни промени в европейското законодателство, които следва да бъдат изпълнявани от всички ДЧ:

- Целта за подготовка за повторна употреба и рециклиране на битовите отпадъци е завишена до 65% през 2035 г., за да се извлекат съществени екологични, икономически и социални ползи и да се ускори преходът към кръгова икономика. Въведени са междинни цели от 55% и 60% съответно за 2025 г. и 2030 г.;
- С цел допълнително стимулиране на прехода към кръгова икономика е въведена цел за намаляване до 10 % на депонираните битови отпадъци до 2035 г., която може да бъде отложена с 5 г., при условие, че държавата е постигнала намаление до 25 %.
- С цел съпоставимост на резултатите между ДЧ значително е стеснен обхватът на възможните методи на изчисляване на целта по рециклиране. Въведени са точни правила за изчисляването на целите въз основа на теглото на битовите отпадъци, които постъпват за рециклиране и е определена точката на измерване на извършването на процеса на рециклиране;
- Въведени са определения за „неопасни отпадъци“, „битови отпадъци“, „биологични отпадъци“, „отпадъци от строителство и разрушаване“, „хранителни отпадъци“, „оползотворяване на материали“, „насипване“ и „схема за разширена отговорност на производителя“, за да се внесе яснота относно обхвата на тези понятия и да се постигне съпоставимост между обхвата на дейностите с отпадъците в отделните ДЧ;
- Въвежда се определение за „схема за разширена отговорност на производителя“, за да се изясни, че става въпрос за набор от мерки, предприети от държавите членки, с които производителите се задължават да поемат финансова или финансова и организационна отговорност за управлението на отпадъци като етап от жизнения цикъл на продукта, включително за дейностите по събиране, сортиране и третиране;
- Поради различната ефективност и резултатност в отделните държави членки в работата на въведените до момента схеми за разширена отговорност на производителя, са определени минимални изисквания относно тяхното функциониране като те се прилагат и по отношение на схемите за РОП, въведени съгласно други законодателни актове, по-специално директиви 2000/53/ЕО, 2006/66/ЕО и 2012/19/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, в допълнение към вече предвидените в тях изисквания. Поставят се изисквания за ясно определяне на ролите на отделните заинтересовани страни, ефективността на разходите, определянето на вноските, които производителите заплащат, изисквания за прозрачност, както и системи за отчитане и ефективен контрол на дейността на схемите;
- С цел да се увеличат процентите на подготовка за повторна употреба и

рециклиране, да се осигурят възможности за висококачествено рециклиране и да се насърчи усвояването на качествени вторични суровини е въведено задължението за всички ДЧ за въвеждане на разделно събиране най-малкото за отпадъците от хартия, метал, пластмаса и стъкло, което държавите членки трябваше да изпълнят до 2015 г., както и следва да въведат разделно събиране за биоотпадъци, опасните отпадъци, образувани от домакинства, и текстилните отпадъци в срок до 31 декември 2024 г.;

- С цел постигане на целите, установени в директивата, държавите членки следва да използват икономически инструменти и други мерки за създаването на стимули за прилагане на йерархията на отпадъците, като посочените в приложение IVa, които включват, наред с другото, такси за депониране и изгаряне, схеми за принципа „плащаш повече, ако изхвърляш повече“, улесняване на даряването на храни, стимули за местните органи или други подходящи инструменти или мерки;
- Въведено е изискването за предприемане на мерки за улесняване на признаването като страничен продукт на дадено вещество или предмет, които са резултат от производствен процес, както и мерки, за да гарантират, че отпадъците, които са преминали през дейност по оползотворяване, престават да се считат за отпадъци, ако отговарят на всички условия, установени в член 6, параграф 1 от директивата. На Комисията са предоставени правомощия да приема актове за определяне на подробни критерии във връзка с прилагането на статуса на страничен продукт и относно прилагането на статуса за край на отпадъка. Въведено е изискване да се разгледат специфични критерии за край на отпадъка, най-малкото за инертни материали, хартия, автомобилни гуми и текстил на ниво ЕС;
- Въведени са редица допълнителни изисквания към ДЧ за предприемане на мерки за насърчаване на разработването, производството и използването на устойчиви продукти, предотвратяването на отпадъци Като подпомагат новаторските модели на производство, търговия и потребление, които намаляват наличието на опасни вещества в материалите и продуктите, които насърчават увеличаването на продължителността на живота на продуктите и многократната им употреба, вкл. чрез мерки за информиране на потребителите и за насърчаване да допринасят по-активно за подобряване на ресурсната ефективност.

В допълнение към директивните изисквания са предложени редакции на разпоредби в Закона за управление на отпадъците, с които се поставя законовата основа за въвеждане на разширена отговорност за текстилни продукти, като начин за изпълнение на изискването по директива за разделно събиране на отпадъци от текстил.

По отношение на националното законодателство, към настоящия момент е налице несъответствие с посочените изисквания и задължения, въведени с промени в Директива 2008/98/ЕО.

По-конкретно, Закона за управление на отпадъците, в който е транспонирана Директива 2008/98/ЕО не отразява обобщените по-горе групи от актуализирани мерки и разпоредби, въведени с нейното изменение посредством Директива 2018/851/ЕС.

1.2. Опишете какви са проблемите в прилагането на съществуващото законодателство или възникналите обстоятелства, които налагат приемането на ново законодателство. Посочете възможно ли е проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.)

Приемането на изменения в Закона за управление на отпадъците се налага от задължението за транспониране на изменено европейско законодателство. Законът за управление на отпадъците е рамката, която въвежда в България всички основни ангажименти на общини, производители и оператори на дейности с отпадъци, както и изискванията за разделно събиране и за постигане на целите по рециклиране на отпадъци. Съответно по отношение на тези изисквания не е налице друга възможност за привеждане в съответствие с изменената Директива 2008/98/ЕС.

Що се отнася до изискванията за въвеждане на комплекс от мерки за предотвратяване образуването на отпадъци, нерегламентирано изхвърляне на отпадъци, информиране на гражданите или подкрепа и стимулиране на производителите при проектиране и производството, то те ще бъдат реализирани чрез национални стратегически документи, второстепенни актове, програми и инициативи.

1.3. Посочете дали са изготвени последващи оценки на нормативния акт или анализи за изпълнението на политиката и какви са резултатите от тях?

Не са извършвани последващи оценки на нормативния акт.

2. Цели:

Посочете целите, които си поставя нормативната промяна по конкретен и измерим начин и график за тяхното постигане. Съответстват ли целите на действащата стратегическа рамка?

Целта на проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците (ЗИД на ЗУО) е да бъдат транспонирани в българското законодателство измененията на Директива 2008/98/ЕО и Директива 1999/31/ ЕО чрез Директива 2018/851/ЕС и Директива 2018/850/ЕС.

3. Идентифициране на заинтересованите страни:

Посочете всички потенциални засегнати и заинтересовани страни, върху които предложението ще окаже пряко или косвено въздействие (бизнес в дадена област/всички предприемачи, неправителствени организации, граждани/техни представители, държавни органи, др.).

Лицата, които се явяват засегнати и заинтересовани страни са:

- Общините в България (265 бр.), които следва да предприемат необходимите действия за постигане на новите по-високи цели по рециклиране на битови отпадъци, както и да въведат допълнително задължителното разделно събиране на биоотпадъци, опасни отпадъци от домакинствата и текстилни отпадъци до 31 декември 2024 г. По отношение на изпълнението на целите заинтересовани страни и са и създадените регионални сдружения (53 бр.), които обхващат всички общини и отговарят за постигане на целите на ниво регион.
- Лица, които извършват дейности с отпадъци – събиране, предварително третиране и рециклиране по отношение на осигуряване на суровина за рециклиране и отчитане на количествата рециклирани битови отпадъци. Съгласно *Публичния регистър на лицата, притежаващи документи за извършване на дейности с отпадъци* лицата, които имат издадени разрешителни документи за рециклиране на отпадъци с произход от бита са около 500 бр. С оглед на въведените промени в

директивата, тези лица не са засегнати същата степен като в други ДЧ, доколкото и към момента в България рециклираните отпадъци се отчитат единствено от крайните рециклатори за действително преработените количествата. По отношение очакванията за общоевропейски унифицирани критерии за страничен продукт и край на отпадъка, които ЕК следва да проучи, това би имало положително въздействие върху български оператори.

- Организации по оползотворяване на масово разпространени отпадъци – колективни организации по смисъла на директивата, чрез които се въвежда разширена отговорност на производителя. Въведените минимални изисквания към схемите на разширена отговорност на производителя съгласно чл. 8а от директивата ще изискват частични промени в дейността предимно по отношение на формирането на вноските на производителите в организациите и изискванията за прозрачност на дейността. Към настоящия момент броят на засегнатите организации по оползотворяване е 36.
- Лица, които пускат на пазара продукти. По отношение на РОП, доколкото се въвеждат директивни изисквания към формирането на вноските в организациите по оползотворяване, в т.ч. за модулиране съобразно възможностите на продуктите да бъдат повторно използвани и по-лесно рециклирани, това може да доведе до намаляване или увеличаване на разходите на производители и вносители; Това са общо около 10 000 юридически лица, които пускат на пазара различни стоки, които са обхванати в режим на разширена отговорност на производителя.

По отношение на изискванията за проектиране и производство. От една страна това са национални мерки, които ще бъдат въвеждани чрез националните стратегически документи, от друга – общоевропейски, напр. за намаляването на съдържанието на опасни вещества, посредством изискванията на други европейски актове;

- Неправителствени организации в сферата на околната среда и в областта на социалните дейности, които могат да вземат участие в дейности по осведомяване и работа по инициативи с обществеността по предотвратяване на отпадъците и в областта на повторна употреба;
- Граждани – от гл.т. на нови изисквания за разделно събиране, мерки по ограничаване на нерегламентирано замърсяване, предотвратяване на отпадъци и повторна употреба. Също така въвеждането в пълнота на директивните минимални изисквания към схемите на РОП, е възможно да се отразят в крайните потребителски цени, в случай че тези изисквания водят до повишаване или намаляване на разходите на производители и вносители, членуващи в организации по оползотворяване;
- Специфична заинтересована страна са производители и търговци на хранителни продукти, както и заведения за хранене, доколкото се въвеждат основни изисквания за трайно намаляване на хранителните отпадъци. Държавите членки следва да предприемат мерки в тази посока, като е предвидено въвеждането на показатели за измерване на намаляването от страна на ЕК.
- По отношение на обувки и текстилни продукти заинтересовани лица са тези, които ги пускат на пазара, тъй като за тях се въвеждат допълнителни изисквания за вписване в публичен регистър по чл. 45 от ЗУО. Самите отпадъци от обувки и текстил се дефинират като масово разпространени и са предложени необходимите изменения в ЗУО с цел въвеждане на разширена отговорност на производителя за обувки и текстил.

4. Варианти на действие:

Идентифицирайте основните регулаторни и нерегулаторни възможни варианти на действие от страна на държавата, включително варианта „без действие"

Вариант 1: Без действие

При този вариант не се предвижда изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците. В този случай, българското законодателство няма да бъде приведено в съответствие с изменената Директива 2008/98/ЕО относно отпадъците и Директива 1999/31/ЕО относно депонирането на отпадъци.

Вариант 2: Приемане на Закон за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците

С приемането на ЗИД на ЗУО ще бъдат направени изменения, с които да бъдат отразени направените промени с Директива (ЕС) 2018/851 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година за изменение на Директива 2008/98/ЕО относно отпадъците и Директива (ЕС) 2018/850 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година за изменение на Директива 1999/31/ЕО относно депонирането на отпадъци.

В проекта на ЗИД на ЗУО се поставя рамката за разрешаване на установените проблеми като се задават основните параметри на новите изисквания и цели, произтичащи от изменените директиви.
Вариантът на изменение на закона сам по себе включва възможности за избор и оценка на прилагане на различни мерки на следващ етап, тъй като те следва да бъдат изцяло в подзаконовата уредба.
Така например, детайлното и конкретно разписване на отделните изисквания по отношение на разширена отговорност на производителя, които произтичат от унифицираните изисквания, въведени с чл. 8а в Директива 2008/98/ЕО, следва да бъде направено в отделените подзаконови нормативни актове по реда на чл. 13 от ЗУО, като се съобразяват спецификите на отделните потоци отпадъци.
Предложените мерки по отношение на отпадъците от текстил и обувки са свързани отново с поставяне на законова рамка, която да осигури възможност за реализиране на разширена отговорност на производителя. Това включва аналогични на другите потоци отпадъци базови изисквания към организациите по оползотворяване. Регистърът за лицата, които пускат на пазара текстил от своя страна е мярка, която създава предпоставки за по-точно определяне на вида и броя задължени лица по аналогия с другите създадени регистри.
Извън предложената обща законова рамка, всички изисквания по евентуално въвеждане на РОП за текстил следва да бъдат в подзаконов акт по чл. 13 от ЗУО, който да бъде самостоятелно обсъждан и оценен.

5. Негативни въздействия:
Опишете качествено (при възможност - и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други негативни въздействия за всеки един от вариантите, в т.ч. разходи (негативни въздействия) за идентифицираните заинтересовани страни в резултат на предприемане на действията. Пояснете кои разходи (негативни въздействия) се очаква да бъдат второстепенни и кои да са значителни

Вариант 1: Без действие

Икономически негативни въздействия:

- Негативните въздействия са на първо място санкции за държавата при наказателна процедура от страна на ЕК поради нетранспониране на директивните текстове.
- При липса на въведени по-високи цели за рециклиране на битови отпадъци и за ограничаване на депонирането ще продължават да нарастват значително разходите за третиране на общините.
- Няма да бъде налице възможност за намаляване на разходите за домакинствата.
- Ще продължава нарастването на вносни суровини за българските рециклиращи предприятия, поради липсата на мерки, които да доведат до увеличаване на количеството и качеството на разделно събраните рециклируеми суровини с национален произход.
- Липсата на единни критерии за системите на РОП ще постави организациите в условия на нарушена конкуренция, тъй като само някои от тях биха се съобразили доброволно с директивните изискания. Това ще въздейства върху конкуренцията между лицата, които пускат на пазара стоки в обхвата на РОП, като не съществува възможност да им бъдат предоставени по-ниски финансови вноски, модулирани въз основа на по-екологосъобразни продукти.
- Ще липсват основания за въвеждане на РОП за текстилни продукти, които няма да даде възможност за разрешаването на проблемите, свързани с управлението на отпадъците от тези продукти, което е свързано със загуба не ресурси и нелоялни практики.

Социални негативни въздействия:

- Българските граждани ще бъдат поставени в неравностойно положение спрямо гражданите на другите държави поради липсата на законова основа за прилагането на мерки, насочени към по-екологосъобразни продукти, възможности за повторна употреба и управление на отпадъците по реда на йерархията на отпадъците.
- Негативните екологични последици имат пряко социално въздействие, в.ч. по отношение на отпадъците от текстил, при които са налице нерегламентирани дейност, за които няма да бъдат предприети мерки.
- Ще бъде ограничен достъпът на гражданите до услуги по разделно събиране на отпадъци, тъй като няма да бъдат налице основания за задължително разширяване на системите над
- Като цяло българските граждани ще получават по-ниско качество на услугите по управление на отпадъците, спрямо граждани на други държави-членки.

Екологични негативни въздействия:

- Негативните въздействия са свързани с липса на законова база за увеличаване на количествата на рециклираните суровини и оттам продължаване на практиките по обезвреждане на отпадъците.
- Това ще доведе до значително по-бързо изчерпване на капацитета на депата за отпадъци.
- Ще продължат да са налице предпоставки за замърсяване и рискове за отделните компонентите на околната среда, без възможност за намаляване на въздействието върху климата, чрез намаляване емисиите на парникови газове в резултат на депонирането, в т.ч. поради липсата на мерки за превенция на хранителни

отпадъци.

- Ще липсват законови възможности за въвеждането на мерки, задължения и изисквания, насочени към проектиране и производството на по-екологосъобразни продукти.

Други:
При неспазване на процедурата по транспониране е налице риск от стартиране на наказателна процедура срещу Р България.

Този вариант е неприложим, тъй като възниква задължение за транспониране, произтичащо от акт на ЕС.

Вариант 2: Приемане на ЗИД на ЗУО

Икономически негативни въздействия:

- **Общини**

Необходими са допълнителни инвестиции и разходи по отношение на въвеждане на допълнителни системи за разделно събиране към 31 декември 2024 г.
Необходими са средства (финансови и административни разходи) за разширяване на политиките по превенция на отпадъците и подобряване работата на системите за разделно събиране чрез по-добър контрол и въвеждане на стимули с оглед постигането на по-високите цели по рециклиране на битови отпадъци.
Въвеждането на цел за ограничаване на депонирането едновременно с повишените цели по рециклиране ще изисква допълнителни инвестиции и разходи за общините за осигуряване на други методи за оползотворяването на тези битови отпадъци, които не могат да бъдат рециклирани, но биха надхвърлили допустимите количества за депониране.

- **Лица, които извършват дейности с отпадъци**

Възможно е да е налице необходимост от допълнителни инвестиции за определени лица, които извършват дейности по рециклиране по отношение на степента на рециклиране, тъй като водещите технологии и методи за рециклиране биха осигурявали по-висока степен на рециклиране, което ги прави още по-предпочитани поради по-високите цели. Съответно за някои предприятия би било налице необходимост от допълнителни инвестиции, за да бъдат по-конкурентни.

- **Организации по оползотворяване**

Необходими са допълнителни инвестиции и разходи по отношение на подобряването и разширяване на системите за разделно събиране на отпадъците в обхвата на РОП. Тези отпадъци се управляват от организации по оползотворяване, но имат пряко отношение към изпълнението на целите за битови отпадъци на общините.
Необходими са допълнителни разходи за привеждане дейността на организациите по оползотворяване на отпадъци в съответствие с всички минимални директивни изисквания за схемите на РОП, в т.ч. изискванията за модулиране на вноските на организациите спрямо възможностите на продуктите за повторна употреба, поправка и по-лесно рециклиране.

- **Лица, които пускат на пазара продукти**

Възможно е разходите за вноските, които заплащат да се увеличат в следствие на изискването за тяхното модулиране въз основа на възможностите за повторна

употреба, ремонт и рециклиране на продуктите.

При въвеждане на РОП за текстилни продукти и обувки лицата, които ги пускат на пазара ще следва да заплащат финансови вноски при членство в организации по оползотворяване по аналогия със сегашните видове продукти, за които е въведена РОП.

Конкретните размери и финансови въздействия следва да се определят за всеки отделен подзаконов акт по чл. 13 от ЗУО, с който се регулира съответния поток.

Общите директивни изисквания за проектиране и производство на продуктите по начин, насочен към многократна употреба и по-лесно и ефективно рециклиране следва да доведе до увеличени разходи за производителите. Тези мерки ще бъдат въвеждани чрез националните стратегически документи, което означава, че повишено въздействие в краткосрочен и средносрочен план не се очаква за българските фирми

- **Неправителствени организации в сферата**

За тях не се очакват негативни икономически въздействия, тъй като те са идентифицирани като косвена заинтересована страна.

- **Граждани**

Възможно е в средносрочен план, изискванията към продуктите, пускани на пазара и евентуално повишаване на някои вноски към организациите по оползотворяване да доведе до минимално повишаване на крайните потребителски цени.

- **Производители и търговци на хранителни стоки**

Разходите за тях биха се повишили, доколкото се въвеждат основни изисквания за трайно намаляване на хранителните отпадъци

Социални негативни въздействия:

Не са идентифицирани за нито една от основните групи заинтересовани страни, в ч. за самите граждани, при които не се очаква евентуални негативни въздействия под формата на минимално повишаване на цените на определени стоки в средносрочен план да доведе до социално въздействие. Не се допускат и други социални въздействия, произтичащи от пазара на труда, демография или друг социален аспект.

Екологични негативни въздействия:

Не са идентифицирани за нито една от идентифицираните заинтересовани страни.

Други:

Не са идентифицирани за нито една от идентифицираните заинтересовани страни.

6. Положителни въздействия:

Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значими потенциални икономически, социални, екологични и други ползи за идентифицираните заинтересовани страни за всеки един от вариантите в резултат на предприемане на действията. Посочете как очакваните ползи кореспондират с формулираните цели.

Вариант 1: Без действие

Икономически положителни въздействия:

Доколкото изискванията и мерките, които са предвидени във варианта със ЗИД на ЗУО очаквано ще доведат до допълнителни инвестиции и разходи, то вариант „Без

действие“ ще спести разходите за съответните идентифицирани страни, посочени по-горе.

Социални положителни въздействия:

Не са налице социални положителни въздействия.

Екологични положителни въздействия:

Не са идентифицирани.

Други:

Не са идентифицирани.

Този вариант е неприложим, тъй като възниква задължение за транспониране, произтичащо от акт на ЕС.

Вариант 2: Приемане на ЗИД на ЗУО

Икономически положителни въздействия:

- **Общини**

Необходимостта от постигане на по-високи цели по рециклиране на битови отпадъци в средносрочен и дългосрочен план ще доведе до намаляване на разходите на общините за депониране на смесени битови отпадъци.

- **Лица, които извършват дейности с отпадъци**

Увеличаването на количеството и качеството на рециклируемите суровини с национален произход, поради необходимостта от постигане на по-високи количествени цели и разширяване на системите за разделно събиране ще намали необходимостта от внос на рециклируеми суровини за българските рециклиращи предприятия.

Възможностите за нарастване на броя на странични продукти и признаване на „край на отпадъка“ на европейско равнище ще създаде сигурност на операторите, действащи на пазарите на вторични суровини и възможности за разширяване на пазара за български юридически лица като създаде възможности за индустриална симбиоза чрез реализиране на тези продукти материали и вещества на пазари, които не се регулират от законодателството по отпадъци.

- **Организации по оползотворяване**

Икономическите въздействия се изразяват в повишаване на конкуренцията между операторите на отпадъци, с които работят организациите по оползотворяване. Необходимостта от постигане на по-високи цели за битови отпадъци ще доведе по-добро сътрудничество с общините, тъй като отпадъците в системите на РОП допринасят значително за тези цели. Това ще повиши разделно събраните рециклируеми суровини и оттам ще оптимизира разходите на организациите и приходите от тяхната продажба.

- **Лица, които пускат на пазара продукти**

Общите минимални изисквания към схемите за разширена отговорност на производителя следва да позволят да се намалят разходите и да се подобрят резултатите, както и да се осигурят еднакви условия на конкуренция, включително за малките и средните предприятия.

По отношение на текстилните продукти и обувки, въвеждането на РОП, чиято законова рамка се въвежда с проекта на акт, както и изискването за регистър на лицата, които пускат на пазара, ще допринесат за увеличаване на контрола и намаляване на нелоялна конкуренция и сив сектор.

- **Неправителствени организации в сферата**

Не се очакват преки икономически положителни въздействия.

- **Граждани**

В дългосрочен план необходимостта от повишаване на рециклирането и ограничаването на депонирането на битови отпадъци ще има пряка полза за гражданите изразена в намаляване на размера на такса „битови отпадъци".

- **Производители и търговци на хранителни стоки**

Не се очакват преки икономически ползи.

Социални положителни въздействия:

Повишаването на целите по рециклиране на битови отпадъци и изискванията за разширяване на системите за разделно събиране допринася за увеличаване на достъпността и качеството на услугите по управление на отпадъците за гражданите. Това е свързано както с нови потоци отпадъци, за които се въвежда разделно събиране, така и чрез необходимостта от повишаване на резултатите на съществуващите системи за управление на отпадъците.

Намаляването на количеството смесени битови отпадъци във времето ще допринесе също и за оптимизиране и пренасочване на общинските разходи за управление, което ще доведе до ползи за гражданите.

Необходимостта от въвеждане на мерки в посока стимулиране на повторната употреба и ремонт на стоки като част от мерките за предотвратяване на отпадъците ще има допълнителен социален положителен ефект, тъй като ще разшири пазара за повторна употреба, което има социално-икономическа добавена стойност.

Екологични положителни въздействия:

Общите минимални изисквания към схемите за разширена отговорност на производителя следва да създадат стимули за производителите да отделят по-голямо внимание при разработването на продуктите на тяхната пригодност за рециклиране, повторна употреба, ремонтиране, и на наличието на опасни вещества.

Цялостното повишаване на целите по рециклиране в комбинация с мерките по предотвратяване на образуването и ограничаване на депонирането водят до комбинация от положителни екологични ефекти свързани с намаляване на замърсяване, намаляване на рисковете за отделните компонентите на околната среда в т.ч. и намаляване на въздействието върху климата, чрез намаляване емисиите на парникови газове.

Други:
Не са идентифицирани.

7. Потенциални рискове:
Посочете възможните рискове от приемането на нормативната промяна, включително възникване на съдебни спорове.

Не са идентифицирани рискове от приемането на ЗИД на ЗУО. Това произтича от наличието на цялостен политически консенсус на ниво ЕС за необходимостта от амбиция и повишаване на целите и мерките в областта на отпадъците. Настоящият законопроект има за цел транспонирането на изменената Директива 2008/98/ЕС. Доколкото е налице изискване за допълнително разработване и прилагане на специфични национални мерки, насочени към стимулиране и въвеждане на мерки по

превенция и повторна употреба, и в посока на по-ресурсноефективно производство, това е само заложено като законово изискване и съответно не е налице риск от липса на консенсус със заинтересованите страни. Това е така, защото самите мерки следва да залегнат на следващ етап в национални стратегически документи и второстепенни актове.

8.1. Административната тежест за физическите и юридическите лица:
X Ще се повиши
☐ Ще се намали
☐ Няма ефект

Изискванията по отношение на схемите на разширена отговорност на производителя, въвеждане на разделно събиране на допълнителни потоци отпадъци, промени по отношение на отчитане и изчисляването на целите по рециклиране на битови отпадъци, изисквания към процедурите по признаване на страничен продукт и „край на отпадъка“ ще доведат до необходимост от промяна или въвеждане на допълнителна отчетност и извършване на контролна дейност по отношение на общини, производители, организации по оползотворяване на отпадъци, оператори на отпадъци. По отношение на обувки и текстил се създава законовата рамка за въвеждане на разширена отговорност на производителя, от което на следващ етап ще произтече допълнителна административна тежест за съответните производители и вносители на обувки и текстил.

8.2. Създават ли се нови регулаторни режими? Засягат ли се съществуващи режими и услуги?

В ЗУО, чрез промяна на съответните разпоредби се създава рамка за въвеждане на разширена отговорност на производителя за обувки и текстил с оглед изпълнението на задължението за въвеждане на разделно събиране на текстилни отпадъци. Същевременно вече съществуващият режим на разширена отговорност, въведен за шест потока (отпадъци от опаковки, излязло от употреба електрическо и електронно оборудване, излезли от употреба гуми, отработени батерии и акумулатори, излезли от употреба МПС и отработени масла) следва да бъде съобразен с въведените по директива минимални изисквания и да бъдат направени съответните промени.

9. Създават ли се нови регистри?
ДА
Съществуващите разпоредби за публични регистри по чл. 45 от ЗУО, поддържани от ИАОС се допълват като се въвежда нов регистър за лицата, които пускат на пазара обувки и текстил.

Когато отговорът е "да", посочете колко и кои са те

10. Как въздейства актът върху микро-, малките и средните предприятия (МСП)?
X Актът засяга пряко МСП
☐ Актът не засяга МСП
☐ Няма ефект

Въздействието върху МСП с изменението на ЗУО е налице, но е минимално. Конкретно се обуславя единствено от административното задължение за включване и

подаване на информация в регистър на лицата, които пускат на пазара текстилни продукти.
Финансови и административни въздействия върху МСП следва да бъдат оценявани в конкретика едва на следващ етап с промяна на подзаконовата нормативна уредба, от която ще произтекат конкретните подробни изисквания, свързани с РОП по отделните потоци. Това ще включва въвеждането на конкретни финансови задължения и техния размер за лицата, пускащи на пазара текстилни продукти, както и евентуална промяна в размерите на вече въведените финансови задължения за другите потоци.

11. Проектът на нормативен акт изисква ли цялостна оценка на въздействието?
☐ Да
X Не

12. Обществени консултации:
Обобщете най-важните въпроси за консултации в случай на извършване на цялостна оценка на въздействието или за обществените консултации по чл. 26 от Закона за нормативните актове. Посочете индикативен график за тяхното провеждане и видовете консултационни процедури.

Проектът на ЗИД на ЗУО ще бъде публикуван за обществени консултации за 30 дни на интернет страницата на МОСВ и на Портала за обществени консултации.

13. Приемането на нормативния акт произтича ли от правото на Европейския съюз?
Моля посочете изискванията на правото на Европейския съюз, включително информацията по т. 8.1 и 8.2, дали е извършена оценка на въздействието на ниво Европейски съюз, и я приложете (или посочете връзка към източник).
X Да
☐ Не

Директива 2018/850/ЕС за изменение на Директива 1999/31/ЕО относно депонирането на отпадъци, чл. 2
Директива 2018/851/ЕС за изменение на Директива 2008/98/ЕО относно отпадъците, чл. 2

Оценка на въздействието на законодателен пакет „Кръгова икономика“ на ЕК, който включва изменение на посочените директиви:
https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=CELEX:52014SC0207

14. Име, длъжност, дата и подпис на директора на дирекцията, отговорна за изработването на нормативния акт:

Име и длъжност: Д. Янков, и.д.директор на дирекция „Управление на отпадъците и опазване на почвите“

Дата: 15.12.20

Подпис:

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх.№ 04-07-21/20
/моля цитирайте при отговор/

Министерство на околната среда и водите
Вх. № 12-00-635
София 11.08 2020 г.

ДО

Г-ЖА АДРИАНА ВАСИЛЕВА
ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСТВО НА
ОКОЛНАТА СРЕДА И ВОДИТЕ

На Ваш № 12-00-635/04.08.2020 г.

Относно: Справка за съответствието на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ВАСИЛЕВА,

Приложено изпращам Справка за съответствие на проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа и с практиката на Европейския съд по правата на човека съгласно чл. 28, ал. 3 от ЗНА.

Приложение: Съгласно текста.

Expired certificate

X

Проф. д-р Николай Проданов, ДН
Заместник-министър на правосъдието
Signed by: Nikolay Stanev Prodanov

1040 София, ул. "Славянска" №1
тел.: 02/ 92 37 555, факс: 02/ 987 00 98
www.justice.government.bg

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. № 04-07-21/20
/моля цитирайте при отговор/

С П Р А В К А

ОТНОСНО: Съответствието на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците с Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС) и с практиката на Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ) съгласно чл.28, ал.3 от ЗНА

В отговор на писмо с рег. № 12-00-635/04.08.2020 г. на Министерство на околната среда и водите, във връзка с проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците и на основание чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове, въвеждащ изискване за изготвяне на справка за съответствие на законопроектите с КЗПЧОС и практиката на ЕСПЧ, дирекция „Процесуално представителство на Република България пред Европейския съд по правата на човека“ изразява становище, че предложеният законопроект не създава нормативни предпоставки за противоречие с разпоредбите на КЗПЧОС и практиката на ЕСПЧ.

Expired certificate

X

Проф. Николай Проданов, ДН
Заместник-министър на правосъдието
Signed by: Nikolay Stanev Prodanov

1040 София, ул. "Славянска" №1
тел.: 02/ 92 37 555, факс: 02/ 987 00 98
www.justice.government.bg

Таблица на съответствието по Директива (ЕС) 2018/851 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година за изменение на Директива 2008/98/ЕО относно отпадъците

Разпоредби от Директива (ЕС) 2018/851 на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 2008/98/ЕО относно отпадъците	**Проект на ЗИД на Закон за управление на отпадъците и ЗУО** Наредба № 2 от 23 юли 2014 г. за класификация на отпадъците, Наредба за разделно събиране на биоотпадъци и третиране на биоразградимите отпадъци	**Степен на съответствие**
Член 1 Изменения Директива 2008/98/ЕО се изменя, както следва: 1) Член 1 се заменя със следното: „Член 1 Предмет и обхват Настоящата директива определя мерките за защита на околната среда и човешкото здраве посредством предотвратяване или намаляване на образуването на отпадъци, както и на неблагоприятните последици от образуването и управлението на отпадъците, и посредством ограничаване на цялостното въздействие от използването на ресурсите и повишаване на ефективността от това използване, което е от изключително значение за прехода към кръгова икономика и за гарантиране на дългосрочната конкурентоспособност на Съюза.“	§ 1. Чл. 1, ал.1 се изменя така:. „Този закон регламентира мерките и контрола за защита на околната среда и човешкото здраве чрез предотвратяване или намаляване на образуването на отпадъци, както и на вредното въздействие от образуването и управлението на отпадъците, и чрез намаляване на цялостното въздействие от използването на ресурси и чрез повишаване ефективността на това използване, което ще способства за прехода към кръгова икономика и за ф гарантиране на дългосрочната конкурентоспособност.“	Пълно
2) В член 2, параграф 2 се добавя следната буква: „д) вещества, които са предназначени за употреба като фуражни суровини, съгласно определението в	§ 2. В чл. 2, ал. 2, т. 7 се създава буква „д“ : „д) вещества, които са предназначени за	Пълно

член 3, параграф 2, буква ж) от Регламент (ЕО) № 767/2009 на Европейския парламент и на Съвета (*1) и които не се състоят от или съдържат странични животински продукти. (*1) Регламент (ЕО) № 767/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно пускането на пазара и употребата на фуражи, за изменение на Регламент (ЕО) № 1831/2003 на Европейския парламент и на Съвета, за отмяна на Директива 79/373/ЕИО на Съвета, Директива 80/511/ЕИО на Комисията, директиви 82/471/ЕИО, 83/228/ЕИО, 93/74/ЕИО, 93/113/ЕО и 96/25/ЕО на Съвета, както и на Решение 2004/217/ЕО на Комисията (ОВ L 229, 1.9.2009 г., стр. 1).	употреба като фуражни суровини, съгласно определението в чл. 3, параграф 2, буква „ж“ от Регламент (ЕО) № 767/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно пускането на пазара и употребата на фуражи, за изменение на Регламент (ЕО) № 1831/2003 на Европейския парламент и на Съвета, за отмяна на Директива 79/373/ЕИО на Съвета, Директива 80/511/ЕИО на Комисията, директиви 82/471/ЕИО, 83/228/ЕИО, 93/74/ЕИО, 93/113/ЕО и 96/25/ЕО на Съвета, както и на Решение 2004/217/ЕО на Комисията (ОВ L 229 от 1 септември 2009 г., стр. 1), наричан по-нататък “Регламент (ЕО) № 767/2009”, и които не се състоят от или съдържат странични животински продукти.”	
3)Член 3 се изменя, както следва: вмъкват се следните точки: 2а. „неопасни отпадъци“ са отпадъци, които не попадат в приложното поле на точка 2;	§41. В § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 9. Създават се т.49-51: т. 49. „Неопасни отпадъци“ са отпадъци, които не попадат в приложното поле на т. 12.	Пълно
2б. „битови отпадъци“ са: а) смесени отпадъци или разделно събирани отпадъци от домакинства, включително хартия и картон,	§41. В § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и	Пълно

стъкло, метали, пластмаса, биологични отпадъци, дървесина, текстил, опаковки, отпадъци от електрическо и електронно оборудване, отпадъци от батерии и акумулатори, както и обемни отпадъци, включително дюшеци и мебели; б) смесени отпадъци или разделно събирани отпадъци от други източници, когато тези отпадъци са сходни по естество и състав с отпадъците от домакинства; Битовите отпадъци не включват отпадъците от производството, селското стопанство, горското стопанство, рибарството, септичните ями и канализационната система и от третирането на отпадъчните води, включително утайки от пречистване на отпадъчни води, излезли от употреба моторни превозни средства или отпадъци от строителство и разрушаване. Това определение не засяга разпределението на отговорностите за управлението на отпадъците между публичните и частните субекти.	допълнения: 2. Точка 4 се изменя така: „4. „Битови отпадъци“ са: а) смесени отпадъци или разделно събирани отпадъци от домакинства, включително хартия и картон, стъкло, метали, пластмаса, биологични отпадъци, дървесина, текстил, опаковки, отпадъци от електрическо и електронно оборудване, отпадъци от батерии и акумулатори, както и обемни отпадъци, включително дюшеци и мебели; б) смесени отпадъци или разделно събирани отпадъци от други източници, когато тези отпадъци са сходни по естество и състав с отпадъците от домакинства; Битовите отпадъци не включват отпадъците от производството, селското стопанство, горското стопанство, рибарството, септичните ями и канализационната система и от третирането на отпадъчните води, включително утайки от пречистване на отпадъчни води, излезли от употреба моторни превозни средства или отпадъци от строителство и разрушаване. Това определение не засяга разпределението на отговорностите за управлението на отпадъците между публичните и частните субекти.“	

2в. „отпадъци от строителство и разрушаване“ означава отпадъци, образувани в резултат на дейности по строителство и разрушаване;“	§41. В § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 9. Създават се т. 49 -51: т. 50. „Отпадъци от строителство и разрушаване “ са отпадъци, образувани в резултат на дейности по строителство и разрушаване.	Пълно
точка 4 се заменя със следното: „4. „биологични отпадъци“ са биоразградими отпадъци от парковете и градините, хранителни и кухненски отпадъци от домакинствата, офисите, ресторантите, търговията на едро, столовете, заведенията за обществено хранене и търговските обекти за търговия на дребно, както и подобните отпадъци от предприятията на хранително-вкусовата промишленост;“	§41. В § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 1. Точка 2 се изменя така: „2. Биоотпадъци" са биоразградими отпадъци от парковете и градините, хранителни и кухненски отпадъци от домакинствата, офисите, ресторантите, търговията на едро, столовете, заведенията за обществено хранене и търговските обекти за търговия на дребно, както и подобните отпадъци от предприятията на хранително-вкусовата промишленост.“	Пълно
вмъква се следната буква: „4а.„хранителни отпадъци“ са всички храни, съгласно определението в член 2 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета (*2), които са се превърнали в отпадъци; (*2) Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския	§41. В § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 9. Създават се т. 49 -51: “51. „Хранителни отпадъци“ са всички	Пълно

парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1).	храни съгласно чл. 2 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, от 01 февруари 2002 г., стр. 1), които са се превърнали в отпадъци.“	
точка 9 се заменя със следното: „9. „управление на отпадъци“ означава събирането, превозването, оползотворяването (включително сортирането), и обезвреждането на отпадъци, включително надзора върху тези дейности и следексплоатационните грижи за депата, както и действията, предприети в качеството на търговец или брокер;“	§41. В § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 8. Точка 46 се изменя така: „46. "Управление на отпадъците" са събирането, транспортирането, обезвреждането и оползотворяването (включително сортирането) на отпадъците, включително осъществяваният контрол върху тези дейности, следексплоатационните грижи за депата, както и действията, предприети в качеството на търговец или брокер.“	Пълно
точка 12, буква в) се заменя със следното: „в) съдържанието на опасни вещества в материалите и продуктите;“	ДР на ЗУО: §41. В § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:	Пълно

	5. В т. 28, б. „в“ думата „вредни“ се заменя с „опасни“ . ЗУО 28. "Предотвратяване" са мерките, взети преди веществото, материалът или продуктът да стане отпадък, с което се намалява: а) количеството отпадъци, включително чрез повторната употреба на продуктите или удължаването на жизнения им цикъл; б) вредното въздействие от образуваните отпадъци върху околната среда и човешкото здраве, или в) съдържанието на вредни вещества в материалите и продуктите.	
вмъква се следната точка: „15а. „оползотворяване на материали“ е всяка дейност по оползотворяване, с изключение на оползотворяването на енергия и преработването в материали, които ще се използват като горива или други средства за получаване на енергия. То включва, наред с другото, подготовката за повторна употреба, рециклирането и насипването;“	§41. В § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 4. Точка 14 се изменя така: „14. „Оползотворяване на материали“ е всяка дейност по оползотворяване, с изключение на оползотворяването на енергия и преработването в материали, които ще се използват като горива или други средства за получаване на енергия. То включва и подготовката за повторна употреба, рециклирането и насипването.“	Пълно

вмъква се следната точка: „17б. „насипване“ е дейност по оползотворяване, при която подходящи неопасни отпадъци се използват за целите на възстановяване в изкопните зони или за инженерни цели в ландшафтното устройство. Отпадъците, използвани за насипване, трябва да заместват неотпадъчни материали, да са подходящи за гореспоменатите цели и да се ограничават до количеството, което е абсолютно необходимо за постигане на тези цели;“	§41. В § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 3. Точка 10 се изменя така: „10. „Насипване“ е дейност по оползотворяване, при която подходящи неопасни отпадъци се използват за рекултивационни цели в разкопани участъци или за инженерни цели в ландшафтното устройство. Отпадъците, използвани за насипване, трябва да заместват неотпадъчни материали, да са подходящи за гореспоменатите цели и да се ограничават до количеството, което е абсолютно необходимо за постигане на тези цели.“.	Пълно
добавя се следната буква: „21. „схема за разширена отговорност на производителя“ означава набор от мерки, предприети от държавите членки, с цел да гарантират, че производителите на продукти носят финансова отговорност или финансова и оперативна отговорност за управлението на отпадъците като етап от жизнения цикъл на продукта след превръщането му в отпадък.“	§41. В § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 7. Точка 35 се изменя така: „35. „Схема за разширена отговорност на производителя“ означава набор от мерки, предприети, с цел да гарантират, че производителите на продукти носят финансова отговорност или финансова и оперативна отговорност за управлението на отпадъците като етап от жизнения цикъл на продукта след превръщането му в отпадък.“	Пълно

4) В член 4 се добавя следният параграф: „3. Държавите членки използват икономически инструменти и други мерки, за да предоставят стимули за прилагането на йерархията на отпадъците, като например посочените в приложение IVa или други подходящи инструменти и мерки.“	§ 6. В чл. 6 се създава ал.4: „(4) За предоставяне на стимули за прилагането на йерархията по ал. 1 могат да се използват икономически инструменти и мерки, като например: 1. Схеми за разширена отговорност на производителя за различните видове отпадъци и мерки за увеличаване на тяхната ефективност, ефективността на разходите и управлението; 2. Схеми за обратно изкупуване и други мерки за насърчаване на ефективното събиране на използвани продукти и материали; 3. Добро планиране на инвестициите в инфраструктура за управление на отпадъците, включително чрез фондовете на ЕС; 4. Устойчиво възлагане на обществени поръчки за насърчаване на по-добро управление на отпадъците и на използването на рециклирани продукти и материали; 5. Премахване на субсидиите, които не са в съответствие с йерархията на отпадъците; 6. Подкрепа за научни изследвания и иновации в авангардни технологии за рециклиране и преработване“.	Пълно
5) Член 5 се изменя, както следва:	ЗУО	Пълно

а) в параграф 1 уводната част се заменя със следното: „1. Държавите членки предприемат подходящи мерки, за да гарантират, че вещество или предмет, които са резултат от производствен процес, чиято основна цел не е производството на това вещество или предмет, не се считат за отпадъци, а за странични продукти, ако са спазени следните условия:“;	Чл. 4. (1) Вещество или предмет, които са резултат на производствен процес, чиято основна цел не е тяхното производство, представляват страничен продукт, а не отпадък по смисъла на § 1, т. 17 от допълнителните разпоредби, само ако са спазени едновременно следните условия: 1. по-нататъшната им употреба е ясно определена; 2. съществува възможност за прякото им използване без специално допълнително преработване, което се отличава от обикновената производствена практика; 3. са получени като неразделна част от производствен процес; 4. по-нататъшната им употреба е законна, т.е. отговарят на всички приложими изисквания към продуктите, опазването на околната среда и човешкото здраве, свързани с конкретната им употреба, и няма да доведат до цялостно вредно въздействие върху околната среда или човешкото здраве.	
б)параграф 2 се заменя със следното: „2. Комисията може да приема актове за изпълнение, за да определя подробни критерии относно единното прилагане на условията, установени в параграф 1 по отношение на конкретни вещества или предмети. Тези подробни критерии гарантират високо ниво на защита на околната среда и човешкото здраве и улесняват разумното и рационално използване на		Не подлежи на транспониране

природните ресурси. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 39, параграф 2. При приемането на тези актове за изпълнение Комисията се базира на най-строгите и екологосъобразни критерии, приети от държавите членки в съответствие с параграф 3 от настоящия член, и отдава приоритет на възпроизводимите практики на промишлена симбиоза при разработването на подробните критерии.“;		
в) добавя се следният параграф: „3. Когато не са определени критерии на равнището на Съюза по параграф 2, държавите членки могат да определят подробни критерии за прилагането на предвидените в параграф 1 условия по отношение на конкретни вещества или предмети. Държавите членки нотифицират Комисията за тези подробни критерии, приети по силата на Директива (ЕС) 2015/1535 на Европейския парламент и на Съвета (*3), когато това се изисква от разпоредбите на посочената директива. ——————— (*3) Директива (ЕС) 2015/1535 на Европейския парламент и на Съвета от 9 септември 2015 г. установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите регламенти и правила относно услугите на информационното общество (ОВ L 241, 17.9.2015 г., стр. 1).	ЗУО: Чл. 4. (1) Вещество или предмет, които са резултат на производствен процес, чиято основна цел не е тяхното производство, представляват страничен продукт, а не отпадък по смисъла на § 1, т. 17 от допълнителните разпоредби (ДР), само ако са спазени едновременно следните условия: 1. по-нататъшната им употреба е ясно определена; 2. съществува възможност за прякото им използване без специално допълнително преработване, което се отличава от обикновената производствена практика; 3. получени са като неразделна част от производствен процес; 4. по-нататъшната им употреба е законна, т.е. отговарят на всички приложими изисквания към продуктите, опазването на околната среда и човешкото здраве,	Пълно

	свързани с конкретната им употреба, и няма да доведат до цялостно вредно въздействие върху околната среда или човешкото здраве. (2)Определянето на дадено вещество или предмет като страничен продукт се извършва с мотивирано решение на министъра на околната среда и водите или на оправомощено от него длъжностно лице за всеки отделен случай или съобразно критерии, определени с национален или акт на Европейската комисия. (3) За издаване на решение по ал. 2 заинтересованите лица подават заявление до министъра на околната среда и водите или до оправомощено от него длъжностно лице, към което прилагат доказателства, удостоверяващи изпълнение на всяко едно от условията по ал. 1. (4) Министърът на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице преценява съответствието на информацията в заявлението и съпътстващата го документация с условията по ал. 1 и при необходимост изисква в едномесечен срок от заявителя предоставяне на допълнителна информация за изясняване на фактите и обстоятелствата. (5) В срок до два месеца от получаване на заявлението или от предоставянето на допълнителната информация по ал. 4	

	министърът на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице се произнася с мотивирано решение по ал. 2, съдържащо условия, мерки и ограничения, или мотивирано отказва издаването на решение. (6) При промяна в обстоятелствата, посочени в заявлението и в съпътстващата го документация по ал. 3, заявителят е длъжен да уведоми писмено министъра на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице в 7-дневен срок от настъпване на промяната. (7) Министърът на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице отменя решението по ал. 2 при повторно наложена имуществена санкция с влязло в сила наказателно постановление за неизпълнение на условие в решението. 5 и решението за отмяна по ал. 7 се обжалват пред съответния административен съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването на решението не спира неговото изпълнение. ДР на ЗУО: § 3. (1) Министърът на околната среда и водите е национален компетентен орган и координатор по всички международни спогодби, свързани с предмета на този закон, по които Република България е	

	страна. (2) Министърът на околната среда и водите е национален компетентен орган във връзка с информирането, докладването и нотифицирането на Европейската комисия по Директива 2008/98/ЕО, включително: 1. нотифициране на всеки случай за класификация на отпадъците по чл. 3, ал. 4 и 5; 1а. нотифициране на критериите по чл. 4, ал. 2 и 3, с изключение на критериите, определени с акт на Европейската комисия;	
6) Член 6 се изменя, както следва: параграф 1 се изменя, както следва: i) уводната част и буква а) се заменят със следното: „1. Държавите членки предприемат подходящи мерки, за да гарантират, че отпадъците, които са подложени на рециклиране или на друга дейност по оползотворяване, престават да се считат за отпадъци, ако отговарят на следните условия: а) веществото или предметът трябва да се използва за специфични цели;“	§4. В чл. 5 се правят следните изменения: 1. Алинеи 1-3 се изменят така: „(1) Определени отпадъци престават да бъдат отпадъци по смисъла на § 1, т. 17 от допълнителните разпоредби, когато са подложени на рециклиране или друга дейност по оползотворяване, ако отговарят на следните условия: 1. веществото или предметът трябва да се използва за специфични цели;	Пълно
ii) втората алинея се заличава;		
б) параграфи 2, 3 и 4 се заменят със следното: „2. Комисията следи изготвянето на националните критерии за отпадъци, които са престанали да бъдат такива в държавите членки и прави оценка на необходимостта от разработване на общоевропейски критерии на Съюза на тази основа. За тази цел и когато е уместно, Комисията приема актове за изпълнение, за да определя подробни критерии		Не подлежи на транспониране

относно единното прилагане на условията по параграф 1 по отношение на някои видове отпадъци. Тези подробни критерии гарантират високо ниво на защита на околната среда и човешкото здраве и улесняват разумното и рационално използване на природните ресурси. Те включват: а) допустими отпадъци, използвани като суровини за дейностите по оползотворяване; б) разрешени процеси и техники на обработка; в) критерии за качество на престаналите да бъдат отпадъци материали, получени от дейности по оползотворяване, в съответствие с приложимите стандарти за продуктите, включително пределно допустими стойности за замърсителите, когато това е необходимо; г) изисквания по отношение на системите за управление за доказване на съответствие с критериите за край на отпадъка, включително за контрола на качеството, самонаблюдението и акредитацията, когато е уместно; и д) изискване за декларация за съответствие. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 39, параграф 2. При приемането на тези актове за изпълнение Комисията взема предвид относимите критерии, установени от държавите членки в съответствие с параграф 3, и се базира на най-строгите и екологосъобразни критерии.“		
„3. Когато не са определени критерии на равнището	§4. В чл. 5 се правят следните изменения:	Пълно

на Съюза съгласно параграф 2, държавите членки могат да установят подробни критерии за прилагането на условията, предвидени в параграф 1, по отношение на някои видове отпадъци. Тези подробни критерии вземат предвид евентуалните вредни въздействия върху околната среда и човешкото здраве, произтичащи от веществото или предмета, и отговарят на изискванията, установени в параграф 2, букви а) – д). Държавите членки нотифицират Комисията за тези критерии, приети по силата на Директива (ЕС) 2015/1535, когато това се изисква от разпоредбите на посочената директива.“	1. Алинеи 1-3 се изменят така: „(1) Определени отпадъци престават да бъдат отпадъци по смисъла на § 1, т. 17 от допълнителните разпоредби, когато са подложени на рециклиране или друга дейност по оползотворяване, ако отговарят на следните условия: 1. веществото или предметът трябва да се използва за специфични цели; 2. за веществото или предмета съществува пазар или търсене; 3. веществото или предметът отговарят на техническите изисквания за специфичните цели и са в съответствие с нормативните изисквания и стандарти, приложими към продуктите; 4. употребата на веществото или предмета няма да доведе до вредно въздействие върху околната среда или човешкото здраве. (2) Когато в законодателството на Европейския съюз не са установени задължителни критерии за прилагането на условията по ал. 1, тези отпадъци престават да бъдат отпадъци в случаите, определени с наредбите по чл. 13, ал. 1 и чл. 43 или с наредба на министъра на околната среда и водите, когато съответните отпадъци са извън техния обхват, при спазване на критерии, които отчитат евентуалните вредни въздействия върху околната среда и човешкото здраве, произтичащи от веществото или предмета, и	

	задължително включват: 1. допустими отпадъци, използвани като суровини за дейностите по оползотворяване; 2. разрешени процеси и техники на обработка; 3. критерии за качество на престаналите да бъдат отпадъци материали, получени от дейности по оползотворяване, в съответствие с приложимите стандарти за продуктите, включително пределно допустими стойности за замърсителите, когато това е необходимо; 4. изисквания по отношение на системите за управление за доказване на съответствие с критериите за край на отпадъка, включително за контрола на качеството, самонаблюдението и акредитацията, когато е уместно; и 5. изискване за декларация за съответствие. (3) Отпадък по ал. 1 се отчита за изпълнение на целите за оползотворяване и рециклиране, когато са изпълнени изискванията за край на отпадъка по този закон и по съответната наредба по ал. 2.“ ДР на ЗУО § 3. (1) Министърът на околната среда и водите е национален компетентен орган и координатор по всички международни спогодби, свързани с предмета на този закон, по които Република България е	

	страна. (2) Министърът на околната среда и водите е национален компетентен орган във връзка с информирането, докладването и нотифицирането на Европейската комисия по Директива 2008/98/ЕО, включително: 1. нотифициране на всеки случай за класификация на отпадъците по чл. 3, ал. 4 и 5; 1а. нотифициране на критериите по чл. 4, ал. 2 и 3, с изключение на критериите, определени с акт на Европейската комисия; 2. нотифициране на критериите по чл. 5, ал. 2, когато не са определени критерии на ниво Европейски съюз, които да бъдат прилагани за целта;	
„4. Когато на равнището на Съюза или на национално равнище не са определени критерии по параграф 2 или 3 съответно, дадена държава членка може да взема решение за всеки конкретен случай или да предприема подходящи мерки за проверка дали определени отпадъци са престанали да се считат за отпадъци въз основа на условията, предвидени в параграф 1 и, когато е необходимо, да отчита изискванията, установени в параграф 2, букви а) – д) и да взема под внимание пределно допустимите стойности за замърсителите и вероятните вредни въздействия върху околната среда и човешкото здраве. Не се изисква такива решения за всеки конкретен случай да се нотифицират на Комисията в съответствие с Директива (ЕС) 2015/1535.		България не се възползва от предоставената възможност

Държавите членки могат да публикуват по електронен път информацията за решенията за всеки конкретен случай, както и за резултатите от проверката на компетентните органи.“;		
в) добавя се следният параграф: „5. Всяко физическо или юридическо лице, което: а) употребява за пръв път материал, който е престанал да бъде отпадък и не е бил пуснат на пазара; или б) пуска материал на пазара за пръв път, след като той е престанал да бъде отпадък, гарантира, че материалът отговаря на съответните изисквания съгласно приложимото законодателство относно химичните вещества и продукти. Условията по параграф 1 трябва да бъдат изпълнени, преди законодателството относно химичните вещества и продукти да е станало приложимо по отношение на материала, който е престанал да бъде отпадък.“	§5. Създава се чл.5а: “Чл. 5а. (1) Всяко лице гарантира, че веществото или предметът отговаря на съответните изисквания съгласно приложимото законодателство относно химичните вещества и продукти, за случаите, когато: 1. употребява за пръв път вещество или предмет , който е престанал да бъде отпадък и не е бил пуснат на пазара или 2. пуска вещество или предмет на пазара за пръв път, след като той е престанал да бъде отпадък. (2) Условията по чл. 5, ал. 1 трябва да бъдат изпълнени, преди законодателството относно химичните вещества и продукти да е станало приложимо по отношение на вещество или предмет , който е престанал да бъде отпадък.“	Пълно
7) Член 7 се изменя, както следва: а) в параграф 1 първото изречение се заменя със следното: в параграф 1 първото изречение се заменя със следното: „1. На Комисията се предоставя правомощието да		Не подлежи на транспониране

приема делегирани актове в съответствие с член 38а, за да допълва настоящата директива чрез изготвяне и преразглеждане в съответствие с параграфи 2 и 3 от настоящия член на списък на отпадъците.“;		
б) параграф 2 се заменя със следното: „2. Държава членка може да счита даден отпадък за опасен, дори и той да не е включен като опасен в списъка на отпадъците, в случаите, когато проявява едно или повече от посочените в приложение III свойства. Държавата членка незабавно нотифицира Комисията за всеки такъв случай и предоставя на Комисията цялата относима информация. Списъкът се преразглежда, като се вземат предвид получените нотификации, за да се вземе решение относно неговото адаптиране.“;	ЗУО Чл. 3. (1) Класификацията на отпадъците се определя с наредба на министъра на околната среда и водите и министъра на здравеопазването. (2) Класификацията по ал. 1 се извършва според списъка на отпадъците, установен с Решение 2000/532/ЕО на Комисията от 3 май 2000 г. за замяна на Решение 94/3/ЕО за установяване на списък на отпадъците в съответствие с член 1, буква „а" от Директива 75/442/ЕИО на Съвета относно отпадъците и Решение 94/904/ЕО на Съвета за установяване на списък на опасните отпадъци в съответствие с член 1, параграф 4 от Директива 91/689/ЕИО на Съвета относно опасните отпадъци наричано по-нататък „Решение 2000/532/ЕО". Списъкът на отпадъците включва опасни отпадъци, отчита произхода и състава на отпадъците и когато това е необходимо - пределните допустими стойности за концентрация на опасни вещества. (3) Списъкът на отпадъците по ал. 2 е задължителен по отношение на определянето на отпадъците, които трябва да бъдат смятани като опасни. Включването на вещество или предмет в	Пълно (текстовете са включени в Наредба 2 от 2014 за класификация на отпадъците)

	списъка не означава, че то е отпадък при всички обстоятелства. Вещество или предмет се смята за отпадък само когато отговаря на определението по § 1, т. 17 от допълнителните разпоредби. (4) Определен отпадък може да бъде смятан за опасен, дори и да не е включен като опасен в списъка на отпадъците в случаите, когато проявява едно или повече от свойствата, посочени в приложение № 3. (5) Когато са налице безспорни доказателства, че даден отпадък, който е включен в списъка за опасни отпадъци, не проявява никое от изброените в приложение № 3 свойства, той може да бъде смятан за неопасен. (6) Прекласификацията на опасните отпадъци като неопасни отпадъци не може да се извършва чрез разреждане или смесване на отпадъците с цел намаляване на началните концентрации на опасни вещества до нива под пределните допустими стойности за концентрация на опасни вещества, определящи отпадъците като опасни. (7) Вземането на проби и анализите на състава и свойствата на отпадъците с цел установяване на декларираните данни и класификация на отпадъците се извършва от акредитирани лаборатории.	
в) параграф 5 се заличава.		
8) Член 8 се изменя, както следва:	§10. В чл. 13 се създава ал. 6:	Пълно

а) в параграф 1 се добавят следните алинеи: „Когато тези мерки включват създаването на схеми за разширена отговорност на производителя, се прилагат общите минимални изисквания, установени в член 8а. Държавите членки могат да вземат решение, че производителите на продукти, които по своя инициатива поемат финансови или финансови и организационни задължения във връзка с управлението на отпадъците като етап от жизнения цикъл на продукта след превръщането му в отпадък, следва да прилагат някои или всички общи минимални изисквания, установени в член 8а.“;	„(6) В наредбите по ал. 1 се определят и: 1. изискванията към лицата по чл. 14, ал. 1 и ал. 2 относно териториалния им обхват на дейност, и обхвата относно продуктите и материалите, без да се ограничават до територии, в които събирането и управлението на отпадъци е най-рентабилно, и изискванията за осигуряване в съответната територия на подходяща наличност на системи за събиране на отпадъци; 2. ролите и отговорностите на всички заинтересовани участници, включително на лицата по чл. 14, ал. 1, на лицата по чл. 14, ал. 2, на частните или публични оператори, действащи в областта на отпадъците, на органите на местно самоуправление и когато е целесъобразно, на операторите, осъществяващи повторна употреба и подготовка за повторна употреба, и на предприятията по Закона за предприятията на социалната и солидарна икономика; 3. целите за управлението на отпадъците в съответствие с йерархия за управление на отпадъците по чл. 6, ал. 1, в т.ч. количествените цели относно отпадъците от опаковки, излязло от употреба електрическо и електронно оборудване	

	(ИУЕЕО), излезли от употреба моторни превозни средства (ИУМПС), негодни за употреба батерии и акумулатори (НУБА), и други видове масово разпространени отпадъци, както и други количествени и/или качествени цели, които се отнасят за схемата за разширена отговорност на производителя.“	
б) параграф 2 се заменя със следното: „2. Държавите членки могат да предприемат подходящи мерки за насърчаване на разработването на продукти и компоненти на продукти, за да се намали въздействието им върху околната среда и образуването на отпадъци в процеса на производство и последваща употреба на продуктите, както и за да се гарантира, че оползотворяването и обезвреждането на продуктите, които са се превърнали в отпадъци, се извършват в съответствие с членове 4 и 13. С тези мерки може да се насърчават, наред с другото, разработването, производството и предлагането на пазара на продукти и компоненти на продукти, които са подходящи за многократна употреба, съдържат рециклирани материали, са устойчиви от техническа гледна точка и могат лесно да бъдат ремонтирани и които, след като са станали отпадъци, са подходящи за подготовка за повторна употреба и рециклиране, за да се улесни доброто прилагане на йерархията на отпадъците. При тези мерки се отчита въздействието на продуктите през целия им жизнен цикъл, йерархията на отпадъците и, когато е целесъобразно, потенциалът за многократно рециклиране.“;	§24. В чл. 49 се правят следните изменения и допълнения: 2. Алинеи 7 и 8 се изменят така: „(7) Планът по ал.1 предвижда подходящи мерки за насърчаване на разработването на продукти и компоненти на продукти, за да се намали въздействието им върху околната среда и образуването на отпадъци в процеса на производство и последваща употреба на продуктите, както и за да се гарантира, че оползотворяването и обезвреждането на продуктите, които са се превърнали в отпадъци, се извършват в съответствие с йерархия за управление на отпадъците по чл. 6, ал. 1 и с цел защита на човешкото здраве и околната среда. (8) Мерките по ал.7 насърчават разработването, производството и предлагането на пазара на продукти и компоненти на продукти, които са	Пълно

	подходящи за многократна употреба, съдържат рециклирани материали, са устойчиви от техническа гледна точка и могат лесно да бъдат ремонтирани и които, след като са станали отпадъци, са подходящи за подготовка за повторна употреба и рециклиране, за да се улесни доброто прилагане на йерархия за управление на отпадъците по чл. 6, ал. 1. При тези мерки се отчита въздействието на продуктите през целия им жизнен цикъл и когато е целесъобразно, потенциалът за многократно рециклиране.“	
в) добавя се следният параграф: „5. Комисията организира обмен на информация между държавите членки и лицата, участващи в схеми за разширена отговорност на производителя, относно практическото прилагане на общите минимални изисквания, установени в член 8а. Това включва, наред с другото, обмен на информация относно най-добрите практики за осигуряване на подходящо управление, трансгранично сътрудничество в областта на схемите за разширена отговорност на производителя и гладко функциониране на вътрешния пазар, относно организационните характеристики и мониторинга на организациите, изпълняващи задълженията, произтичащи от разширената отговорност на производителя от името на производителите на продукти, относно модулацията на финансовите вноски, относно подбора на операторите по управление на отпадъците и относно предотвратяването на нерегламентираното		Не подлежи на транспониране

изхвърляне на отпадъци. Комисията публикува резултатите от обмена на информация и може да предоставя насоки относно тези или други приложими аспекти. В консултация с държавите членки Комисията публикува насоки относно трансграничното сътрудничество във връзка със схемите за разширена отговорност на производителя и относно модулацията на финансовите вноски, посочени в член 8а, параграф 4, буква б). Когато е необходимо, за да се избегне изкривяване на вътрешния пазар, Комисията може да приема актове за изпълнение, за да въведе критерии с оглед на единното прилагане на член 8а, параграф 4, буква б), с изключение на конкретното определяне на размера на вноските. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 39, параграф 2.“		
(9) Вмъква се следният член: „Член 8а Общи минимални изисквания по отношение на схемите за разширена отговорност на производителя 1. Когато са въведени схеми за разширена отговорност на производителя в съответствие с член 8, параграф 1, включително в съответствие с други законодателни актове на Съюза, държавите членки: а) дефинират ясно ролите и отговорностите на всички заинтересовани участници, в това число производителите на продукти, които пускат продукти на пазара на държавата членка, на организациите, изпълняващи задълженията, произтичащи от	ЗУО Чл. 13. (6) В наредбите по ал. 1 се определят и: 2. ролите и отговорностите на всички заинтересовани участници, включително на лицата по чл. 14, ал. 1, на лицата по чл. 14, ал. 2, на частните или публични оператори, действащи в областта на отпадъците, на местните органи и когато е целесъобразно, на операторите, осъществяващи повторна употреба и подготовка за повторна употреба, и на	Частично транспониране Пълно въвеждане ще се осигури в наредбите по чл. 13, ал. 1.

разширената отговорност на производителя от тяхно име, на частните или публични оператори, действащи в областта на отпадъците, на местните органи и когато е целесъобразно, на операторите, осъществяващи повторна употреба и подготовка за повторна употреба, както и на предприятията от социалната икономика;	предприятията по Закона за предприятията на социалната и солидарна икономика. § 1, т. 35. „Схема/система за разширена отговорност на производителя“ означава набор от мерки, предприети, с цел да гарантират, че производителите на продукти носят финансова отговорност или финансова и оперативна отговорност за управлението на отпадъците като етап от жизнения цикъл на продукта след превръщането му в отпадък.	
б) в съответствие с йерархията на отпадъците поставят цели за управлението на отпадъците, с които се цели постигането най-малко на количествените цели, относими за схемата за разширена отговорност на производителя, съгласно установеното в настоящата директива, в Директива 94/62/ЕО, Директива 2000/53/ЕО, Директива 2006/66/ЕО и Директива 2012/19/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*4), и поставят други количествени и/или качествени цели, които се считат за относими за схемата за разширена отговорност на производителя;	ЗУО Чл. 6. (1) Компетентните органи по този закон и лицата, при чиято дейност се образуват и/или третират отпадъци, прилагат следния приоритетен ред (йерархия) при управлението на отпадъците: 1. предотвратяване на образуването им; 2. подготовка за повторна употреба; 3. рециклиране; 4. друго оползотворяване, например оползотворяване за получаване на енергия; 5. обезвреждане. (2) Отклонения от йерархията по ал. 1 се допускат за специфични потоци от отпадъци, когато това се основава на съображения, свързани с жизнения цикъл на отпадъците, във връзка с цялостното въздействие на образуването и управлението на такива отпадъци.	Частично транспониране Пълно въвеждане ще се осигури в наредбите по чл. 13, ал. 1

	(3) При прилагането на йерархията по ал. 1 се вземат предвид общите принципи за опазване на околната среда, като предпазни мерки и устойчивост, техническата осъществимост и икономическата приложимост, опазване на ресурсите, както и цялостното въздействие върху околната среда, човешкото здраве, икономиката и обществото в съответствие с чл. 1, ал. 1 и 3. Чл. 13. (1) Изискванията към продуктите, след чиято употреба се образуват масово разпространени отпадъци, редът и начините за тяхното разделно събиране, повторна употреба, рециклиране и/или оползотворяване, включително целите за разделно събиране, повторна употреба, рециклиране и/или оползотворяване, се определят с наредби на Министерския съвет. ЗИД на ЗУО, Нова ал. 6, т. 3 в чл. 13 ЗУО: §10. В чл. 13 се създава ал. 6: „(6) В наредбите по ал. 1 се определят и: 1. изискванията към лицата по чл. 14, ал. 1 и ал. 2 относно териториалния им обхват на дейност, и обхвата относно продуктите и материалите, без да се ограничават до територии, в които събирането и управлението на отпадъци е най-рентабилно, и изискванията за	

	осигуряване в съответната територия на подходяща наличност на системи за събиране на отпадъци; 2. ролите и отговорностите на всички заинтересовани участници, включително на лицата по чл. 14, ал. 1, на лицата по чл. 14, ал. 2, на частните или публични оператори, действащи в областта на отпадъците, на органите на местно самоуправление и когато е целесъобразно, на операторите, осъществяващи повторна употреба и подготовка за повторна употреба, и на предприятията по Закона за предприятията на социалната и солидарна икономика; 3. целите за управлението на отпадъците в съответствие с йерархия за управление на отпадъците по чл. 6, ал. 1, в т.ч. количествените цели относно отпадъците от опаковки, излязло от употреба електрическо и електронно оборудване (ИУЕЕО), излезли от употреба моторни превозни средства (ИУМПС), негодни за употреба батерии и акумулатори (НУБА), и други видове масово разпространени отпадъци, както и други количествени и/или качествени цели, които се отнасят за схемата за разширена отговорност на производителя.“	
в) гарантират, че е въведена система за докладване, за да се събират данни за продуктите, пускани на пазара на държавата членка от производителите на продукти,	ЗИД на ЗУО §20. В чл. 44, ал. 7, след думата „отпадъци“ се поставя запетая и се	Пълно

които подлежат на разширена отговорност на производителя, и данните относно събирането и третирането на отпадъците от тези продукти, като се уточняват, когато е целесъобразно, потоците от отпадъчни материали, както и други данни, които са относими за целите на буква б);	добавя „и лицата по чл. 14а“. ЗУО Глава четвърта, раздел I Чл. 48. (1) Министърът на околната среда и водите определя с наредба реда и образците, по които се предоставя информация за дейностите по отпадъците, както и реда за водене на публичните регистри по чл. 45, ал. 1.	
г) гарантират еднакво третиране на производителите на продукти, независимо от техния произход или размер, без да се създава непропорционална регулаторна тежест за производителите, включително малките и средните предприятия, произвеждащи малки количества продукти.	§28. В чл. 53 се правят следните допълнения: 1. В ал. 1 след думата „изискванията“ се добавя „на закона и“. 2. Създават се ал. 3 и 4 както следва: „(3) В програмите по ал. 1 се включват мерки за: 1. провеждането на редовен диалог между заинтересованите страни, участващи в изпълнението на схемите за разширената отговорност на производителя, включително производителите и дистрибуторите, частните или публичните оператори, действащи в областта на отпадъците, кметовете на общини, юридическите лица с нестопанска цел, и ако е приложимо предприятията по Закона за предприятията на социалната и солидарна икономика, мрежите за повторна употреба и за ремонт, както и операторите, осъществяващи подготовка за повторна употреба;	Пълно

	2. предоставяне на подходяща информация на населението относно мерките за предотвратяването на отпадъци, центровете за повторна употреба и подготовка за повторна употреба, системите за обратно изкупуване и за събиране на отпадъци и предотвратяването на нерегламентираното изхвърляне на отпадъци; 3. предоставяне на подходяща информация, и когато е възможно стимули, в т.ч. и икономически за притежателите на отпадъци за предаването на техните отпадъци на системи за разделно събиране; 4. мерки за еднакво третиране на производителите на продукти, независимо от техния произход или размер, без да се създава непропорционална регулаторна тежест, включително за малките и средните предприятия, произвеждащи малки количества продукти. (4) Алинея 3, т. 4 не се прилага за лицата по чл. 14, ал. 2, изпълняващи задълженията си индивидуално.“	
2. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че притежателите на отпадъци, за които се отнасят схемите за разширена отговорност на производителя, въведени в съответствие с член 8, параграф 1, са информирани за мерките за предотвратяване на отпадъци, центровете	§27. В чл. 53 се правят следните допълнения: 1. В ал. 1 след думата „изискванията“ се добавя „на закона и“. 2. Създават се ал. 3 и 4 както следва: „(3) В програмите по ал. 1 се включват	Пълно

за повторна употреба и подготовка за повторна употреба, системите за обратно изкупуване и за събиране на отпадъци и предотвратяването на нерегламентираното изхвърляне на отпадъци. Държавите членки предприемат също така необходимите мерки, за да създадат стимули за притежателите на отпадъци на отпадъци да поемат отговорност за предаването на техните отпадъци на системи за разделно събиране, по-специално чрез икономически стимули или нормативни разпоредби, когато е уместно.	мерки за: 1. провеждането на редовен диалог между заинтересованите страни, участващи в изпълнението на схемите за разширената отговорност на производителя, включително производителите и дистрибуторите, частните или публичните оператори, действащи в областта на отпадъците, кметовете на общини, юридическите лица с нестопанска цел, и ако е приложимо предприятията по Закона за предприятията на социалната и солидарна икономика, мрежите за повторна употреба и за ремонт, както и операторите, осъществяващи подготовка за повторна употреба; 2. предоставяне на подходяща информация на населението относно мерките за предотвратяването на отпадъци, центровете за повторна употреба и подготовка за повторна употреба, системите за обратно изкупуване и за събиране на отпадъци и предотвратяването на нерегламентираното изхвърляне на отпадъци; 3. предоставяне на подходяща информация, и когато е възможно стимули, в т.ч. и икономически за притежателите на отпадъци за предаването на техните отпадъци на системи за разделно събиране; 4. мерки за еднакво третиране на	

	производителите на продукти, независимо от техния произход или размер, без да се създава непропорционална регулаторна тежест, включително за малките и средните предприятия, произвеждащи малки количества продукти. (4) Алинея 3, т. 4 не се прилага за лицата по чл. 14, ал. 2, изпълняващи задълженията си индивидуално.“	
3. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че всеки производител на продукти или всяка организация, изпълняваща задължения, произтичащи от разширената отговорност на производителя от името на производителите на продукти: а) има ясно дефиниран обхват на дейността от географска гледна точка и от гледна точка на продуктите и материалите, без тези области да се ограничават до тези, в които събирането и управлението на отпадъци е най-рентабилно; б) осигурява подходяща наличност на системи за събиране на отпадъци в районите, посочени в параграф 3, буква а); в) разполага с необходимите финансови средства или финансови и организационни средства, за да изпълнява своите задължения, произтичащи от разширената отговорност на производителя; г) въвежда подходящ механизъм за самоконтрол,	ЗУО Чл. 14. (1) Лицата, пускащи на пазара продукти, след употребата на които се образуват масово разпространени отпадъци, отговарят за разделното им събиране и третиране, както и за постигане на съответните цели за разделно събиране, повторна употреба, рециклиране и/или оползотворяване, определени с наредбите по чл. 13, ал. 1. Чл. 13. (1) Изискванията към продуктите, след чиято употреба се образуват масово разпространени отпадъци, редът и начините за тяхното разделно събиране, повторна употреба, рециклиране и/или оползотворяване, включително целите за разделно събиране, повторна употреба, рециклиране и/или оползотворяване, се определят с наредби на Министерския съвет.	Частично съответствие Пълно транспониране ще бъде осигурено чрез Наредбите за МРО по чл. 13, ал. 1

подкрепен, когато е относимо, от редовни независими одити, за оценяване на: i) неговото финансово управление, включително спазването на изискванията, посочени в параграф 4, букви а) и б); ii) качеството на данните, събирани и съобщавани в съответствие с параграф 1, буква в) от настоящия член и с изискванията на Регламент (ЕО) № 1013/2006; д) прави публично достояние информация относно постигането на целите за управление на отпадъците, посочени в параграф 1, буква б), както и, в случай на колективно изпълнение на задълженията, произтичащи от разширената отговорност на производителите, информация относно: i) режима на собственост и членството, ii) финансовите вноски, плащани от производителите за продадена единица или за тон продукти, пуснати на пазара, iii) процедурата по подбор на операторите по управление на отпадъците.	ЗИД на ЗУО §10. В чл. 13 се създава ал. 6: „(6) В наредбите по ал. 1 се определят и: 1. изискванията към лицата по чл. 14, ал. 1 и ал. 2 относно териториалния им обхват на дейност, и обхвата относно продуктите и материалите, без да се ограничават до територии, в които събирането и управлението на отпадъци е най-рентабилно, и изискванията за осигуряване в съответната територия на подходяща наличност на системи за събиране на отпадъци; ЗУО: Чл. 81. (4) Организацията по оползотворяване и лицето, изпълняващо задълженията си индивидуално, прилагат към заявлението по ал. 2 следните документи: 9. безусловна и неотменяема банкова гаранция за гарантиране постигане на целите за разделно събиране, повторна употреба, рециклиране и/или оползотворяване на масово разпространени отпадъци, за създаване на система по чл. 15 и обхващане на населението в нея; Чл. 18. (1) Организациите по оползотворяване и лицата по чл. 14, ал. 2, т. 1 доказват изпълнението на задълженията си и постигането на целите по чл. 14, ал. 1 и чл. 15, като изготвят и представят пред министъра на околната	

	среда и водите отчети, доклади с фактически констатации и други документи в обхват, съдържание и срокове, определени с наредбите по чл. 13, ал. 1. (2) Отчетите по ал. 1 се заверяват от регистрирани одитори по смисъла на Закона за независимия финансов одит въз основа на доклад с фактически констатации относно договорените процедури за проверка изпълнението на задълженията по този закон и наредбите по чл. 13, ал. 1, в т.ч. целите по чл. 14, ал. 1, в съответствие с изискванията на действащото законодателство. Изискванията към проверката, както и съдържанието на докладите и сроковете за представянето им се определят с наредбите по чл. 13, ал. 1. ЗИД на ЗУО §13. В чл. 18, ал. 2 след второто изречение се добавя: „Докладите включват минимум фактически констатации относно: 1. финансово управление, включително спазването на изискванията на чл. 14, ал. 9 и 10; 2. качеството на данните, събирани и съобщавани в съответствие с изискванията на глава четвърта, раздел I	

	и с изискванията на Регламент (ЕО) № 1013/2006.“ ЗУО Чл. 14. (1) Лицата, пускащи на пазара продукти, след употребата на които се образуват масово разпространени отпадъци, отговарят за разделното им събиране и третиране, както и за постигане на съответните цели за разделно събиране, повторна употреба, рециклиране и/или оползотворяване, определени с наредбите по чл. 13, ал. 1. (2) Лицата по ал. 1 изпълняват задълженията си: 1. индивидуално, или 2. чрез колективни системи, представлявани от организация по оползотворяване. ЗИД на ЗУО §11. В чл. 14 се създават ал. 9 -15: (12) Организациите по оползотворяване оповестяват на интернет страницата си минимум следната информация: 1. режим на собственост и членство; 2. размер на определено възнаграждение за пуснати на пазара продукти, в брой или тон; 3. процедура за избор на оператори по управление на отпадъците;	

	4. постигане на целите на членовете на организацията по оползотворяване. (13) Лицата, изпълняващи задълженията си индивидуално, притежаващи разрешение по чл. 81 оповестяват на интернет страницата си информацията по ал. 12, т. 3 и 4. (14) При предоставянето на информация на обществеността съгласно ал. 12 и 13 следва да се запази поверителност на търговска или промишлена информация, в т.ч. и когато такава поверителност е предвидена в закон или акт на Европейския съюз. (15) Алинея 1 не се прилага за лицата, които пускат на пазара текстил и обувки втора употреба.“	
4. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че финансовите вноски, плащани от производителя на продукта за изпълнение на неговите задължения, произтичащи от разширената отговорност на производителя: а) покриват следните разходи по управлението на отпадъците от продуктите, които производителят пуска на пазара в съответната държава членка: — разходите във връзка с дейностите по разделно събиране на отпадъци и тяхното последващо превозване и третиране, включително третирането, което се изисква с оглед постигането на целите на	§11. В чл. 14 се създават ал. 9 -15: „(9) Лицата по ал. 1 финансират разходите за функционирането на системите по чл. 15 и за предоставяне на услугите по управление на отпадъците, които се определят по прозрачен начин между заинтересованите страни, при спазване на принципа за ефективност. (10) Минималните разходи, които се покриват от лицата по ал. 1 и/или критериите за определяне на възнаграждението към лицата по ал. 2, т.	Частично съответствие Пълно транспониране ще бъде осигурено чрез Наредбите за МРО по чл. 13, ал. 1

Съюза за управлението на отпадъците, както и разходите, които се изискват с оглед постигането на посочените в параграф 1, буква б) цели, при отчитане на приходите от повторната употреба, от продажбата на вторичните суровини от тези продукти и от непотърсени депозитни такси, — разходите по предоставянето на подходяща информация на притежателите на отпадъци в съответствие с параграф 2, — разходите по събирането на информация и докладването на данни в съответствие с параграф 1, буква в). Настоящата буква не се прилага към схемите за разширена отговорност на производителя, въведени съгласно директиви 2000/53/ЕО, 2006/66/ЕО или 2012/19/ЕС; б) в случай на колективно изпълнение на задължения, произтичащи от разширената отговорност на производителя, са модулирани, по възможност, по отношение на отделните продукти или групи от сходни продукти, по-специално като се отчита тяхната устойчивост, пригодност за ремонтиране, пригодност за повторна употреба и рециклиране, както и наличието на опасни вещества, като така се възприема подход, основан на жизнения цикъл и в съответствие с изискванията, установени от относимото законодателство на Съюза, и въз основа на хармонизирани критерии, при наличието на такива, за да се осигури гладко функциониране на вътрешния пазар; и	2 се определят в наредбите по чл. 13, ал. 1. (11) В наредбите по чл. 13, ал. 1 се определят и случаите, в които възнагражденията, които лицата по ал. 1 заплащат на организацията по оползотворяване, се диференцират по отношение на отделните продукти или групи от сходни продукти, като отчитайки тяхната устойчивост, пригодност за ремонтиране, пригодност за повторна употреба и рециклиране, както и наличието на опасни вещества. §11. В чл. 14 се създават ал. 9 -15: „(9) Лицата по ал. 1 финансират разходите за функционирането на системите по чл. 15 и за предоставяне на услугите по управление на отпадъците, които се определят по прозрачен начин между заинтересованите страни, при спазване на принципа за ефективност.	

в) не надвишават разходите, необходими за предоставяне на услугите по управление на отпадъците по разходно-ефективен начин. Тези разходи се определят по прозрачен начин между всички заинтересовани лица. Когато това е обосновано от необходимостта за осигуряване на правилно управление на отпадъците и на икономическата жизнеспособност на схемата за разширена отговорност на производителя, държавите членки могат да се отклоняват от разпределението на финансовите отговорности, предвидени в буква а), при условие че: i) в случай на схеми за разширена отговорност на производителя, въведени за постигането на целите за управление на отпадъците и на целите, определени съгласно законодателните актове на Съюза, производителите на продукти поемат най-малко 80 % от необходимите разходи; ii) в случай на схеми за разширена отговорност на производителя, въведени на или след 4 юли 2018 г. за постигането на целите за управление на отпадъците и на целите, определени единствено в законодателството на дадена държава членка, производителите на продукти поемат най-малко 80 % от необходимите разходи; iii) в случай на схеми за разширена отговорност на производителя, въведени преди 4 юли 2018 г. за постигането на целите за управление на отпадъците и на целите, определени единствено в законодателството на дадена държава членка,		

производителите на продукти поемат най-малко 50 % от необходимите разходи; и при условие че останалите разходи се поемат от първоначалните производители или дистрибутори на отпадъците. Настоящата дерогация не може да се използва за намаляване на дела на разходите, поемани от производителите на продукти по силата на схеми за разширена отговорност на производителя, въведени преди 4 юли 2018 г.		
5. Държавите членки създават подходяща нормативна уредба за мониторинг и правоприлагане, за да се гарантира, че производителите на продукти, както и организациите, изпълняващи от тяхно име задължения, произтичащи от разширената отговорност на производителя, изпълняват своите задължения, произтичащи от разширената отговорност на производителя, включително при продажби от разстояние, че финансовите средства са правилно използвани и че всички действащи лица, участващи в изпълнението на схемите за разширена отговорност на производителя, докладват надеждни данни. Когато на територията на държава членка няколко организации изпълняват от името на производителите на продукти задълженията, произтичащи от разширената отговорност на производителя, въпросната държава членка определя най-малко един независим от частни интереси орган или предоставя мандат на публичен орган, който да осъществява	ЗИД на ЗУО §41. В § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: „6. В т. 33 накрая на изречението се поставя запетая и се добавя: „в т.ч. и чрез средства за комуникация от разстояние в съответствие с чл. 49, ал. 1 от Закона за защита на потребителите, за договорите, сключвани от разстояние.“ ЗУО 33. „Пускане на пазара" е първото предоставяне на продукта на разположение на друго лице, безплатно или срещу заплащане, с цел той да бъде разпространен и/или използван на територията на Република България, както и внасянето и въвеждането на	пълно

надзор над изпълнението на задълженията, произтичащи от разширената отговорност на производителя. Всяка държава членка разрешава на производителите на продукти, установени в друга държава членка, които пускат продукти на пазара на нейна територия, да назначат юридическо или физическо лице, установено на нейна територия, в качеството му на упълномощен представител за целите на изпълнението на задълженията на производителите, произтичащи от схемите за разширена отговорност на производителя, приложими на нейна територия. За целите на наблюдението и проверката за спазване на задълженията на производителите на продукти, произтичащи от схемата за разширена отговорност на производителя, държавите членки могат да въвеждат изисквания, като например за регистрация, предоставяне на информация и докладване, на които да отговаря юридическото или физическото лице, за да може да бъде назначено за упълномощен представител на тяхна територия.	територията на Република България на продукта от дадено лице за негова собствена търговска, производствена или професионална дейност, в т.ч. и чрез средства за комуникация от разстояние в съответствие с чл. 49, ал. 1 от Закона за защита на потребителите, за договорите, сключвани от разстояние. Чл. 18. (1) Организациите по оползотворяване и лицата по чл. 14, ал. 2, т. 1 доказват изпълнението на задълженията си и постигането на целите по чл. 14, ал. 1 и чл. 15, като изготвят и представят пред министъра на околната среда и водите отчети, доклади с фактически констатации и други документи в обхват, съдържание и срокове, определени с наредбите по чл. 13, ал. 1. (2) Отчетите по ал. 1 се заверяват от регистрирани одитори по смисъла на Закона за независимия финансов одит въз основа на доклад с фактически констатации относно договорените процедури за проверка изпълнението на задълженията по този закон и наредбите по чл. 13, ал. 1, в т.ч. целите по чл. 14, ал. 1, в съответствие с изискванията на действащото законодателство. Изискванията към проверката, както и съдържанието на докладите и сроковете за представянето им се определят с наредбите по чл. 13, ал. 1.	

	ЗИД на ЗУО § 12. Създава се чл. 14а: „Чл. 14а. (1) Лице по чл. 14, ал. 1, със седалище в друга държава - членка на ЕС, което пуска на пазара на Република България продукти, след употреба на които се образуват масово разпространени отпадъци, определени с наредбите по чл. 13, ал. 1, може да назначи с писмен договор юридическо или физическо лице със седалище, съответно с постоянен адрес, на територията на страната в качеството му на упълномощен търговски представител, който да изпълнява задълженията му по закона и подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане, произтичащи от разширената отговорност на производителя. (2) Един и същи упълномощен търговски представител може да представлява няколко различни лица по ал. 1 за различни видове продукти.“ ЗИД на ЗУО §20. В чл. 44, ал. 7, след думата „отпадъци“ се поставя запетая и се добавя „и лицата по чл. 14а“. ЗУО	

	Чл. 44, ал. 7 (7) Лицата, пускащи на пазара продукти, след употребата на които се образуват масово разпространени отпадъци предоставят информация и водят отчетност съгласно наредбите по чл. 13, ал. 1. ЗИД на ЗУО §21. В чл. 45 се правят следните изменения и допълнения: 1. В ал. 1: а) Създават се нови т. 5 и т. 6: „5. лицата, които пускат на пазара обувки и текстил; 6. лицата, които пускат на пазара опаковани стоки;“ б) Досегашните т. 5 - 11 стават съответно 7 - 13. 2. В ал. 2, т. 4 думите „по ал. 1, т. 2 – 5“, се заменят с „по ал. 1, т. 2 – 7“. 3. Създава се ал. 11: „(11) В регистъра по ал. 1, т. 2-7 се вписват лицата по чл. 14а за съответните видове продукти, които се пускат на пазара, като посочват името на лицето по чл. 14, ал. 1 което се представлява, съответно фирмата, ЕИК или еквивалентен номер и адрес на	

	управление;“ ЗИД на ЗУО §22. В чл. 47 след думите „по чл. 45, ал. 1“ се добавят „и лицата по чл. 14а“. ЗУО Чл. 115. Министърът на околната среда и водите или оправомощено от него длъжностно лице осъществява надзор и контрол за: 1. спазване условията на разрешенията по глава пета, раздел III, издадени на организации по оползотворяване и на лица, изпълняващи индивидуално задълженията си за управление на масово разпространени отпадъци, както и изпълнение на задълженията им по закона и подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане, произтичащи от разширената отговорност на производителя; 2. дейностите по управление на отпадъци; 3. спазване на изискванията на Регламент (ЕС) № 333/2011. Чл. 114. Директорът на РИОСВ или оправомощено от него длъжностно лице осъществява надзор и контрол за: 1. правилното начисляване и своевременното заплащане на	

	продуктовата такса по чл. 59, ал. 1, т. 1 от лицата по чл. 14, ал. 1, както и на членовете на организациите по оползотворяване; 2. изпълнение на задълженията на собствениците на депа относно финансирането на обезвреждането на отпадъци чрез депониране; 3. спазването на задълженията на лицата по чл. 14, ал. 1 по този закон и подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане. ЗИД на ЗУО § 12. Създава се чл. 14а: Чл. 14а. (1) Лице по чл. 14, ал. 1, със седалище в друга държава - членка на ЕС, което пуска на пазара на Република България продукти, след употреба на които се образуват МРО, определени с наредбите по чл. 13, ал. 1, може да назначи с писмен договор юридическо или физическо лице със седалище, съответно с постоянен адрес, на територията на страната в качеството му на упълномощен търговски представител, който да изпълнява задълженията му по закона и подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане, произтичащи от разширената отговорност на	

	производителя. (2) Един и същи упълномощен търговски представител може да представлява няколко различни лица по ал. 1 за различни видове продукти. ЗИД на ЗУО §20. В чл. 44, ал. 7, след думата „отпадъци“ се поставя запетая и се добавя „и лицата по чл. 14а“. ЗУО (7) Лицата, пускащи на пазара продукти, след употребата на които се образуват масово разпространени отпадъци предоставят информация и водят отчетност съгласно наредбите по чл. 13, ал. 1. Чл. 45. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2016 г.) (1) Изпълнителният директор на ИАОС или оправомощено от него длъжностно лице води публични регистри на: ЗИД на ЗУО §21. В чл. 45 се правят следните изменения и допълнения: 3. Създава се ал. 11: „(11) В регистъра по ал. 1, т. 2-7 се вписват лицата по чл. 14а за съответните	

	видове продукти, които се пускат на пазара, като посочват името на лицето по чл. 14, ал. 1, което се представлява, съответно фирмата, ЕИК, или еквивалентен номер и адрес на управление.“ ЗИД на ЗУО §22. В чл. 47 след думите „по чл. 45, ал. 1“ се добавят „и лицата по чл. 14а“. ЗУО Чл. 47. (1) Лицата, пускащи на пазара продукти, след употребата на които се образуват масово разпространени отпадъци, за които се водят публични регистри по чл. 45, ал. 1 се регистрират при условия и по ред, определени в съответните наредби по чл. 13, ал. 1 и наредбата по чл. 59.	
6. Държавите членки гарантират провеждането на редовен диалог между заинтересованите страни, участващи в изпълнението на схемите за разширената отговорност на производителя, включително производителите и дистрибуторите, частните или публичните оператори, действащи в областта на отпадъците, местните органи, организациите на гражданското общество и ако е приложимо, организациите, развиващи дейност в социалната икономика, мрежите за повторна употреба и за ремонт, както и операторите, осъществяващи подготовка за повторна употреба.	ЗИД на ЗУО §27. В чл. 53 се правят следните допълнения: 1. В ал. 1 след думата „изискванията“ се добавя „на закона и“. 2. Създават се ал. 3 и 4 както следва: „(3) В програмите по ал. 1 се включват мерки за: 1. провеждането на редовен диалог между заинтересованите страни, участващи в изпълнението на схемите за разширената отговорност на	Пълно

	производителя, включително производителите и дистрибуторите, частните или публичните оператори, действащи в областта на отпадъците, кметовете на общини, юридическите лица с нестопанска цел, и ако е приложимо предприятията по Закона за предприятията на социалната и солидарна икономика, мрежите за повторна употреба и за ремонт, както и операторите, осъществяващи подготовка за повторна употреба; 2. предоставяне на подходяща информация на населението относно мерките за предотвратяването на отпадъци, центровете за повторна употреба и подготовка за повторна употреба, системите за обратно изкупуване и за събиране на отпадъци и предотвратяването на нерегламентираното изхвърляне на отпадъци; 3. предоставяне на подходяща информация, и когато е възможно стимули, в т.ч. и икономически за притежателите на отпадъци за предаването на техните отпадъци на системи за разделно събиране; 4. еднакво третиране на производителите на продукти, независимо от техния	

	произход или размер, без да се създава непропорционална регулаторна тежест, включително за малките и средните предприятия, произвеждащи малки количества продукти. (4) Алинея 3, т. 4 не се прилага за лицата по чл. 14, ал. 2, изпълняващи задълженията си индивидуално.“	
7. Държавите членки предприемат мерки, за да осигурят схемите за разширена отговорност на производителя, установени преди 4 юли 2018 г., да съответстват на настоящия член до 5 януари 2023 г.	ЗУО Чл. 90. (1) Издаденото разрешение се изменя и/или допълва от компетентния орган при промяна: 1. на свързаните с него нормативни изисквания; 2. свързана с актуалното състояние по търговския регистър на организацията по оползотворяване или на лицето, изпълняващо задълженията си индивидуално, за промени, които се отразяват в разрешението по чл. 81; 3. в програмата по чл. 53, ал. 1. (2) В случаите по ал. 1 организацията по оползотворяване и лицата, изпълняващи задълженията си индивидуално, подават до компетентния орган в двумесечен срок от настъпването на промяната заявление на хартиен и технически носител или по електронен път за изменение и/или допълнение на разрешението. Към заявлението се прилагат документи, удостоверяващи	Пълно

	съответната промяна, освен в случаите, когато обстоятелствата, свързани с промяната, могат да се установят от търговския регистър. (3) Компетентният орган преценява дали заявлението по ал. 2 и приложените към него документи отговарят на изискванията на този закон и на подзаконовите нормативни актове по прилагането му. (4) Компетентният орган прилага при необходимост чл. 86, ал. 2 - 4 и се произнася по заявлението с решение в едномесечен срок. (5) Компетентният орган отказва да измени и/или допълни разрешението в случаите по чл. 87, ал. 3, т. 1 - 4 и 7. ПЗР	
8. Предоставянето на информация на обществеността съгласно настоящия член не засяга запазването на поверителността на чувствителната в търговско отношение информация, в съответствие с приложимото законодателство на Съюза и национално законодателство. (*4) Директива 2012/19/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно отпадъци от електрическо и електронно оборудване (ОЕЕО) (ОВ L 197, 24.7.2012 г., стр. 38).“"	ЗУО Чл. 48, ал. 4-7: (4) Задължени да предоставят информация на ИАОС са и всички юридически или физически лица, осъществяващи дейности по управление на отпадъците или от чиято дейност се генерират отпадъци, включително лицата, пускащи на пазара продукти, след употребата на които се образуват масово разпространени отпадъци. (5) Агенция „Митници" предоставя при	Пълно

	поискване на ИАОС информация за количествата на продукти с определени кодове по Комбинираната номенклатура, Приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 г. относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа, наричан по-нататък „Регламент (ЕИО) № 2658/87", и списък на лицата, осъществили внос и/или износ на продуктите. Искането е писмено и съдържа информация за продуктите и техните кодове по Комбинираната номенклатура и периода, за който се отнася. (6) Националната агенция за приходите предоставя при поискване на ИАОС информация за количествата на продукти с определени кодове по Комбинираната номенклатура, Приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87. (7) Информацията по ал. 3 - 5 служи само за целите на този закон, като се предприемат необходимите организационни и технически мерки за това. До работа с такава информация се допускат само лицата, подписали клетвена декларация за опазване на тайната в случаите, когато това се изисква със закон. ЗИД на ЗУО §11. В чл. 14 се създават ал. 9 -15:	

	(14) При предоставянето на информация на обществеността съгласно ал. 12 и 13 следва да се запази поверителност на търговска или промишлена информация, в т.ч. и когато такава поверителност е предвидена в закон или акт на Европейския съюз.“	
Член 9 се заменя със следното: „Член 9 Предотвратяване на отпадъците 1. Държавите членки предприемат мерки за предотвратяване образуването на отпадъци. С тези мерки най-малко: а) се насърчават и подпомагат устойчивите модели на производство и потребление; б) се насърчават проектирането, производството и използването на продукти, които позволяват ефективно използване на ресурсите и които са трайни (включително по отношение на жизнения цикъл и липсата на планирано остаряване), могат да бъдат ремонтирани, повторно употребявани и актуализирани;	ЗУО Чл. 50. (1) Министърът на околната среда и водите разработва и внася в Министерския съвет програма за предотвратяване образуването на отпадъци. (2) Програмата по ал. 1 е неразделна част от Националния план за управление на отпадъците по чл. 49, ал. 1. (3) Програмата по ал. 1 включва: 1. съществуващи мерки за предотвратяване на образуването на отпадъци; 2. оценка на ползите от прилагане на примерните мерки за предотвратяване по приложение № 4 или от прилагане на други подходящи мерки; 3. определяне на подходящи специфични качествени или количествени контролни показатели, приети за наблюдение и оценка на напредъка в изпълнението на мерките за предотвратяване на отпадъци; 4. индикатори за оценка на изпълнение на мерките за предотвратяване образуването на отпадъци.	Пълно

в) се набелязват продукти, съдържащи суровини с критично значение, така че да се предотврати превръщането на тези материали в отпадъци; г) се насърчава повторната употреба на продукти и създаването на системи за популяризиране на дейностите по ремонт и повторна употреба, включително и по-специално на електрическо и електронно оборудване, текстил, мебели, опаковки, както и строителни материали и продукти; д) се насърчава, когато е целесъобразно, и без да се засягат правата върху интелектуалната собственост, наличността на резервни части, инструкции за използване, техническа информация или други инструменти, оборудване или софтуер, даващи възможност за ремонт и повторна употреба на продуктите, без да се излагат на риск качеството и безопасността им; е) се намалява образуването на отпадъци при процеси, свързани с промишленото производство, добива на	(4) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2016 г.) В програмата по ал. 1 се определят мерки с цел да се прекъсне връзката между икономическия растеж и въздействието върху околната среда, човешкото здраве и културното наследство, свързани с образуването на отпадъци. (5) С мерките за предотвратяване образуването на отпадъци се: 1. насърчават и подпомагат устойчивите модели на производство и потребление; 2. насърчават проектирането, производството и използването на продукти, които позволяват ефективно използване на ресурсите и които са трайни (включително по отношение на жизнения цикъл и липсата на планирано остаряване), могат да бъдат ремонтирани, повторно употребявани и актуализирани; 3. набелязват продукти, съдържащи суровини с критично значение, така че да се предотврати превръщането на тези материали в отпадъци; 4. насърчава повторната употреба на продукти и създаването на системи за популяризиране на дейностите по ремонт и повторна употреба, включително и по-специално на електрическо и електронно оборудване, текстил, мебели, опаковки, както и строителни материали и продукти; 5. насърчава, когато е целесъобразно, и без да се засягат правата върху интелектуалната собственост,	

минерали, производството, строителството и разрушаването, като се отчитат най-добрите налични техники; ж) се намалява образуването на хранителни отпадъци в първичното производство, преработването и промишленото производство, при търговията на дребно и разпространението по друг начин на храни, в ресторантите и заведенията за хранене, както и в домакинствата, като принос към Целта за устойчиво развитие на Организацията на обединените нации за намаляване с 50 % на разхищението на храни на глава от населението в световен мащаб при търговията на дребно и потреблението, както и намаляване на загубите на храни по веригите за производство и доставки до 2030 г.; з) се насърчава даряването на храни и други форми на преразпределение на продукти за консумация от човека, като се дава приоритет на храните за употреба от хората пред фуражните продукти и преработката в нехранителни продукти; и) се насърчава намаляването на съдържанието на опасни вещества в материалите и продуктите, без да	наличността на резервни части, инструкции за използване, техническа информация или други инструменти, оборудване или софтуер, даващи възможност за ремонт и повторна употреба на продуктите, без да се излагат на риск качеството и безопасността им; 6. намалява образуването на отпадъци при процеси, свързани с промишленото производство, добива на минерали, производството, строителството и разрушаването, като се отчитат най-добрите налични техники; 7. намалява образуването на хранителни отпадъци в първичното производство, преработването и промишленото производство, при търговията на дребно и разпространението по друг начин на храни, в ресторантите и заведенията за хранене, както и в домакинствата, като принос към Целта за устойчиво развитие на Организацията на обединените нации за намаляване с 50 % на разхищението на храни на глава от населението в световен мащаб при търговията на дребно и потреблението, както и намаляване на загубите на храни по веригите за производство и доставки до 2030 г; 8. насърчава даряването на храни и други форми на преразпределение на продукти за консумация от човека, като се дава приоритет на храните за употреба от хората пред фуражните продукти и преработката в нехранителни продукти;	

се засягат хармонизираните законови изисквания във връзка с тези материали и продукти, определени на равнището на Съюза, и се гарантира, че всеки доставчик на изделие съгласно определението в член 3, точка 33 от Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета (*5), предоставя на Европейската агенция по химикали информацията по член 33, параграф 1 от посочения регламент, считано от 5 януари 2021 г.; й) се намалява образуването на отпадъци, по-специално на такива, които не са пригодни за подготовка за повторна употреба или рециклиране; к) се идентифицират продуктите, които са основни източници на нерегламентирано изхвърляне на отпадъци, по-специално в природната и морската среда, и се предприемат подходящи мерки за предотвратяване и намаляване на изхвърлянето на такива продукти; когато държавите членки решат да изпълнят това задължение чрез пазарни ограничения, те гарантират, че тези ограничения са пропорционални и недискриминационни; л) се цели спиране на образуването на морски отпадъци	9. намалява образуването на отпадъци, по-специално на такива, които не са пригодни за подготовка за повторна употреба или рециклиране; 10. идентифицират продуктите, които са основни източници на нерегламентирано изхвърляне на отпадъци, по-специално в природната и морската среда, и се предприемат подходящи мерки за предотвратяване и намаляване на изхвърлянето на такива продукти; когато държавите членки решат да изпълнят това задължение чрез пазарни ограничения, те гарантират, че тези ограничения са пропорционални и недискриминационни; 11. цели спиране на образуването на морски отпадъци като принос към Целта за устойчиво развитие на Организацията на обединените нации за предотвратяване и значително намаляване на всякакъв вид замърсяване на морската среда; и 12. разработват и подпомагат информационни кампании за повишаване на осведомеността относно предотвратяването и нерегламентираното изхвърляне на отпадъци. ЗИД на ЗУО §48. В Закона за защита от вредното въздействие на химичните вещества и	

като принос към Целта за устойчиво развитие на Организацията на обединените нации за предотвратяване и значително намаляване на всякакъв вид замърсяване на морската среда; и м) се разработват и подпомагат информационни кампании за повишаване на осведомеността относно предотвратяването и нерегламентираното изхвърляне на отпадъци.	смеси (Обн. ДВ. бр.10 от 4 Февруари 2000г., изм. ДВ. бр.91 от 25 Септември 2002г., изм. ДВ. бр.86 от 30 Септември 2003г., изм. ДВ. бр.114 от 30 Декември 2003г., изм. ДВ. бр.100 от 13 Декември 2005г., изм. ДВ. бр.101 от 16 Декември 2005г., изм. ДВ. бр.30 от 11 Април 2006г., изм. ДВ. бр.34 от 25 Април 2006г., изм. ДВ. бр.95 от 24 Ноември 2006г., изм. ДВ. бр.82 от 12 Октомври 2007г., изм. ДВ. бр.110 от 30 Декември 2008г., изм. ДВ. бр.63 от 13 Август 2010г., изм. ДВ. бр.98 от 14 Декември 2010г., изм. и доп. ДВ. бр.84 от 2 Ноември 2012г., изм. ДВ. бр.61 от 25 Юли 2014г., изм. и доп. ДВ. бр.102 от 29 Декември 2015г., изм. и доп. ДВ. бр.12 от 3 Февруари 2017г., изм. ДВ. бр.58 от 18 Юли 2017г., изм. и доп. ДВ. бр.53 от 26 Юни 2018г., изм. и доп. ДВ. бр.98 от 27 Ноември 2018г., изм. и доп. ДВ. бр.17 от 26 Февруари 2019г.) се правят следните допълнения: 1. Създава член 21 б[1] със следния текст: „Чл. 216[1] От 5 януари 2021 г. всеки доставчик на изделие, съгласно определението в чл. 3, точка 33 от Регламент (ЕО) № 1907/2006 при първа доставка предоставя по електронен път в базата данни на Европейската агенция по	

	химикали информацията по чл. 33 , параграф 1 от посочения регламент, като за тази цел използва формата и инструментите, предоставени от Агенцията.	
2. Европейската агенция по химикали създава база данни за данните, които ѝ се предоставят по силата на параграф 1, буква и) до 5 януари 2020 г. и я поддържа. Европейската агенция по химикали предоставя достъп до тази база данни на операторите, осъществяващи третиране на отпадъци. При поискване тя предоставя достъп до тази база данни и на потребителите.		Не подлежи на транспониране
3. Държавите членки упражняват мониторинг и оценяват прилагането на мерките за предотвратяване на отпадъци. За тази цел те трябва да използват подходящи качествени или количествени показатели и цели, и по-точно относно количеството образувани отпадъци.	ЗУО Чл. 50, ал. 3, т. 4 и 5 Чл. 50. (1) Министърът на околната среда и водите разработва и внася в Министерския съвет програма за предотвратяване на отпадъци. (2) Програмата по ал. 1 е неразделна част от Националния план за управление на отпадъците по чл. 49, ал. 1 и включва мерките по ал. 3, които са в съответствие с чл. 1 и чл. 6. (3) Програмата по ал. 1 включва: 4. определяне на подходящи специфични качествени или количествени контролни показатели и цели относно количеството образувани отпадъци, приети за наблюдение и оценка на напредъка в изпълнението на мерките за предотвратяване на отпадъци; 5. индикатори за оценка на изпълнение	Пълно

	на мерките за предотвратяване образуването на отпадъци. Чл. 51. (1) Планът по чл. 49 и програмата по чл. 50 се оценяват и отчитат най-малко на всеки 6 години и се актуализират, когато това е необходимо, и по целесъобразност. (2) При разработването на плана по чл. 49 и програмата по чл. 50 министърът на околната среда и водите организира провеждането на консултации със съответните заинтересовани страни, държавната администрация, местните власти и обществеността. (3) Приетите окончателни план по чл. 49 и програма по чл. 50 се публикуват на интернет страницата на Министерството на околната среда и водите. (4) При прилагане на ал. 1 се осъществява мониторинг и оценява и прилагането на мерките по чл. 50, ал. 3 за: 1. повторната употреба на отпадъците, която се измерва въз основа на обща методика, приета с акт на Европейската Комисия по чл. 9, параграф 7 от Директива 2008/98/ЕО; 2. предотвратяване на хранителните отпадъци, като измерва нивата на хранителните отпадъци въз основа на методиката, приета с акт на Европейската Комисия по чл. 9, параграф 8 от Директива 2008/98/ЕО.	

4. Държавите членки упражняват мониторинг и оценяват прилагането на своите мерки относно повторната употреба на отпадъците, като я измерват въз основа на обща методика, въведена с акта за изпълнение, посочен в параграф 7, считано от първата пълна календарна година след приемането на посочения акт за изпълнение.	4. Държавите членки упражняват мониторинг и оценяват прилагането на своите мерки относно повторната употреба на отпадъците, като я измерват въз основа на обща методика, въведена с акта за изпълнение, посочен в параграф 7, считано от първата пълна календарна година след приемането на посочения акт за изпълнение.	Пълно
5. Държавите членки осъществяват мониторинг и оценяват прилагането на своите мерки за предотвратяване на хранителните отпадъци, като измерват нивата на хранителните отпадъци въз основа на методиката, установена с делегирания акт, посочен в параграф 8, считано от първата пълна календарна година след приемането на посочения делегиран акт.	ЗУО Чл. 51. (4) При прилагане на ал. 1 се осъществява мониторинг и оценява и прилагането на мерките по чл. 50, ал. 3 за: 2. предотвратяване на хранителните отпадъци, като измерва нивата на хранителните отпадъци въз основа на методиката, приета с акт на Европейската Комисия по чл. 9, параграф 8 от Директива 2008/98/ЕО.	Пълно
6. До 31 декември 2023 г. Комисията проучва данните за разхищаването на храни, предоставяни от държавите членки в съответствие с член 37, параграф 3, с цел да прецени дали е удачно да се определи обща за целия Съюз цел за намаляване на хранителните отпадъци, която да бъде постигната до 2030 г., въз основа на данните, докладвани от държавите членки в съответствие с общата методика, установена съгласно параграф 8 от настоящия член. За тази цел Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, придружен, ако е целесъобразно, от законодателно предложение.		Не подлежи на транспониране

7. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на показатели за измерване на общия напредък в прилагането на мерките за предотвратяване на отпадъци и до 31 март 2019 г. приема акт за изпълнение за въвеждането на обща методика за докладване относно повторната употреба на продуктите. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 39, параграф 2.		Не подлежи на транспониране
8. До 31 март 2019 г. Комисията, въз основа на резултатите от работата на Платформата на ЕС по въпросите на загубата и разхищението на храни, приема делегиран акт в съответствие с член 38а за допълване на настоящата директива чрез въвеждане на обща методика и минимални изисквания за качеството с оглед на еднаквото измерване на нивата на хранителните отпадъци.		Не подлежи на транспониране
9. До 31 декември 2024 г. Комисията проучва данните за повторната употреба, предоставени от държавите членки в съответствие с член 37, параграф 3, с цел да прецени дали могат да се приложат мерки за насърчаване на повторната употреба на продукти, включително определянето на количествени цели. Комисията следва също така да проучи дали могат да бъдат въведени други мерки за предотвратяване на отпадъците, включително цели за намаляване на отпадъците. За тази цел Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, придружен, ако е целесъобразно, от законодателно предложение.		Не подлежи на транспониране
11) Член 10 се заменя със следното: „Член 10	ЗУО Чл. 30. (1) Лицата, при чиято дейност се образуват, събират, транспортират и/или	Пълно

Оползотворяване 1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че отпадъците преминават през дейности по подготовка за повторна употреба, рециклиране или други дейности по оползотворяване в съответствие с членове 4 и 13.	третират отпадъци, предприемат необходимите мерки за подготовка за повторна употреба, рециклиране или други дейности по оползотворяване на отпадъците в съответствие с йерархията за управление на отпадъците по чл. 6, ал. 1 и при спазване на изискванията на чл. 1, ал. 3.	
2. Когато е необходимо за спазването на параграф 1 и за да се улесни или подобри подготовката за повторна употреба, рециклирането или други дейности по оползотворяване, отпадъците се събират разделно и не се смесват с други отпадъци или други материали с различни свойства.	ЗУО Чл. 30. (2) Когато е необходимо за спазването разпоредбата на ал. 1 и за улесняване или подобряване на подготовката за повторна употреба, рециклирането или другите дейности по оползотворяване, отпадъците се събират разделно, и не се смесват с други отпадъци или други материали с различни свойства.	Пълно
3. Държавите членки могат да разрешават дерогации от параграф 2, при условие че е изпълнено най-малко едно от следните условия: а) съвместното събиране на някои видове отпадъци не засяга техния потенциал да бъдат подложени на подготовка за повторна употреба, рециклиране или други дейности по оползотворяване в съответствие с член 4 и след приключване на тези дейности води до резултати с подобно качество на това, което се постига при разделното събиране; б) разделното събиране на отпадъци не дава най-благоприятните за околната среда резултати, като се	ЗУО Чл. 30. (3) Изключения от изискването по ал. 2 се допускат при условията на този закон или наредбите по чл. 13, ал. 1, ако е изпълнено поне едно от следните условия: 1. съвместното събиране на някои видове отпадъци не засяга техния потенциал да бъдат подложени на подготовка за повторна употреба, рециклиране или други дейности по оползотворяване в съответствие с чл. 6, ал. 1 и след приключване на тези	Пълно

има предвид цялостното въздействие върху околната среда от управлението на съответните потоци от отпадъци; в) разделното събиране не е технически осъществимо, като се имат предвид добрите практики при събирането на отпадъците; г) разделното събиране би довело до несъразмерни икономически разходи, като се имат предвид: разходите във връзка с вредните въздействия върху околната среда и човешкото здраве вследствие на смесеното събиране и третиране на отпадъците; потенциалът за подобрения на ефикасността при събирането и третирането на отпадъците; приходите от продажбата на вторични суровини; както и прилагането на принципа „замърсителят плаща“ и разширената отговорност на производителя. Държавите членки преразглеждат редовно дерогациите съгласно настоящия параграф, като вземат предвид добрите практики при разделното събиране на отпадъците и други развития в управлението на отпадъците.	дейности води до резултати с подобно качество на това, което се постига при разделното събиране; 2. разделното събиране на отпадъци не дава най-благоприятните за околната среда резултати, като се има предвид цялостното въздействие върху околната среда от управлението на съответните потоци от отпадъци; 3. разделното събиране не е технически осъществимо, предвид добрите практики при събирането на отпадъците; 4. разделното събиране би довело до несъразмерни икономически разходи, като се имат предвид: а) разходите във връзка с вредните въздействия върху околната среда и човешкото здраве вследствие на смесеното събиране и третиране на отпадъците; б) потенциалът за подобрения на ефикасността при събирането и третирането на отпадъците; в) приходите от продажбата на вторични суровини; г) прилагането на принципа „замърсителят плаща“ и разширената отговорност на производител. (4) Изключенията по предходната алинея могат да се преразглеждат, като вземат предвид добрите практики при разделното събиране на отпадъците и други развития в управлението на	

	отпадъците.	
4. Държавите членки предприемат мерки, за да гарантират, че отпадъците, които се събират разделно с цел тяхната подготовка за повторна употреба и рециклиране съгласно член 11, параграф 1 и член 22, не се изгарят, с изключение на отпадъците от последващите действия по третирането на разделно събраните отпадъци, за които изгарянето дава най-благоприятни за околната среда резултати в съответствие с член 4.	ЗУО Чл. 30. (5) Забранява се изгарянето на отпадъците по чл. 31 и чл. 34, които се събират разделно с цел тяхната подготовка за повторна употреба и рециклиране, с изключение на отпадъците, образувани от последващите действия по третирането на разделно събраните отпадъци, за които изгарянето дава най-благоприятни за околната среда резултати съгласно йерархията на отпадъците по чл. 6, ал. 1.	Пълно
5. Когато е необходимо за спазването на параграф 1 от настоящия член и за да се улесни или подобри оползотворяването, държавите членки предприемат преди или по време на оползотворяването на отпадъците необходимите мерки за премахване на опасните вещества, смеси и компоненти от опасни отпадъци с оглед на тяхното третиране в съответствие с членове 4 и 13.	ЗУО Чл. 30. (6) Преди или по време на оползотворяването на отпадъците се предприемат необходимите мерки за премахване на опасните вещества, смеси и компоненти от опасни отпадъци с оглед на тяхното третиране съгласно изискванията на чл. 6, ал. 1 и на чл. 1, ал. 3.	Пълно
6. До 31 декември 2021 г. държавите членки представят на Комисията доклад относно прилагането на настоящия член по отношение на битовите отпадъци и биологичните отпадъците, включително обхвата на разделното събиране от гледна точка на материалите и от географска гледна точка и евентуалните дерогации по параграф 3.“	ЗУО Чл. 30. (7) Министърът на околната среда и водите изготвя доклад за прилагането на ал. 1- 6 по отношение на битовите отпадъци и биоотпадъците, в т.ч. за териториалния обхват на разделното събиране и обхвата по отношение на материалите, както и за наличните	Пълно

	изключения по ал. 3. § 3. (2) Министърът на околната среда и водите е национален компетентен орган във връзка с информирането, докладването и нотифицирането на Европейската комисия по Директива 2008/98/ЕО, включително: 8. предоставяне на доклада по чл. 30, ал. 7 до 31 декември 2021 г.	
12) Член 11 се изменя, както следва: а) заглавието се заменя със следното: „Подготовка за повторна употреба и рециклиране“; б) параграф 1 се заменя със следното: „1. Държавите членки предприемат мерки за популяризиране на дейности по подготовка за повторна употреба, по-специално чрез насърчаване създаването на мрежи за подготовка за повторна употреба и ремонт и оказването на подкрепа за такива мрежи, чрез улесняване, когато е съвместимо с правилното управление на отпадъците, на техния достъп до отпадъци, съхранявани в схеми или инсталации за събиране, които са пригодни за подготовка за повторна употреба, но не са предназначени за подготовка за повторна употреба в тези схеми или инсталации, и чрез популяризиране използването на икономически инструменти, критерии за обществени поръчки, количествени цели или други мерки. Държавите членки предприемат мерки за насърчаване	ЗУО Чл. 49. (4) Планът по ал. 1 включва: 6. мерки за подпомагане на повторната употреба на продуктите и на дейности по подготовка за повторна употреба, по-специално чрез насърчаване създаването на мрежи за повторна употреба и поправки и подкрепата за тях, използването на икономически инструменти, критерии за доставка, количествени цели или други мерки; ЗИД на ЗУО §14. В чл. 19, ал. 3 се правят следните изменения и допълнения: 1. В т.6 след думата „пластмаси“ се поставя запетая думата „и“ се заличава и след думата стъкло се добавя „и текстил“. 2. Точка 9 се изменя така: „9.организирането на разделно събиране на опасните битови отпадъци извън	Пълно

на висококачествено рециклиране и за тази цел, при спазване на член 10, параграфи 2 и 3, въвеждат разделно събиране на отпадъци. При спазване на член 10, параграфи 2 и 3, държавите членки въвеждат разделно събиране най-малкото за хартия, метал, пластмаса и стъкло, а от 1 януари 2025 г. и за текстил. Държавите членки предприемат мерки за насърчаване на селективно разрушаване, за да се създаде възможност за отделянето и безопасното третиране на опасните вещества и да се улесни повторната употреба и висококачественото рециклиране чрез избирателното отстраняване на материали, както и да се гарантира създаването на системи за сортиране за отпадъците от строителство и разрушаване и най-малко за дървесина, минерални съставки (бетон, тухли, плочки и керамични изделия, камъни), метали, стъкло, пластмаса и гипс.“;	обхвата на наредбите по чл. 13, ал. 1 и предаването им за оползотворяване и/или обезвреждане.“ 3. В т. 10 след думата „разграждане“ се добавя „като битовите биоразградими отпадъци се разделят и рециклират при източника, или се събират разделно и не се смесват с други видове отпадъци; ЗИД на ЗУО §18. В чл. 35, ал. 2, т. 6 след съкращението „(ЕЕО)“ се поставя запетая и се добавя „обувки и текстил,“. §21. В чл. 45 се правят следните изменения и допълнения: 1. В ал. 1: а) Създават се нови т. 5 и 6: „5. лицата, които пускат на пазара обувки и текстил; 6. лицата, които пускат на пазара опаковани стоки;“ б) Досегашните т. 5 - 11 стават съответно 7 - 13. 2. В ал. 2, т. 4 думите „по ал. 1, т. 2 – 5“, се заменят с „по ал. 1, т. 2 – 7“. 3. Създава се ал. 11: „(11) В регистрите по ал. 1, т. 2-7 се вписват лицата по чл. 14а за съответните	

	видове продукти, които се пускат на пазара, като посочват името на лицето по чл. 14, ал. 1, което се представлява, съответно фирмата, ЕИК или еквивалентен номер и адрес на управление;“ §9. В чл.11 се създава ал.15: “(15) Лицата по ал.1 предприемат мерки за селективно разрушаване на строежи, за да се създаде възможност за отделянето и безопасното третиране на опасните вещества и улесняване повторната употреба и висококачественото рециклиране чрез избирателното отстраняване на материали, както и гарантиране създаването на системи за сортиране за отпадъците от строителство и разрушаване и най-малко за дървесина, минерални съставки (бетон, тухли, плочки и керамични изделия, камъни), метали, стъкло, пластмаса и гипс. “	
параграф 2 се изменя, както следва: i) уводната част се заменя със следното: „2. За постигане на съответствие с целите на настоящата директива и за преминаването към европейска кръгова икономика с високо ниво на	ЗУО Чл. 1. (1) Този закон регламентира мерките и контрола за защита на околната среда и човешкото здраве чрез предотвратяване или намаляване на вредното въздействие от образуването и	Пълно

ресурсна ефективност, държавите членки предприемат необходимите мерки, насочени към постигането на следните цели:“;	управлението на отпадъците, както и чрез намаляване на цялостното въздействие от използването на ресурси и чрез повишаване ефективността на това използване, което ще способства за прехода към кръгова икономика и за гарантиране на дългосрочната конкурентоспособност.	
i) добавят се следните букви: „в) до 2025 г. подготовката за повторна употреба и рециклирането на битови отпадъци следва да се увеличат най-малко до 55 % от теглото; г) до 2030 г. подготовката за повторна употреба и рециклирането на битови отпадъци следва да се увеличат най-малко до 60 % от теглото; д) до 2035 г. подготовката за повторна употреба и рециклирането на битови отпадъци следва да се увеличат най-малко до 65 % от теглото;“	ЗИД на ЗУО §16. Чл. 31 се изменя така: ал.1, т.3. най-късно до: а) 31 декември 2025 г. подготовката за повторна употреба и рециклирането на битови отпадъци най-малко до 55 % от общото тегло на тези отпадъци; б) най-късно до 31 декември 2030 г. подготовката за повторна употреба и рециклирането на битови отпадъци най-малко до 60 % от общото тегло на тези отпадъци; в) най-късно до 31 декември 2035 г. подготовката за повторна употреба и рециклирането на битови отпадъци най-малко до 65 % от общото тегло на тези отпадъци;	Пълно

параграф 3 се заменя със следното: „3. Държава членка може да отложи сроковете за постигане на целите, посочени в параграф 2, букви в), г) и д) до пет години, при условие че съответната държава членка: а) е подготвила за повторна употреба и е рециклирала по-малко от 20 % или е депонирала повече от 60 % от своите битови отпадъци, генерирани през 2013 г. съгласно докладваното в съответствие със съвместния въпросник на ОИСР и Евростат; и б) най-късно 24 месеца преди съответния срок, установен в параграф 2, буква в), буква г) или буква д), нотифицира Комисията за намерението си да отложи съответния срок и представи план за прилагане в съответствие с приложение IVб.	ЗИД на ЗУО §45. В преходни и заключителни разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 1. В § 15 се правят следните изменения (3) Министърът на околната среда и водите може да вземе решение за отлагане постигането на целта по чл.31, ал.1, т.3 до 2040 г., като минимално допустимото изпълнение се намалява до 50 % за 2025, 55 % за 2030 и 60 % за 2035 г. (4) След вземане на решението по ал. 3, министърът на околната среда и водите нотифицира Европейската комисия в следните срокове: съответно до 31 декември 2022 г., 31 декември 2027 г. и до 31 декември 2032 г, като прилага план за изпълнение, който съдържа най-малко следното: 1. оценка на минали, настоящи и прогнозни проценти на рециклиране, депониране и други видове третиране на битовите отпадъци и на потоците, от които се състоят;	Пълно

	2. оценка на прилагането на Националния план за управление на отпадъците и програмата за предотвратяване на образуването на отпадъци по чл.49 и чл.50; 3. причините, поради които се счита, че България не може да постигне целта, установена в член 31, ал.1, т.3 и оценка на удължаването на срока, необходим за постигането на тази цел; 4. мерките, необходими за постигане на целите по 31, ал.1, т.3, в рамките на удължения срок, включително подходящи икономически инструменти и други мерки, за да се предоставят стимули за прилагането на йерархията за управление на отпадъците по чл. 6, ал. 1 и приложение IVa; 5. график за прилагането на мерките, определени в точка 4, включително задължените лица за тяхното изпълнениеи оценка на индивидуалния им принос за постигането на целите, приложими в случай на удължаване на срока; 6. информация относно финансирането на управлението на отпадъците в съответствие с принципа	

	„замърсителят плаща“; 7. мерки за подобряване на качеството на данните, когато е целесъобразно, с оглед на по-добро планиране и мониторинг на изпълнението на плана.	
параграф 4 се заменя със следното: 4. В срок от три месеца от получаването на плана за изпълнение, представен съгласно параграф 3, буква б), Комисията може да поиска от дадена държава членка да преразгледа този план, ако Комисията счете, че планът не отговаря на изискванията, установени в приложение IVб. Съответната държава членка представя преразгледан план в срок от три месеца от датата на получаване на искането на Комисията.		Не подлежи на транспониране
параграф 5 се заменя със следното: 5. В случай на отлагане на постигането на целите в съответствие с параграф 3 съответната държава членка предприема необходимите мерки, за да се увеличат подготовката за повторна употреба и рециклирането на битовите отпадъци: а) най-малко до 50 % до 2025 в случай на отлагане на срока за постигане на целта по параграф 2, буква в); б) най-малко 55 % до 2030 г. в случай на отлагане на срока за постигане на целта по параграф 2, буква г); в) най-малко 60 % до 2035 г. в случай на отлагане на срока за постигане на целта по параграф 2, буква д).“	ЗИД на ЗУО §44. В преходни и заключителни разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 1. В § 15 се правят следните изменения а.) Досегашният текст става ал. 1. б.) Създават се ал. 2 - 7: „(2) Целите по чл. 31, ал. 1, т. 3 за подготовката за повторна употреба и рециклирането на битови отпадъци, се постигат поетапно като нарастват всяка година с по 1%. (3) Министърът на околната среда и водите може да вземе решение за	Пълно

	отлагане постигането на целта по чл.31, ал.1, т.3 до 2040 г., като минимално допустимото изпълнение се намалява до 50 % за 2025, 55 % за 2030 и 60 % за 2035 г.	
добавят се следните параграфи: „6. „До 31 декември 2024 г. Комисията разглежда възможността за определянето на цели за подготовка за повторна употреба и рециклиране на отпадъците от строителство и разрушаване и техните фракции от специфични материали, текстилните отпадъци, отпадъците от търговски дейности, неопасните промишлени отпадъци и други потоци от отпадъци, както и на цели за подготовката за повторна употреба на битовите отпадъци и цели за рециклиране на битовите биологични отпадъци. За тази цел Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, придружен, ако е целесъобразно, от законодателно предложение.		Не подлежи на транспониране
7. До 31 декември 2028 г. Комисията извършва преглед на целта по параграф 2, буква д). За тази цел Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, придружен, ако е целесъобразно, от законодателно предложение. Комисията оценява технологията за едновременна преработка, която дава възможност за включването на минерали в процеса на съвместно изгаряне на битовите отпадъци. В случай че може да бъде намерена надеждна методика, в рамките на този преглед Комисията разглежда въпроса дали тези минерали могат да бъдат отчетени при изпълнението на целите за рециклиране.“		Не подлежи на транспониране

13) Вмъкват се следните членове: „Член 11а Правила относно изчисляването на степента на постигане на целите „1. За целите на изчисляването на това дали са постигнати целите по член 11, параграф 2, букви в), г) и д) и член 11, параграф 3: а) държавите членки изчисляват теглото на образуваните битови отпадъци, които са подготвени за повторна употреба или са рециклирани през дадена календарна година; б) теглото на подготвените за повторна употреба битови отпадъци се изчислява като теглото на продуктите или компонентите на продукти, които са се превърнали в битови отпадъци и са били подложени на всички необходими дейности по проверка, почистване или ремонт, така че повторната им употреба да е възможна без допълнително сортиране или предварителна обработка; в) теглото на рециклираните битови отпадъци се изчислява като теглото на отпадъците, които, след като са били подложени на всички необходими дейности по проверка, сортиране и други предварителни дейности по отстраняване на отпадъчни материали, които не са обект на по-нататъшно преработване, и за да се гарантира висококачествено рециклиране, се включват в процес на рециклиране, при което отпадъчните материали фактически се преработват в продукти, материали или вещества.	ЗИД на ЗУО §16. Чл. 31 се изменя така: (4) За изчисляване на целите по ал.1, т.3 се взема предвид теглото на образуваните битови отпадъци, които са подготвени за повторна употреба или са рециклирани през дадена календарна година, като: 1. теглото на подготвените за повторна употреба битови отпадъци е теглото на продуктите или компонентите на продукти, които са се превърнали в битови отпадъци и са били подложени на всички необходими дейности по проверка, почистване или ремонт, така че повторната им употреба да е възможна без допълнително сортиране или предварително третиране; 2. теглото на рециклираните битови отпадъци е теглото на отпадъците, които, след като са били подложени на всички необходими дейности по проверка, сортиране и други предварителни дейности по отстраняване на отпадъчни материали, които не са обект на по-нататъшно третиране, и за да се гарантира висококачествено рециклиране, се включват в процес на рециклиране, при което отпадъчните материали фактически се преработват в	Пълно

	продукти, материали или вещества.	
2. За целите на параграф 1, буква в), теглото на рециклираните битови отпадъци се измерва при включването на отпадъците в процеса на рециклиране. Чрез дерогация от първа алинея теглото на рециклираните битови отпадъци може да бъде измерено при изходните материали от каквато и да е дейност по сортиране, при условие че: а) тези изходни отпадъци са рециклирани впоследствие; б) теглото на материалите или веществата, които са отстранени от процесите по други дейности, предхождащи дейността по рециклиране, и не са рециклирани впоследствие, не се включва в теглото на отпадъците, отчитани като рециклирани.		България не се възползва от тази възможност
3. Държавите членки създават ефективна система за качествен контрол и проследимост на битовите отпадъци, за да се гарантира спазването на условията, установени в параграф 1, буква в) от настоящия член и параграф 2 от настоящия член. За да се гарантират надеждността и точността на събраните данни относно рециклираните отпадъци, системата може да се състои в електронни регистри, създадени съгласно член 35, параграф 4, в технически спецификации за изискванията относно качеството на сортираните отпадъци или в процент на средни загуби при сортирането на отпадъците, който варира съответно за различните видове отпадъци и различните	ЗУО Чл. 44. (Доп. - ДВ, бр. 105 от 2016 г.) (1) Лицата, чиято дейност е свързана с образуване, събиране, транспортиране и/или третиране на производствени и/или опасни отпадъци, както и лицата, притежаващи разрешение, комплексно разрешително или регистрационен документ по чл. 35 и извършващи дейности по събиране и транспортиране и/или третиране на битови и/или строителни отпадъци, са длъжни да водят	Пълно

практики по управление на отпадъците. Процентът на средни загуби се прилага само когато надеждни данни не могат да бъдат получени по друг начин и се изчислява въз основа на правилата за изчисляване, които са определени в делегирания акт, приет съгласно параграф 10 от настоящия член.	отчетни книги, заверени от компетентния орган за издаване на разрешението или регистрационния документ, а лицата, притежаващи комплексно разрешително - от директора на РИОСВ, на чиято територия се извършва дейността. Търговците и брокерите на отпадъци са длъжни да водят отчетни книги, заверени от директора на РИОСВ, на чиято територия е седалището им, а за чуждестранните лица - от директора на РИОСВ - София. (2) Отчетните книги съдържат хронологична информация за количеството, естеството и произхода на отпадъците и когато се изисква, предназначението, периодичността на събиране, начина на транспортиране и предвидените методи за третиране на отпадъците. (3) Отчетните книги и документацията за отпадъци се съхранява за срок от 5 години, включително след преустановяване на дейността. (4) При закриване изцяло на дейностите на всички инсталации и съоръжения на определена площадка лицата по ал. 1 предават отчетните книги в общинските администрации, които ги съхраняват в сроковете по ал. 3. (5) Лицата по ал. 1 предоставят при поискване от контролните органи по глава пета или от предишен притежател на отпадъците документи, доказващи, че	

	дейностите по управление на отпадъците са извършени. (6) Лицата по ал. 1 изготвят и представят в Изпълнителната агенция по околна среда (ИАОС) годишни отчети по отпадъците съгласно изискванията на този закон и наредбата по чл. 48, ал. 1. Чл. 48. (8) Воденето на публичните регистри по чл. 45, ал. 1, отчетността и предоставянето на информация се извършва съгласно наредбите по чл. 13, ал. 1 и чл. 48, ал. 1, и в случаите, определени в тях чрез Национална информационна система „Отпадъци" (НИСО), поддържана от ИАОС	
4. За изчисляването на това дали са постигнати целите по член 11, параграф 2, букви в) и г) и д) и член 11, параграф 3, количеството биоразградими битови отпадъци, подложени на аеробно или анаеробно третиране, може да се отчита като рециклирано, когато от това третиране се образуват компост, ферментационни продукти или други изходни материали, с подобно количество рециклирано съдържание спрямо входящите отпадъци, и които предстои да бъдат използвани като рециклиран продукт, материал или вещество. Когато изходните материали се използват върху земна повърхност, държавите членки могат да ги считат за рециклирани само ако от тях произтичат ползи за селското стопанство или подобряване на екологичното състояние.	**НАРЕДБА ЗА РАЗДЕЛНО СЪБИРАНЕ НА БИООТПАДЪЦИ И ТРЕТИРАНЕ НА БИОРАЗГРАДИМИТЕ ОТПАДЪЦИ** Чл. 5. (1) Общинските системи за разделно събиране обхващат само биоотпадъци по приложение № 1. (2) Биоотпадъците се събират разделно при източника на образуване. (3) Биоотпадъците, получени в резултат на механичното сепариране на смесени битови отпадъци, не се считат за разделно събрани. (4) За разделно събрани се считат биоотпадъците със съдържание на примеси не повече от 10 на сто от	Пълно

Считано от 1 януари 2027 г., държавите членки могат да отчитат като рециклирани битовите биологичните отпадъци, включвани в процес на аеробно или анаеробно третиране, само ако в съответствие с член 22 се събират разделно или се разделят при източника.	общото количество, което е събрано разделно при източника на образуване. (5) Събирането, съхраняването и графикът за транспортиране на биоотпадъците трябва да са съобразени с техния произход и вид. Чл. 15. (1) За производството на компост и ферментационен продукт се използват само: 1. разделно събрани биоотпадъци и биоразградими отпадъци по приложение № 1; Раздел II. Допълнителни изисквания към продуктите от оползотворяване на биоотпадъци в зависимост от областта на употреба Чл. 19. (Изм. - ДВ, бр. 47 от 2018 г.) Компостът, ферментационният продукт, органичният почвен подобрител и стабилизираната органична фракция от МБТ трябва да отговарят на допълнителните изисквания по приложение № 2, таблица А2-5, в зависимост от областта на употребата им. Чл. 20. (1) Максималното количество компост, което може да се използва върху земеделски земи, е средно 12 t/ha сухо вещество за година в рамките на 5-годишен период. (2) Максималното количество компост, което може да се използва върху	

	неземеделски земи, е средно 40 t/ha сухо вещество в рамките на 3-годишен период. (3) Максималното количество компост, което може да се използва за рекултивация на нарушени терени, е еднократно до 400 t/ha сухо вещество за съответния терен. (4) Максималното количество компост, което може да се използва в частното градинарство за редовна употреба, е 10 л компост на кв. м годишно. (5) Максималното количество компост, което може да се използва в частното градинарство еднократно за рекултивация на почвата, е 40 л компост на кв. м за период 5 години. (6) Максималното количество компост, което може да се използва за растежна почвена среда, е 40 % на единица обем. Чл. 21. (1) (Предишен текст на чл. 21 - ДВ, бр. 47 от 2018 г.) Максималното количество ферментационен продукт и органичен почвен подобрител от процеса на анаеробно разграждане, което може да се използва за неземеделски земи и ландшафтни дейности в съответствие с правилата за добри практики при торене, не трябва да надвишава 170 кг от общото количество азот на хектар за година. (2) (Нова - ДВ, бр. 47 от 2018 г.) Максималното количество ферментационен продукт от процеса на анаеробно разграждане, което може да се	

	използва върху земеделски земи, е 50 t/ha сухо вещество в рамките на 4-годишен период и не трябва да надвишава 170 кг от общото количество азот на хектар за година. Чл. 22. (1) Максималното количество органичен почвен подобрител, което може да се използва върху неземеделски земи за рекултивация на нарушени терени, депа и минни разкривки и ландшафтни дейности, е еднократно до 200 t/ha сухо вещество за съответния терен. (2) Максималното количество органичен почвен подобрител, което може да се използва върху неземеделски земи за поддръжка на рекултивирани нарушени терени, депа и минни разкривки и за ландшафтни дейности, е 20 t/ha сухо вещество за съответния терен в рамките на 3 години. (3) Максималното количество органичен почвен подобрител, което може да се използва за растежна почвена среда за производство на нехранителни продукти, е 40 % на единица обем. Чл. 23. (1) Максималното количество стабилизирана органична фракция от МБТ, което може да се използва за рекултивация на депа и минни разкривки, както и за ландшафтни дейности при строителството на пътища, е еднократно до 200 t/ha сухо вещество за съответния терен.	

	(2) Максималното количество стабилизирана органична фракция от МБТ, което може да се използва за поддръжка на рекултивирани депа и минни разкривки, както и за ландшафтни дейности при строителството на пътища, е 20 t/ha сухо вещество за съответния терен в рамките на 3 години. (3) (Нова - ДВ, бр. 47 от 2018 г.) Максималното количество стабилизирана органична фракция от МБТ, което може да се използва за ежедневно запръстяване на депонирани отпадъци в депа за неопасни отпадъци, се определя в съответствие с условията на комплексното разрешително на депото и в зависимост от нуждите на технологичните процеси.	
5. За изчисляването на това дали са постигнати целите, посочени в член 11, параграф 2, букви в), г) и д) и в член 11, параграф 3, количеството на отпадъчните материали, които са престанали да бъдат отпадъци в резултат на подготвителни дейности, преди да бъдат преработени, може да се отчита като рециклирано, стига тези материали да са предназначени за последваща преработка в продукти, материали или вещества, които да бъдат използвани за първоначалната им цел или за други цели. Въпреки това престаналите да бъдат отпадъци материали, предназначени да бъдат използвани като гориво или други средства за получаване на енергия или за изгаряне, насипване или депониране, не се отчитат за постигане на целите на рециклирането.	ЗИД на ЗУО §16. Чл. 31 се изменя така: (5) Количеството на отпадъчните материали, които са престанали да бъдат отпадъци в резултат на подготвителни дейности, преди да бъдат преработени, може да се отчита като рециклирано, стига тези материали да са предназначени за последваща преработка в продукти, материали или вещества, които да бъдат използвани за първоначалната им цел или за други	Пълно

	цели. Въпреки това престаналите да бъдат отпадъци материали, предназначени да бъдат използвани като гориво или други средства за получаване на енергия или за изгаряне, насипване или депониране, не се отчитат за постигане на целите на рециклирането.	
6. За изчисляване на това дали са постигнати целите по член 11, параграф 2, букви в), г) и д) и член 11, параграф 3, държавите членки може да вземат предвид рециклирането на метали, отделени след изгаряне на битови отпадъци, при условие че рециклираните метали отговарят на определени критерии за качество, приети в акта за изпълнение, посочен в параграф 9 на настоящия член.	ЗИД на ЗУО §16. Чл. 31 се изменя така: (6) За изчисляване на това дали са постигнати целите по ал.1, т.3, може да се вземе предвид рециклирането на метали, отделени след изгаряне на битови отпадъци, при условие че рециклираните метали отговарят на определени критерии за качество, приети с акт за изпълнение на ЕК.	Пълно
7. Отпадъците, изпращани към друга държава членка за целите на подготовка за повторна употреба, рециклиране или насипване във въпросната друга държава членка, се вземат предвид с оглед на постигането на целите по член 11, параграфи 2 и 3 само от страна на държавата членка, в която отпадъците са събрани.	ЗИД на ЗУО §16. Чл. 31 се изменя така: (7) Отпадъците, изпращани към друга държава членка за целите на подготовка за повторна употреба, рециклиране или насипване във въпросната друга държава членка, се вземат предвид с оглед на постигането на целите по ал.1, т.3 само	Пълно

	от страна на държавата членка, в която отпадъците са образувани.	
8. Отпадъците, изнасяни извън Съюза за подготовка за повторна употреба или рециклиране, се вземат предвид с оглед на постигането на целите по член 11, параграфи 2 и 3 от настоящата директива страна на държавата членка, в която отпадъците са събрани, само ако са изпълнени изискванията по параграф 4 от настоящия член и ако, в съответствие с Регламент (ЕО) № 1013/2006, износителят може да докаже, че при превоза на отпадъците са спазени изискванията на посочения регламент и че третирането на отпадъците извън Съюза е било извършено при условия, които са приблизително равностойни на изискванията на съответното законодателство на Съюза в областта на околната среда.	ЗИД на ЗУО §16. Чл. 31 се изменя така: (8) Отпадъците, изнасяни извън Европейския съюз предназначени за подготовка за повторна употреба или рециклиране, се вземат предвид за постигането на целите ал.1, т.3, само ако са изпълнени изискванията на наредбата по чл. 48, , в съответствие с Регламент (ЕО) № 1013/2006, износителят може да докаже, че при превоза на отпадъците са спазени изискванията на посочения регламент и че третирането на отпадъците извън ЕС е било извършено при условия, които са приблизително равностойни на изискванията на съответното законодателство на ЕС в областта на околната среда.	Пълно
9. За да се гарантират еднакви условия за прилагане на настоящия член, до 31 март 2019 г., Комисията приема актове за изпълнение за установяване на правила за изчисляване, проверка и докладване на данни, по-конкретно относно: а) обща методика за изчисляването на теглото на металите, рециклирани в съответствие с параграф 6, включително критерии за качество за рециклираните метали, и б) биологични отпадъци, разделени и рециклирани		Не подлежи на транспониране

при източника. Посочените актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 39, параграф 2.		
10. До 31 март 2019 г. Комисията приема делегиран акт в съответствие с член 38а, за да допълни настоящата директива чрез установяване на правила за изчисляване, проверка и докладване на данни за теглото на материалите или веществата, които са отстранени след дейности по сортиране и които не са рециклирани впоследствие, въз основа на средните проценти на загуба за сортираните отпадъци.		Не подлежи на транспониране
1. Комисията, в сътрудничество с Европейската агенция за околна среда, изготвя доклади относно напредъка във връзка с постигането на целите по член 11, параграф 2, букви в) и г) и д) и член 11, параграф 3 не по-късно от три години преди всеки от посочените в тези разпоредби срокове.		Не подлежи на транспониране
2. Докладите по параграф 1 включват: а) оценка на постигането на целите от всяка държава членка; б) списък на държавите членки, за които съществува риск да не постигнат целите в рамките на съответните срокове, като този списък се придружава от подходящи препоръки към съответните държави членки; в) примери за най-добри практики, които се използват в целия Съюз, които биха могли да дадат насоки за стъпките към постигане на целите.“		Не подлежи на транспониране

14) Член 12 се заменя със следното: „Член 12 Обезвреждане 1. Държавите членки гарантират, че когато не е предприето оползотворяване на отпадъците в съответствие с член 10, параграф 1, отпадъците преминават през дейности по безопасно обезвреждане в съответствие с разпоредбите на член 13 относно опазването на човешкото здраве и околната среда.	§15. Член 30 се изменя така: (8) Когато не е предприето оползотворяване на отпадъците в съответствие с разпоредбата на ал. 1, лицата, при чиято дейност се образуват и/или третират отпадъци, предприемат необходимите мерки за екологосъобразно обезвреждане на отпадъците в съответствие с разпоредбите на чл. 1, ал. 3 относно опазването на човешкото здраве и околната среда.	Пълно
2. До 31 декември 2024 г. Комисията следва да извърши оценка на дейностите по обезвреждане, изброени в приложение I, по-специално с оглед на член 13, и да представи на Европейския парламент и на Съвета доклад, придружен, ако е целесъобразно, от законодателно предложение, с оглед регулирането на дейностите по обезвреждане, включително чрез възможни ограничения, както и отчитането на целта за намаляване на обезвреждането, за да се гарантира екологосъобразно управление.“		Не подлежи на транспониране
15) Член 14 се заменя със следното: „Член 14 Разходи 1. В съответствие с принципа „замърсителят плаща“, разходите за управление на отпадъците, включително за необходимата инфраструктура и за нейното функциониране, се поемат от първоначалния	ЗИД на ЗУО §29. Член 54 се изменя така: „Чл. 54. Разходите за управление на отпадъците, в т.ч. за необходимата инфраструктура и за нейното функциониране, са за сметка на: 1. първоначалния причинител на отпадъците или настоящия, или	Пълно

причинител на отпадъците или от настоящите или предишните притежатели на отпадъците. 2. Без да се засягат член 8 и член 8а, държавите членки могат да решат, че разходите за управление на отпадъците ще се поемат частично или изцяло от производителя на продукта, от който произтичат отпадъците, както и че дистрибуторите на такъв продукт могат да поделят помежду си тези разходи.“	предишния притежател на отпадъците и/или 2. лицата, пускащи на пазара продукти, след употребата на които се образуват масово разпространени отпадъци, в случаите, определени с този закон.“ ЗУО Чл. 55. (1) Когато причинителите на отпадъци са неизвестни, разходите по възстановяването на качествата на околната среда се поемат от лицата, в чието държане се намират отпадъците. (2) Всички разходи за възстановяване на качествата на околната среда и за разкриване на действителния причинител се възстановяват от него.	
„3. Когато опасни отпадъци са смесени по незаконен начин, в нарушение на настоящия член, държавите членки гарантират, без да се засягат разпоредбите на член 36, че се извършва разделяне на отпадъците, когато това е технически възможно и необходимо за спазване на член 13. Когато съгласно първа алинея от настоящия параграф разделянето не е необходимо, държавите членки гарантират, че смесените отпадъци се третират в съоръжение, което е получило разрешение в съответствие с член 23 за третиране на такава смес.“	ЗИД на ЗУО § 8. В чл. 8, ал. 4 се изменя така: „(4) Когато опасните отпадъци са смесени по начин, който противоречи на изискванията на този закон, се извършва разделяне, при условие, че това е технически възможно и необходимо за спазване изискванията на чл. 1, ал. 3. Когато разделянето не е необходимо, смесените отпадъци се третират от лица, притежаващи разрешение или комплексно разрешително по чл. 35 за дейности с тях.“	Пълно

17) Член 20 се заменя със следното: „Член 20 Опасни отпадъци, образувани от домакинствата 1. До 1 януари 2015 г. държавите членки въвеждат разделно събиране за фракциите от опасните отпадъци, образувани от домакинствата, за да гарантират, че те се третират в съответствие с член 4 и член 13 и не замърсяват други потоци от битови отпадъци;	ЗИД на ЗУО §14. В чл. 19, ал. 3 се правят следните изменения и допълнения: 1. Точка 9 се изменя така: „9.организирането на разделно събиране на опасните битови отпадъци извън обхвата на наредбите по чл. 13, ал. 1 и предаването им за оползотворяване и/или обезвреждане.“ 2.; 2. В т. 13 след цифрата 15 се поставя запетая и се добавя „както и подходяща информация относно мерките за предотвратяването на отпадъци и предотвратяването на нерегламентираното изхвърляне на отпадъци“. ЗУО Чл. 22. Общинският съвет приема наредба, с която определя условията и реда за изхвърлянето, събирането, включително разделното, транспортирането, претоварването, оползотворяването и обезвреждането на битови и строителни отпадъци, включително биоотпадъци, опасни битови отпадъци, масово разпространени отпадъци, на територията на общината,	Пълно

	разработена съгласно изискванията на този закон и подзаконовите нормативни актове по прилагането му, както и заплащането за предоставяне на съответните услуги по реда на Закона за местните данъци и такси. (2) С наредбата по ал. 1 се уреждат и изискванията към площадките за предаване на отпадъци от хартия и картон, пластмаси и стъкло, в т.ч. условията за регистрация на площадките, както и условията за предаване на отпадъци на площадките по чл. 19, ал. 3, т. 11. (3) Общинският съвет публикува на своята интернет страница и подлага на обществено обсъждане проекта за наредба по ал. 1. В обсъждането могат да участват всички заинтересовани лица, органи и неправителствени организации.	
2. Членове 17, 18, 19 и 35 не се прилагат за смесени отпадъци, образувани от домакинства.	ЗУО Чл. 8. (5) За смесени отпадъци, образувани от домакинствата, не се прилагат изискванията на закона относно: 1. контрол на опасни отпадъци; 2. забрана за смесване на опасни отпадъци по ал. 2, т. 3, буква "а"; 3. етикетиране на опасни отпадъци;	Пълно

	4. водене на документация за опасни отпадъци по глава четвърта, раздел I.	
3. Членове 19 и 35 не се прилагат за отделни фракции от опасни отпадъци, образувани от домакинства, до приемането им за събиране, обезвреждане или оползотворяване от организация или предприятие, което е получило разрешение или е регистрирано съгласно членове 23 или 26.	ЗУО Чл. 8. (6) Разпоредбите на този закон относно етикетиране и документация за опасни отпадъци не се прилагат за отделни фракции от опасни отпадъци, образувани от домакинства, до приемането им за събиране, обезвреждане или оползотворяване от лице, притежаващо съответното разрешение.	Пълно
4. До 5 януари 2020 г. Комисията изготвя насоки за подпомагане и улесняване на държавите членки при разделното събиране на фракциите от опасни отпадъци, образувани от домакинствата.		Не подлежи на транспониране
18) Член 21 се изменя, както следва: а) в параграф 1 букви а), б) и в) се заменят със следното: „а) отработените масла се събират отделно, освен ако разделното събиране не е технически осъществимо, като се вземат предвид добрите практики; б) отработените масла се третират, като се дава приоритет на регенерирането или като алтернатива на други дейности по рециклиране, чрез които се постига равностоен или по-добър цялостен резултат	**Наредба за отработените масла и отпадъчните нефтопродукти – текстовете се въвеждат в наредбата** Чл. 22. Отработените масла и отпадъчните нефтопродукти се събират и съхраняват разделно по видове с кодове и наименования съгласно наредбата по чл. 3, ал. 1 ЗУО или по начин, който позволява тяхното регенериране, оползотворяване и/или обезвреждане. Чл. 3. (1) Отработените масла приоритетно се оползотворяват чрез регенериране в случаите, когато техническите и икономическите условия	Пълно

за околната среда от регенерирането, в съответствие с членове 4 и 13;	го позволяват. (2) Когато условията по ал. 1 не позволяват отработените масла да се регенерират, те се изгарят с оползотворяване на енергията. (3) Когато условията по ал. 1 не позволяват регенерирането на отработените масла или изгарянето им съгласно изискванията на ал. 2, тогава се осигурява съхраняването и предаването им за обезвреждане.	
в) не се смесват отработени масла с различни характеристики и отработени масла не се смесват с други видове отпадъци или вещества, ако такова смесване затруднява регенерирането им или друга дейност по рециклиране, чрез която се постига равностоен или по-добър цялостен резултат за околната среда от регенерирането.“;	Чл. 4. Забранява се: 7. смесването на отработени масла и отпадъчни нефтопродукти с други отпадъци, както и смесването на отработени масла с различни характеристики, което ще възпрепятства тяхното оползотворяване, освен в случаите, когато това е технически неизпълнимо и икономически неприложимо; 8. смесването на отработени масла и отпадъчни нефтопродукти с горива, охлаждащи течности, спирачна течност, разтворители и други вещества и материали;	
добавя се следният параграф: „4. До 31 декември 2022 г. Комисията следва да проучи данните относно отработените масла, предоставени от държавите членки в съответствие с		Не подлежи на транспониране

член 37, параграф 4, с цел разглеждане на възможностите за приемането на мерки за третиране на отработените масла, включително количествени цели за регенерирането на отработените масла и всякакви допълнителни мерки за насърчаване на регенерирането на отработени масла. За тази цел Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, придружен, ако е целесъобразно, от законодателно предложение.“		
„Член 22 Биологични отпадъци 1. Държавите членки гарантират, че, до 31 декември 2023 г. и при спазване на член 10, параграфи 2 и 3, биологичните отпадъци се разделят и рециклират при източника, или се събират разделно и не се смесват с други видове отпадъци. Държавите членки могат да разрешат отпадъци със сходни свойства по отношение на биоразградимост и компостируемост, които съответстват на приложимите европейски стандарти, както и на равностойните им национални стандарти за опаковките, подлежащи на рециклиране чрез компостиране и биологично разграждане, да се събират заедно с биологичните отпадъци.	ЗУО Чл. 19 (3) Кметът на общината отговаря за: 1. осигуряването на съдове за събиране на битовите отпадъци - контейнери, кофи и други; 2. събирането на битовите отпадъци и транспортирането им до депата или други инсталации и съоръжения за оползотворяването и/или обезвреждането им; 3. почистването на уличните платна, площадите, алеите, парковите и другите територии от населените места, предназначени за обществено ползване; 4. избора на площадка, изграждане, експлоатация, закриване и мониторинг на депата за битови отпадъци или на други инсталации или съоръжения за оползотворяването и/или обезвреждане на битови отпадъци; 5. организирането на събирането,	Пълно

	оползотворяването и обезвреждането на строителни отпадъци от ремонтна дейност, образувани от домакинствата на територията на съответната община; 6. разделното събиране на битови отпадъци на територията на общината най-малко за следните отпадъчни материали: хартия и картон, метали, пластмаси и стъкло; 7. организирането на дейностите по разделно събиране на масово разпространени отпадъци и/или оказва съдействие на организациите за оползотворяване на масово разпространени отпадъци, в т.ч. определя местата за разполагане на необходимите елементи на системите за разделно събиране и местата за предаване на масово разпространени отпадъци; 8. изпълнението на решенията по чл. 26, ал. 1 на общото събрание на регионалните сдружения по чл. 24, ал. 1 и съдейства за създаване на центрове за повторна употреба, поправка и подготовка за повторна употреба; 9. организирането на разделно събиране на опасните битови отпадъци извън обхвата на наредбите по чл. 13, ал. 1 и предаването им за оползотворяване и/или обезвреждане; 10. разделното събиране и съхраняването на битови биоразградими отпадъци, в т.ч. определя местата за разполагане на необходимите елементи на системата за	

	разделно събиране на отпадъците и предаването им за компостиране или анаеробно разграждане; 11. осигуряването на площадки за безвъзмездно предаване на разделно събрани отпадъци от домакинствата, в т.ч. едрогабаритни отпадъци, опасни отпадъци и други във всички населени места с население, по-голямо от 10 000 жители на територията на общината, и при необходимост в други населени места; 12. почистването от отпадъци на общинските пътища в съответствие с чл. 12; 13. осигуряването на информация на обществеността по т. 1 - 12, 14 и 15 чрез интернет страницата на съответната община, както и по друг подходящ начин; 14. поддържането на регистър на площадките за предаване на отпадъци от пластмаси, стъкло, хартия и картон на територията на съответната община; 15. предотвратяването на изхвърлянето на отпадъци на неразрешени за това места и/или създаването на незаконни сметища и организиране на почистването им. ЗУО Чл. 34. (1) Биоотпадъците от поддържане на обществени площи, паркове и градини се събират разделно.	

	(2) Биоотпадъците по ал. 1, както и отпадъците от зелените площи към търговски обекти, производствени, стопански и административни сгради се третират чрез компостиране или анаеробно разграждане, по начин, който осигурява висока степен на защита на околната среда. (3) Дейностите по ал. 1 и 2 се извършват при спазване на изискванията на този закон и на наредбата по чл. 43, ал. 5. Чл. 49, ал. 4 Планът по ал. 1 включва: 10. мерки за насърчаване на разделното събиране на биоотпадъците с цел компостиране и анаеробно разграждане, в т. ч. домашното компостиране, използването на безопасни материали, произведени от тях, както и за третиране на биоотпадъците по начин, който осигурява висока степен на защита на околната среда, в т.ч. мерки за поетапно намаляване на количествата депонирани биоразградими отпадъци; 14. мерки за насърчаване на разделното събиране на биоотпадъците с цел компостиране и анаеробно разграждане, както и за третиране на биоотпадъците по начин, който осигурява висока степен на защита на околната среда, в т.ч. мерки за поетапно намаляване на количествата депонирани биоразградими отпадъци; 16. използването на безопасни за околната среда материали, произведени от биоотпадъци;	

	Чл. 43 (2) Редът и начинът за изчисляване и определяне размера на обезпеченията и отчисленията, изисквани при депониране на отпадъци по глава четвърта, раздел IV, както и за изчисляване изпълнението на целите по чл. 31, ал. 1 и разпределението им спрямо регионите по чл. 49, ал. 9 се определят с наредба на министъра на околната среда и водите, съгласувана с министъра на финансите. ЗИД на ЗУО §14. В чл. 19, ал. 3 се правят следните изменения и допълнения: 1. Точка 9 се изменя така: „9.организирането на разделно събиране на опасните битови отпадъци извън обхвата на наредбите по чл. 13, ал. 1 и предаването им за оползотворяване и/или обезвреждане.“ 2. В т. 13 след цифрата 15 се поставя запетая и се добавя „както и подходяща информация относно мерките за предотвратяването на отпадъци и предотвратяването на нерегламентираното изхвърляне на отпадъци“. Наредба за разделно събиране на биоотпадъци и третиране на	

	биоразградимите отпадъци Чл. 3. (1) Притежателите на битови биоотпадъци по чл. 2, ал. 1 ги предават на общинска система за разделно събиране или извършват компостиране на място.	
2. Държавите членки предприемат мерки съгласно членове 4 и 13, за да: а) насърчават рециклирането, включително компостиране, и разграждането на биологичните отпадъци по начин, който осигурява високо равнище на опазване на околната среда и води до резултати, отговарящи на съответните стандарти за високо качество; б) насърчават домашното компостиране; и в) насърчават използването на безопасни материали, произведени от биологични отпадъци.	Наредба за разделно събиране на биоотпадъци и третиране на биоразградимите отпадъци	Частично съответствие Пълно транспониране ще бъде осигурено чрез Наредба за разделно събиране на биоотпадъци и третиране на биоразградимите отпадъци
3. До 31 декември 2018 г. Комисията отправя искане към европейските организации по стандартизация да разработят европейски стандарти за биологичните отпадъци, включвани в процесите на органично рециклиране, за компоста и ферментационните продукти, въз основа на най-добрите налични практики.“		Не подлежи на транспониране
параграф 1 се изменя, както следва: „1. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 38а за допълване на настоящата директива чрез определяне на минималните		Не подлежи на транспониране Предвидената процедура предвижда

технически стандарти за дейностите по третиране, включително за сортиране и рециклиране на отпадъците, за които се които изисква разрешение съгласно член 23, когато е установено, че такива минимални стандарти ще са от полза за опазването на човешкото здраве и на околната среда.“;		създаване на минимални технически стандарти, приложими за ЕО.
параграф 4 се заменя със следното: „4. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 38а за допълване на настоящата директива чрез определяне на минималните стандарти за дейностите, за които се които изисква регистрация съгласно член 26, букви а) и б), когато е установено, че такива минимални стандарти ще са от полза за опазването на човешкото здраве и на околната среда или за предотвратяването на сътресения на вътрешния пазар.“		Не подлежи на транспониране
параграф 3 се изменя, както следва: i) букви б) и в) се заменят със следното: „б) съществуващите основни инсталации за обезвреждане и оползотворяване, включително всякакви специални разпоредби за отработени масла, опасни отпадъци, отпадъци, съдържащи значително количество критични суровини, или потоци от отпадъци, уредени със специфично законодателство на Съюза; в) оценка на необходимостта от закриване на съществуващи инсталации и за изграждане на допълнителна инфраструктура от инсталации за	ЗИД на ЗУО §24. В чл. 49 се правят следните изменения и допълнения: 1. В ал. 4: а) В точка 2 след думите „съществуващите схеми за събиране на отпадъци и основни инсталации и съоръжения за обезвреждане и оползотворяване, включително всякакви специални договорености за отработени масла, опасни отпадъци или потоци от отпадъци“ се вмъкват думите „и	Пълно

отпадъци в съответствие с член 16. Държавите членки осигуряват извършването на оценка на инвестициите и други финансови средства, включително по отношение на местните органи, от които се изисква да удовлетворят тези потребностите. Тази оценка се включва в съответните планове за управление на отпадъците или в други стратегически документи, обхващащи цялата територия на съответната държава членка;“	отпадъци, съдържащи значително количество суровини с критично значение за икономиката, определени с документ на Европейската комисия.“ б.) Точка 6 се изменя така: „6. мерки за популяризиране на дейности по подготовка за повторна употреба, по-специално чрез насърчаване създаването на мрежи за подготовка за повторна употреба и ремонт и оказването на подкрепа за такива мрежи, чрез улесняване, когато е съвместимо с правилното управление на отпадъците, на техния достъп до отпадъци, съхранявани в схеми или инсталации за събиране, които са пригодни за подготовка за повторна употреба, но не са предназначени за подготовка за повторна употреба в тези схеми или инсталации, и чрез популяризиране използването на икономически инструменти, критерии за обществени поръчки, количествени цели или други мерки;“	
вмъкват се следните точки: „ва) информация относно мерките за постигането на целите, установени в член 5, параграф 3а на Директива 1999/31/ЕО или в други стратегически документи, обхващащи цялата територия на	ЗИД на ЗУО §24. В чл. 49 се правят следните изменения и допълнения: 1. В ал. 4:	Пълно

съответната държава членка; вб) оценка на съществуващите схеми за събиране на отпадъци, включително материалното и териториалното покритие на разделното събиране и мерки за подобряване на неговото функциониране, на всички предоставени дерогации в съответствие с член 10, параграф 3, и на необходимостта от нови схеми за събиране.“	а) В точка 2 след думите „съществуващите схеми за събиране на отпадъци и основни инсталации и съоръжения за обезвреждане и оползотворяване, включително всякакви специални договорености за отработени масла, опасни отпадъци или потоци от отпадъци“ се вмъкват думите „и отпадъци, съдържащи значително количество суровини с критично значение за икономиката, определени с документ на Европейската комисия“. б.) Точка 6 се изменя така: „6. мерки за популяризиране на дейности по подготовка за повторна употреба, по-специално чрез насърчаване създаването на мрежи за подготовка за повторна употреба и ремонт и оказването на подкрепа за такива мрежи, чрез улесняване, когато е съвместимо с правилното управление на отпадъците, на техния достъп до отпадъци, съхранявани в схеми или инсталации за събиране, които са пригодни за подготовка за повторна употреба, но не са предназначени за подготовка за повторна употреба в тези схеми или инсталации, и чрез популяризиране използването на икономически	

	инструменти, критерии за обществени поръчки, количествени цели или други мерки;“	
добавят се следните точки: „е) мерки за борба с и предотвратяване на всички форми на нерегламентирано изхвърляне на отпадъци и за почистване на всички видове нерегламентирано изхвърлени отпадъци. ж) подходящи качествени или количествени показатели и цели, включително относно количеството образувани отпадъци и тяхното третиране и относно битовите отпадъци, обезвредени или подложени на оползотворяване на енергия.“;	ЗИД на ЗУО §24. В чл. 49 се правят следните изменения и допълнения: 1. В ал. 4: а) В точка 2 след думите „съществуващите схеми за събиране на отпадъци и основни инсталации и съоръжения за обезвреждане и оползотворяване, включително всякакви специални договорености за отработени масла, опасни отпадъци или потоци от отпадъци“ се вмъкват думите „и отпадъци, съдържащи значително количество суровини с критично значение за икономиката, определени с документ на Европейската комисия“. б.) Точка 6 се изменя така: „6. мерки за популяризиране на дейности по подготовка за повторна употреба, по-специално чрез насърчаване създаването на мрежи за подготовка за повторна употреба и ремонт и оказването на подкрепа за такива мрежи, чрез улесняване, когато е съвместимо с правилното управление на отпадъците, на техния достъп до отпадъци,	Пълно

	съхранявани в схеми или инсталации за събиране, които са пригодни за подготовка за повторна употреба, но не са предназначени за подготовка за повторна употреба в тези схеми или инсталации, и чрез популяризиране използването на икономически инструменти, критерии за обществени поръчки, количествени цели или други мерки;“	
параграф 5 се заменя със следното: „5. Плановете за управление на отпадъците трябва да са в съответствие с изискванията към планирането на отпадъците по член 14 от Директива 94/62/ЕО, с целите по член 11, параграфи 2 и 3 от настоящата директива и с изискванията, установени член 5 от Директива 1999/31/ЕО, а за целите на предотвратяване на нерегламентираното изхвърляне на отпадъци – с изискванията, установени в член 13 от Директива 2008/56/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (*6) и на член 11 от Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (*7). (*6) Директива 2008/56/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. за създаване на рамка за действие на Общността в областта на политиката за морска среда (Рамкова директива за морска стратегия) (ОВ L 164, 25.6.2008 г., стр. 19)." (*7) Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за	ЗУО Чл. 49. (4) Планът по ал. 1 включва: 13. отделна глава за управлението на опаковките и отпадъците от опаковки, в т.ч. мерки за предотвратяване и повторна употреба;	Пълно

установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите (ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 1).		
параграф 1 се заменя със следното: „1. Държавите членки разработват програми за предотвратяване на отпадъци, в които определят най-малкото мерките за предотвратяване на отпадъците, предвидени в член 9, параграф 1 в съответствие с членове 1 и 4. Такива програми се включват, по целесъобразност, или в изискваните съгласно член 28 планове за управление на отпадъците, или в други програми по политиката в областта на околната среда, или функционират като отделни програми. Ако такава програма бъде включена в плана за управление на отпадъците или в тези други програми, целите и мерките за предотвратяване на отпадъците следва да бъдат ясно определени.“;	ЗУО Чл. 50. (1) Министърът на околната среда и водите разработва и внася в Министерския съвет програма за предотвратяване образуването на отпадъци. (2) Програмата по ал. 1 е неразделна част от Националния план за управление на отпадъците по чл. 49, ал. 1.	Пълно
в параграф 2 първа алинея се заменя със следното: „2. При създаването на такива програми държавите членки, когато е относимо, описват приноса на инструментите и мерките, изброени в приложение IVa, за предотвратяването на отпадъци и правят оценка на ползата от посочените в приложение IV примерни мерки или от други подходящи мерки. В програмите се описват също съществуващите мерки за предотвратяване на отпадъците и техния принос за предотвратяване на отпадъците.“;	ЗУО Чл. 50. (3) Програмата по ал. 1 включва: 1. съществуващи мерки за предотвратяване на образуването на отпадъци; 2. оценка на ползите от прилагане на примерните мерки за предотвратяване по приложение № 4 или от прилагане на други подходящи мерки; 3. определяне на подходящи специфични качествени или количествени контролни показатели, приети за наблюдение и	Пълно

	оценка на напредъка в изпълнението на мерките за предотвратяване на отпадъци; 4. индикатори за оценка на изпълнение на мерките за предотвратяване образуването на отпадъци. (4) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2016 г.) В програмата по ал. 1 се определят мерки с цел да се прекъсне връзката между икономическия растеж и въздействието върху околната среда, човешкото здраве и културното наследство, свързани с образуването на отпадъци.	
вмъква се следният параграф: „2а. Държавите членки приемат специфични национални програми за предотвратяване на образуването на хранителни отпадъци в рамките на националните си програми за предотвратяване на отпадъците.“;	ЗИД на ЗУО §25. В чл.50 се създават ал. 5 - 7: „(5) С мерките за предотвратяване образуването на отпадъци се: 1. насърчават и подпомагат устойчивите модели на производство и потребление; 2. насърчават проектирането, производството и използването на продукти, които позволяват ефективно използване на ресурсите и които са трайни (включително по отношение на жизнения цикъл и липсата на планирано остаряване), могат да бъдат ремонтирани, повторно употребявани и актуализирани; 3. набелязват продукти, съдържащи суровини с критично	Пълно

	значение, така че да се предотврати превръщането на тези материали в отпадъци; 4. насърчава повторната употреба на продукти и създаването на системи за популяризиране на дейностите по ремонт и повторна употреба, включително и по-специално на електрическо и електронно оборудване, текстил, мебели, опаковки, както и строителни материали и продукти; 5. насърчава, когато е целесъобразно, и без да се засягат правата върху интелектуалната собственост, наличността на резервни части, инструкции за използване, техническа информация или други инструменти, оборудване или софтуер, даващи възможност за ремонт и повторна употреба на продуктите, без да се излагат на риск качеството и безопасността им; 6. намалява образуването на отпадъци при процеси, свързани с промишленото производство, добива на минерали, производството, строителството и разрушаването, като се	

	отчитат най-добрите налични техники; 7. намалява образуването на хранителни отпадъци в първичното производство, преработването и промишленото производство, при търговията на дребно и разпространението по друг начин на храни, в ресторантите и заведенията за хранене, както и в домакинствата, като принос към Целта за устойчиво развитие на Организацията на обединените нации за намаляване с 50 % на разхищението на храни на глава от населението в световен мащаб при търговията на дребно и потреблението, както и намаляване на загубите на храни по веригите за производство и доставки до 2030 г; 8. насърчава даряването на храни и други форми на преразпределение на продукти за консумация от човека, като се дава приоритет на храните за употреба от хората пред фуражните продукти и преработката в нехранителни продукти; 9. намалява образуването на отпадъци, по-специално на такива, които не са пригодни за подготовка за повторна употреба или рециклиране;	

	10. идентифицират продуктите, които са основни източници на нерегламентирано изхвърляне на отпадъци, по-специално в природната и морската среда, и се предприемат подходящи мерки за предотвратяване и намаляване на изхвърлянето на такива продукти; когато това задължение се изпълня чрез пазарни ограничения, се гарантира, че тези ограничения са пропорционални и недискриминационни; 11. цели спиране на образуването на морски отпадъци като принос към Целта за устойчиво развитие на Организацията на обединените нации за предотвратяване и значително намаляване на всякакъв вид замърсяване на морската среда; и 12. разработват и подпомагат информационни кампании за повишаване на осведомеността относно предотвратяването и нерегламентираното изхвърляне на отпадъци. (6) Изпълнителната агенция по околна среда извършва мониторинга и оценката на прилагането на мерките относно повторната употреба на	

	отпадъците, които се измерват въз основа на обща методика, въведена с акт за изпълнение на ЕК. (7) Изпълнителната агенция по околна среда извършва мониторинга и оценката на прилагането на мерките относно предотвратяване на хранителните отпадъци, които се измерват въз основа на методика, въведена с акт за изпълнение на ЕК.“	
параграфи 3 и 4 се заличават.		Не подлежи на транспониране
„2. Веднъж на всеки две години Европейската агенция за околна среда публикува доклад, съдържащ преглед на постигнатия напредък по изпълнението и прилагането на програмите за предотвратяване на отпадъците, включително оценка на напредъка по отношение на предотвратяването на образуването на отпадъци за всяка държава членка и за Съюза като цяло, както и по отношение на прекъсването на връзката между образуването на отпадъци и икономическия растеж и във връзка с прехода към кръгова икономика.“		Не подлежи на транспониране
„2. Комисията приема актове за изпълнение за установяване на формàта за нотифициране на информацията относно приемането и съществените изменения на плановете за управление на отпадъците и на програмите за предотвратяване на образуването на отпадъци. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена		Не подлежи на транспониране

в член 39, параграф 2.“		
25) Член 35 се изменя, както следва: а) параграф 1 се изменя, както следва: „1. Организациите и предприятията, посочени в член 23, параграф 1, причинителите на опасни отпадъци и организациите и предприятията, които по занятие събират или превозват опасни отпадъци или извършват дейност като търговци и брокери на опасни отпадъци, водят документация с хронологична информация за: а) количеството, естеството и произхода на тези отпадъци и количеството на продуктите и материалите, получени от подготовката за повторна употреба, рециклирането или други дейности по оползотворяване; и б) когато е целесъобразно, предназначението, периодичността на събиране, начина на превоз и предвидените методи за третиране на отпадъците. Те предоставят тези данни на разположение на компетентните органи чрез електронен регистър (или регистри), който следва да се създаде съгласно параграф 4 от настоящия член.“;	ЗУО Чл. 44. (1) Лицата, чиято дейност е свързана с образуване, събиране, транспортиране и/или третиране на производствени и/или опасни отпадъци, както и лицата, притежаващи разрешение, комплексно разрешително или регистрационен документ по чл. 35 и извършващи дейности по събиране и транспортиране и/или третиране на битови и/или строителни отпадъци, са длъжни да водят отчетни книги, заверени от компетентния орган за издаване на разрешението или регистрационния документ, а лицата, притежаващи комплексно разрешително - от директора на РИОСВ, на чиято територия се извършва дейността. Търговците и брокерите на отпадъци са длъжни да водят отчетни книги, заверени от директора на РИОСВ, на чиято територия е седалището им, а за чуждестранните лица - от директора на РИОСВ - София. (2) Отчетните книги съдържат хронологична информация за количеството, естеството и произхода на отпадъците и когато се изисква, предназначението, периодичността на събиране, начина на транспортиране и	

	предвидените методи за третиране на отпадъците. (3) Отчетните книги и документацията за отпадъци се съхранява за срок от 5 години, включително след преустановяване на дейността. 6) Лицата по ал. 1 изготвят и представят в Изпълнителната агенция по околна среда (ИАОС) годишни отчети по отпадъците съгласно изискванията на този закон и наредбата по чл. 48, ал. 1. (8) Лицата по ал. 1 и 7 предоставят на контролните органи по глава пета при поискване документите относно отчета и информацията за дейността по управление на отпадъците. (9) Производителите на отпадъци, които са престанали да бъдат отпадъци по реда на чл. 5, ал. 2 и производителите по смисъла на дефинициите в актове на Европейската комисия, приети в съответствие с чл. 6, параграф 2 от Директива 2008/98/ЕО, ежегодно до 31 март на съответната година, предоставят информация в ИАОС по реда на наредбата по чл. 48, ал. 1, за количествата и видовете отпадъци, които са престанали да бъдат отпадъци през предходната година. (10) Лицата, получили решение на министъра на околната среда и водите по чл. 4, ал. 2, ежегодно до 31 март на съответната година, предоставят информация в ИАОС по реда на	

	наредбата по чл. 48, ал. 1, за количествата и видовете странични продукти, образувани през предходната година, както и къде и за какви дейности са реализирани. Чл. 48. (1) Министърът на околната среда и водите определя с наредба реда и образците, по които се предоставя информация за дейностите по отпадъците, както и реда за водене на публичните регистри по чл. 45, ал. 1. ЗИД на ЗУО §23. В чл. 48 се правят следните изменения и допълнения: 1. Алинея 8 се изменя така: „(8) Воденето на публичните регистри по чл. 45, ал. 1, отчетността и предоставянето на информация се извършва съгласно наредбите по чл. 13, ал. 1 и чл. 48, ал. 1, и в случаите, определени в тях чрез Национална информационна система „Отпадъци" (НИСО), поддържана от ИАОС.“	
б) добавят се следните параграфи: 4. Държавите членки създават електронен регистър или свързани регистри за документиране на данните за опасните отпадъци, посочени в параграф 1, като се обхваща цялата географска територия на съответната държава членка. Държавите членки може да създават такива регистри за други потоци от отпадъци, по-	ЗИД на ЗУО §23. В чл. 48 се правят следните изменения и допълнения: 1. Алинея 8 се изменя така: „(8) Воденето на публичните регистри по чл. 45, ал. 1, отчетността и предоставянето на информация се	пълно

специално за тези потоци от отпадъци, за които са определени цели в законодателните актове на Съюза. Държавите членки използват данните относно отпадъците, които са съобщени от промишлените оператори в Европейския регистър за изпускането и преноса на замърсители, създаден съгласно Регламент (ЕО) № 166/2006 на Европейския парламент и на Съвета	извършва съгласно наредбите по чл. 13, ал. 1 и чл. 48, ал. 1, и в случаите, определени в тях чрез Национална информационна система „Отпадъци" (НИСО), поддържана от ИАОС.“ 2. Създава се ал. 9: „(9) Данните относно отпадъците, от промишлените оператори се включват в Европейския регистър за изпускането и преноса на замърсители, създаден по Регламент (ЕО) № 166/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 януари 2006 г. за създаване на Европейски регистър за изпускането и преноса на замърсители и за изменение на директиви 91/689/ЕИО и 96/61/ЕО на Съвета.“	
5. Комисията може да приема актове за изпълнение за определяне на минимални условия за дейността на такива регистри. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 39, параграф 2.		Не подлежи на транспониране
„1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да забранят изоставянето, изхвърлянето или неконтролираното управление на отпадъци, включително нерегламентираното изхвърляне на отпадъци.“	ЗУО Чл. 29. (2) Забранява се изоставянето, нерегламентираното изхвърляне и изгаряне или друга форма на неконтролирано управление на отпадъците.	Пълно
„Член 37 Докладване	ЗИД на ЗУО §43. В § 3, ал. 2 от допълнителните разпоредби се правят следните	Пълно

1. Държавите членки докладват на Комисията данните относно изпълнението на член 11, параграф 2, букви а) — д) и член 11, параграф 3, за всяка календарна година. Те докладват данните по електронен път в рамките на 18 месеца, считано от края на годината на докладване, за която се събират данните. Данните се докладват във формàта, определен от Комисията в съответствие с параграф 7 от настоящия член. Първият период на докладване започва през първата пълна календарна година след приемането на акта за изпълнение, с който се установява формàтът за докладване в съответствие с параграф 7 от настоящия член.	изменения и допълнения: 1. Създава се т. 1а: „1а. нотифициране на критериите по чл. 4, ал. 2 и 3, с изключение на критериите, определени с акт на Европейската комисия;“ 2. Досегашна т. 2 се изменя така: „2. нотифициране на критериите по чл. 5, ал. 2, в случаите когато не са определени критерии на ниво Европейски съюз, които да бъдат прилагани за целта;“ 3. Създават се т. 6а-6д: „6а. докладване по електронен път на данните относно изпълнението на целите по чл. 31, ал. 1, и чл. 32 за всяка календарна година, в срок от 18 месеца, считано от края на годината на докладване, за която са събрани данните, във формат, определен с акт на Европейската комисия по чл. 37, параграф 7 от Директива 2008/98/ЕО;	
2. За целите на проверката на спазването на член 11, параграф 2, буква б) държавите членки отчитат количеството отпадъци, използвани за насипване и за други операции по оползотворяване на материали отделно от количеството отпадъци, подготвени за повторна употреба или рециклирани. Държавите членки отчитат преработването на отпадъци в материали, които ще бъдат използвани за дейности по насипване като насипване.		Не подлежи на транспониране

За целите на проверката на спазването на член 11, параграф 2, букви в), г) и д) и на член 11, параграф 3, държавите членки отчитат количеството отпадъци, подготвени за повторна употреба, отделно от количеството рециклирани отпадъци.		
3. Държавите членки съобщават на Комисията данните относно изпълнението на член 9, параграфи 4 и 5 на Комисията за всяка година. Те съобщават тези данни по електронен път в рамките на 18 месеца от края на годината на докладване, за която се събират данните. Данните се съобщават във формàта, определен от Комисията в съответствие с параграф 7 от настоящия член. Първият период на докладване на данни започва през първата пълна календарна година след приемането на акта за изпълнение, с който се установява формàтът за докладване в съответствие с параграф 7 от настоящия член.	ЗИД на ЗУО §43. В § 3, ал. 2 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 3. Създават се т. 6а-6д: 6б. докладване по електронен път на данните относно изпълнението на чл. 51, ал. 4, т. 1 и 2 за всяка година, в срок от 18 месеца, считано от края на годината на докладване, за която са събрани данните, във формат, определен с акт на Европейската комисия по чл. 37, параграф 7 от Директива 2008/98/ЕО;	Пълно
4. Държавите членки докладват на Комисията данните за всяка календарна година относно минерални или синтетични смазочни или промишлени масла, пуснати на пазара, и относно разделно събираните и третирани отработени масла. Те докладват данните по електронен път в рамките на 18 месеца от края на годината на докладване, за която се събират данните. Данните се докладват във формàта, определен от Комисията в съответствие с	§43. В § 3, ал. 2 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 3. Създават се т. 6а-6д: 6в. докладване по електронен път на данните относно данните за всяка календарна година относно минерални или синтетични смазочни или	Пълно

параграф 7. Първият период на докладване на данни започва през първата пълна календарна година след приемането на акта за изпълнение, с който се установява формàтът за докладване в съответствие с параграф 7.	промишлени масла, пуснати на пазара, и относно разделно събираните и третирани отработени масла, съобразно изискванията на наредбата по чл. 13, ал. 1, за всяка година, в срок от 18 месеца, считано от края на годината на докладване, за която са събрани данните, във формат, определен с акт на Европейската комисия по чл. 37, параграф 7 от Директива 2008/98/ЕО.	
5. Данните, докладвани от държавите членки съгласно настоящия член, се придружават от доклад за проверка на качеството и доклад относно мерките, предприети съгласно член 11а, параграфи 3 и 8, включително подробна информация относно процента на средни загуби, когато е приложимо. Тази информация се докладва във формàта за докладване, определен от Комисията в съответствие с параграф 7 от настоящия член.	§43. В § 3, ал. 2 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 3. Създават се т. 6а-6д: 6 г. представяне на доклад към букви "а" – "в" за проверка на качеството и доклад относно мерките, предприети по чл. 31в, ал. 6 и на доклад по чл. 11а, параграф 3 от Директива 2008/98/ЕО, включително подробна информация относно процента на средни загуби, когато е приложимо. 6д. докладване по електронен път на данните за образуваните количества хранителни отпадъци по формата, посочен в Решение за изпълнение (ЕС) 2019/2000 на Комисията."	Пълно
6. Комисията подлага на преглед данните, докладвани в съответствие с настоящия член, и публикува доклад относно резултатите от направения преглед. Докладът включва оценка на организацията		Не подлежи на транспониране

на събирането на данните, на източниците на данните и на методиката, използвана в държавите членки, както и на пълнотата, надеждността, навременността и последователността на тези данни. В оценката може да се съдържат специфични препоръки с цел подобрение. Докладът се изготвя слез първото докладване на данните от държавите членки и след това на всеки четири години.		
7. До 31 март 2019 г. Комисията приема актове за изпълнение за установяване на формàта, в който се докладват данните, посочени в параграфи 1, 3, 4 и 5 от настоящия член. За целите на докладването на данни относно прилагането на член 11, параграф 2, букви а) и б) държавите членки използват формàта, установен в Решение за изпълнение на Комисията от 18 април 2012 г. относно въпросника към докладите на държавите членки за прилагането на Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно отпадъците. За целите на докладването на данни относно хранителните отпадъци, при разработването на формàта за докладване на данни се вземат предвид методиката, разработена в съответствие с член 9, параграф 8. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 39, параграф 2 от настоящата директива.“		Не подлежи на транспониране
„Член 38 Обмен на информация и споделяне на най-добри практики, тълкуване и адаптиране към техническия прогрес 1. Комисията организира редовен обмен на		Не подлежи на транспониране

информация и споделяне на най-добри практики между държавите членки, включително, когато е целесъобразно, с регионалните и местните органи, относно практическото прилагане и изпълнението на изискванията на настоящата директива, в това число относно: а) прилагането на правилата за изчисляване, посочени в член 11а, както и разработването на мерки и системи за проследяване на потоците от битови отпадъци от сортирането до рециклирането; б) подходящото управление, изпълнение, трансгранично сътрудничество; в) иновациите в областта на управлението на отпадъците; г) националните критерии за страничен продукт и за край на отпадъка, съгласно член 5, параграф 3 и в член 6, параграфи 3 и 44, улеснени чрез електронен регистър за целия Съюз, който следва да бъде създаден от Комисията; д) икономическите инструменти и другите мерки, използвани в съответствие с член 4, параграф 3, за да се ускори постигането на целите, установени в посочения член; е) мерките, установени в член 8, параграфи 1 и 2; ж) предотвратяването на отпадъците и създаването на системи, насърчаващи дейностите по повторна употреба и удължаване на живота на продуктите;		

з) изпълнението на задълженията по отношение на разделното събиране; и) инструментите и стимулите за постигане на целите, установени в член 11, параграф 2, букви в), г)и д); Комисията предоставя публичен достъп до резултатите от обмена на информация и споделяне на най-добри практики.		
2. Комисията може да разработи насоки за тълкуване на изискванията, посочени в настоящата директива, включително относно определението за отпадъците, предотвратяването, повторната употреба, подготовката за повторна употреба, оползотворяването, рециклирането, обезвреждането, както и относно прилагането на правилата за изчисляване, посочени в член 11а. Комисията разработва насоки относно определенията за битови отпадъци и дейност по насипване. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 38а за изменение на настоящата директива, за да се уточни прилагането на формулата за инсталациите за изгаряне, посочена в точка R1 от приложение II. Могат да се вземат предвид местните климатични условия, като например интензитета на студа и необходимостта от отопление, доколкото те оказват отражение върху количеството енергия, което може да се използва технически или да се произведе под формата на електричество, отопление, охлаждане или		Не подлежи на транспониране

технологична пара. Местните условия в най-отдалечените региони съгласно член 349, трета алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз, както и в териториите, посочени в член 25 от Акта за присъединяване от 1985 г., могат също да се вземат предвид.		
3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 38а, за да изменя приложения IV и V с оглед на научно-техническия прогрес.“		Не подлежи на транспониране
1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.		Не подлежи на транспониране
2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 7, параграф 1, член 9, параграф 8,, член 11а, параграф 10, член 27, параграф 1, член 27, параграф 4, член 38, параграф 2 и член 38, параграф 3 се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 4 юли 2018 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощието не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.		Не подлежи на транспониране
3. Делегирането на правомощия, посочено в член 7, параграф 1, член 9, параграф 8, член 11а, параграф 10, член 27, параграф 1, член 27, параграф 4, член 38, параграф 2 и член 38, параграф 3, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на		Не подлежи на транспониране

правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в Официален вестник на Европейския съюз или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.		
4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество (*9).		Не подлежи на транспониране
5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.		Не подлежи на транспониране
6. Делегиран акт, приет съгласно член 7, параграф 1, член 9, параграф 8, член 11а, параграф 10, член 27, параграф 1, член 27, параграф 4, член 38, параграф 2 и член 38, параграф 3, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на същия акт на Европейския парламент, и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Посоченият срок може да се удължи с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета. (*9) ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.““		Не подлежи на транспониране
„Член 39 Процедура на комитет 1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет		Не подлежи на транспониране

е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета (*10).		
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011. Когато комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта на акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, алинея 3 от Регламент (ЕС) № 182/2011. (*10) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).“		Не подлежи на транспониране
„R 3 Рециклиране/възстановяване на органични вещества, които не са използвани като разтворители (включително чрез компостиране и други процеси на биологична трансформация) (*11) R 4 Рециклиране/възстановяване на метали и метални съединения (*12) R 5 Рециклиране или възстановяване на други неорганични материали (*13)	ЗИД на ЗУО §46. Приложение 2 се изменя така: „ПРИЛОЖЕНИЕ II към § 1, т. 13 от Допълнителните разпоредби ДЕЙНОСТИ ПО ОПОЛЗОТВОРЯВАНЕ R 1 Използване на отпадъците предимно като гориво или друг начин за получаване на енергия (*) R 2 Възстановяване/регенериране на разтворители R 3 Рециклиране/възстановяване на органични вещества, които не са	пълно

(*11) Това включва подготовка за повторна употреба, газификация и пиролиза чрез използване на компоненти като химични вещества и оползотворяване на органичните материали под формата на насипване." (*12) Това включва подготовка за повторна употреба." (*13) Това включва подготовка за повторна употреба, рециклиране на неорганични строителни материали, оползотворяване на неорганични материали под формата на насипване и почистване на почвата, водещо до оползотворяване на почвата.“"	използвани като разтворители (включително чрез компостиране и други процеси на биологична трансформация) (**) R 4 Рециклиране/възстановяване на метали и метални съединения (***) R 5 Рециклиране или възстановяване на други неорганични материали (****) R 6 Регенериране на киселини или основи R 7 Оползотворяване на компоненти, използвани за намаляване на замърсяването R 8 Оползотворяване на компоненти от катализатори R 9 Повторно рафиниране на масла или друга повторна употреба на масла R 10 Обработване на земната повърхност, водещо до подобрения за земеделието или околната среда R 11 Използване на отпадъците, получени в резултат на някоя от дейностите с кодове R 1—R 10 R 12 Размяна на отпадъци за подлагане на някоя от дейностите с кодове R 1—R 11 (*****) R 13 Съхраняване на отпадъци до извършването на някоя от дейностите с кодове R 1—R 12 (с изключение на временното съхраняване на отпадъците	

	на площадката на образуване до събирането им) (******) (*) Това включва инсталации за изгаряне, предназначени за преработка на твърди битови отпадъци, единствено когато тяхната енергийна ефективност е равна или по-висока от: 1. 0,60 за инсталациите, които са в експлоатация и са получили разрешение съгласно приложимото общностно законодателство преди 1 януари 2009 г.; 2. 0,65 за инсталации, получили разрешение след 31 декември 2008 г., като се използва следната формула: Енергийна ефективност = CCF x (Ep - (Ef+ Ei)/(0,97 x (Ew + Ef), където: CCF е корекционен коефициент за климатичните условия, изчислен и закръглен до третия десетичен знак, въз основа на следната формула: а) CCF за инсталациите, които са влезли в експлоатация и са получили разрешение съгласно действащото законодателство на ЕС преди 1 септември 2015 г. CCF = 1, ако HDD1>= 3350 CCF = 1,25, ако HDD <= 2150 CCF = - (0,25/1200) x HDD + 1,698, ако 2150 < HDD < 3350	

	б) CCF за инсталациите, които са получили разрешение след 31 август 2015 г., както и за инсталациите по буква „а" в периода след 31 декември 2029 г. CCF = 1, ако HDD >= 3350 CCF = 1,12, ако HDD <= 2150 CCF = - (0,12/1200) x HDD + 1,335, ако 2150 < HDD < 3350 Ep е годишното производство на енергия под формата на топлина или електричество. Изчислява се, като енергията под формата на електричество се умножава по 2,6, а енергията под формата на топлина, произведена за търговска употреба, се умножава по 1,1 (GJ/годишно). Ef е годишното количество енергия, вложена в системата от горива, участващи в производството на пара (GJ/годишно). Ew е годишното количество енергия, съдържаща се в третираните отпадъци, изчислено въз основа на нетната топлинна стойност на изгаряне на отпадъците (GJ/годишно). Ei е годишният внос на енергия, като се изключват Ew и Ef (GJ/годишно). 0,97 е коефициент на загубите на енергия, дължащи се на дънната пепел и излъчването.	

	(Така получената стойност на CCF се закръглява до третия десетичен знак.) Забележка1. Стойността на HDD (отоплителните денградуси) следва да е средноаритметичната стойност на годишните стойности на HDD за мястото, където е разположена инсталацията за изгаряне, изчислена за период от 20 последователни години преди годината, за която се изчислява CCF. За изчисляването на стойностите на HDD следва да се използва следният метод, възприет от Евростат: HDD е равно на (18 °C - Tm) x d, ако Тт е по-ниска или равна на 15 °C (прагова стойност за включване на отопление), и е равно на нула, ако Тт е по-висока от 15 °C, където Тт е средноаритметичната температура на външния въздух (Tmin + Tmax)/2 за период от d дни. Изчисленията се извършват на еднодневна база (d=1) и се сумират за период - до една година. Тази формула се прилага в съответствие с референтния документ за най-добрите налични техники за изгаряне на отпадъци. (**) Това включва подготовка за повторна употреба, газификация и	

	пиролиза чрез използване на компоненти като химични вещества и оползотворяване на органичните материали под формата на насипване. (***) Това включва подготовка за повторна употреба. (****) Това включва подготовка за повторна употреба, рециклиране на неорганични строителни материали, оползотворяване на неорганични материали под формата на насипване и почистване на почвата, водещо до оползотворяване на почвата. (*****) При отсъствие на друг подходящ код R, това може да включва предварителни дейности преди оползотворяването, включително предварителна обработка, като, inter alia, разглобяване, сортиране, трошене, уплътняване, пелетизиране, сушене, рязане, кондициониране, преопаковане, разделяне, прегрупиране или смесване преди подлагане на някоя от дейностите с кодове R1—R11. (******) Временно съхраняване означава предварително съхраняване по смисъла на § 1, т. 27 от допълнителните разпоредби.“	
Текстът от приложението към настоящата директива		

се вмъква като приложения IVa и VIб.		
1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобразят с настоящата директива до 5 юли 2020 г. Те незабавно информират Комисията за това. Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.		Не подлежи на транспониране
Член 2 Транспониране 1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобразят с настоящата директива до 5 юли 2020 г. Те незабавно информират Комисията за това. Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки. 2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива. Комисията информира за това останалите държави членки.	ЗИД на ЗУО §42. В § 2 от допълнителните разпоредби се създават т. 14 и 15: „14. Директива (ЕС) 2018/851 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г. за изменение на Директива 2008/98/ЕО относно отпадъците;	Пълно
Член 3 Влизане в сила Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден		Не подлежи на транспониране

след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз. Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.		
Член 4 Адресати Адресати на настоящата директива са държавите членки. Съставено в Страсбург на 30 май 2018 година. Адресати на настоящата директива са държавите членки.		Не подлежи на транспониране
ПРИЛОЖЕНИЕ Вмъкват се следните приложения: „ПРИЛОЖЕНИЕ IVa ПРИМЕРИ ЗА ИКОНОМИЧЕСКИ ИНСТРУМЕНТИ И ДРУГИ МЕРКИ, ПРЕДОСТАВЯЩИ СТИМУЛИ ЗА ПРИЛАГАНЕТО НА ЙЕРАРХИЯТА НА ОТПАДЪЦИТЕ, ПОСОЧЕНА В ЧЛЕН 4, ПАРАГРАФ 3 1. Такси и ограничения за депонирането и изгарянето на отпадъци, които стимулират предотвратяването и рециклирането на отпадъците, като депонирането на отпадъци се запазва като най-малко предпочитаният вариант за управление на отпадъците; 2. Схеми „плащаш повече, ако изхвърляш повече“, при които причинителите на отпадъци плащат в зависимост от действителното количество на образуваните отпадъци и предоставят стимули за	ЗИД на ЗУО § 6. В чл. 6 се създава ал.4: „(4) За предоставяне на стимули за прилагането на йерархията по ал. 1 могат да се използват икономически инструменти и мерки, като например: 1. Схеми за разширена отговорност на производителя за различните видове отпадъци и мерки за увеличаване на тяхната ефективност, ефективността на разходите и управлението; 2. Схеми за обратно изкупуване и други мерки за насърчаване на ефективното събиране на използвани продукти и материали;	Пълно

разделяне при източника на рециклируемите отпадъци и за намаляване на смесените отпадъци; 3. Данъчни стимули за даряването на стоки, и по-специално храни; 4. Схеми за разширена отговорност на производителя за различните видове отпадъци и мерки за увеличаване на тяхната ефективност, ефективността на разходите и управлението; 5. Схеми за обратно изкупуване и други мерки за насърчаване на ефективното събиране на използвани продукти и материали; 6. Добро планиране на инвестициите в инфраструктура за управление на отпадъците, включително чрез фондовете на Съюза; 7. Устойчиво възлагане на обществени поръчки за насърчаване на по-добро управление на отпадъците и на използването на рециклирани продукти и материали; 8. Премахване на субсидиите, които не са в съответствие с йерархията на отпадъците; 9. Използване на данъчни мерки или други средства за насърчаване на използването на продукти и материали, годни за повторна употреба или рециклиране; 10. Подкрепа за научни изследвания и иновации в авангардни технологии за рециклиране и преработване; 11. Използване на най-добрите съществуващи техники за третирането на отпадъци; 12.Икономически стимули за регионалните и местните органи, по-специално с цел насърчаване на предотвратяването на отпадъците и по-широкото използване на схеми за разделно събиране, като се избягва подкрепата за депониране и изгаряне;	3. Добро планиране на инвестициите в инфраструктура за управление на отпадъците, включително чрез фондовете на ЕС; 4. Устойчиво възлагане на обществени поръчки за насърчаване на по-добро управление на отпадъците и на използването на рециклирани продукти и материали; 5. Премахване на субсидиите, които не са в съответствие с йерархията на отпадъците; 6. Подкрепа за научни изследвания и иновации в авангардни технологии за рециклиране и преработване“.	

13.Кампании за повишаване на обществената осведоменост, по-специално по отношение на разделното събиране, предотвратяването на отпадъците и ограничаване на нерегламентираното изхвърляне на отпадъци, и включване на тези въпроси в областта на образованието и обучението; 14.Системи за координация, включително с цифрови средства, между всички компетентни публични органи, участващи в управлението на отпадъците; 15.Насърчаване на постоянен диалог и сътрудничество между всички заинтересовани лица при управлението на отпадъците и насърчаване на доброволните споразумения и докладването на данни от страна на дружествата относно отпадъците.		
Планът за изпълнение, които следва да се представи съгласно член 11, параграф 3, съдържа следното: 1. оценка на минали, настоящи и прогнозни проценти на рециклиране, депониране и други видове третиране на битовите отпадъци и на потоците, от които се състоят; 2. оценка на прилагането на плановете за управление на отпадъците и програмите за предотвратяване на образуването на отпадъци в съответствие с членове 28 и 29; 3. причините, поради които държавата членка счита, че не би могла да постигне съответната цел, установена	ЗИД на ЗУО §24. В чл. 49 се правят следните изменения и допълнения: 1. В ал. 4: а) В точка 2 след думите „съществуващите схеми за събиране на отпадъци и основни инсталации и съоръжения за обезвреждане и оползотворяване, включително всякакви специални договорености за отработени масла, опасни отпадъци или потоци от отпадъци“ се вмъкват думите „и отпадъци, съдържащи значително количество суровини с критично значение за икономиката, определени с	Пълно

в член 11, параграф 2, в рамките на определения в тази разпоредба срок, и оценка на удължаването на срока, необходим за постигането на тази цел; 4. мерките, необходими за постигане на целите, установени в член 11, параграфи 2 и 5, приложими за съответната държава членка в рамките на удължения срок, включително подходящи икономически инструменти и други мерки, за да се предоставят стимули за прилагането на йерархията на отпадъците, както е посочено в член 4, параграф 1 и в приложение IVa; 5. график за прилагането на мерките, определени в точка 4, определянето на орган, компетентен за тяхното изпълнение, и оценка на индивидуалния им принос за постигането на целите, приложими в случай на удължаване на срока; 6. информация относно финансирането за управлението на отпадъците в съответствие с принципа „замърсителят плаща“; 7. мерки за подобряване на качеството на данните, когато е целесъобразно, с оглед на по-добро планиране и мониторинг на изпълнението в сферата на управление на отпадъците.“ (1) Въпреки че тези инструменти и мерки могат да предоставят стимули за предотвратяване на	документ на Европейската комисия“. б.) Точка 6 се изменя така: „6. мерки за популяризиране на дейности по подготовка за повторна употреба, по-специално чрез насърчаване създаването на мрежи за подготовка за повторна употреба и ремонт и оказването на подкрепа за такива мрежи, чрез улесняване, когато е съвместимо с правилното управление на отпадъците, на техния достъп до отпадъци, съхранявани в схеми или инсталации за събиране, които са пригодни за подготовка за повторна употреба, но не са предназначени за подготовка за повторна употреба в тези схеми или инсталации, и чрез популяризиране използването на икономически инструменти, критерии за обществени поръчки, количествени цели или други мерки;“ в) Създава се т. 22: „22. мерки за недопускане депонирането на: а) разделно събрани битови отпадъци и био отпадъци, с цел подготвянето им за повторна употреба и рециклиране, с изключение на отпадъците от	

отпадъците, което е най-високият ранг в йерархията на отпадъците, изчерпателен списък на по-конкретни примери за мерки за предотвратяване на отпадъците се съдържа в приложение IV.	последващите действия по третирането на разделно събраните отпадъци, за които депонирането дава най-благоприятни за околната среда резултати в съответствие с йерархия за управление на отпадъците по чл. 6, ал. 1. б) всички битови отпадъци, годни за рециклиране или друго оползотворяване, с изключение на отпадъци, за които депонирането дава най-благоприятни за околната среда резултати в съответствие с йерархия за управление на отпадъците по чл. 6, ал. 1 от 01.01.2030 г.“ г) Създава се т. 23: 23. мерки за борба с и предотвратяване на всички форми на нерегламентирано изхвърляне на отпадъци и за почистване на всички видове нерегламентирано изхвърлени отпадъци. 2. Алинеи 7 и 8 се изменят така: „(7) Планът по ал. 1 предвижда подходящи мерки за насърчаване на разработването на продукти и компоненти на продукти, за да се намали въздействието им върху околната среда и образуването на отпадъци в процеса на производство и последваща употреба на продуктите, както и за да се гарантира, че	

	оползотворяването и обезвреждането на продуктите, които са се превърнали в отпадъци, се извършват в съответствие с йерархия за управление на отпадъците по чл. 6, ал. 1 и с цел защита на човешкото здраве и околната среда. (8) Мерките по ал.7 насърчават разработването, производството и предлагането на пазара на продукти и компоненти на продукти, които са подходящи за многократна употреба, съдържат рециклирани материали, са устойчиви от техническа гледна точка и могат лесно да бъдат ремонтирани и които, след като са станали отпадъци, са подходящи за подготовка за повторна употреба и рециклиране, за да се улесни доброто прилагане на йерархия за управление на отпадъците по чл. 6, ал. 1. При тези мерки се отчита въздействието на продуктите през целия им жизнен цикъл и когато е целесъобразно, потенциалът за многократно рециклиране.“	

С П Р А В К А

за съответствие на проект на Наредба №6 за условията и изискванията за изграждане и експлоатация на депа и на други съоръжения и инсталации за оползотворяване и обезвреждане на отпадъци и проект на ЗИД на ЗУО с правото на Европейския съюз:

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2018/850 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА
от 30 май 2018 година
за изменение на Директива 1999/31/ЕО относно депонирането на отпадъци

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2018/850 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ДИРЕКТИВА 1999/31/ЕО ОТНОСНО ДЕПОНИРАНЕТО НА ОТПАДЪЦИ	СЪОТВЕТСТВАЩИ РАЗПОРЕДБИ В ПРОЕКТА НА НАРЕДБА И ПРОЕКТ НА ЗИД НА ЗУО	Степен на съответствие

***Член 1* Изменения** Директива 1999/31/ЕО се изменя, както следва: 1) В член 1, параграф 1 се заменя със следното: „1. С оглед подкрепата на прехода на Съюза към кръгова икономика и изпълнението на изискванията на Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (*), и по-специално членове 4 и 12 от нея, настоящата директива има за цел да гарантира постепенното намаляване на депонирането на отпадъци, по-специално на отпадъци, които са подходящи за рециклиране или друго оползотворяване и, чрез строги експлоатационни и технически изисквания относно отпадъците и депата, да предвиди мерки, процедури и насоки за предотвратяване или ограничаване, доколкото е възможно, на отрицателното въздействие върху околната среда, и по-специално замърсяването на повърхностните и подпочвените води, почвата, въздуха, на околната среда като цяло, включително парниковия ефект, както и всеки произтичащ от това риск за здравето на човека, през целия жизнен цикъл на депото. (*) Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно отпадъците и за отмяна на определени директиви (ОВ L 312, 22.11.2008 г., стр. 3).““	Проект на НИД на Наредба №6 Чл. 1. С тази наредба се определят: 1. условията и изискванията за проектиране, изграждане, експлоатация и закриване на депа, на които се депонират битови, строителни, производствени и/или опасни отпадъци, наричани по-нататък "депа"; 2. условията и изискванията за изграждане и експлоатация на други съоръжения и инсталации за оползотворяване и обезвреждане на отпадъци; 3. процедурата и критериите за приемане на отпадъци на депа и извършването на оценка на безопасността на подземното съхраняване на отпадъци съгласно приложение № 1; 4. изискванията към проектните решения на тялото на депото съгласно приложение № 2; 5. общи правила при третиране на отпадъците за всяка от дейностите по чл. 35, ал. 2, т. 3 - 5 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО), освободени от изискването за получаване на разрешение; 6. изискванията за постепенното намаляване депонирането на отпадъци и по-специално на отпадъци, които са подходящи за рециклиране или друго оползотворяване.	Пълно
Член 2 се изменя, както следва: а) буква а) се заменя със следното: „а) прилагат се определенията за „отпадък“, „опасни отпадъци“, „неопасни отпадъци“, „битови отпадъци“, „причинител на отпадъци“, „притежател на отпадъци“, „управление на отпадъци“, „разделно събиране“, „оползотворяване“, „подготовка за повторна употреба“, „рециклиране“ и „обезвреждане“, установени в член 3 от Директива 2008/98/ЕО;“	**Проект на ЗИД на ЗАКОН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ (ЗУО) /обн. ДВ, бр 53 от 13 Юли 2012г./** § 1 от Допълнителните разпоредби: 17. "Отпадък" е всяко вещество или предмет, от който притежателят се освобождава или възнамерява да се освободи, или е длъжен да се освободи. 49. „неопасни отпадъци“ са отпадъци, които не попадат в приложното поле на точка 12; 12. "Опасни отпадъци" са отпадъците, които притежават едно или повече опасни свойства, посочени в приложение № 3.	Пълно

б) букви б), в), г) и н) се заличават;	4. "Битови отпадъци" са: а) смесени отпадъци или разделно събирани отпадъци от домакинства, включително хартия и картон, стъкло, метали, пластмаса, биологични отпадъци, дървесина, текстил, опаковки, отпадъци от електрическо и електронно оборудване, отпадъци от батерии и акумулатори, както и обемни отпадъци, включително дюшеци и мебели; б) смесени отпадъци или разделно събирани отпадъци от други източници, когато тези отпадъци са сходни по естество и състав с отпадъците от домакинства; Битовите отпадъци не включват отпадъците от производството, селското стопанство, горското стопанство, рибарството, септичните ями и канализационната система и от третирането на отпадъчните води, включително утайки от пречистване на отпадъчни води, излезли от употреба моторни превозни средства или отпадъци от строителство и разрушаване. 30. "Причинител на отпадъци" е физическо или юридическо лице, при чиято дейност се образуват отпадъци (първичен причинител на отпадъците), или всеки, който осъществява предварителна обработка, смесване или други дейности, водещи до промяна на свойствата или състава на отпадъка. 29. "Притежател на отпадъци" е причинителят на отпадъци или физическото или юридическото лице, в чието владение се намират те. 46. "Управление на отпадъците" са събирането, транспортирането, оползотворяването (включително сортирането), и обезвреждането на отпадъци, включително контрола върху тези дейности и следексплоатационните грижи за депата, както и действията, предприети в качеството на търговец или брокер; 34. "Разделно събиране" е събирането, при което поток от отпадъци се разделя по вид и естество на отпадъците с оглед улесняване на специфично третиране. 13. "Оползотворяване" е всяка дейност, която има като основен резултат използването на отпадъка за полезна цел чрез	

в) в буква c) се добавя следната алинея: „В най-отдалечените региони по смисъла на член 349 от Договора, държавите членки могат да решат да прилагат следното определение: „изолирано селище“ означава: —селища с не повече от 2 000 жители на селище с не повече от пет жители на квадратен километър; или селище с повече от 2 000, но по-малко от 5 000 жители на селище и с не повече от пет жители на квадратен километър, и чието производство на отпадъци не надвишава 3 000 тона годишно; и —селище, при което разстоянието до най-близкото градско населено място с най-малко двеста и петдесет жители на квадратен километър е не по-малко от 100 km и без шосеен достъп.“ В най-отдалечените региони по смисъла на член 349 от Договора, държавите членки могат да решат да прилагат следното определение: „изолирано селище“ означава: —селища с не повече от 2 000 жители на селище с не повече от пет жители на квадратен километър; или селище с повече от 2 000, но по-малко от 5 000 жители на селище и с не повече от пет жители на квадратен километър, и чието производство на отпадъци не надвишава 3 000 тона годишно; и —селище, при което разстоянието до най-близкото градско населено място с най-малко двеста и петдесет жители на квадратен километър е не по-малко от 100 km и без шосеен достъп.“	замяна на други материали, които иначе биха били използвани за изпълнението на конкретна функция, или подготовката на отпадъка да изпълнява тази функция в производствено предприятие или в икономиката като цяло. Приложение № 2 съдържа неизчерпателен списък на дейностите по оползотворяване. 25. "Подготовка за повторна употреба" са дейностите по оползотворяване, представляващи проверка, почистване или ремонт, чрез които продуктите или компонентите на продукти, които са станали отпадък, се подготвят, за да могат да бъдат използвани повторно без каквато и да е друга предварителна обработка. 37. "Рециклиране" е всяка дейност по оползотворяване, чрез която отпадъчните материали се преработват в продукти, материали или вещества за първоначалната им цел или за други цели. То включва преработването на органични материали, но не включва оползотворяване за получаване на енергия и преработване в материали, които ще се използват като горива или за насипни дейности. 11. "Обезвреждане" е всяка дейност, която не е оползотворяване, дори когато дейността има като вторична последица възстановяването на вещества или енергия. Приложение № 1 съдържа неизчерпателен списък на дейностите по обезвреждане.	Не подлежи на транспониране

Член 3 се изменя, както следва: а) в параграф 2, последното тире се заличава; б) параграф 3 се заменя със следното: „3. Управлението на отпадъците от наземни миннодобивни индустрии, т.е. отпадъците, генерирани от проучването, извличането (включително предпроизводствения етап на развитие), обработването и складирането на минерални ресурси и от дейността на кариери, се изключва от обхвата на настоящата директива, когато попада в обхвата на други законодателни актове на Съюза.“	**ЗУО** **чл.2, ал.2, т.7** г) отпадъци, получени от проучването, добива, обработката и съхранението на минерални суровини и при експлоатацията на кариери, попадащи в обхвата на Закона за подземните богатства	Пълно
)Член 5 се изменя, както следва: а) в параграф 2 се заличава следната алинея: „Две години след датата, посочена в буква в), Съветът преразглежда горепосочената цел въз основа на доклада на Комисията за придобитията от държавите членки практически опит в преследването на целите, определени в букви а) и б), по целесъобразност придружен от предложение за утвърждаване или изменение и допълнение на посочената цел, за да се обезпечи високо ниво на опазване на околната среда.“; б)в параграф 3 се добавя следната буква: „е)отпадъците, които се събират разделно с цел подготвянето им за повторна употреба и рециклиране съгласно член 11, параграф 1 от Директива 2008/98/ЕО и член 22 от посочената директива, с изключение на отпадъците от последващите действия по третирането на разделно събраните отпадъци, за които депонирането дава най-благоприятни за околната среда резултати в съответствие с член 4 от посочената директива.“; в)вмъква се следният параграф: „3а. Държавите членки полагат усилия да гарантират, че от 2030 г.	Проект на НИД на Наредба №6 Чл. 13. (1) Не се допуска депонирането на: 7. разделно събрани битови отпадъци и био отпадъци, с цел подготвянето им за повторна употреба и рециклиране, с изключение на отпадъците от последващите действия по третирането на разделно събраните отпадъци, за които депонирането дава най-благоприятни за околната среда резултати в съответствие с йерархията на управление на отпадъците.	Не подлежи на транспониранре пълно

нататък всички отпадъци, годни за рециклиране или друго оползотворяване, по-специално в рамките на битовите отпадъци, не се приемат в депото за отпадъци с изключение на отпадъци, за които депонирането дава най-благоприятни за околната среда резултати в съответствие с член 4 от Директива 2008/98/ЕО.	Проект на НИД на Наредба №6 Чл. 13. (1) Не се допуска депонирането на: 8. всички битови отпадъци, годни за рециклиране или друго оползотворяване, с изключение на отпадъци, за които депонирането дава най-благоприятни за околната среда резултати в съответствие с йерархията на управление на отпадъците от 01.01.2030 г.	пълно
Държавите членки включват информация за предприетите от тях мерки съгласно настоящия параграф в плановете за управление на отпадъците, посочени в член 28 от Директива 2008/98/ЕО, или в други стратегически документи, обхващащи цялата територия на съответната държава членка.“;	**проект на ЗИД на ЗУО** §24. В чл.49 се правят следните изменения и допълнения: в) Създава се т. 22: „22. мерки за недопускане депонирането на: а) разделно събрани битови отпадъци и био отпадъци, с цел подготвянето им за повторна употреба и рециклиране, с изключение на отпадъците от последващите действия по третирането на разделно събраните отпадъци, за които депонирането дава най-благоприятни за околната среда резултати в съответствие с йерархия за управление на отпадъците по чл. 6, ал. 1.	пълно
добавят се следните параграфи: „5. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да осигурят до 2035 г. количеството на депонираните битови отпадъци да бъде намалено до 10 % или по-малко от общото количество образувани битови отпадъци (по тегло). 6. Държава членка може да отложи срока за постигане на целта по параграф 5 до пет години, при условие че тази държава членка: а) е депонирала повече от 60 % от битовите си отпадъци, генерирани през 2013 г., съгласно докладваното в рамките	**проект на ЗИД на ЗУО** §16. Чл. 31 се изменя така: ал.1, т.4. най-късно до 31 декември 2035 г. количеството на депонираните битови отпадъци да бъде намалено до 10 % или по-малко от общото количество образувани битови отпадъци (по тегло).	пълно

на съвместния въпросник на ОИСР и Евростат; и б) най-късно 24 месеца преди срока, посочен в параграф 5 от настоящия член, уведомява Комисията за намерението си да отложи срока и представя план за изпълнение в съответствие с приложение IV към настоящата директива. Този план може да бъде обединен с план за изпълнение, представен съгласно член 11, параграф 3, буква б) от Директива 2008/98/ЕО. 7. В срок от три месеца от получаването на плана за изпълнение, представен съгласно параграф 6, буква б), Комисията може да поиска от дадена държава членка да преразгледа този план, ако Комисията счете, че планът не отговаря на изискванията на приложение IV. Съответната държава членка представя преразгледан план в срок от три месеца от датата на получаване на искането на Комисията. 8. В случай на отлагане на срока в съответствие с параграф 6 държавите членки предприемат необходимите мерки, за да намалят до 2035 г. количеството на депонираните битови отпадъци до 25 % или по-малко от общото количество образувани битови отпадъци (по тегло).	**проект на ЗИД на ЗУО** §44. В преходни и заключителни разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 1. В § 15 се правят следните изменения а.) Досегашният текст става ал. 1. б.) Създават се ал. 2 - 7: (6) Министърът на околната среда и водите може да вземе решение за отлагане постигането на целта по чл.31, ал.1, т.4 до 2040 г., като максимално допустимото количество на депонираните битови отпадъци до 2035 г. се увеличава до 25 % от общото количество образувани битови отпадъци (по тегло). **проект на ЗИД на ЗУО** 44. В преходни и заключителни разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 1. В § 15 се правят следните изменения а.) Досегашният текст става ал. 1. б.) Създават се ал. 2 - 7:	пълно не подлежи на транспониране пълно

9. До 31 декември 2024 г. Комисията прави преглед на целта, посочена в параграф 5, с цел да запази или по целесъобразност да определи по-ниска стойност, да обмисли количествена цел на глава от населението за депониране и да въведе ограничения относно депонирането на неопасни отпадъци, различни от битови отпадъци.	(7) След вземане на решението по ал. 6, министърът на околната среда и водите нотифицира Европейската комисия най-късно до 31 декември 2033 г. г, като прилага план за изпълнение, който съдържа най-малко следното: 1. оценка на минали, настоящи и прогнозни проценти на рециклиране, депониране и други видове третиране на битовите отпадъци и на потоците, от които се състоят; 2. оценка на прилагането на плановете за управление на отпадъците и програмите за предотвратяване на образуването на отпадъци в съответствие с чл.49 и чл.50; 3. причините, поради които се счита, че не би могло да бъде постигне съответната цел, посочена в чл.31,ал.1 т.4, в рамките на определения срок, и оценка на допълнителния срок, необходим за постигането на тази цел; 4. мерките, необходими за постигане на целите, посочени в чл.31, ал.1,т.4, включително подходящи икономически инструменти и други мерки, за да се предоставят стимули за прилагането на йерархията на отпадъците, както е посочено в чл.6, ал.1 и приложение IVa; 5. график за изпълнението на мерките, определени в т. 4, определяне на органа, компетентен за тяхното изпълнение, и оценка на индивидуалния им принос за постигането на целите, приложими в случай на удължаване на срока; 6. информация относно финансирането за управлението на отпадъците в съответствие с принципа „замърсителят плаща“; 7. мерки за подобряване на качеството на данните, когато е целесъобразно, с оглед на по-добро планиране и мониторинг на изпълнението в сферата на управление на отпадъците.	

За тази цел Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета, придружен, ако е целесъобразно, от законодателно предложение.“		не подлежи на транспониране
Член -5а **Правила относно изчисляването на степента на постигане на целите** 1. За целите на изчисляването на това дали са постигнати целите, установени в член 5, параграфи 5 и 6: а) теглото на битовите отпадъци, образувани и предназначена за депониране, се изчислява за дадена календарна година; б) теглото на отпадъците от действия по третиране преди рециклирането или друго оползотворяване на битови отпадъци, като например сортиране или механично биологично третиране, които впоследствие се депонират, се включва в теглото на битовите отпадъци, докладвани като депонирани; в) теглото на битовите отпадъци, които влизат в дейности по обезвреждане чрез изгаряне, и теглото на отпадъците, образувани при дейности по стабилизиране на биоразградимата част от битовите отпадъци, за да бъдат впоследствие депонирани, се докладва като депониране; г) теглото на отпадъците, образувани по време на дейности по рециклиране или други дейности по оползотворяване на битови отпадъци, които впоследствие се депонират, не се включва в теглото на битовите отпадъци, докладвани като депонирани. 2. Държавите членки създават ефективна система за качествен контрол и проследимост на депонираните битови отпадъци, за да гарантират, че са спазени посочените в параграф 1 от настоящия член условия. За тази цел те могат да използват системата, създадена в съответствие с член 11а, параграф 3 от Директива 2008/98/ЕО.	**проект на ЗИД на ЗУО** §16. Чл. 31 се изменя така: (9) За изчисляване на целите по ал.1, т. 4 се взема предвид: 1. теглото на битовите отпадъци, образувани и предназначена за депониране, се изчислява за дадена календарна година; 2.теглото на отпадъците от действия по третиране преди рециклирането или друго оползотворяване на битови отпадъци, като например сортиране или механично биологично третиране, които впоследствие се депонират, се включва в теглото на битовите отпадъци, докладвани като депонирани; 3.теглото на битовите отпадъци, които влизат в дейности по обезвреждане чрез изгаряне, и теглото на отпадъците, образувани при дейности по стабилизиране на биоразградимата част от битовите отпадъци, за да бъдат впоследствие депонирани, се докладва като депониране; 4. теглото на отпадъците, образувани по време на дейности по рециклиране или други дейности по оползотворяване на битови отпадъци, които впоследствие се депонират, не се включва в теглото на битовите отпадъци, докладвани като депонирани. **ЗУО** Чл. 44. (1) Лицата, чиято дейност е свързана с образуване, събиране, транспортиране и/или третиране на производствени и/или опасни отпадъци, както и лицата,	пълно

	притежаващи разрешение, комплексно разрешително или регистрационен документ по чл. 35 и извършващи дейности по събиране и транспортиране и/или третиране на битови и/или строителни отпадъци, са длъжни да водят отчетни книги, заверени от компетентния орган за издаване на разрешението или регистрационния документ, а лицата, притежаващи комплексно разрешително - от директора на РИОСВ, на чиято територия се извършва дейността. Търговците и брокерите на отпадъци са длъжни да водят отчетни книги, заверени от директора на РИОСВ, на чиято територия е седалището им, а за чуждестранните лица - от директора на РИОСВ - София. (2) Отчетните книги съдържат хронологична информация за количеството, естеството и произхода на отпадъците и когато се изисква, предназначението, периодичността на събиране, начина на транспортиране и предвидените методи за третиране на отпадъците. (3) Отчетните книги и документацията за отпадъци се съхранява за срок от 5 години, включително след преустановяване на дейността. (4) При закриване изцяло на дейностите на всички инсталации и съоръжения на определена площадка лицата по ал. 1 предават отчетните книги в общинските администрации, които ги съхраняват в сроковете по ал. 3. (5) Лицата по ал. 1 предоставят при поискване от контролните органи по глава пета или от предишен притежател на отпадъците документи, доказващи, че дейностите по управление на отпадъците са извършени.	пълно
3. Когато в съответствие с Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета (*2) битовите отпадъци се изпращат в друга държава членка или се изнасят от Съюза за целите на депонирането, те се включват в съответствие с параграф 1 в общото количество на всички депонирани отпадъци от страна на държавата членка, в която са събрани отпадъците.	**проект на ЗИД на ЗУО** §16. Чл. 31 се изменя така: (10) Когато в съответствие с Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета битовите отпадъци се изпращат в друга държава членка или се изнасят от	пълно

4. За да се гарантират еднакви условия за прилагане на настоящия член, Комисията приема в срок до 31 март 2019 г. актове за изпълнение за установяване на правила за изчисляване, проверка и докладване на данни. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 17, параграф 2.	Съюза за целите на депонирането, те се включват в общото количество на всички депонирани отпадъци от страна на държавата членка, в която са събрани отпадъците.	не подлежи на транспониране
Член 5б **Доклад за ранно предупреждение** 1. Комисията, в сътрудничество с Европейската агенция за околна среда, изготвя доклад относно напредъка във връзка с постигането на целите, определени в член 5, параграфи 5 и 6, не по-късно от три години преди всеки от посочените в тези разпоредби срокове. 2. Докладите по параграф 1 включват: а) оценка на постигането на целите от всяка държава членка; б) списък на държавите членки, за които съществува риск да не постигнат целите в рамките на съответните срокове, като този списък се придружава от подходящи препоръки към съответните държави членки; в) примери за най-добри практики, които се използват в целия Съюз и които биха могли да предоставят насоки за напредък в посока към постигане на целите.		не подлежи на транспониране
Член 5в **Обмен на информация и най-добри практики.** Комисията организира редовен обмен на информация и споделяне на най-добри практики между държавите членки, включително, когато е целесъобразно, с регионалните и местните органи, относно практическото		не подлежи на транспониране

прилагане на изискванията на настоящата директива. (*) Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно превози на отпадъци (ОВ L 190, 12.7.2006 г., стр. 1).““		
Чл.6, буква а) В член 6, буква а) се добавя следното изречение: „Държавите членки гарантират, че мерките, предприети в съответствие с настоящата буква, не излагат на риск постигането на целите на Директива 2008/98/ЕО, по-специално относно йерархията на отпадъците и увеличаването на подготовката за повторна употреба и на рециклирането съгласно посоченото в член 11 от същата директива.“	Проект на НИД на Наредба №6 **Чл. 38.** (4) Депонирането на отпадъците се прилага при спазване на йерархията на отпадъците и при изпълнение на целите за подготовката за повторна употреба и на рециклирането съгласно чл.31, ал.1, т.3 ЗУО.	Пълно
В член 11 параграф 2, втора алинея се заличава.		
Член 15 се заменя със следното: *„Член 15* **Докладване на данни** 1. Държавите членки докладват на Комисията данните относно прилагането на член 5, параграфи 2, 5 и 6 за всяка календарна година. Те докладват данните по електронен път в рамките на 18 месеца от края на годината на докладване, за която се събират данните. Данните се докладват във формàта, определен от Комисията в съответствие с параграф 5 от настоящия член. Първият период на докладване относно прилагането на член 5, параграфи 5 и 6, започва през първата пълна календарна година след приемането на акта за изпълнение, с който се установява формàтът за докладване на		не подлежи на транспониране

данни в съответствие с параграф 5 от настоящия член, и обхваща данните от този период на докладване. 2. Държавите членки докладват данните относно изпълнението на член 5, параграф 2, до 1 януари 2025 г. 3. Данните, докладвани от държавите членки в съответствие с настоящия член, се придружават от доклад за проверка на качеството. 4. Комисията прави преглед на данните, докладвани в съответствие с настоящия член, и публикува доклад относно резултатите от направения преглед. Докладът съдържа оценка на организацията на събирането на данните, на източниците на данните и на методиката, използвана в държавите членки, както и на пълнотата, надеждността, навременността и последователността на тези данни. В оценката може да се съдържат специфични препоръки с цел подобрение. Докладът се изготвя след първото докладване на данни от държавите членки и след това на всеки четири години. 5. До 31 март 2019 г. Комисията приема актове за изпълнение за установяване на формàта за докладване на данните, посочен в параграф 1 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 17, параграф 2.“		
Член 15а **Средства за насърчаване на прехода към по-висока степен на кръгова икономика** С цел да се допринесе за целите, посочени в настоящата директива, държавите членки използват икономически инструменти и други мерки, за да предоставят стимули за прилагането на йерархията на отпадъците. Такива инструменти и мерки могат да включват посочените в приложение IVa към Директива 2008/98/ЕО или други подходящи инструменти и мерки.	**ПРОЕКТ НА ЗИД НА ЗУО** Приложение № 4 а към чл. 6, ал. 4	Пълно

Член 15б **Определяне на коефициента на пропускливост на депата** Комисията приема актове за изпълнение, за да определи метода, който да се използва за определянето на коефициента на пропускливост на депата в областта и в целия обсег на депото. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 17, параграф 2.		Не подлежи на транспониранре
Член 15в **Стандарт на Съюза за вземане на проби от отпадъци** Комисията приема актове за изпълнение с цел разработване на стандарт за вземане на проби от отпадъци. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 17, параграф 2. До приемането на посочените актове за изпълнение държавите членки могат да прилагат национални стандарти и процедури.“		Не подлежи на транспониранре
Член 16 **Преглед на приложенията** Комисията прави преглед на приложенията и при необходимост представя подходящи законодателни предложения.“		Не подлежи на транспониранре
Член 17 **Процедура на комитет**		Не подлежи на транспониранре

1. Комисията се подпомага от комитета, създаден по силата на член 39 от Директива 2008/98/ЕО. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета (*3). 2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011. Когато комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта на акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011. (*3) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).“"		
В приложение I, точка 3.5 се заличава.		не подлежи на транспониране
Член 2 **Транспониране** 1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива до 5 юли 2020 г. Те незабавно информират Комисията за това. Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки. 2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива. Комисията информира за това останалите държави членки.		Не подлежи на транспонираре

Член 3 **Влизане в сила** Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз.*		Не подлежи на транспониранре
Член 4 **Адресати** Адресати на настоящата директива са държавите членки. Съставено в Страсбург на 30 май 2018 година.		Не подлежи на транспониранре
ПРИЛОЖЕНИЕ Добавя се следното приложение: **„ПРИЛОЖЕНИЕ IV** **ПЛАН ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ, КОЙТО ТРЯБВА ДА СЕ ПРЕДСТАВИ СЪГЛАСНО ЧЛЕН 5, ПАРАГРАФ 6** Планът за изпълнение, който трябва да се представи съгласно член 5, параграф 6, съдържа следното:	§44. В преходни и заключителни разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 1. В § 15 се правят следните изменения: (7) След вземане на решението по ал. 6, министърът на околната среда и водите нотифицира Европейската комисия най-късно до 31 декември 2033 г. г, като прилага план за изпълнение, който съдържа най-малко следното: 1. оценка на минали, настоящи и прогнозни проценти на рециклиране, депониране и други видове третиране на битовите отпадъци и на потоците, от които се състоят; 2. оценка на прилагането на плановете за	пълно

1. оценка на минали, настоящи и прогнозни проценти на рециклиране, депониране и други видове третиране на битовите отпадъци и на потоците, от които се състоят; 2. оценка на прилагането на плановете за управление на отпадъците и програмите за предотвратяване на образуването на отпадъци в съответствие с членове 28 и 29 от Директива 2008/98/ЕО; 3. причините, поради които държавата членка счита, че не би могла да постигне съответната цел, посочена в член 5, параграф 5, в рамките на определения в тази разпоредба срок, и оценка на допълнителния срок, необходим за постигането на тази цел; 4. мерките, необходими за постигане на целите, посочени в член 5, параграф 8 настоящата директива, приложими за държавата членка в рамките на допълнителния срок, включително подходящи икономически инструменти и други мерки, за да се предоставят стимули за прилагането на йерархията на отпадъците, както е посочено в член 4, параграф 1 и приложение IVa към Директива 2008/98/ЕО; 5. график за изпълнението на мерките, определени в точка 4, определяне на органа, компетентен за тяхното изпълнение, и оценка на индивидуалния им принос за постигането на целите, приложими в случай на удължаване на срока; 6. информация относно финансирането за управлението на отпадъците в съответствие с принципа „замърсителят плаща“; 7. мерки за подобряване на качеството на данните, когато е целесъобразно, с оглед на по-добро планиране и мониторинг на изпълнението в сферата на управление на отпадъците.“	управление на отпадъците и програмите за предотвратяване на образуването на отпадъци в съответствие с чл.49 и чл.50; 3. причините, поради които се счита, че не би могло да бъде постигне съответната цел, посочена в чл.31,ал.1 т.4, в рамките на определения срок, и оценка на допълнителния срок, необходим за постигането на тази цел; 4. мерките, необходими за постигане на целите, посочени в чл.31, ал.1,т.4, включително подходящи икономически инструменти и други мерки, за да се предоставят стимули за прилагането на йерархията на отпадъците, както е посочено в чл.6, ал.1 и приложение IVa; 5. график за изпълнението на мерките, определени в т. 4, определяне на органа, компетентен за тяхното изпълнение, и оценка на индивидуалния им принос за постигането на целите, приложими в случай на удължаване на срока; 6. информация относно финансирането за управлението на отпадъците в съответствие с принципа „замърсителят плаща“; 7. мерки за подобряване на качеството на данните, когато е целесъобразно, с оглед на по-добро планиране и мониторинг на изпълнението в сферата на управление на отпадъците.	

Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно емисиите от промишлеността (комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването).	**Проект на ЗИД на ЗУО**	**Степен на съответствие**
Член 55, параграф 1: 1. Заявленията за нови разрешителни за инсталации за изгаряне на отпадъци и за инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци се предоставят на обществеността на едно или повече места за достатъчен период от време, за да се даде възможност на обществеността да представи коментари по заявленията, преди компетентният орган да вземе решение. Това решение, придружено от най-малко един екземпляр от разрешителното, и всяко последващо актуализиране, също се предоставят на разположение на обществеността.	§34. В чл. 70, ал. 3 думите „обществен достъп на заявлението“ се заменят с „на интернет страниците си обществен достъп на заявлението за предоставяне на коментари.“ (Чл. 70, (3) В срок до 15 дни от подаване на заявление за издаване на разрешение за извършване на дейности по изгаряне или съвместно изгаряне на отпадъци, което отговаря на изискванията на закона, или от отстраняването на нередовности и/или предоставянето на допълнителната информация в случаите по чл. 69, ал. 11 компетентният орган по чл. 67 съвместно с общините оповестява и осигурява в продължение на един месец при равнопоставеност **на интернет страниците си обществен достъп на заявлението за предоставяне на коментари**.)	пълно

СПРАВКА

за отразяване на становищата, получени от обществена консултация на проект на Закона за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците

№	Организация	Предложение (получено/неполучено)	Приема предложението	Не приема предложението/ Мотиви
1.	АСОЦИАЦИЯ НА ПРОИЗВОДИТЕЛИТЕ НА БЕЗАЛКОХОЛНИ НАПИТКИ В БЪЛГАРИЯ/ получено от обществени дискусии	Разпоредбата на чл. 8а, параграф 1, буква а) на Директива 2008/98/ЕО, въведена с Директива (ЕС) 2018/851 поставя изискване към държавите-членки на ЕС да дефинират ясно ролите и отговорностите на всички заинтересовани участници относно въведените схеми за разширена отговорност на производителя (РОП). Считаме, че както действащите към момента разпоредби на ЗУО, така и предложените промени, не осигуряват изпълнение на това задължение. Без да оспорваме детайлизирането на изискванията да бъде обект на подзаконови актове, считаме за необходимо принципните положения – а именно ясното дефиниране на ролите и отговорностите на заинтересованите лица, които имат устойчив характер да намерят своето място в текстовете на Закона. Такъв подход би улеснил както прилагането на хармонизираното европейско законодателство, вкл. чрез създаване на максимални предпоставки за коректно		

		разбиране и ангажиране на заинтересованите участници, но също така би гарантирал спазването на основни правни принципи, законодателен контрол и санкционен механизъм при неизпълнение. В тази връзка считаме, че трябва да бъдат направени допълнителни изменения в законопроекта. По отношение на предлаганите с § 11 изменения в чл. 14 – считаме, че аналогично на възприетия с предложения ЗИД на ЗУО подход за директно транспониране на разпоредбите на Директива (ЕС) 2018/851, същият следва да се използва и по отношение на транспонирането на 8а, параграф 4 от Директивата, залагащ принципите на формиране на заплащаните от производителите разходи за изпълнение на задълженията им, произтичащи от РОП, а не да бъдат оставени за транспониране в предвидения подзаконов акт. В тази връзка предлагаме да бъде направена допълнителна редакция на разпоредбите на чл. 14, с която: а) да бъдат посочени ясно и изчерпателно видовете разходи по управление на отпадъци от продуктите, заплащани от производителите във връзка с отговорностите им по РОП, съгласно чл. 8а, пара 4, буква а) на Директивата;		Не се приема. Различните потоци отпадъци предполагат различни по вид разходи по отношение на третирането на специфичните отпадъчни потоци и тяхното подробно разписване не е подходящо за закон. Същевременно достатъчно е общото изискване на чл. 14, ал. 9 тези разходи да бъдат

				определени по прозрачен и разходо-ефективен начин без да се надвишават разходите предоставяне на услугите по управление на отпадъците.
		б) в ал. 9 на чл. 14 да бъде въведено изискването на чл. 8а, пара4, буква в) на Директивата, а именно за не надвишаване на необходимите за предоставянето на услугите по управлението на отпадъците разходи, определени по разходно-ефективен начин. Предвид неяснотата, създаваща възможност за интерпретиране и неунифицирано прилагане вследствие от използвания в разпоредбата на ал. 9 на мл. 14 термин „принцип на ефективност“, чието спазване се изисква при определянето на разходите за функциониране на системите по чл. 15 – за разделно събиране, повторна употреба, рециклиране и/или оползотворяване на масово разпространени отпадъци, считаме за необходимо въвеждането на легално определение (какъвто подход е използван напр. В Закона за статистиката) В допълнение, тъй като освен финансирането на разходите за функционирането на системите по чл. 15 разпоредбата предвижда и задължение към производителите да финансират разходите“ и за предоставяне на услугите по управление на отпадъците“, то видът на тези услуги следва да бъде изчерпателно	Приема се. Отразено в чл. 14, ал. 9 от ЗУО	

		определен в ЗУО. Със съзнанието за своята отговорност по отношение края на жизнения цикъл на опаковките- безалкохолната индустрия подкрепя разширената отговорност на производителя. Разходите за прилагането ѝ обаче не следва да бъдат неограничени. Приветствайки създаването с пакета от Кръговата икономика и в частност – разпоредбите на транспонираната със законопроекта Директива (ЕС) 2018/851 на ясна европейска рамкова регулация за РОП схемите, вкл. и по законовата рамка следва да гарантира ограничаване на финансовите ангажименти на производителите до действителните нетни разходи за разделно събиране и сортиране за рециклиране, свързани с края на жизнения цикъл на продуктите. В предложения вид, разпоредбите на чл. 14 от проекта на ЗИД на ЗУО създават възможност за разширяването на обхвата на финансовата отговорност на индустрията, и включването на задължения , произтичащи от покриването на разходи, които не са пропорционални на ролята и отговорностите на производителите. Ето защо ние апелираме към редакции на чл. 14 с цел премахване на неяснотата, подлагаща под риск индустрията несправедливо да бъде превърната в „нетен платец“ за решаване на широкоаспектни проблеми с управлението на отпадъците, които са		

		извън нейния контрол и обхват на отговорност. Изразяваме също така и становището си за необходимост от прехвърляне на част от предложените с §24 разпоредби на ал. 3 на чл. 53 на систематично им място – в чл. 49 на ЗУО, неприсъщо вменяващи изисквания, които не могат да бъдат изпълнявани от производителите нито индивидуално, нито чрез организациите по оползотворяване. Прилагането на чл. 8а, параграф 2 от Директивата (чийто разпоредби са заложени в ал. 3 на чл. 53) е основно от компетенциите на държавната власт и не може да се транспонира като задължение към изпълняваните от производителите и организациите по оползотворяване програми. Именно в правомощията на държавната власт е създаването на „стимули за притежателите на отпадъци да поемат отговорност за предаването на техните отпадъци на системи за разделно събиране, по-специално чрез икономически стимули нормативни разпоредби, когато е уместно.“ В допълнение отбелязваме, че смисълът на провеждане на редовен диалог между заинтересованите страни (включен в т. 1, ал. 3 на чл. 53) е да способства консултациите при разработването и и изпълнението на Националния план за управление на отпадъците и програма за предотвратяване образуването на отпадъци. Също така	Приема се по принцип. Отразена редакция в чл. 19, ал. 3, т. 13 и чл. 53, ал. 3, т. 2, 3 и 4.	

		следва да се има предвид, че производителите, изпълняващи задълженията си индивидуално и организациите по оползотворяване, не разполагат с информацията относно всички мерки, центрове за повторна употреба и подготовка за такава, нерегламентираното изхвърляне на отпадъци, за да могат да изпълняват заложеното им с разпоредбата по т.2 на ал. 3 изискване за информиране на населението. Отделен въпрос е и субективизмът, който е заложен в законовата норма с вменяването това задължение да се изпълнява чрез предоставяне на „подходяща информация“, залагащо не само възможност за интерпретиране при контрол по спазването на изискването, но също и създава предпоставки за неунифицирано прилагане от различните задължени субекти. В контекста на предложения подход като задължение към програмите, изпълнявани от организациите по оползотворяване за обосновано намираме транспонирането на чл. 8а, пара 1, буква г), но и тук считаме че е необходима редакция на т. 4На чл. 53, ал. 3 при отчитане на факта, че организациите по оползотворяване нямат регулаторни правомощия за да изпълняват изискването да „не създават непропорционална регулаторна тежест“.		

2.	НАЦИОНАЛНО СДРУЖЕНИЕ НА ОБЩИНИТЕ В БЪЛГАРИЯ / получено от обществени консултации	I. Принципни предложения Споделяме необходимостта от промени в Закона за управление на отпадъците с цел транспониране в националното законодателство на Директива (ЕС) 2018/851 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година за изменение на Директива 2008/98/ЕО относно отпадъците и частично транспонира Директива (ЕС) 2018/850 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година за изменение на Директива 1999/31/ЕО относно депонирането на отпадъци. В същото време обръщаме внимание на сериозните икономически последици, които ще възникнат за общините при изпълнение на предвидените в проекта на ЗУО ангажименти, поради следните съображения: • Въвеждането на новите цели за ограничаване на депонирането на битовите отпадъци едновременно с повишаване на целите за рециклиране ще изисква допълнителни инвестиции и последващи експлоатационни разходи от общините за осигуряване на: • допълнителни системи за разделно събиране на битовите отпадъци, към които се прибавени вече и такива от текстил; • подобряване работата на съществуващите системи за разделно събиране чрез по-добър контрол за		**Не се приема. С измененията не се въвеждат качествено нови задължения за общините** **Съгласно действащия ЗУО, чл. 19, ал. 3 Кметът на общината отговаря за :** **Т.** 1. осигуряването на съдове за събиране на битовите отпадъци - контейнери, кофи и други; 6. разделното събиране на битови отпадъци на територията на общината най-малко за следните отпадъчни материали: хартия и картон, метали, пластмаси и стъкло; 9. организирането на разделно събиране на опасните битови отпадъци извън обхвата на наредбите по чл. 13, ал. 1 и предаването им за оползотворяване и/или обезвреждане; 10. разделното събиране и съхраняването на битови **биоразградими** отпадъци, в т.ч. определя местата за разполагане на необходимите елементи на системата за разделно събиране на отпадъците и предаването им за компостиране или анаеробно разграждане; 11. осигуряването на площадки за безвъзмездно предаване на разделно събрани отпадъци от домакинствата, в т.ч. едрогабаритни отпадъци, опасни отпадъци и други във всички населени места с население, по-голямо от 10 000 жители на територията на общината, и при необходимост в други населени места; Действащите определения в ЗУО са: "Биоотпадъци" са **биоразградими** отпадъци от парковете и градините, хранителни и кухненски отпадъци от домакинствата, ресторантите, заведенията за обществено хранене и търговските обекти, както и подобни отпадъци от предприятията на хранително-вкусовата промишленост. **"Биоразградими отпадъци"** са всички отпадъци, които имат способността да се

		повишаване качеството на рециклираните битови отпадъци. • Необходими са допълнителни финансови средства за осигуряването на нови съдове за разделно събиране и нова техника за транспортирането на биоразградимите отпадъци, както и изцяло нова инфраструктура за тяхното третиране (хранители и кухненски отпадъци от домакинствата, офисите, ресторантите и др. обекти); • Липсват икономически инструменти и други мерки за създаване на стимули на местните власти за прилагане на йерархията на отпадъците; • Недостатъчна е настоящата ефективност на системите за разделно събиране на масово разпространени отпадъци и съответно липсват необходимите мощности за тяхното оползотворяване или обезвреждане; • Все още бавно променящите се обществени нагласи при управление на отпадъците. Във връзка с горното настояваме в Закона конкретно да бъдат посочени различни финансови и икономически стимули за местните власти свързани с предотвратяването и подобряване на рециклирането на отпадъците. В настоящият законопроект единствено се споменава въвеждането на такси и ограничения за депонирането и изгарянето на отпадъците, без да се посочват		разграждат анаеробно или аеробно, **като хранителни и растителни отпадъци, хартия, картон и други.** Ангажиментите на общините, свързани с въвеждането на системи за разделно събиране на битовите, в т.ч. биоотпадъците и извършване компостирането на място, както и с изпълнение на целта по чл. 31, ал. 1, т. 2 от действащия ЗУО, са подробно уредени в Наредба за разделно събиране на биоотпадъци и третиране на биоразградимите отпадъци, приета още 2013 г. Напомняме, че за подпомагане изпълнението на чл. 31, ал. 1, по ОПОС 2007-2013 г. и ОПОС 2014-2020 г. беше осигурено необходимото финансиране, като средствата бяха насочени по-конкретно за изграждане на системи за разделно събиране на биоотпадъци (съдове, транспортни средства), домашни компостери и инсталации за тяхното компостиране или анаеробно разграждане, както и инсталации ма механично-биологично третиране. Относно събирането на текстил, кмета само ще съдейства на ООП-тата. Обръщаме внимание, че при извършения преглед на изпълнението на политиките на ЕС в областта на околната среда, в Доклада за България, изготвен през 2017 г. (преди последните изменения на директивите) ЕК е констатирала че:“ *равнището на рециклиране на битови отпадъци (включително компостиране) се запазва относително ниско (25 % в сравнение със средното равнище за ЕС от 44 %), като ще са необходими значителни усилия за постигане на целта на ЕС за рециклиране до 2020 г.14...България все още*

		допълнителни механизми, подпомагащи съществената дейност на общините в областта на управлението на отпадъците. Също така в ЗУО, като основен закон в сферата на отпадъците, би следвало допълнително да бъдат разписани основополагащи норми относно предприемането на законови мерки за насърчаване разработването, производството и използването на устойчиви продукти с цел предотвратяването на отпадъци. Необходимо е да се даде нормативна основа за подпомагане на новаторските модели на производство, търговия и потребление, които намаляват наличието на опасни вещества в материалите и продуктите, насърчават увеличаването на продължителността на живота на продуктите и многократната им употреба с цел подобряване на ресурсната ефективност. Преходът към кръгова икономика ще бъде немислим без запазване стойността на стоките, материалите и ресурсите по-дълго в икономиката и прилагане на йерархията на отпадъците. II. Конкретни предложения 1. По § 10 за изменение на чл. 13, предлагаме следното: 1.1. Предвид съществуващите разпоредби по отношение на задълженията на организациите по оползотворяване за изпълнение на целите за рециклиране,		*е с едно от най-високите за ЕС равнища на депониране на битовите отпадъци (74 % през 2014 г. в сравнение със средното равнище за ЕС от 28 %). ...“ и прави препоръки :“* *Да се постави акцент върху изпълнението на задължението за разделно събиране, за да се увеличи равнището на рециклиране и да се даде приоритет на разделното събиране на биологични отпадъци с цел да се увеличи равнището на компостиране....* *Да се прилага приетият през 2013 г. принцип „плащаш повече, ако изхвърляш повече“, който е част от плана за управление на отпадъците, да се гарантира, че той стимулира разделното събиране и рециклиране на отпадъците ...“* **Не се приема.** Размерът на необходимите инвестиции и разходи за подобряване на съществуващите общински системи за управление на отпадъците ще бъде определен в "Национален план за управление на отпадъците 2021-2027 г.“, като се очаква основните инвестиции в сектор отпадъци да бъдат осигурени по Програма „Околна среда“ 2021-2027 г. Управлението на продуктовата политика е извън компетентността на министъра на околната среда и водите и обхвата на ЗУО Не се приема. Задължението на системите за разделно събиране на отпадъци от опаковки произтича от разширена отговорност на

		настояваме в Закона нормативно да бъдат определени задълженията за изпълнение на целите за битовите отпадъци, които попадат в системите за разширена отговорност на производителя на ниво община. Мотиви: По този начин и организациите ще бъдат мотивирани да усъвършенстват действащите системи и да събират и предават за рециклиране по-големи количества отпадъци. Ще бъде избегнат и съществуващия дисбаланс между задълженията на кмета на общината за изпълнение на целите и отговорностите на организациите по организиране на системите за събиране на масово разпространените отпадъци. Към настоящия момент организациите не търпят санкции в случай, че целите не са изпълнени на ниво община. Негативите са изцяло за общините, като те заплащат и пълния размер на отчисленията за депониране. Без промяна в съществуващите изисквания, общините отново ще са изправени пред невъзможност за изпълнение на целта от 65% рециклиране и 10% депониране на битовите отпадъци към 2035 г. За това е необходимо целите да бъдат разписани не в специфичните Наредби, а в самия Закон, като се засили контрола и санкциите при тяхното неизпълнение. Тук е мястото да отбележим, че през последните години се засилват проблемите		производителя. Различните опаковани продукти се разпространяват на национално ниво, съответно отпадъците от опаковки са резултат от потреблението по места. По тази причина, не е възможно определянето на цели по рециклиране различни от национални. Не може да се гарантира колко и какви видове отпадъци от опаковки ще се генерират по места. Целите за рециклиране на отпадъци от опаковки по директива се определят въз основа на пуснатите на пазара количества опаковани стоки за дадена отчетна година. Това е съществена разлика с битовите отпадъци, при които целите се изчисляват на база генерирани отпадъци. Самите битови отпадъци се определят и на ниво община. Не съществува към момента и не би могло да се определи колко са пуснатите на пазара опаковани стоки в дадена община. Същевременно делът на отпадъците от опаковки също следва да варира между общини. Опитът показва, че при сравними общини и сходни общи количества събрани отпадъци от опаковки делът на отделните материали в тях варира.

		с организациите по оползотворяване. Получаваме множество сигнали от общини, които все по-трудно осъществяват комуникация и получават откази за сключване на договори с различни организациите и по конкретно такива занимаващите се с излезлите от употреба гуми, с отработени масла, НУБА, с опасните отпадъци и лекарства и др. В случай на подобни откази, единствената възможност за общината е тя самостоятелно да финансира крайното обезвреждане на тези продукти, което обикновено се осъществява извън територията на страната, поради липса на нужните мощности у нас. По този начин заплатените от гражданите такси при закупуване на продуктите единствено се събират от организациите, като общините са лишени от възможността да получат необходимото финансиране за тези дейности.		От огромно значение е фактът, че едни и същи количества събрани отпадъци от опаковки биха се равнявали на различен процент в зависимост от състава на битовите отпадъци. Така например са налице редица общини, при които зелени и биоразградими отпадъци надвишават 50% от състава на битовите и би било немислимо постигането на целите на ниво община без усилия най-вече към тази фракция. Системите за разделно сбиране на отпадъци от опаковки изпълняват собствени национални цели съгласно Директива 94/62/ЕО и допринасят за изпълнението на целите за битови отпадъци. ЗУО и Наредбата за опаковките и отпадъците от опаковки и към настоящия не поставят ограничения за разширяване на системите за разделно събиране в т.ч. за увеличаване на броя контейнери. През 2018 г. беше увеличен минимално изискуемия брой съдове за разделно събиране на отпадъци от опаковки по НООО. Налице са достатъчно примери в малки и по-големи общини където разположените съдове надвишават минимално изискуемия брой, което води до по-големи количества

		1.2. В ЗУО е необходимо справедливо и ясно да се определи кръга от лицата, които понасят разходите за управление на отпадъците. В тази връзка предлагаме законово да се регламентира, че общините, които самостоятелно изпълняват изискването за организиране на дейности по разделното събиране на масово разпространени отпадъци и изграждат подобни системи, да имат възможност да получават средства за финансиране на тези дейности от постъпленията от продуктовата такса и/или от организациите по оползотворяване. Възможно е да се обмисли и вариант, при който във всички общини да постъпват средства, които да покриват		събрани отпадъци от опаковки. Най-важното е, че кметът е този, който съгласно чл. 19, ал. 3, упражнява контрол върху извършването на регламентирани дейности с отпадъци от физически лица. Организациите по оползотворяване нямат никакви правомощия за извършване на контрол върху използването на системите. Кметовете са тези, които съгласно ЗУО разполагат с механизми за контрол и санкции, с което да стимулират гражданите към по-ефективно използване на системите за разделно събиране. Не се приема. Общините имат възможността да организират самостоятелно системи за разделно събиране на отпадъците от опаковки, като сключват договор с лица, които притежават документ по реда на чл. 35 от ЗУО. В този случай разходите за функционирането на системите следва да се обезпечава от приходите от продажба на вторичните суровини, предавани на краен рециклатор. В допълнение към това всички средства, които се събират в ПУДООС се разходват за проекти, за които общините имат възможност да кандидатстват, напр. за първоначално закупуване на съдове

		направени разходи за организиране на дейности по разделно събиране на масово разпространени отпадъци и стимулиране на гражданите за разделно им събиране. Мотиви: Считаме за необоснован вариантът, в който общините самостоятелно да организират разделното събиране на масово разпространени отпадъци, като ползват средствата от такса „Битови отпадъци“ (отчисленията по чл. 64 от ЗУО за финансиране на необходимите дейности). Същността на тези отчисления, като част от такса „Битови отпадъци” е да се използват за дейности по третиране на битови отпадъци, необхванати от системите на масово разпространени отпадъци. Също така това е в противоречие и с основните европейски принципи - „замърсителя плаща“ и „разширената отговорност на производителя“, като лицата, пускащи на пазара продукти, са отговорни за тяхното събиране, съхраняване, транспортиране, оползотворяване или обезвреждане. 1.3. В чл. 13, ал.6, т. 3 – предлагаме изрично да бъдат посочени „излезли от употреба гуми (ИУГ)“, а не да попадат в „други видове масово разпространени отпадъци“. Мотиви:. Общините все по-често изпитват сериозни затруднения с организирането на системи за разделно събиране на излезли от употреба гуми (ИУГ). В страната, пуснати на пазара гуми		за разделно събиране. Не се приема. ИУГ, както и отработени масла и отпадъчни нефтопродукти не са изключени от обхвата на разпоредбата, като за тях е налице конкретна правна уредба. Изброени са изрично само тези потоци МРО, за които са налице директивни цели и изисквания. Предложената редакция по никакъв

		са във все по-големи количества и рециклиращите предприятия нямат достатъчен капацитет да ги преработят, а и за получените продукти нямат реализация. Възможна причина за това е големия внос на употребявани автомобили, чиито гуми веднага след продажбата на автомобила се превръщат в ненужни. Това обстоятелство доведе до автоматично ограничаване на количествата „излезли от употреба гуми“, които сервизите приемат от гражданите, като се увеличава нерегламентираното им изхвърляне и ангажиране на общините за тяхното събиране и третиране. 2. По § 14 за изменение на чл. 19, ал. 3, предлагаме следното: 2.1. В т. 6 от чл.19, ал. 3 - към задълженията на кмета на общината по отношение разделното събиране на отпадъците се включва нов поток – „текстилни отпадъци“, чието задължително разделно събиране съгласно чл.11, параграф 1, буква б от Директива (ЕС) 2018/851 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година за изменение на Директива 2008/98/ЕО относно отпадъците влиза в сила от 1 януари 2025 г. Този срок не е посочен в текста на проекта на ЗИД на ЗУО. В тази връзка предлагаме в преходните и заключителни разпоредби да се създаде нов параграф със следния текст: „§……Разпоредбата на чл.19, ал.3, т. 6 за текстил влизат в сила от 1 януари 2025 г.“ или „§……Параграф 14, т. 1 влиза в	**Приема се по принцип.** Отразено е в текста.	начин не променя обхвата, задълженията и ангажиментите, и поставените цели за ИУГ в наредбата по чл. 13, ал. 1.

		сила от 1 януари 2025 г.“ Мотиви: Съгласно чл.11, параграф 1, буква б от цитираната Директива, задължението за текстилните отпадъци влиза в сила от 1 януари 2025 г. При извършено проучване от наша страна на приложените практики в страните от Европейския съюз за управление на отпадъците от текстил се установи, че единствено във Франция от 2008 г. са въведени изисквания към производителите и вносителите на текстил. В Швеция в средата на 90-те са обсъждани потенциални законодателни мерки за въвеждане на подобни изисквания, но към момента все още не са процедирани. Също така поради подробните мотиви, посочени в т. 1.1., т. 1.2. и т. 1.3 считаме за недопустимо преди да бъдат оценени и разгледани различни варианти за управление на отпадъците от текстил да се вменяват задължения на общините за разделното им събиране и сключване на договори с организации по оползотворяване, които все още не са създадени и достатъчно разработени. 2.2. В т. 10 от чл.19, ал. 3 - към задълженията на кмета на общината се добавя, че битовите биоразградими отпадъци се разделят и рециклират при източника, или се събират разделно и не се смесват с други видове отпадъци. Настояваме за тази разпоредба да бъде съобразена с посочения в чл. 22 от		**Не се приема.** С транспонирането на директивата не се вменяват нови задължения на общините. Изисквания към общините по отношение въвеждането на системи за разделно събиране на биоотпадъците и извършване компостирането на място са уредени в чл. 9 от Наредба за разделно събиране на биоотпадъци и третиране на биоразградимите

		Директива (ЕС) 2018/851 срок до 31 декември 2023 г., като в преходните и заключителни разпоредби да се създаде нов параграф със следния текст: „§……Параграф 14, т. 3 влиза в сила от 1 януари 2022 г. Мотиви: Новите задължения на кметовете предполагат спешно закупуване на нови съдове за разделно събиране на биоразградимите отпадъци, както и на нова техника за транспортирането или рециклирането им. Също така изключително важно е и задължителното условие за наличието на необходимата инфраструктура за тяхното третиране, с която към момента разполагат само няколко общини в страна. Изградените към момента инсталации за открито компостиране на зелени отпадъци не позволяват третиране на хранителни и др. биоразградими отпадъци. Всички тези изцяло нови изисквания за осигуряване на необходимите условия за разделното събиране и третиране на биоразградимите отпадъци ще доведат до ангажиране на сериозни финансови средства, с които общините не разполагат. За това предлагаме да има едни плавен преход, необходим за увеличаване на такса „Битови отпадъци“, както и за стартиране на новата ОПОС, по която ще бъдат финансирани така нужните инсталации. В случай, че се приемат измененията в Закона, общините ще бъдат поставени в абсурдната и		отпадъци още през 2013г. Изискванията към общинските системи за разделно събиране на биоотпадъци са разписани в Глава втора от същата наредба (съдове, транспортни средства, площадки и др.). В допълнение, общините е необходимо да изпълняват целта по чл. 31, ал. 1, т. 2 от действащия ЗУО. Обръщаме внимание, че за подпомагане изпълнението на тези изисквания по ОПОС 2007-2013г. и ОПОС 2014-2020г. беше осигурено необходимото финансиране, от което имаха възможността да се възползват всички общини.

		критична ситуация да събират биоразградими отпадъци, без да имат възможност подходящо да ги третират. Това автоматично ще доведе до бъдеща биологична криза в общините, наред с пандемичната обстановка в страната. Не без значение е и факта, че съгласно Директивата това задължение ще влезе в сила в края на 2023 г., като се дава необходимия гратисен период на всички държави членки. 3. По § 16 за изменение на чл.31, предлагаме следното: 3.1. Да бъде добавена в чл.31 нова ал.11 със следния текст: „(11) Общините изпълняват целите по ал.1 в размер, определен от Изпълнителния директор на ИАОС в съответствие с резултатите от морфологичния анализ на съответната община.“ 3.2. В §44 в преходни и заключителни разпоредби да се добави нова ал. 8 със следния текст: „(8) Размерът на целите по общини се определя от Изпълнителния директор на ИАОС в срок не по-късно от два месеца от влизането и сила на този Закон.“ 3.3. В ал. 3 да се допише, че целите се изпълняват в сътрудничество с организациите по оползотворяване и/или		**Не се приема.** Целите са на национално ниво и са идентични за всички общини. Съгласно чл. 8, ал. 1 от Наредбата за разделно събиране на биоотпадъци и третиране на биоразградими отпадъци, разпределението на задълженията за изпълнение на целите по чл. 31, ал. 1 ЗУО между отделните общини в съответния регион по чл. 49, ал. 9 ЗУО се определя с решението по чл. 26, ал. 1, т. 6 ЗУО. Не се приема. Целите са на национално ниво и са идентични за всички общини. Не се приема. Към настоящия момент постигнатите от ООп резултати се отчитат за изпълнение на целите за съответните общини. ООп за разлика от общините нямат вменени контролни функции и нямат механизъм за въздействие върху гражданите, с изключение на

		лицата, с разрешения по чл. 35, с които са сключени договори. Мотиви: В чл. 31 са въведени идентични текстове на заложените в чл.11 и чл. 11а от Директива (ЕС) 2018/851 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година за изменение на Директива 2008/98/ЕО относно отпадъците и Директива (ЕС) 2018/850 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година за изменение на Директива 1999/31/ЕО относно депонирането на отпадъци. Считаме, че тези текстове осигуряват съответствие на проекта на ЗИД на ЗУО с посочените директиви, но не са съобразени в извършения морфологичен анализ на отпадъците на национално/регионално/общинско ниво, резултатите от който показват, че голяма част от общините образуват рециклируеми отпадъци под 50% от общото количество на образуваните битови отпадъци, което априори е предпоставка за непостигане на нормативно определените цели за рециклиране и съответно заплащане на пълния размер на отчисленията по чл.64 от ЗУО. Относно мотивите по т. 3.3 те са изчерпателно посочени в т. 1 от нашето становище, относно проблемите на общините с организациите по оползотворяване и битовите отпадъци, които попадат в системата на разширената		провеждането на информационни кампании.

		отговорност на производителя. 4. По § 24 за изменение на чл. 49, предлагаме следното: 4.1. В ал. 4, б. „а“ за т. 2 – да се изясни термина „критични суровини“ в Допълнителните разпоредби на закона. 4.2. В ал. 4, б. „б“ за т. 6 – нормата е неясна и е необходимо нейната пълна редакция, като се премахнат множеството условности и объркващи пояснения. 4.3. В ал. 4, б. „в“ за т. 22 - нормата е неясна и има противоречие между двата предлагани текста в буква „а“ и „б“. Мотиви: Предложенията са с цел избягване на неясноти и бъдещо противоречиво тълкуване и прилагане на правните норми. 5. По §28 за изменение на чл.53, предлагаме следното: Да се разяснят случаите, в които ще се използват „мрежите за повторна употреба и за ремонт, както и операторите, осигуряващи подготовка за повторна употреба“. Мотиви: Предложението е за внасяне на по-голяма яснота при тълкуването и прилагането на тази разпоредба. Мрежите за повторна употреба и за ремонт ще бъдат нещо ново и съответно за тях е необходима по-подробна детайлизация. 6. По § 29 за изменение на чл. 64, ал. 5, се констатират следните технически грешки:	Приема се по принцип. Текстът е редактиран.	Не се приема. Текстът е директивен. Не се приема. Текстът е директивен. Не се приема. Текстът е директивен и реферира към всички оператори, които извършват и към момента дейности по ремонт и подготовка за повторна употреба (дървени опаковки, електроуреди, дрехи втора употреба и т.н.). Целта на разпоредбата е единствено да гарантира диалог и с тези оператори, като заинтересовани страни, когато е приложимо.

		6.1. В новата т. 3 е изписано „чл. 31, ал.1, т. 3-5“ – обръщаме внимание, че не съществува т. 5 в чл. 31, ал. 1. 6.2. В новата т. 4 е изписано „§ 15, ал. 3“ – предполагаме, че става въпрос за § 15, ал. 5, в които са посочени срокове за постигане на целите. Мотиви: Техническо предложение. 7. По § 36 за създаване на чл. 84а, предлагаме следното: 7.1. В чл. 84а, ал. 1 се регламентира дейността на организации по оползотворяване на отпадъци от обувки и текстил. Предлагаме да се премахне думата „обувки“. Мотиви: Добавянето на „обувки“ считаме, че е необосновано разширение на изискванията на директивата и ще доведе до ненужна финансова тежест за населението отчитайки и факта, че този тип отпадъци не е възможно да бъде предаван за последващо рециклиране предвид разнородния си състав. 7.2. В чл. 84а, ал. 4 е вменено задължение кметът на общината да подписва договор само с една организация по оползотворяване на отпадъци от обувки и текстил. Предлагаме да се предвиди възможност общините сами да избират начина на управление на този вид отпадъци, както и необходимото за тази цел финансиране. Мотиви: С предлагания текст се мултиплицира наложената практика за	**Приема се.** Отразено в текста. **Приема се.** Отразено в текста.	Не се приема. Целта на обхвата е да се гарантира, че обувките като част от този поток масово разпространени отпадъци ще бъде събиран разделно и отделен от потока на битови отпадъци и който ще бъде третиран и оползотворяван вместо депониран. Не се приема. Текстът изцяло кореспондира с изискванията към останалите МРО. Целта е към даден момент в една община да има изградена единна система за разделно събиране.

		заплащане от гражданите на такси при закупуване на продуктите от текстил и обувки, като от тях да се възползват единствено организациите по оползотворяване. Подробни мотиви относно необходимостта общините да имат право да получават средства за финансиране на тези дейности от постъпленията от продуктовата такса и/или от организациите по оползотворяване са изложени в т. 1.2. 8. По § 41 за § 1 от допълнителните разпоредби предлагаме: Да се даде легално определение на понятието „биологични отпадъци“, които се посочват в изменящата се т. 2. Мотиви: Независимо, че в мотивите към законопроекта е отбелязано, че е дадено определение на „биологични отпадъци“ в допълнителните разпоредби не се открива изясняване обхвата на този вид отпадъци. 9. По § 47 за създаването на Приложение 4а предлагаме следното: В новото Приложение 4а са изброени примери за икономически инструменти и други мерки, представляващи стимули за прилагането на йерархията на отпадъците, като не са посочени кои са задължените лица по тяхното прилагане и контрол. В тази връзка предлагаме в текста на проект на ЗИД на ЗУО да се опишат конкретните задължения и случаите, в които се прилагат изброените	Приема се по принцип. Понятието е заменено с „биоотпадъци“. Приема се по принцип. Текстът е редактиран. Заличен е § 47.	

		мерки и инструменти и съответно механизма по контрол на изпълнението им. Мотиви: Наличието на икономически мерки е изключително необходимо, но при липсата на описание на тяхната същност и бъдещ контрол ще останат единствено пожелателни норми без възможност за тяхното реално прилагане. 10. В §47 е допусната техническа грешка. Посочен е „параграф 23, т.1, б. „а“, т. 2 и т.3“ – в този параграф няма подобни точки и букви. 11. Правим ново предложение за подобряване на текстовете, свързани с контролните функции на всички ангажирани институции, както и нормите, свързани с установяването на административните нарушения и наказания. През последните години се констатират множество протести на прокуратурата и жалби на граждани и фирми срещу Общинските наредби за управление на отпадъците (приети на основание чл.22, ал. 1 от ЗУО) и по-конкретно срещу нормите, свързани с констатирането на нарушения и налагането на наказания от страна на кметовете. Тези съдебни дела също засилват необходимостта от спешно преразглеждане и промяна на Закона в тази област.	Приема се. Текстът е коригиран.	Не се приема. Няма конкретно предложение по транспониране на Директива 2018/581/ЕС.

		Като се надявам, че нашите предложения ще бъдат отразени, оставам		
3.	APPLiA България / получено от обществени консултации	APPLiA България категорично НЕ подкрепя текста на § 46 от проекта на ЗИД на ЗУО за промени в Закона за защита от вредното въздействие на химическите вещества и смеси. Текстът в член 21 б1, ал. 1 на §46 от проекта на ЗИД на ЗУО „...,като за тази цел използва формата и инструментите, предоставени от Агенцията" противоречи на чл. 9 (1), б."и" от Директива (ЕС) 2018/851, тъй като надхвърля определения в него обхват, посочващ, че „...всеки доставчик на изделие съгласно определението в член 3, точка 33 от Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета, предоставя на Европейската агенция по химикали информацията по член 33, параграф 1 от посочения регламент." На практика добавеният текст в §46 "формата и инструментите, предоставени от Агенцията" надхвърля непропорционално обхвата на чл. 33 (1) от Регламент (ЕО) № 1907/2006 с включването от Европейската агенция по химикали на допълнителни данни за категории материали и смеси, инструкции за управление на отпадъци, граници на концентрации на вещества, пораждащи особено голямо безпокойство, и др. Наред с това, формата и инструментите на Европейската агенция по химикали са	Приема се по принцип, като се обръща внимание на бележката. **Бележка:** Информацията, необходима за базата данни SCIP, вече следва да е била комуникирана по веригата на доставки, съгласно член 33, параграф 1 на REACH. Следователно базата данни допълва съществуващите задължения за комуникация с уведомяване относно вещества от списъка с кандидати в изделия, съгласно чл. 33 и чл. 7, параграф 2 от REACH. ECHA проучва възможността за използване на информацията, вече предоставена от доставчика нагоре по веригата, за да	

		много раздробени и в същото време сложни и създават огромна административна бариера за предприятията, вкл. малките и средни предприятия. Още повече, че голяма част от данните трябва да се събират по веригата на доставки, изисквайки съдействието на компании извън ЕС, чиято дейност не се регулира от REACH. В допълнение, което никак не е маловажно, предложението се прави без извършена оценка на въздействието на ниво ЕС. Изискванията на Европейската агенция по химикали налагат огромни инвестиции от предприятията (финансов ресурс, човешки капитал и други ресурси). Те водят до повишаване на разходите на производителите, а и на участниците по цялата верига на доставки, без ясно доказателство за ползите от разширения обхват на базата данни. Това беше проблем и преди пандемията от COVID-19, а понастоящем е още по-голям проблем след спирането на дейността на цели производства и големия спад в приходите на предприятията. Твърди се, че базата данни има за цел да подобри рециклирането и кръговата икономика като предостави информация на рециклиращите компании. По наша информация, след обсъждане с няколко асоциации за рециклиране на ниво ЕС, данните в бъдещата база данни, както е	позволи на задължените лица да се позовават на вече направени уведомления, за едни и същи изделия, като по този се намалява административната тежест и избягва дублирането. Съгласно член 33, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1907/2006 REACH: *„Всеки доставчик на изделие, съдържащо вещество, отговарящо на критериите в чл. 57 и идентифицирано в съответствие с чл. 59, параграф 1 в концентрация над 0,1% тегловни (w/w)* ***трябва да*** *предоставя на получателя на изделието информация достатъчна, за да се позволи безопасната употреба на изделието, съдържаща най-*	

		предложена от Европейската агенция по химикали в нейния окончателен документ, озаглавен „Подробни изисквания за информация“ ("Detailed information requirements"), няма да могат да се използват от операторите на отпадъци поради предвидената ѝ сложност и разширеност. APPLiA България подкрепя амбициите на Зелената сделка за постигане на устойчивост, в т.ч. за създаването на устойчиви продукти. Все пак, средствата за постигането им трябва действително и обосновано да съдействат за това. Ние сме изключително обезпокоени от факта, че предстоящите изисквания на Европейската агенция по химикали не са залегнали в правото на Съюза и по този начин не създават надеждна регулаторна среда. В резултат на това очакваме юриспруденцията да обяви базата на Европейската агенция по химикали (SCIP) за недействителна, правейки инвестициите в нея напразни. В допълнение, Европейската агенция по химикали не е изпълнила задължението си по чл. 9 (2) от Директива (ЕС) 2018/851 да създаде “база данни за данните, които ѝ се предоставят по силата на параграф 1, б. “и” до 5 януари 2020 г.” По този начин тя възпрепятства доставчиците да изпълнят задължението си от 5 януари 2021 г. Според нас, това ще	*малко наименованието на веществото*". Целта на чл. 33, параграф 1 от REACH е да даде възможност на участниците по веригата на доставки да управляват рисковете, произтичащи от употребата на изделия, съдържащи вещества с особено безпокойство (SVHC), включени в „Списъка на кандидатите“ . Чл. 9, параграф 2 от РДО предвижда, че информацията съгласно чл. 33, параграф 1 трябва да бъде включена в базата данни, за да се използва предимно от операторите за третиране на отпадъци. Информацията, предоставена на тези	

		създаде проблем с новопредложените текстове за допълнение на чл. 25 и чл. 35 от Закона за защита от вредното въздействие от химичните вещества и смеси. APPLiA България твърдо подкрепя становището, че обхватът на базата данни на Европейската агенция по химикали (SCIP) трябва да се придържа стриктно към член 33 (1) от Регламент (ЕС) 1907/2006 (REACH). Във връзка с гореизложеното Асоциация APPLiA България счита, че §46 от проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците, публикуван за обществено обсъждане на 05.08.2020 г. на Портала за обществени консултации, трябва да бъде заличен. Асоциация APPLiA България подкрепя транспонирането на чл. 9 (1), б.„и“ от Директива (ЕС) 2018/851 с текста на §51 от предложения проект на ЗИД на ЗУО в консултацията в рамките на Работна група 20 през м. юни т.г., а именно: „Чл. 21б1. От 5 януари 2021 г. всеки доставчик на изделие, съгласно определението в чл. 3, точка 33 от Регламент (ЕО) № 1907/2006 при първа доставка предоставя по електронен път в базата данни на Европейската агенция по химикали информацията по чл. 33,	операторите, е от значение за фазата на третиране на отпадъците от жизнения цикъл на изделието и дава възможност за идентифициране и ефективно третиране на отпадъци, съдържащи SVHC, както е посочено в съображение 38 от РДО, разясняваща целта на базата данни: Следователно **минималната налична информация,** която доставчикът трябва да съобщи на ECHA, се състои от: i) *информация, свързана с идентифицирането на изделието*: име, идентификатор (EAN, GTIN, каталожен номер, номер на частта), категория изделие (код по CN/TARIC));	

		параграф 1 от посочения регламент.“ Асоциация APPLiA България ясно и изрично подкрепи този текст в позицията си от 19 юни 2020 г. относно проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците. Не разбираме, какво наложи неговата промяна. От януари т.г. представихме неколкократно становища по този важен за бизнеса въпрос. 1. Становище на APPLiA България от 22 януари 2020 г. с вх. № 15-00-5/22.01.2020 г. относно базата данни на Европейската агенция по химикалите 2. Становище на APPLiA България от 19 юни 2020 г. относно проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците Призоваваме институциите да обърнат сериозно внимание на нашето становище и да го вземат предвид при подготовката на текстовете за внасяне в НС. Базата данни в предложения от Европейската агенция по химикали формат нарушава разпоредбите на Директива (ЕС) 2018/851 и създава непропорционални административни и финансови бариери за предприятията.	ii) *наименование, диапазон на концентрация и местоположение на SVHC веществото от кандидат-списъка* (КС); iii) когато информацията в точка ii) не е достатъчна, *друга информация за безопасното използване на изделието,* по-специално наличната информация, която е от значение за осигуряване на правилното управление на изделието като отпадък. Предоставянето на допълнителна информация е **доброволно**. Във връзка със задължителния характер на чл. 9 (1), буква и) от Директива (ЕС)	

			2018/851, ECHA предоставя на разположение инструменти за подготовка и подаване на информацията по един от двата начина: - онлайн чрез портала за подаване на ECHA; - чрез трансфер система към система (S2S) от собствената система на компанията към портала за подаване на ECHA (досиета, създадени в собствена система). Подаването на данни - система към система, ще автоматизира процеса, *информация за безопасното използване на изделието* компаниите ще могат да свържат своите инструменти за проследяване на	

			веригата на доставки към базата данни на ECHA, за да създадат автоматизирани процедури и избегнат ръчна работа. Във връзка с гореизложеното считаме, че уточнението в чл. 21 б1, ал. 1 на §46 от проекта на ЗИД на ЗУО „...,*като за тази цел използва формата и инструментите, предоставени от Агенцията*" има пояснителен характер относно техническите средства предоставени от ECHA. Текстът сам по себе си не поставя изисквания към информацията. Последните са посочени в чл. 33, параграф 1 от REACH, на който се	

			позовава чл. 9 (1), буква "и" от Директива (ЕС) 2018/851. В заключение, следва да се има предвид, че с отпадане на посочения текст не отпада задължението за предоставяне на данни с цел идентифициране на изделието и веществото/та, както и информация за безопасното използване.	
4.	КРОНОШПАН ЕООД /получено от обществени консултации	Горите на България и дървесината, добивана от тях, предвид географското разположение, са един изключително бавно и трудно възобновяем ресурс, които трябва да се управляват устойчиво, а не само с приоритет задоволяване на обществото с дървесина. От друга страна дървесните отпадъци, образувани от бита, строителството, от индустрията и от опаковките, могат да заменят произвежданата от горите дървесина, чрез повторната им употреба или чрез рециклирането им. Това ще е от изключителна полза за обществото – от една страна ще намали разходите на		

		Общините за депониране, от друга ще спомогне за подобряване качеството на атмосферния въздух, ще ограничи нерегламентираните сметища, ще увеличи жизнения цикъл на дървесината. Това е практика, наложила се като изключително важна мярка за опазване околната среда в развитите страни в ЕС, също така е и реално прилагане на Кръговата икономика по отношение на дървесите отпадъци. Съгласно проучване на Европейския пазар на дървесните отпадъци от 11.02.2020г, на основание данните от Eurostat в България годишно се генерират между 500 000 и 1 000 000 тона дървесни отпадъци от бита, строителството, от индустрията и от опаковките. На основание опита в другите европейски държави, ние предлагаме следните промени в Закона за управление на отпадъците: Закон за управление на отпадъците Предложение: към чл. 19, ал. 3, т. 11 да се добавят дървесни отпадъци (3) Кметът на общината отговаря за: 11. осигуряването на площадки за безвъзмездно предаване на разделно събрани отпадъци от домакинствата, вт.ч. едрогабаритни отпадъци, опасни отпадъци, дървесни отпадъци и други във всички населени места с население, по-голямо от 10 000 жители на територията на общината,		Не се приема. Дървените отпадъци са включени в категория „едрогабаритни“, както и „и други“. Настоящите текстове на посочените разпоредби не възпрепятстват прилагането на допълнителни мерки специално насочени към дървени отпадъци.

		и при необходимост в други населени места; Предложение: към чл. 22, ал. 2 да се добавят дървесни отпадъци Чл. 22. (1) Общинският съвет приема наредба, с която определя условията и реда за изхвърлянето, събирането, включително разделното, транспортирането, претоварването, оползотворяването и обезвреждането на битови и строителни отпадъци, включително биоотпадъци, опасни битови отпадъци, масово разпространени отпадъци, на своя територия, разработена съгласно изискванията на този закон и подзаконовите нормативни актове по прилагането му, както и заплащането за предоставяне на съответните услуги по реда на Закона за местните данъци и такси. (2) С наредбата по ал. 1 се уреждат и изискванията към площадките за предаване на отпадъци от хартия и картон, пластмаси и стъкло, дървесина, в т.ч. условията за регистрация на площадките, както и условията за предаване на отпадъци на площадките по чл. 19, ал. 3, т. 11.		Не се приема. Дървените отпадъци са включени в категория „едрогабаритни“, както и „и други“. Настоящите текстове на посочените разпоредби не възпрепятстват прилагането на допълнителни мерки специално насочени към дървени отпадъци.
5.	БРАНШОВА АСОЦИАЦИЯ ПОЛИМЕРИ / получено от обществени консултации	В §41 на проекта на ЗИД на ЗУО , в § 1 от допълнителните разпоредби в към т. 2 да се направи следното допълнение: „2. Биоотпадъци" са биоразградими отпадъци от парковете и градините,		Не се приема. Определението за „биоотпадъци“ е директивно. Торбите за смет от биоразградими компостируеми материали, които служат за събиране на хранителни и кухненски отпадъци попадат в

		хранителни и кухненски отпадъци от домакинствата, офисите, ресторантите, търговията на едро, столовете, заведенията за обществено хранене и търговските обекти за търговия на дребно, както и подобните отпадъци от предприятията на хранително-вкусовата промишленост, и торбите за смет от биоразградими компостируеми материали, които служат за събиране на хранителни и кухненски отпадъци от домакинствата офисите, ресторантите, търговията на едро, столовете, заведенията за обществено хранене и търговските обекти.“ Изразяваме несъгласие със следните предложения на БСК : - В чл. 13, ал. 1 от ЗУО след думите масово разпространени отпадъци да бъде въведен изразът „отпадъци от пластмасови продукти за еднократна употреба в обхвата на Директива (ЕС) 2019/904 на ЕП и на Съвета“. - в чл. 14, ал. 2 от ЗУО да се въведе нова т. 3, регламентираща изпълнение на задълженията по разширена отговорност на производителя чрез т. нар. „схема за финансова отговорност и определен финансов принос“; - включване на нови алинеи с пореден номер, съобразен с номерацията на проекта на ЗИД на ЗУО, регламентиращи основните изисквания към	Приема се по принцип. На този етап не се разглеждат текстове, свързани с транспониране на Директива (ЕС) 2019/904.	определението за „биоразградими отпадъци“ по §1, т. 3 от ДР на ЗУО.

		прилагането на т. нар. „схема за финансова отговорност с определен финансов принос“. Следва да се включи и текст, задължаващ производителите на продукти от пластмаса за еднократна употреба, както и на други продукти, определени със заповед на министъра на околната среда и водите, които прилагат схеми за финансова отговорност с определен финансов принос, да покриват определени разходи, в съответствие с чл. 8 и чл. 8а от Директива 2008/98/ЕО. Считаме, че налагането на финансова отговорност с определен финансов принос т.е. въвеждане на продуктови такси на продукти от пластмаса за еднократна употреба освен, че е дискриминиращо спрямо продукти от други материали със същото предназначение, няма да доведе до изпълнение на целите на ЗУО и Директива (ЕС) 2019/904. Изпълнението на заложените цели на ЗУО и Директива (ЕС) 2019/904 следва да се определи с подзаконов нормативен акт след обсъждане със заинтересованите страни. Още повече, че Насоките на ЕК за определенията за пластмасови продукти за еднократна употреба, заложени в Директива (ЕС) 2019/904 ще бъдат публикувани най-рано през ноември 2020.		
6.	Асоциацията за рециклиране на текстил / получено от	Асоциацията за рециклиране на текстил е сдружение с нестопанска цел, което подпомага дейностите на членовете		

	обществени консултации	си и предприятията в сферата на управление на отпадъци от текстил или обувки. Развитието на екологията и дейностите, свързани с управление на отпадъци от текстил и обувки и насърчаването и подпомагането всички форми на управление на отпадъците, в т.ч. рециклиране на текстил и обувки, както и дейностите, подпомагащи кръговата икономика за отпадъците от текстил и обувки, са сред приоритетите при изпълнение на нашата дейност. С обявения на страницата на министерството ЗИД ЗУО се транспонират последните изменения на Рамковата директива за отпадъците (РДО), като текстовете, касаещи отпадъците от текстил и обувки са пренесени във вр. с чл. 11, пар. 1 от РДО, изискващ въвеждане на разделно събиране на отпадъците от текстил, и частично са свързани с изискването за увеличаване на целите за битови отпадъци. Съгласно позоваване 41 от Директива ЕС 2018/851 за изменение на Директива 2008/98/ЕО относно отпадъците: „(41) С цел да се избегне третирането на отпадъци, при което се задържат ресурси на по-ниските нива на йерархията на отпадъците, да се увеличат процентите на подготовка за повторна употреба и рециклиране, да се осигурят възможности за висококачествено рециклиране и да се насърчи усвояването		

		на качествени вторични суровини, държавите членки следва да гарантират по-добро изпълнение на задължението за разделно събиране на отпадъците, както е предвидено в член 10, параграф 2 и член 11, параграф 1 от Директива 2008/98/ЕО, включително задължението за въвеждане на разделно събиране най-малкото за отпадъците от хартия, метал, пластмаса и стъкло, ……., както и следва да въведат разделно събиране за …….. текстилните отпадъци…..“. В изпълнение на горното, чл. 10, ал. 2 и 3 във вр. чл. 11, пар. 1 от РДО предвижда въвеждане на разделно събиране за текстил от 01.01.2025 г. С предложения законопроект се въвеждат тези текстове от директивата, като се предвижда и отговорност за производителя за обувки и текстил. Според чл. 9, ал. 1 от РДО държавите–членки е необходимо да предприемат мерки за предотвратяване образуването на отпадъци, като се насърчава повторната употреба на продукти и създаването на системи за популяризиране на дейностите по ремонт и повторна употреба, включително и по-специално на електрическо и електронно оборудване, текстил, мебели, опаковки, както и строителни материали и продукти. В допълнение към този текст чл. 4 от изменената РДО регламентира възможности за използване на		

		икономически инструменти и други мерки за предоставяне на стимули за прилагането на йерархията на отпадъците, като например посочените в приложение IVa или други подходящи инструменти и мерки. В приложение IVa като примерна мярка се посочва използването на данъчни мерки или други средства за насърчаване използването на продукти и материали, годни за повторна употреба или рециклиране. Считаме че, по отношение на стоките, представляващи обувки и текстил, втора употреба, следва да се приложат мерки за насърчаване на повторната употреба на обувките и текстила и продуктите повторна употреба да бъдат изключени от приложното поле на текстовете, касаещи въвеждане на отговорност на производителя и продуктови такси за текстил и обувки. В допълнение следва да се има предвид, че към момента няма друга държава, която да е въвела отговорност за производителя на текстил и обувки втора употреба. Такава например във Франция е предвидена, но само за тези стоки, които не представляват стоки втора употреба. Във връзка с гореизложеното, конкретните текстове, които предлагаме, са да се въведе нов параграф в преходните и заключителни разпоредби на ЗИД на ЗУО със следния текст: „Чл. 45, ал. 1, т. 5, чл. 82, ал. 1, т. 2,	Приема се. Отразено	

		чл. 84а и чл. 85 не се прилагат за обувки и текстил втора употреба." Асоциацията за рециклиране на текстил счита за подходящо в България да се въведе модел, чрез който секторът на преработвателите и на пускащите на пазара горепосочени продукти, следва да бъдат поощрявани, предвид факта че чрез повторната употреба се подпомагат целите на държавата за подготовка за повторна употреба и същевременно се поощрява йерархията на отпадъците.	в текста в чл. 14, ал. 15.	
7.	АСОЦИАЦИЯ НА РЕЦИКЛИРАЩАТА ИНДУСТРИЯ / получено от обществени консултации	1. Относно § 4 от ЗИД на ЗУО (чл. 5 от ЗУО) С § 4 от ЗИД на ЗУО се правят изменения в чл. 5 от ЗУО във връзка с изискванията, при които определени отпадъци престават да бъдат отпадъци по смисъла на § 1, т. 17 от ДР на ЗУО (т.нар. „край на отпадъка"). Предлагаме създаване на нова ал. 4 на чл. 5 от ЗУО със следния текст: Чл. 5 (4) Когато в законодателството на Европейския съюз или с наредба по ал. 2 не са установени задължителни критерии за прилагането на условията по ал. 1, министърът на околната среда и водите може да взема решение за всеки конкретен случай или да предприема подходящи мерки за проверка дали определени отпадъци са престанали да се считат за отпадъци въз основа на условията, предвидени в ал. 1 и, когато е необходимо,		Не се приема. Така формулиран, текстът противоречи на основни принципи на една правова държава като принципа на законност, принципа, че законът създава еднакви правни условия за стопанска дейност на всички субекти. Противоречието е продиктувано от липсата на материалноправни предпоставки за издаването на подобно решение. Тези материалноправни предпоставки следва да намерят израз в съответните критерии. Липсват критерии кога ще се издава отказ и кога заявлението ще се уважава. Налице е правна несигурност и предпоставки за неравнопоставеност и неравнопоставено отношение към заявителите. Законът ще създава еднакви правни условия за

		като отчита изискванията, установени в ал. 2, т. 1 – 5, и при съобразяване на пределно допустимите стойности за замърсителите и вероятните вредни въздействия върху околната среда и човешкото здраве. Информация за решенията за всеки конкретен случай, както и за резултатите от проверката на компетентните органи, се публикува на интернет страницата на министерство на околната среда и водите. Съображенията ни за направеното предложение са следните: с § 4 от ЗИД на ЗУО се правят изменения в чл. 5 от ЗУО, уреждащ условията, при които определени отпадъци престават да бъдат отпадъци по смисъла на § 1, т. 17 от ДР на ЗУО. В тази връзка, чл. 1, т. 6 от Директива (ЕС) 2018/851 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г. разграничава три възможни хипотези за прилагане на „край на отпадъка“, както следва: а) разработване на общоевропейски критерии на Съюза за определяне на конкретни условия, при които някои видове отпадъци престават да бъдат отпадъци. Подробните критерии се определят с актове за изпълнение на Европейската комисия; б) когато на европейско ниво не са определени критерии за край на отпадъка, разработване на национални критерии за определяне на условията, при които определени отпадъци престават да бъдат отпадъци. Държавите-членки са длъжни да		осъществяване на стопанска дейност само при наличието на критерии. Освен това дори когато органът действа в условията на оперативна самостоятелност той избира между две или повече законосъобразни алтернативни възможности. В случая такива не са очертани от закона поради липсата на критерии. Ето защо правно не е издържано в духа на законността и правовата държава издаването на решение за всеки отделен случай без очертани от закона граници и алтернативи.

		нотифицират Европейската комисия за тези критерии; в) когато на европейско или на национално ниво не са определени критерии, държавите-членки могат да вземат решения за всеки конкретен случай или да предприемат подходящи мерки за проверка дали определени отпадъци са престанали да се считат за отпадъци, като се съобразяват общите изисквания, определени в европейската директива. Решенията за всеки конкретен случай не се нотифицират на Европейската комисия, а държавите членки могат да публикуват по електронен път информацията за решенията за всеки конкретен случай, както и за резултатите от проверката на компетентните органи. В законопроекта за изменение и допълнение на ЗУО не е уредена третата възможност за прилагане на статута „край на отпадъка“, т.е. с вземане на решение за всеки конкретен случай или при предприемане на подходящи мерки за проверка. Считаме, че тази хипотеза следва също да бъде добавена в Закона за управление на отпадъците. Липсата на разработени общоевропейски и български критерии за условията, при които определени отпадъци престават за бъдат отпадъци, представлява пречка за прилагане на института „край на отпадъка“, което създава затруднения за използването на отпадъците като суровини		

		в промишлеността, възпрепятства ефективното използване на ресурсите и прехода към кръгова икономика. 2. По § 9 от ЗИД на ЗУО (изм. на чл. 11 от ЗУО) С § 9 се предлага създаване на нова ал. 15 на чл. 11 от ЗУО, с която се предвижда, че възложителят на строителни и монтажни работи по смисъла на § 5, т. 40 от допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията, с изключение на текущи ремонти, и възложителят на премахване на строежи, гарантират създаването на системи за сортиране на отпадъците от строителството и разрушаване и най-малко за дървесина, минерални съставки (бетон, тухли, плочки и керамични изделия, камъни), метали, стъкло, пластмаса и гипс. Горепосоченият текст на чл. 11, ал. 15 е неясно формулиран, липсва дефиниция на „система за сортиране“. От разпоредбата не става ясно какво задължение се възлага на лицата по чл. 11, ал. 1 от ЗУО, за да се прецени доколкото то е правомерно и дали с него не се възлагат прекомерни финансови тежести на възложителите на СМР и възложителите на премахване на строежи. 3. Относно § 10, § 11 и § 13 от ЗИД на ЗУО (изм. на чл. 13, чл. 14 и чл. 18 от ЗУО)		**Не се приема.** С транспонирането на директивата не се вменяват нови задължения на възложителите на СМР и възложителите на премахване на строежи. Тези изисквания са уредени в чл. 9, т. 1, букви б), в), г) от действащата Наредба за управление на строителните отпадъци и за влагане на рециклирани строителни материали.

		С параграфи 10, 11 и 13 от ЗИД на ЗУО се предвиждат изменения на чл. 13, чл. 14 и чл. 18 от ЗУО, които имат за цел да въведат в българското законодателство общите минимални изисквания към схемите за разширена отговорност на производителя, уредени в чл. 1, т. 9 (чл. 8а) от Директива (ЕС) 2018/851 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г. 3.1. Относно уреждането на общите минимални изисквания към РОП с подзаконов нормативен акт С § 10 и § 11 от ЗИД на ЗУО е предвидено създаване на нова ал. 6 на чл. 13 от ЗУО и нови ал. 9 – 14 на чл. 14 от ЗУО, с които се предвижда, че значителна част от общите минимални изисквания към схемите за разширена отговорност на производителя ще бъдат уредени с подзаконови нормативни актове - наредбите по чл. 13, ал. 1 от ЗУО. Считаме, че общите минимални изисквания по отношение на схемите за разширена отговорност на производителя (РОП) следва да бъдат уредени на законово ниво, в Закона за управление на отпадъците, а не в подзаконови нормативни актове. Това е така, защото обществените отношения във връзка със създаването на организациите по оползотворяване на отпадъци и минималните изисквания, на които те		Не се приема. Текстовете не са подходящи за закон. Разпоредбите са заложени в проект на ПМС за изменение и допълнение на всички наредби по чл. 13, ал. 1 и се въвеждат идентични изисквания за всички потоци МРО.

		следва да отговарят, подлежат на трайна уредба по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗНА, поради което същите следва да бъдат уредени в закон, а не в подзаконов нормативен акт. Освен това, общите минимални изисквания към схемите за РОП следва да бъдат едни и същи за всички организации по оползотворяване, независимо от вида на отпадъците, за които се отнасят. При препращане към наредбите по чл. 13, ал. 1 от ЗУО, които се приемат за отделните видове масово разпространени отпадъци, в т.ч. за опаковки, ИУЕЕО, ИУМПС, НУБА, отработени масла, излезли от употреба гуми, е възможно да се стигне до различна нормативна уредба на схемите на РОП за различните потоци отпадъци, без да има основателна причина за това. С оглед на това и с цел осигуряване на еднакви правила за всички организации по оползотворяване, независимо от вида на отпадъците, е по-целесъобразно минималните изисквания да бъдат уредени общо, на законово ниво, в Закона за управление на отпадъците. 3.2. Липса на надлежно транспониране на изискванията към схемите за разширена отговорност на производителя, предвидени в Директива (ЕС) 2018/851 Предложената уредба на схемите за разширена отговорност на		

		производителя /РОП/ в законопроекта за изменение и допълнение на ЗУО се ограничава до възпроизвеждане, дори не в пълнота, на разпоредбите на европейската директива. Считаме, че този подход е формален, бланкетен и не осигурява надлежно транспориране в българското законодателство на изискванията на Директива (ЕС) 2018/851 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г. Съгласно чл. 288 от ДФЕС директивата е акт, който обвързва държавите-членки по отношение на постигането на даден резултат, като оставя на националните власти свобода при избора на формата и средствата за постигане на този резултат. С оглед на това, считаме, че възпроизвеждането в Закона за управление на отпадъците на изискванията на директивата не е достатъчно, за да се приеме, че тя е надлежно въведена в националното законодателство. Държавите-членки следва да осигурят постигането на определените от директивата резултати чрез предприемане на адекватни национални мерки, каквито не се съдържат в предложения законопроект. По-специално, бихме искали да обърнем внимание на следните изисквания на Директива (ЕС) 2018/851, които считаме, че не са надлежно транспонирани в българското законодателство:		

		А. Изисквания на европейската директива за ясно дефиниране на ролите и отговорностите в РОП на всички заинтересовани лица и предотвратяване на възможни конфликтите на интереси Съгласно чл. 1, т. 9 от Директива (ЕС) 2018/851 се създава чл. 8а, т. 1, б. „а“, според която разпоредба държавите-членки дефинират ясно ролите и отговорностите на всички заинтересовани участници, в това число производителите на продукти, които пускат продукти на пазара на държавата членка, на организациите, изпълняващи задълженията, произтичащи от разширената отговорност на производителя от тяхно име, на частните или публични оператори, действащи в областта на отпадъците, на местните органи и когато е целесъобразно, на операторите, осъществяващи повторна употреба и подготовка за повторна употреба, както и на предприятията от социалната икономика. Това изискване следва да се тълкува и прилага във връзка с т. 22 от мотивационната част на директивата, според която общите минимални изисквания към РОП следва да подобрят управлението и увеличат прозрачността на схемите за разширена отговорност на производителя и да намалят възможностите за конфликти на интереси, възникващи между организациите,		

		изпълняващи задълженията, произтичащи от разширената отговорност на производителя, от името на производителите на продукти, и операторите, действащи в областта на отпадъците, с които тези организации сключват договор. В предложения законопроект за изменение и допълнение на ЗУО формално се възпроизвеждат изискванията на европейската директива, без да се предлагат каквито и да е мерки, които да осигурят постигането на тези изисквания. В тази връзка например може в ЗУО да се въведат ограничения относно лицата, които могат да бъдат учредители и собственици на капитала (акционери или съдружници) на организациите по оползотворяване на отпадъци, като изрично се предвиди, че такива могат да бъдат единствено лица, пускащи на пазара продукти, след употребата на които се образуват съответните масово разпространени отпадъци. Б. Изисквания на европейската директива относно начина на определяне на финансовите вноски на производителите на продукти В чл. 1, т. 9 от Директива (ЕС) 2018/851, с който се създава чл. 8а, в т. 4 са разписани подробни изисквания относно начина на определяне на финансовите вноски, плащани от		Не се приема. Директивата не въвежда подобно ограничение.

		производителите на продукти за изпълнение на задълженията им, произтичащи от разширената отговорност на производителя (в България това са т.нар. лицензионни възнаграждения, заплащани на организациите по оползотворяване на отпадъци от лицата, пускащи на пазара продукти). В директивата са посочени конкретни изисквания относно формирането на вноските, сред които: • разходите, които следва да се покрият от вноските; • приходите, които следва да се приспаднат от разходите, а именно: приходите от повторната употреба, от продажбата на вторични суровини от тези продукти, приходите от непотърсени депозитни такси; • изискването вноските да не надвишават разходите, необходими за предоставяне на услугите по управление на отпадъците по разходно-ефективен начин; • определяне на разходите по прозрачен начин между всички заинтересовани лица. В предложения законопроект не са предвидени каквито и да е конкретни изисквания и мерки, които да гарантират постигането на определените от европейската директива изисквания за начина на модулиране на вноските на производителите. В. Изисквания на	Приема се по принцип. Изброените разпоредби на чл. 8а от РДО са предвидени за транспониране с идентични текстове в наредбите по чл. 13, ал. 1 от ЗУО.	

		европейската директива за процедура за подбор на операторите по управление на отпадъците Директива (ЕС) 2018/851 предвижда въвеждане на процедура по подбор на операторите по управление на отпадъците с цел намаляване на възможностите за конфликти на интереси, възникващи между организациите, изпълняващи задълженията, произтичащи от разширената отговорност на производителя, и операторите, действащи в областта на отпадъците, с които тези организации сключват договори, както и с цел осигуряване на разходоориентираност, ефективност и прозрачност на разходването на средствата от финансовите вноски на производителите. В предложения законопроект за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците единствено е посочено, че организациите по оползотворяване оповестяват на интернет страницата си информация за процедурата за избор на оператори по управление на отпадъците. Не са поставени каквито и да е изисквания към процедурата за подбор. По този начин на организациите по оползотворяване се предоставя пълна свобода при избора на операторите по управление на отпадъците и се компрометира постигането на целите на европейската директива. Считаме, че правилното		Не се приема. Директивата не поставя изисквания относно начина

		транспониране на европейската директива в българското законодателство налага в закона да се разпишат конкретни изисквания и правила за провеждане на процедурата за подбор на оператори по управление на отпадъците. Тези правила следва да гарантират, че процедурата се осъществява в съответствие с принципите за равнопоставеност и недопускане на дискриминация, свободна и лоялна конкуренция, пропорционалност, публичност и прозрачност, гарантирано право на защита на заинтересованите лица. Тази цел например може да бъде постигната, като се предвиди, че подборът на операторите се извършва чрез процедури за възлагане на обществени поръчки по реда на Закона за обществените поръчки с възможност за оспорване на решенията на организациите по оползотворяване пред КЗК и ВАС; или като се предвиди, че всички оператори по управление на отпадъци, които докажат, че са извършили дейности със съответните отпадъци, имат право да получат финансиране, определено според количеството отпадъци и вида на осъществените дейности. Г. Изисквания на европейската директива за достъп до информация на обществеността Според чл. 1, т. 9 от Директива (ЕС) 2018/851, с който се		на провеждане на процедури за избор на оператори от страна на организациите по оползотворяване, а регламентира задължението тази информация да е публично достъпна.

		създава чл. 8а, държавите-членки следва да вземат необходимите мерки за осигуряване на достъп на обществеността до информацията за схемите за разширена отговорност на производителя, в т.ч. за постигане на целите за управление на отпадъците, режима на собственост и членство, финансовите вноски, процедурата за подбор на операторите по управление на отпадъците. Според чл. 1, т. 9 (чл. 8а, т. 8) от Директива (ЕС) 2018/851 предоставянето на информация на обществеността не засяга запазването на поверителността на чувствителната в търговско отношение информация в съответствие с приложимото законодателство на Съюза и националното законодателство. Следователно, ограничаването на достъпа на обществото до тази информация може да стане само, доколкото в действащ закон или акт на Съюза е предвидена защита на информацията като търговска тайна. С оглед на това, предлагаме в § 11 от ЗИД на ЗУО, в чл. 14, ал. 14 от ЗУО да отпаднат думите „или промишлена“ и думите „в т.ч. и“. След промяната разпоредбата на чл. 14, ал. 14 придобива следната редакция: (14) При предоставянето на информацията на обществеността съгласно ал. 12 и 13 следва да се запази поверителност на търговска информация, когато такава поверителност е предвидена	Приема се. Отразено в текста.	Не се приема, тъй като не

		в закон или акт на Европейския съюз. Д. Изисквания на европейската директива за мониторинг и правоприлагане, чрез които да се гарантира надеждност на докладваните данни, действително изпълнение на задълженията от страна на схемите за РОП и правилно използване на финансовите средства от вноските на производителите на продукти Съгласно чл. 1, т. 9 от Директива (ЕС) 2018/851 (чл. 8а, т. 5) държавите членки следва да създадат подходяща нормативна уредба за мониторинг и правоприлагане, за да се гарантира, че производителите на продукти, както и организациите, изпълняващи от тяхно име задължения, произтичащи от разширената отговорност на производителя, изпълняват своите задължения, произтичащи от разширената отговорност на производителя, включително при продажби от разстояние, че финансовите средства са правилно използвани и че всички действащи лица, участващи в изпълнението на схемите за разширена отговорност на производителя, докладват надеждни данни. Предложеният законопроект за изменение и допълнение на ЗУО предвижда в § 13 промяна в чл. 18, ал. 2 от ЗУО, която според нас не е достатъчна за изпълнение на изискванията на директивата. Практиката показва, че действащата нормативна уредба относно	съдържа конкретно предложение.

		мониторинга и контрола е неефективна, поради което според нас следва да са направят допълнителни съществени промени в ЗУО, с които да се осигури изпълнението на изискванията на чл. 1, т. 9, чл. 8а, т. 5 от Директива (ЕС) 2018/851. В тази връзка, според нас възможна мярка е въвеждането на система за проследимост на отпадъците, така че всеки притежател на отпадък да може да проследи пътя на предадения от него отпадък и да се увери, че същият е оползотворен по екологосъобразен начин. Това би допринесло и за повишаване на общественото доверие в системата и активното ангажиране на гражданите в дейностите по управление на отпадъците. Е. Изисквания на европейската директива към публичните органи, участващи в управлението на отпадъците Бихме искали да обърнем внимание, че общите минимални изисквания към схемите за РОП на Директива (ЕС) 2018/851 следва да намерят приложение и към Предприятието за управление на дейностите по опазване на околната среда /ПУДООС/, в случаите, когато събира продуктови такси на основание чл. 59, ал. 1 във връзка с чл. 58, ал. 1, т. 1 от ЗУО. В този смисъл е т. 24 от мотивационната част на Директива (ЕС) 2018/851, според която в случаите, когато		

		публичните органи отговарят за организирането на оперативните аспекти на управлението на отпадъци от продукти, предмет на схеми за разширена отговорност на производителя, тези услуги следва да се предоставят по разходоефективен начин и финансовата отговорност на производителите на продукти не следва да превишава разходите, необходими за предоставянето на тези услуги. Такива разходи следва да се определят по прозрачен начин между съответните участници, включително производителите на продукти, техните организации и публичните органи. С оглед на това, считаме, че в ЗУО следва да се включат разпоредби, уреждащи: - начина на образуване на продуктовите такси, събирани от ПУДООС в съответствие с принципите за разходоефективност и прозрачност и след провеждане на консултации със засегнатите лица; - целево разходване от ПУДООС на събраните продуктови такси за изпълнение на задълженията за разделно събиране, превозване и третиране на съответните отпадъци; - процедура за избор на операторите по управление на отпадъци, в съответствие с принципите на равнопоставеност и недопускане на дискриминация, свободна и лоялна конкуренция, пропорционалност,		Не се приема, тъй като не съдържа конкретни предложения.

		публичност и прозрачност, гарантирано право на защита на заинтересованите лица; - система за мониторинг и контрол над разходването на средствата от продуктови такси, гарантираща тяхното целево и правилно използване; - предоставяне на информация на обществеността, в т.ч. относно събраните продуктови такси, разходваните продуктови такси, осъществени дейности с отпадъци, заплатени с продуктовите такси, операторите по управление на отпадъците, извършили дейностите и др. 4. Относно § 14 от ЗИД на ЗУО С § 14 от ЗИД на ЗУО се предлага промяна в чл. 19, ал. 3, т. 6 от ЗУО, според която кметът на общината отговаря за разделното събиране и на текстилни битови отпадъци на територията на общината, освен на отпадъци от хартия и картон, метали, пластмаси и стъкло. Съгласно § 47 на ЗИД на ЗУО разпоредбата влиза в сила от датата на обнародване на закона в „Държавен вестник“. Предлагаме разпоредбата на § 14 да отпадне от законопроекта. Евентуално, в случай, че горното предложение не бъде прието, тогава в § 47 да се предвиди, че § 14, т. 1 от ЗИД на ЗУО влиза в сила от 01.01.2025 г. Това предложение е съобразено с чл. 1, т. 12, б. „б“ от Директива (ЕС) 2018/851, според	Приема се. Отразено е в текста.	

		който държавите-членки въвеждат разделно събиране на текстил, считано от 01.01.2025 г. Според нас е добре да се определи по-дълъг период от време, през който кметовете на общини да могат да преценят по какъв начин ще изпълнят задължението си за въвеждане на разделно събиране на текстил, да се направи анализи на разходите, да се осигурят необходимите средства, да се проведат евентуално процедури за възлагане на обществени поръчки за избор на изпълнители и т.н. 5. Относно § 21 от ЗИД на ЗУО С § 21, т. 1, б. „а“ от ЗИД на ЗУО се предлага създаване на нова т. 5 на чл. 45, ал. 1 от ЗУО, с която се въвежда публичен регистър на лицата, които пускат на пазара обувки и текстил, воден от изпълнителния директор на ИАОС. Според § 47 на ЗИД на ЗУО разпоредбата влиза в сила от датата на обнародване на закона в „Държавен вестник“. Предлагаме разпоредбата на § 21, т. 1, б. „а“ от ЗИД на ЗУО да отпадне от законопроекта. Евентуално, в случай, че горното предложение не бъде прието, тогава в § 47 да се предвиди, че § 21, т. 1, б. „а“ от ЗИД на ЗУО влиза в сила от 01.01.2025 г. Предложението е съобразено с чл. 1, т. 12, б. „б“ от Директива (ЕС) 2018/851, според	Приема се по принцип. Текстът на § 47 е коригиран.	Не се приема. Предложеният отлагателен период за т. 5 до 01.06.2021 г. е достатъчен. Конкретната разпоредба предвижда единствено еднократно регистриране на лицата, които пускат на пазара текстил и обувки като такива в база данни и не изисква допълнителни разходи или друго за изпълнение,

		който държавите-членки въвеждат разделно събиране на текстил от 01.01.2025 г. Считаме, че създаването на публичен регистър на лицата, които пускат на пазара обувки и текстил е свързано именно с изпълнение на задължението на България да въведе разделно събиране на текстил, което да се финансира от производителите на обувки и текстил чрез схема за разширена отговорност на производителя. С оглед на това, предлагаме разпоредбата на § 21, т. 1, б. „а“ от ЗИД на ЗУО да отпадне или бъде отложено нейното влизане в сила до 01.01.2025 г. 6. Относно създаването на организации по оползотворяване на отпадъци от обувки и текстил От съдържанието на параграфи 35, 36 и 37 от ЗИД на ЗУО става ясно, че със законопроекта се предвижда създаване на организации по оползотворяване за още един поток отпадъци, а именно: за отпадъците от обувки и текстил. Във формуляра за частична предварителна оценка на въздействието към проекта на ЗИД на ЗУО е записано, че със законопроекта се поставя законовата основа за въвеждане на разширена отговорност за текстилни продукти като начин за изпълнение на изискването по директива за разделно събиране на отпадъци от текстил. Както беше посочено		което да налага по-дълъг период на отлагане. Не се приема. Извършените анализи на морфологичния състав на битовите отпадъци на национално ниво категорично определят дял на текстилните отпадъци, който съответства на над 105 хил. тона на годишна база. Това количество потвърждава, че текстилните отпадъци са масово разпространен поток. В тази връзка се прилага общата рамка на закона по отношение на масово разпространените отпадъци, в т.ч. изискванията към организации по оползотворяване, когато такива бъдат създадени. Що се отнася до самите детайли и параметри на разширената отговорност за текстил, те ще бъдат въведени в наредба по чл. 13, ал. 1 и ще бъдат обект на дискусии с всички заинтересовани страни.

		по-горе, съгласно Директива (ЕС) 2018/851 държавите-членки въвеждат разделно събиране на текстил, считано от 01.01.2025 г. В придружителните документи към законопроекта не са изложени никакви съображения защо е преценено, че най-подходящият и ефективен за България начин за въвеждане на разделно събиране на текстил е чрез организации по оползотворяване на текстилни отпадъци. Според нас следва да се проведе експертно обсъждане, да се съобрази мнението на лицата, пускащи на пазара обувки и текстил, на операторите на отпадъци от обувки и текстил, на общините, на нестопанския сектор и да на други заинтересувани лица, да се проучи опитът на другите държави-членки и на трети държави, извън Европейския съюз, да се проведат обществени обсъждания по въпроса за начина на изпълнение на задължението за въвеждане на разделно събиране на текстил. След като разполагаме с необходимите данни и резултатите от проведените проучвания и обсъждания, тогава обосновано да се предложи най-подходящият за България начин за изпълнение на задължението, произтичащо от европейската директива за разделно събиране на текстил. Още повече, че крайният срок за изпълнение на задължението е 01.01.2025 г. и има		

		достатъчно време за събиране на необходимите данни и информация и провеждане на експертни и обществени обсъждания. Освен това, практиката показва, че съществуват сериозни проблеми с управлението на потоците отпадъци, чието оползотворяване към настоящия момент се осъществява чрез организации по оползотворяване. С оглед на това, според нас първо трябва да се направи оценка на дейността и ползите от организациите по оползотворяване и те да бъдат реформирани, преди да се въвеждат такива организации за допълнителни потоци отпадъци. 7. Относно § 35 и § 36 от ЗИД на ЗУО Независимо от изразеното в т. 6 становище, имаме следните конкретни бележки и възражения по текстове на § 35 и § 36 от ЗИД на ЗУО. 7.1. Относно § 35 от ЗИД на ЗУО С § 35 от ЗИД се изменя чл. 82, ал. 1, т. 2 от ЗУО, чрез който се предвижда банкова гаранция в размер на 500 000 лв. за организации по оползотворяване на отпадъци от обувки и текстил. Същият размер на банкова гаранции се изисква и за организациите по оползотворяване на отработени масла. Съгласно § 47 на ЗИД на ЗУО разпоредбата влиза в сила от датата на обнародване на закона в „Държавен		Не се приема. Текстилните отпадъци са на второ място по количество от МРО, след отпадъците от опаковки и са повече от ИУЕЕО. Същевременно, за разлика от ИУЕЕО не съдържат опасни компоненти и специфични изисквания за третиране, което да изисква по-високи разходи за функциониране на системите и съответно по-висок риск при неизпълнение на цели и задължения. За разлика от отпадъци от опаковки самите системи за разделно събиране

		вестник“. В документите, придружаващи законопроекта, не се съдържа никаква финансова обосновка или други съображения, от които да става ясно въз основа на какви данни и изчисления е определен този размер на банкова гаранция. Още повече, че за разлика от отработените масла, отпадъците от обувки и текстил нямат опасен характер. С оглед на горното, предлагаме размерът на банковата гаранция да се определи, след като се направят необходимите проучвания и консултации с производителите на обувки и текстил, както и с лицата, които събират, превозват и третират такива отпадъци. Влизането в сила на разпоредбата да се съобрази с крайния срок за въвеждане на разделно събиране на текстил съгласно Директива (ЕС) 2018/851, а именно 01.01.2025 г. Освен това, предлагаме да се измени разпоредбата на чл. 82, ал. 3 от ЗУО, уреждаща случаите на усвояване на банковата гаранция. Предлагаме да се отметни т. 1 на чл. 82, ал. 3 от ЗУО, според която банковата гаранция се усвоява в пълен размер при отнемане на разрешението. Считаме, че в този случай на усвояване на гаранцията е налице на практика налагане на имуществена санкция за отнемане на разрешението, без да е спазен правният ред за налагане на имуществени санкции, а именно: виновно		следва да съдържат по-малко на брой елементи и по-малка честота на тяхното разполагане и обслужване. Изложените аргументи обуславят наличие на банкова гаранция, по-ниска от тази за отпадъци от опаковки и ИУЕЕО, поради което е избран следващия размер, предвиден в ЗУО. Банкова гаранция, по-ниска от предвидената от своя страна би била недостатъчна да гарантира функционирането на системата.

		противоправно поведение на наказаното лице, с което е осъществен законоустановен състав на нарушение, съставяне на акт за установяване на нарушение, издаване на наказателно постановление, с което се налага определена в закона санкция, гарантирана от закона възможност на засегнатото лице да се направи възражения, да представя доказателства, да прави доказателствени искания, да се запознае с материалите по преписката, да обжалва пред съд наказателното постановление и т.н. Също така, считаме, че при усвояване на банковата гаранция в случаите по чл. 82, ал. 3, т. 2 и 3 в ЗУО (неизпълнение на целите или при неизпълнение на целите за обхванато население), в закона следва да се предвиди, че средствата от усвоената банкова гаранция се разходват целево за изпълнение на съответните задължения на организацията по оползотворяване и то до размера на необходимите разходи за изпълнение на тези задължения. По този начин ще се гарантира, че средствата от банковите гаранции се разходват за постигане на екологичните цели, които законът възлага на организациите по оползотворяване на отпадъци. 8. Относно § 36 от ЗИД на ЗУО С § 36 от ЗИД на ЗУО се предвижда създаване на чл. 84а от ЗУО, с		Не се приема. За разлика от системите за разделно събиране на отпадъци от опаковки, разчетите за система за текстил предвиждат разполагане на контейнери на всеки

		който се уреждат изискванията към организациите по оползотворяване на отпадъци от обувки и текстил за получаване на разрешение по ЗУО. По-конкретно, чл. 84а, ал. 1 от ЗУО въвежда изискване тези организации да представят сключени предварителни писмени договори с не по-малко от 10 общини, с които се гарантира предоставяне на разделно събиране на население не по-малко от 1 000 000 жители. Според ал. 4 на същата разпоредба кметът на общината подписва договор само с една организация по оползотворяване на отпадъци от обувки и текстил. Изключение правят Столичната община и градовете с население над 300 000 души с районно деление. Според § 47 от ЗИД на ЗУО § 36 влиза в сила от 01.06.2021 г. Считаме, че изискването за обхванато население не по-малко от 1 000 000 жители, съчетано с ограничението кметовете на общини да подписват договор само с една организация по оползотворяване, е прекомерно и непропорционално, необосновано ограничава конкуренцията и влиза в противоречие със свободната стопанска инициатива. Според данни на Националния статистически институт, общият брой на населението на Република България към 31.12.2019 г. е 6 951 4821. Това на практика означава, че страната ще се раздели териториално между няколко организации		5000 души. Това предполага значително по-малко инвестиции за контейнери и тяхното обслужване спрямо системите за отпадъци от опаковки, което води до необходимостта всяка бъдеща организация да гарантира по-голям брой жители като обхванато население, за да се гарантира устойчиво изграждане и функциониране на системата на национално ниво. Изискването за сключване на договор на община с една организация гарантира обхващане на цялото население на общината при едни и същи параметри на системата.

		по оползотворяване, най-много шест, всяко от които ще разполага с пазарен монопол при предоставянето на услугите на съответната територия. Създаването на пазарен монопол винаги крие рискове от злоупотреби при определянето на цените на услугите чрез тяхното необосновано завишаване, понижаване на качеството на услугите, застрашаване на интересите на потребителите и нанасяне на щети на околната среда. Предлагаме изискването за обхванато население да бъде занижено и да отпадне ограничението за кметовете на общини да подписват договор само с една организации, за да се даде възможност на повече организации да оперират на българския пазар. В тази връзка, предлагаме законопроектът да бъде изпратен на Комисията за защита на конкуренцията на основание чл. 28 от ЗЗК за преглед на неговото съответствие с разпоредбите на Закона за защита на конкуренцията. 9. Относно § 47 във връзка с параграфи 14, 21, 35, 36 и 37 от ЗИД на ЗУО Разпоредбите, уреждащи въвеждането на разделно събиране на текстил, създаването на публичен регистър на лицата, пускащи на пазара обувки и текстил и разширена отговорност на производителя за отпадъци от обувки и текстил са взаимосвързани и зависими. Това е така, защото задълженията на		

		кметовете на общини да осигурят разделно събиране на текстил на територията на общините, ще се осъществява от организациите по оползотворяване на отпадъци от обувки и текстил, с които кметовете на общини са сключили договори, а дейността на организациите по оползотворяване ще се финансира от лицензионните възнаграждения, заплащани от лицата, пускащи на пазара обувки и текстил. Същевременно, съгласно § 47 тези разпоредби влизат в сила по различно време. По-конкретно, § 14 (отговорност на кметовете на общини за разделно събиране на текстилни битови отпадъци), § 21 (публичен регистър на лицата, пускащи на пазара обувки и текстил) и § 35 (размер на банковата гаранция за организациите по оползотворяване на отпадъци от обувки и текстил) влизат в сила от датата на обнародване на закона в „Държавен вестник“, а § 36 (изисквания за брой обхванати общини и население за ООп на отпадъци от обувки и текстил) и § 37 (изм. на чл. 85 от ЗУО) влизат в сила от 01.06.2021 г. Считаме, че моментът на влизане в сила на посочените разпоредби следва да се уеднакви, за да не се стигне до нормативна празнота и проблеми при прилагането на закона. При определяне на дата на влизане в сила на тези разпоредби според нас следва да се съобрази крайният	Приема се по принцип. Направена е редакция на §14 и §47.	Не се приема. Предложенията

		срок за въвеждане на разделно събиране на текстил от държавите-членки съгласно § 12, б. „а“ от Директива (ЕС) 2018/851, а именно 01.01.2025 г. 10. Предлагаме създаване на нов § 19 от ЗИД на ЗУО за изменение на чл. 38 от ЗУО § 19. В чл. 38, ал. 1 текстът „отпадъци от хартия и картон, пластмаса, стъкло, отпадъци от опаковки“ се заличава и след „ОЧЦМ,“ се добавя „отпадъци от метални опаковки“. След изменението чл. 38, ал. 1 получава следната редакция: Чл. 38. (1) Дейностите с ОЧЦМ, отпадъци от метални опаковки, ИУЕЕО, НУБА и ИУМПС се извършват само на площадки, разположени на територии, за които съгласно устройствен план са допустими производствени и складови дейности, на пристанища за обществен транспорт с национално и регионално значение и на обекти на железопътната инфраструктура със стопанско предназначение. Всяка площадка трябва да отговаря на нормативните изисквания за опазване на човешкото здраве и околната среда. Съображенията ни за премахване на изискването площадките за събиране на отпадъци от хартия, пластмаса, стъкло и опаковки да отговарят на изискванията на		не касаят директивни текстове.

		чл. 38, въведено с измененията на ЗУО ДВ, бр. 105 от 2016 г., са следните: 1. Местата, на които могат да се събират отпадъци от хартия и картон, пластмаса, стъкло и отпадъци от опаковки, разположени в близост до търговски обекти, административни сгради и обекти за обществено обслужване са съществен елемент от организираните системи за разделно събиране в районите, където са разположени тези обекти. Количествата и режима на образуване на отпадъци от опаковки, хартия и пластмаса от тази група генератори на отпадъци изискват възможност за непосредствен достъп до места за предаване и/или до специализирано обслужване, съобразено индивидуално с характера на основната дейност на генератора. Поради естеството и темпото на образуване на този тип отпадъци, в практиката е установено, че при липса на своевременно извозване и специализирани складови площи за разделно събраните отпадъци, не може да бъде избегнато попадането им в смесения поток отпадъци, обслужван от общинските системи за сметосъбиране. При ограничаването на достъпа на генераторите на по-големи количества отпадъци до адекватна инфраструктура за управление на отпадъците се наблюдават следните неблагоприятни ефекти: • По-големите количества разделно събрани отпадъци, както и		

		обемните отпадъци от опаковки, които не могат да бъдат поети от контейнерите за разделно събиране, попадат в контейнерите за смесени отпадъци, поради липса на друга алтернатива. Установено е, че поради тези непредвидени обеми, разходите за събиране, транспортиране и третиране на отпадъци от общинските системи могат да се увеличат двойно и дори тройно. В допълнение, разделно събраните отпадъци, и в частност хартията и картонът, при попадането си в смесения поток се замърсяват до степен да не могат да бъдат рециклирани след последващо отделяне. • Обслужването на генератори на отпадъци, каквито са търговските обекти, административните сгради и обектите за обществено обслужване, единствено чрез транспортни средства е доказано неефективно. Поради индивидуалните специфики на образуване на отпадъци от гледна точка на честота, количества и възможности за съхраняване на територията на обектите, организацията на транспортна схема на обикаляне и извозване отпадъците до отдалечени от мястото на образуване места, води до допълнително увеличаване на трафика и замърсяването от него в съответните райони, както и до увеличаването на разходите за транспорт. • Съгласно изискванията на чл. 33, ал. 4 от ЗУО, ползвателите на търговски обекти и административни сгради в		

		населените места с население по-голямо от 5000 жители, и курортните населени места са длъжни да събират разделно отпадъците от хартия и картон, стъкло и пластмаси, и да ги предават на лица, притежаващи разрешение, комплексно разрешително или регистрационен документ по чл. 35 от ЗУО и/или на организация по оползотворяване. С прекратяването на дейността на лицата, притежаващи разрешително или регистрационен документ по чл. 35 от ЗУО за дейности с посочените отпадъци в районите със засилено присъствие на търговски обекти и административни сгради, изпълнението на задълженията по чл. 33, ал. 4 от ЗУО е силно затруднено, поради усложняването на логистичното му обезпечаване. 2. Запазването на лицензирани пунктове за възмездно предаване на хартия, картон и пластмаса на достъпни за гражданите места ще допринесе за предотвратяване на събирането на тези отпадъци с цел изгарянето им за битово отопление и съответно – предотвратяване на последиците от изгарянето на отпадъци върху чистотата на атмосферния въздух. В допълнение, практиката е показала че разделно събраните с цел възмездно предаване отпадъци се отличават с най-висока чистота и пригодност за рециклиране като вторична суровина, за разлика от отпадъците, извлечени чрез допълнително сепариране от смесения		

		поток от контейнерните системи. 3. При излагане като мотив за прилагане на изискванията на чл. 38 от ЗУО към площадките за дейности с отпадъци от хартия и картон, пластмаса, стъкло и отпадъци от опаковки с цел уеднаквяването на изискванията и поставянето на равни условия с площадките за дейности с ОЧЦМ, ИУЕЕО, НУБА и ИУМПС, не са взети предвид разликите в характеристиките, свойствата и практическите изисквания при управлението на отделните потоци отпадъци. На първо място, отпадъци като ИУЕЕО, НУБА и ИУМПС в голямата си част имат опасни свойства и/или съдържат опасни вещества, поради което изискванията към площадките за тяхното съхранение и третиране са обосновано високи от гледна точка на защитата на околната среда и човешкото здраве. За разлика от тях, отпадъците от хартия и картон, пластмаса и стъкло, вкл. опаковки, в качеството си на вторични суровини, са изцяло с неопасен характер и не следва към тях да се прилагат изисквания за съхранение и третиране на опасни отпадъци. В допълнение, методите за третиране на отпадъчни потоци, съдържащи основно метали и метални компоненти, каквито са ОЧЦМ, ИУЕЕО и ИУМПС включват използване на инструменти и съоръжения като флексове, газ-кислородни резаци, прес-ножици,		

		мултилифт системи с кран/щипка за скрап и др. В тази връзка, работата с такъв вид отпадъци е свързана с повишени нива на шум, прах и риск от пожари, което обуславя несъвместимостта на площадките за такива дейности с територии с жилищно и обслужващо предназначение, докато при дейностите с отпадъци от хартия/картон, пластмаса и стъкло (съхраняване, ръчно сортиране и/или уплътняване) няма подобни източници на въздействие. Трета основна разлика между разглежданите два типа отпадъчни потоци е тяхната устойчивост на външни въздействия и податливост към изменения на качествените им характеристики от гледна точка на годността им за рециклиране. Металните отпадъци са изключително устойчиви на атмосферни условия, лесно се освобождават от примеси и качествата им на суровина не се повлияват при продължително съхраняване, товарене и разтоварване, докато в този аспект характеристиките на отпадъците от хартия/картон, пластмаса и стъкло са диаметрално противоположни. Поради тази причина, от съществено значение за предпазване на суровините от хартия/картон, пластмаса и стъкло от снижаващи качествата им фактори като преовлажняване, замърсяване, разкъсване, разтрошаване и смесване е те да бъдат събирани и съхранявани в подходящи условия близо до източника на образуване,		

		до натрупване на количества, позволяващи ефективно транспортиране и третиране. Предвид гореизложеното, стремежът да се уеднаквят условията за дейности с отпадъчни потоци, притежаващи коренно различни характеристики и изисквания към методите за съхранение, третиране и транспортиране е до голяма степен необоснован и самоцелен.		
8.	Сдружение "Българска оползотворяваща и рециклираща асоциация"	№Предложение Мотиви 1. Предлагаме да се редактира предложената разпоредба на чл. 13, ал. 6, т. 3 в частта относно възможността за определяне с наредба на „други количествени и/или качествени цели, които се отнасят за схемата за разширена отговорност на производителя". Считаме, че подчертаният текст следва да отпадне. Считаме, че всички видове количествени и качествени цели следва да бъдат ясно дефинирани в закона, а само тяхното процентно или друго количествено изражение да бъде определено в наредбата. Поясняваме, че и сега конкретните цели са изрично посочени в закона /за разделно събиране; за повторна употреба; за рециклиране и оползотворяване/, а само техният размер е в наредбите за съответния вид отпадък. Обръщаме внимание, че наредбите следва да съдържат по-детайлна уредба, пояснителни текстове и др. относно дадена цел, но не могат да въвеждат нови		Не се приема. Целта на разпоредбата е да отрази пълното транспониране на текстовете на Директива 2018/851/ЕС. И към настоящия момент, в отделните наредби по чл. 13, ал. 1 са въведени различни количествени и качествени цели в зависимост от специфичната необходимост при управление на съответния поток МРО. Примери за това са отделни цели за събиране (в т.ч. в зависимост от различно определени пазарния дялове), оползотворяване и рециклиране, цели за обхващане на население и тн.

		задължения, респ. цели, тъй като са нормативен акт с по-нисък ранг. 2.По чл. 13 - да се създаде нова ал. 7 в чл. 13 със следния текст: „(7) Целите по ал. 6, т. 3 за всяка календарна година се изпълняват в срок до 28.02. на следващата, в съответствие с отчетените количества пуснати на пазара опаковани стоки от техните членове за периода 01.01.-31.12. на отчетната година.“ Предлагаме да се обмисли предложение за възможност за изпълнение на количествените цели до м. март на следващата година. Подобна възможност ще подобри значително планирането и ще позволи изпълнение на целите на база на реално пуснати на пазара опаковки през годината и съответно – реално отчетени такива. Към момента това на практика се случва на база на прогнозирани от организациите количества, тъй като количествата от декември се отчитат в януари на следващата година, а има множество фирми, които отчитат количествата си на шестмесечна или годишна база, съответно отново до края на януари на следващата година. Изпълнението на целите на база на прогнозни количества крие сериозен риск, доколкото са възможни и неочаквани изкривявания, които влияят върху количествата в различни посоки. 3.Предлагаме следната редакция на чл. 14, ал. 10:	Приема се по принцип. Направени	Не се приема. Посоченият аргумент е изцяло съобразен при формирането на сроковете за представяне на доклади по чл. 18, ал. 1 и 2 определени в наредбите по чл. 13, ал. 1.

		„(10) Видовете разходи за функционирането на системите по чл. 15 и за предоставяне на услугите по управление на отпадъците, които се покриват от лицата по ал. 1, се определят в наредбите по чл. 13, ал . 1 и включват най-малко: 1. разходите във връзка с дейностите по разделно събиране на отпадъци и тяхното последващо превозване и третиране, в т.ч. разходите за инвестиции в поддържане и развитие на системите за разделно събиране на отпадъци от опаковки; 2. разходите, свързани с постигането на посочените в наредбите по чл. 13, ал. 1 цели по оползотворяване и рециклиране на материалите, при отчитане на приходите от повторната употреба и от продажбата на материалите; 3. разходите по събирането на информация и докладването на данни, извършване на одити и др.; 4. разходите за образователни кампании, информационни дейности и популяризиране на разделното събиране; 5. разходи за други съпътстващи дейности, необходими за изпълнението на целите за разделно събиране, подготовка за повторна употреба и рециклиране на отпадъци от опаковки.“ Към момента текстът предвижда следното: „(10) Минималните разходи, които се покриват от лицата по ал. 1 и/или критериите за определяне на	са редакции в текста.	

		възнаграждението към лицата по ал. 2, т. 2 се определят в наредбите по чл. 13, ал. 1.“ Така формулиран, текстът е неясен и според нас, създава възможности за тълкуване. Посочените „лица по ал. 1“ са задължените лица, пускащи на пазара продукти, след употребата на които се образуват масово разпространени отпадъци. Законовата делегация за издаване на подзаконов нормативен акт следва да определя ясно начина на въвеждането на изискванията. Оставяйки възможност за избор между два алтернативни подхода, които по съществото си са пределно различни, без да са очертани ясно рамките за избор, законодателят би създал правна несигурност, което е препоръчително да се избегне. От текста също така, не става съвсем ясно дали „минималните разходи“ се отнася до лицата, изпълняващи задълженията си индивидуално (такава препратка липсва в първата част на текста), а препратката към ал. 2, т. 2 е неясно дали се отнася единствено до „критерии за определяне на възнаграждението“. От друга страна, важно е да се отбележи, че текстът на Директива 2018/851, който е пряко относим към обсъждания текст, определя задължение за държавата-членка единствено да предприеме мерки, за да осигури, че предвидените вноски към организациите по оползотворяване следва да покриват като		

		минимум следните разходи: 1. разходите във връзка с дейностите по разделно събиране на отпадъци и тяхното последващо превозване и третиране, включително третирането, което се изисква с оглед постигането на целите на Съюза за управлението на отпадъците, както и разходите, които се изискват с оглед постигането на посочените в параграф 1, буква б) от Директивата цели, при отчитане на приходите от повторната употреба, от продажбата на вторичните суровини от тези продукти и от непотърсени депозитни такси 2. разходите по предоставянето на подходяща информация на притежателите на отпадъци в съответствие с изискванията на Директивата; 3. разходите по събирането на информация и докладването на данни в съответствие с изискванията на Директивата. Във връзка с изложеното, смятаме, че законовата делегация следва да очертае именно тази рамка, в съответствие с директивата, която съответно да бъде детайлизирана в наредбите. Така, с предложеното изменение текстовете в закона ще кореспондират изцяло на изискванията на директивата, при спазване на всички останали правила на действащото законодателство. При тълкуване на изискванията на Директивата		

		следва да се вземе предвид и преамбюлът към същата, където ограниченията във връзка с начина на определяне на разходите се отнасят само до случаите, в които публични органи отговарят за организирането на оперативните аспекти на управлението на отпадъци от продукти, което в случая не е така, доколкото оперативно дейността се организира и извършва от частни компании и при залагане на изискванията следва да се следи за стриктно спазване на правилата за осигуряване на конкуренцията между компаниите. 4. Прецизиране на разпоредбата на чл. 31, ал. 4, като първа точка става част от основния текст, а т.2 и т.3 стават съответно т.1 и т. 2: Чл.31 (4) За изчисляване на целите по ал.1, т.3 се взема предвид теглото на образуваните битови отпадъци, които са подготвени за повторна употреба или са рециклирани през дадена календарна година, като: 1. теглото на подготвените за повторна употреба битови отпадъци - представлява теглото на продуктите или компонентите на продукти, които са се превърнали в битови отпадъци и са били подложени на всички необходими дейности по проверка, почистване или ремонт, така че повторната им употреба да е възможна без допълнително сортиране или предварително третиране;	Приема се. Отразено в текста.	

		2. теглото на рециклираните битови отпадъци - представлява теглото на отпадъците, които, след като са били подложени на всички необходими дейности по проверка, сортиране и други предварителни дейности по отстраняване на отпадъчни материали, които не са обект на по-нататъшно третиране, и за да се гарантира висококачествено рециклиране, се включват в процес на рециклиране, при което отпадъчните материали фактически се преработват в продукти, материали или вещества. Предложеният в ЗИД текст може да доведе до съмнение, че става дума за 3 потока отпадъци, което в конретния случай не е така. Видовете отпадъци са посочени само в т. 1, поради което тя следва да бъде част от основния текст. Точка 2 и точка 3 от ал.4 на чл.31 - на практика представляват пояснения на т.1, а не отделни самостоятелни точки, носещи различно съдържание от това в т.1. 5. Изискванията на чл. 31, ал. 8 да се адресират правилно. В текста се прави препратка към наредбата за биоотпадъци (чл. 43, ал. 5), която в случая не може да е релевантна към конкретните изисквания за износ на отпадъци извън ЕС с оглед изпълнението на целите по чл. 31, ал.1, т. 3. В така публикувания §16 на ЗИД на ЗУО, в чл. 31, ал. 8 се пренася текста от българския превод на чл. 1, параграф 13, т. 8 от Директива (ЕС) 2018/851, а именно:	**Приема се.** Текстът в ал. 8 на новия чл. 31 „наредбата по чл. 43, ал. 5“ се заменя с „чл. 48“	

		8. Отпадъците, изнасяни извън Съюза за подготовка за повторна употреба или рециклиране, се вземат предвид с оглед на постигането на целите по член 11, параграфи 2 и 3 от настоящата директива страна на държавата членка, в която отпадъците са събрани, само ако са изпълнени изискванията по параграф 4 от настоящия член и ако, в съответствие с Регламент (ЕО) № 1013/2006, износителят може да докаже, че при превоза на отпадъците са спазени изискванията на посочения регламент и че третирането на отпадъците извън Съюза е било извършено при условия, които са приблизително равностойни на изискванията на съответното законодателство на Съюза в областта на околната среда. Справката в чуждоезичните версии на директивата, обаче показва, че в т. 8 е разписано да се спазват изискванията на параграф 3, а не на параграф 4, т.е. при износ на отпадъци извън ЕС с оглед изпълнението на целите по чл. 31, ал. 1, т. 3 трябва да се спазват изискванията за качествен контрол и проследимост на битовите отпадъци, а не както е интерпретирана техническата грешка в българския превод на директивата в чл. 31, ал. 8 – изискванията към дейностите по събиране и третиране на биоотпадъци. 6.- Създаване на нова т. 7 в чл. 45, ал. 1, със следния текст: „лицата, които пускат на пазара опаковани стоки“.	Приема се. Отразено в текста.	

		- Преномериране на останалите точки в ал. 1. - Промяна в чл. 147, ал. 1, както следва: „1. нарушава изискванията на чл. 47 и/или не заяви в срок вписване в регистрите по чл. 45, ал. 1, т. 2 - 7, 10 и 12; 2. не заяви за вписване в срок промяна в обстоятелствата, подлежащи на вписване в регистрите по чл. 45, ал. 1, т. 2 - 7, 10 и 12.“ Не намираме аргумент, поради който лицата, които пускат на пазара опаковани стоки (един от видовете масово разпространени отпадъци), да не попадат в изискването на чл. 45 за регистриране. Това води до неравно третиране на различни икономически субекти и липсата на регистър значително затруднява контрола върху лицата, пускащи на пазара опаковани стоки. Поетапното завишаване на целите за рециклиране изправя организациите и общините пред сериозни предизвикателства, които следва да бъдат посрещнати с адекватни мерки за повишаване на контрола и за осигуряване спазването на принципа за разширената отговорност на производителя. Повишаването на изискванията води пряко до необходимостта от завишаване на разходите както на организациите, така и на общините, които съвместно следва да	Приема се. Отразено в текста.	

		осигурят постигането на целите на национално ниво. В тази връзка настояваме да се обмисли създаването на единен регистър на производителите и вносителите на опаковани стоки, като същият следва да съдържа като задължителен елемент и информация и документи относно членството в организация по оползотворяване, както и данни и информация относно упълномощен представител за територията на страната на онлайн търговци, които не са регистрирани като такива в България. Оптималният подход би бил, ако вписването в този регистър е условие за извършване на търговска дейност на територията на страната. Подобен опит вече има в Германия, където от 01.01.2019 г. влезе в сила нов закон за опаковките. Законът е изцяло насочен към въвеждане на ефективни мерки и механизми, които да принудят всички фирми, които пускат на пазара опаковани стоки, да заплащат дължимите такси. Създава се Централен регистър за опаковките, в който трябва да бъде регистрирано всяко лице, което продава стоки на територията на Германия. На лицето се издава регистрационен номер, който дава право за извършване на търговска дейност. В случай че дадена стока няма такъв регистрационен номер, контролните органи имат право да конфискуват стоката или наложат глоби до 200 000 Е. Тези промени се налагат, заради		

		завишените цели по рециклиране и оползотворяване до 2022 г. В случай че не се възприеме подходът това вписване да бъде условие за извършване на дейността, то като минимум следва да се заложи създаването на такъв регистър в чл. 45, като съответно се прилагат санкциите по чл. 147, ал. 1 от ЗУО, по аналогия с останалите фирми, пускащи на пазара други видове масово разпространени отпадъци. 7. ЗИД на ЗУО да се допълни с упоменатите в чл. 51, ал. 5 приложения № 6 и № 7, както и с упоменатите т. 9 и т. 10 към § 3, ал. 2. В така публикувания §26 на ЗИД на ЗУО в чл. 51 се създава ал. 5, а именно: (5) Когато е приложимо, органът по ал. 2 разработва план за изпълнение по приложение № 6 в случаите по § 3, ал. 2, т. 9 от допълнителните разпоредби и по приложение № 7 в случаите по § 3, ал. 2, т. 10 от допълнителните разпоредби.“ Понастоящем в ЗУО (посл. доп. ДВ бр. 81 от 15.10.2019 г.) има 5 приложения, като с настоящия ЗИД на ЗУО се добавя още едно – приложение № 4а. В публикувания за обществено обсъждане документ не фигурират приложения № 6 и № 7. § 3, ал. 2 от ДР на актуалния към момента ЗУО съдържа 6 точки, а с §43 на настоящия ЗИД на ЗУО се създават още т. 1а, т.6а-6д и т. 8. В публикувания за	**Приема се.** Новата ал. 5 на чл. 51 отпада от текста на ЗИД на ЗУО.	

		обществено обсъждане документ не фигурират т. 9 и т. 10 към § 3, ал. 2 от ДР. 8. Предлагаме да се допълни и текста на разпоредбата на чл. 59, ал. 1, т. 3 от ЗУО, както следва: „3. организациите по оползотворяване, които не са изпълнили цели за разделно събиране, повторна употреба, рециклиране и/или оползотворяване на масово разпространени отпадъци на задължените лица по чл. 14, ал. 2, т. 2, членуващи в организацията — върху размера на неизпълнената част от съответната цел". Чл. 59, ал. 1 от ЗУО предвижда, че при определени хипотези, касаещи неизпълнение на задължения и цели, съответните лица заплащат продуктова такса в размер и по ред, определени с наредба на МС. Съгласно сега действащата разпоредба на чл. 17, ал. 1 от Наредбата за продуктовата такса, „При неизпълнение на която и да е от целите по оползотворяване и рециклиране на отпадъци от опаковки се заплаща пълният размер на продуктовата такса за цялото количество пуснати на пазара опаковки през предходната година, независимо от вида на материала." Това законодателно разрешение относно опаковките — „за цялото количество независимо от вида на материала", е неясно и създава възможност за противоречиво тълкуване и превратно		Не се приема. Неизпълнението дори и на една от целите поставя под риск изпълнението на целите на национално ниво, което изисква по-висока санкция. По този начин се гарантира ефективна работа на организациите по оползотворяване.

		прилагане. То не кореспондира със законодателните разрешения относно другите видове масово разпространени отпадъци: (а) за излезлите от употреба гуми (чл. 15 от Наредбата) и за отработените масла (чл. 21 от Наредбата), например, е предвидено, че „При неизпълнение на целта по оползотворяване се заплаща пълният размер на продуктовата такса за цялото количество пуснати на пазара ... (масла/ гуми и/или гумени вериги) през предходната година." Тук няма нужда от уточнението „независимо от вида на материала", защото те са еднородни (от един тип материал): (б) за негодните за употреба батерии и акумулатори (чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата) и за излязлото от употреба електрическо и електронно оборудване — ИУЕЕО (чл. 23, ал. 2 от Наредбата) се предвижда, че „Продуктова такса се заплаща само за неизпълнената цел ..." за батериите и акумулаторите от съответния вид (вкл. по химичен състав), и за ИУЕЕО от съответната категория (съгласно приложения към Наредбата за ИУЕЕО); (в) за излезлите от употреба моторни превозни средства — ИУМПС (чл. 13 от Наредбата) също е предвидено — както при ОО, че „При неизпълнение на която и да е от целите ... се заплаща пълният размер на продуктовата такса за цялото количество пуснати на пазара МПС		

		през предходната година.” — но не защото са еднородни като гумите и маслата, а именно защото не са еднородни, а съдържат в себе си от другите видове масово разпространени отпадъци (гуми, масла, акумулатор, ЕЕО и много други), и не е възможно/ практично всички те да се отчитат и докладват поотделно, поради което не са разделени в категории. За всички видове масово разпространени отпадъци по-горе е предвидено, че при непредставяне на доклад с фактически констатации се дължи пълният размер на продуктовата такса върху цялото пуснато на пазара количество — и това е логично, тъй като в този случай не може да се установи със сигурност провереното количество и/ или брой стоки, пуснати на пазара. В случаите, когато е възможно да се определят изпълнените, съответно неизпълнените количества, принципите за правна сигурност и за справедливост изискват продуктовата такса да се дължи само за неизпълнената цел и само за неизпълнената част от нея, а не „за цялото количество пуснати на пазара опаковки през предходната година, независимо от вида на материала”. Противното би означавало, че се дължи и заплаща продуктова такса и върху изпълнената част от целите, което е недопустимо и надхвърля законовата делегация на ЗУО. ЗУО казва единствено,		

		че при неизпълнение на целите се дължи продуктова такса, но никъде в ЗУО или в ЕС-директивите, които се имплементират чрез ЗУО (Директива 2008/ 98/ ЕО и Директива 94/ 62/ ЕО), частичното изпълнение не се приравнява на пълно неизпълнение. И това е така, тъй като оползотворяването на отпадъци винаги е в полза на обществото, и частичното неизпълнение на целите не прави негодно вече извършеното оползотворяване. Да се приеме буквалното тълкуване на чл. 17 от Наредбата би означавало, че определената продуктова такса съдържа в себе си и санкция. Това противоречи на Закона за административните нарушения и наказания (който изисква санкциите да са определени в закон и да са съразмерни на извършеното нарушение), както и на ЗУО (който е регламентирал всички санкции за нарушения на законодателството по управление на отпадъците и там не се съдържа подобна санкция). Съразмерност на санкциите в тази област изисква и Директива 2008/ 98/ ЕО (чл. 36, ал. 2, и параграф 45 от Преамбюла на Директивата). Буквалното прилагане на Наредбата би довело до извода, че при неизпълнение и от 1% на определена цел, ще се дължи същата такса, както при 100% неизпълнение, което е прекомерно, незаконосъобразно и противоречи на		

		основни правни принципи. В този пример 99% от така определената продуктова такса ще се яви по същество санкция, и само 1% ще бъде реално дължима продуктова такса в съответствие с принципите на ЗУО и Директивите. В нито един закон, още по-малко в подзаконов нормативен акт, няма определяне на задължение за заплащане в двоен, троен, четворен или десеторен размер на публично задължение (например данък), спрямо реално дължимия. Нещо повече, буквалното прилагане на чл. 17 от Наредбата е в противоречие и с чл. 60, ал. 2 от конституцията, съгласно който данъчни облекчения и утежнения могат да се установяват само със закон. Наредбата е подзаконов акт, който на практика определя самостоятелно размер на публично задължение, събирано по реда на ДОПК, излизайки извън рамките на предоставената в ЗУО законова делегация, което е недопустимо. В ЗУО няма делегация към Наредбата за определяне на санкции, а само на дължима при неизпълнение продуктова такса. В допълнение следва да се има предвид и обстоятелството, че: (а) процентите на заложените цели за изпълнение са различни за различните видове опаковъчни материали (чл. 9 от Наредбата за отпадъците от опаковки), и (б) размерът на продуктовата такса е различен за различните видове опаковъчни		

		материали (Приложение 3 към Наредбата за продуктовата такса). Поради това предлагаме чл. 17 от Наредбата да се измени така, че при неизпълнение на целите продуктова такса да се изчислява само върху неизпълнената част от съответната цел по отделните видове опаковъчни материали (пластмаса, стъкло, метал, хартия и т.н.), както следва: Чл. 17. (1) Продуктова такса се заплаща от организациите по оползотворяване и от лицата, изпълняващи задълженията си индивидуално, само за неизпълнената част от целта по оползотворяване и рециклиране на отпадъци от опаковки от съответния вид опаковъчен материал, посочен в чл. 9 от Наредбата за опаковките и отпадъците от опаковки, пуснати на пазара през предходната година. 9. Предлагаме нов текст на чл. 64, ал. 3 и 4 от ЗУО: (3) Отчисленията се превеждат: 1. от собственика на депото ежемесечно по банкова сметка за чужди средства на РИОСВ, на чиято територия се намира депото; 2. от предприятия, които притежават документ съгласно чл. 35 от ЗУО, съдържащ код R 3-5 и R12, ежемесечно по банкова сметка за чужди средства на РИОСВ, на чиято територия се намира депото;		**Не се приема.** Предложението е неясно. Ако се предлага средства на лица, притежаващи документ по чл. 35 от ЗУО да бъдат превеждани по банкова сметка за чужди средства на РИОСВ, след което същите средства да се възстановят и да се използват тези юридически лица за дейности по изграждане на нови и модернизиране/разширяване на действащи съоръжения за третиране на битови и строителни отпадъци и за тяхното рециклиране, считаме

		Отчисленията за лицето по т. 1 се определят в левове за един тон, депонирани отпадъци на депото, с изключение на отпадъците, депонирани от лицата по т.2, а за лицата по т. 2 – за един тон депонирани от съответното предприятие отпадъци. (4) Натрупаните средства по ал. 1 се разходват от лицата по ал. 3 за дейности по изграждане на нови и модернизиране/разширяване на действащи съоръжения за третиране на битови и строителни отпадъци и за тяхното рециклиране, осигуряващи изпълнението на изискванията на закона и подзаконовите нормативни актове по прилагането му. Средствата могат да бъдат разходвани за извършването на последващи разходи, свързани с изградените съоръжения и инсталации за оползотворяване и/или рециклиране на отпадъците. В алинея 2 на чл. 64 се посочва, че отчисленията по ал. 1 имат за цел да намалят количеството на депонираните отпадъци и да се насърчи тяхното рециклиране и оползотворяване. В ал. 4 на същата разпоредба е записано, че натрупаните средства по ал. 1 се разходват за дейности по изграждане на нови съоръжения за третиране на битови и строителни отпадъци. От посочените текстове може недвусмислено да се изведе волята на законодателя, а именно: да се отделят средства, които да се използват за инвестиции в съоръжения за третиране на		предложението за нецелесъобразно и неприложимо. Депата са част от общинската или регионалната система за управление на отпадъците. Обръщаме внимание, че рециклиращите предприятия могат да предават отпадъците си на лица, притежаващи документ по чл. 35 от ЗУО, различни от общинските/регионални депа за отпадъци.

		отпадъци, вкл. рециклиране, за да се постигне намаляване на количеството на депонираните отпадъци. Съгласно ал. 3 тези средства се акумулират чрез отчисления, дължими за депонирани отпадъци и се превеждат от собственика на депото по банкова сметка за чужди средства на РИОСВ, на чиято територия се намира депото. Впоследствие те могат да се ползват от собственика за депото за изграждане на нови съоръжения за третиране на битови и строителни отпадъци, като собственик в общия случай е съответната община. Считаме обаче, че трябва да съществува подобен законов механизъм за финансиране на инвестиции и на юридически лица, които извършват дейности по рециклиране. В България има добре развита рециклираща индустрия, която обаче няма необходимия финансов ресурс за въвеждане в експлоатация на най-модерните и технологични съоръжения, които да позволят по-ефективно рециклиране на редица видове отпадъци. В този смисъл считаме, че българската рециклираща индустрия, която чрез своята дейност, реално допринася за намаляване на депонираните отпадъци, трябва да бъде подпомогната, като й се даде възможност също да използва натрупани средства от отчисления за инвестиции в рециклиращи съоръжения. Това е необходимо, защото именно тези предприятия участват в изпълнението на целите за рециклиране и		

		следва да бъдат подпомогнати, наравно с общините. Затова предлагаме натрупаните отчисления, заплатени за депонираните от рециклиращите предприятия отпадъци, също да се отделят в специална сметка на тяхно име и те да могат да ги ползват за изграждане на съоръжения за рециклиране. Това предложение кореспондира и с разпоредбите на Директивата, които насочват държавите-членки към създаване на икономически стимули за прилагането на йерархията на отпадъците, както и за насърчаване намаляването на депонираните отпадъци. 10. Да се приведат в съответствие текстовете на чл. 64, ал. 5, т. 3 и т. 4, както следва: §30. В чл.64, ал. 5 се създават т. 3 и 4: „3. с 50 на сто за целите за повторна употреба и рециклиране по чл. 31, ал. 1, т. 3, съгласно сроковете в §15, ал. 2; 4. с 50 на сто за целите за намаляване на депонираните битови отпадъци, съгласно сроковете в §15, ал. 5“. В така публикувания §30 на ЗИД на ЗУО в чл. 64, ал. 5 се създават т. 3 и 4, а именно: „3. с 50 на сто за целите за повторна употреба и рециклиране по чл. 31, ал. 1, т.3-5 съгласно сроковете в §15, ал.2 ; 4. с 50 на сто за целите за	**Приема се.** Отразено в текста.	

		намаляване на депонираните битови отпадъци, съгласно сроковете в §15, ал.3“. В новата т. 3 от чл. 64, ал. 5 е некоректна препратката към чл. 31, ал. 1, първо, защото съгласно §16 на ЗИД чл. 31, ал. 1 има общо четири точки, и второ - защото целите за повторна употреба и рециклиране са заложени само в т. 3. В новата т. 4 от чл. 64, ал. 5 е некоректна препратката към §15, тъй като, съгласно §44 на ЗИД, сроковете за намаляване на количеството на депонираните битови отпадъци са заложени в §15, ал. 5, а не ал. 3. 11. Предлагаме да се допълни разпоредбата на т. 1 от ал. 3 на чл. 82 от ЗУО, както следва: Чл. 82. (3) Банковата гаранция се издава в полза на министъра на околната среда и водите и се усвоява в следните случаи: 1. при отнемане на разрешението — до размера на разходите, извършени от държавата за действия по постигане на целите или ликвидиране на последиците от дейността на лицата с отнето разрешение;....” Със съществуващата редакция на разпоредбата на чл. 82, ал. 3, т. 1 от ЗУО се постановява, че при отнемане на разрешението гаранцията се усвоява в пълен размер. По този начин обезпечителната функция на банковата гаранция се		Не се приема. Предложенията нямат връзка с транспонирането на директивата.

		премахва и се замества със санкционна. При този подход не се отчита и взема в предвид конкретния размер на направените от държавата разходи за отстраняване на щети и управление на отпадъци, които са били отговорност на организацията с отнето разрешение. Следва да се има в предвид, че банковата гаранция не е предварително заложена имуществена санкция, а служи за гарантиране на задълженията за заплащане на продуктова такса, и в по-общ смисъл - за покриване на разходите на държавата по опазване на околната среда (извършвана от ПУДООС и финансирана с продуктовите такси). 12. Предлагаме да се измени разпоредбата на ал. 6 на чл. 82 от ЗУО, както следва: „Чл. 82. (6) Банковата гаранция се усвоява независимо от обжалването след влизането в сила на заповедта по чл. 59, ал. 2, решението за отнемане на разрешението и/ или решението за установяване на неизпълнението на задълженията за обхванато население.“ Със съществуващата редакция на разпоредбата на чл. 82, ал. 6 от ЗУО се постановява, че при установено задължение за заплащане на продуктова такса, гаранцията се усвоява незабавно, независимо от обжалването на заповедта на МОСВ по чл. 59 от ЗУО. С тази разпоредба на практика се придава предварително		Не се приема. Предложението няма връзка с транспонирането на директивата.

		изпълнение на заповедта на МОСВ по чл. 59 от ЗУО за определяне на задължение за заплащане на продуктова такса, без такова предварително изпълнение да е допуснато формално от закона. Същият ефект се постига и от вече допуснатото от закона (чл. 93, ал. 2 от ЗУО) предварително изпълнение на решението на МОСВ за отнемане на разрешението на организация по оползотворяване, като отново гаранцията се усвоява незабавно, без да се държи сметка за действителните вреди, които тази гаранция е предназначена да покрие. Усвояването на гаранцията, без да се изчака окончателното стабилизиране и влизане в сила на актовете, които дават основание за такова усвояване (заповедта за налагане на продуктова такса и решението за отнемане на разрешение), нанася сериозни вреди на засегнатото лице и поражда задължението за попълване на гаранцията в определен срок (при усвояване на суми за продуктова такса). 13. Предлагаме чл. 93 да се измени, както следва: • ал. 2 се отменя или • ал. 2 приема следната редакция: „(2) Обжалването на решението по ал. 1 не спира неговото изпълнение освен на решението за отнемане на разрешение." Допуснатото с чл. 93, ал. 2 от ЗУО		Не се приема. Предложението няма връзка с транспонирането на директивата.

		предварително (незабавно) изпълнение на решението за отнемане на разрешението за ОО е от естество да причини съществени вреди на засегнатото лице. То трябва незабавно да преустанови дейността си и да спре да изпълнява задълженията си по вече сключени договори с клиенти, доставчици, подизпълнители и общини, да освободи служителите си и на практика — да пристъпи към ликвидация. Веднъж претърпени, тези и др. подобни вреди не могат да бъдат поправени или обезщетени на по-късен етап, след приключване на евентуалното успешно съдебно обжалване след няколко години. В случая с решението за отнемане на разрешението на ОО не е налице надделяващ обществен интерес от незабавното преустановяване на дейността на ОО, преди изтичане на срока за съдебен контрол върху това решение на МОСВ (компетентния в случая орган), а напротив — общественият интерес е насочен към това ОО да продължи дейността си до доказване с влязло в сила решение на основанието за отнемане на разрешението, доколкото незабавното заместване на ОО на пазара на събиране и оползотворяване на отпадъци би било в много случаи невъзможно (поради необходимостта от осигуряване на съществени материални и човешки ресурси и сключване на множество договори с лица, участващи във		

		веригата по разделно събиране и третиране на отпадъци). 14.Предлагаме следната промяна в чл. 98, ал. 2: (2) Забраняват се превозите на отпадъци за Република България, предназначени за изгаряне или съвместно изгаряне с оползотворяване на енергията за всяка инсталация, в количества за съответната календарна година, надвишаващи сумарно половината от реално оползотвореното количество отпадък в инсталацията през предходната календарна година. С промяната се цели да се осигури оползотворяването на образувания отпадък в страната и да се намали количеството на трансграничния превоз на отпадъци. Формулировката на текста в сега действащият чл. 98, ал. 2, дава възможност на операторите на инсталации за изгаряне или съвместно изгаряне с оползотворяване на енергията да приемат предимно вносен отпадък, в случаите когато дадената инсталация не работи на максималният капацитет, определен в разрешението или комплексното разрешително по чл. 35, ал. 1. Например когато дадена инсталация за една календарна година реално е приела и оползотворила чрез изгаряне петдесет на сто от разрешените максимални годишни количества определени в комплексното си разрешително, текста на действащият чл.		Не се приема. Направеното предложение няма адекватно да отразява годишния капацитет, тъй като ще се основава на оползотворено количество от предходната календарна година.

		98, ал. 2 позволява на оператора да приеме тези количества изцяло чрез внос на отпадъци. Или при реално приет отпадък за една календарна година от осемдесет на сто от разрешените максимални годишни количества определени в комплексното си разрешително, оператора има право да приеме за изгаряне 50% от внос и едва 30% отпадък от страната. 15. Предлагаме нормата на чл. 99, ал. 1, т. 4 да се измени както следва: Чл. 99 (1) Всеки превоз на отпадъци за Република България се извършва, когато: ..... т. 4. операторът на съоръжението за оползотворяване на отпадъците извършва третиране на остатъците от оползотворените отпадъци или осигурява третирането им чрез оползотворяване или обезвреждане, вкл. и на територията на Република България, по екологосъобразен начин. Липсата на конкретно отбелязване на метода на третиране на остатъците от оползотворените отпадъци води до неправилно стеснително тълкуване на нормата в практиката. Посоченото изменение се налага с цел яснота и недвусмислие при прилагане на закона. Във всички случаи водещ остава принципа на еколосъобразно управление на отпадъците в страната, а именно:		Не се приема. Направеното предложение не допринася с нищо по същността на текста.

		съоръжението, което получава отпадъците, да се експлоатира в съответствие с такива стандарти за опазване на здравето на човека и околната среда, които в общи линии са еквивалентни на стандартите, установени в законодателството на ЕС. За всяка конкретна инсталация механизмът на оползотворяване, ефективността му, преценката за еколосъобразността му и налагането на ограничителни режими се регулират с разрешителния документ, издаден от компетентния орган по реда на ЗУО. Преди издаването му надлежните органи извършват преценка за наличие на привидно оползотворяване, т.е. дали от икономически и/или екологични съображения оползотворяването не е оправдано с оглед на съотношението между оползотворимия и неоползотворимия дял на отпадъка след преминалия процес на третиране в инсталацията. Което от своя страна гарантира намаляване на риска за внос на отпадъци с цел привидното им оползотворяване и реално обезвреждане на територията на страната. В европейското и българското законодателство не съществува уредба, която да забранява обезвреждане на отпадъци, резултат от собствената дейност на инсталации за оползотворяване чрез рециклиране/възстановяване. В Закона за управление на отпадъците съществува рестрикция за внос в страната на отпадъци		

		с цел обезвреждането им на нейна територия. Липсва обаче клауза, която да забранява или ограничава обезвреждане на образувания при оползотворяване остатък от внесените с цел последващо оползотворяване отпадъци. Този остатък не представлява отпадък от внос, а е резултат от собствената дейност на инсталацията за оползотворяване. Т.е. не се причислява към отпадъка, уреден в чл. 98, ал. 1 от Закона за управление на отпадъците, а именно: към отпадъците, предназначени за обезвреждане. Законодателят е предвидил ясно и изрично означение на конкретните дейности по третиране на вносните отпадъци, които се забраняват. Не се дава индикация за по-широк обем на правната норма, поради което тя следва да се тълкува стриктно и буквално, а не разширително. При стриктното тълкуване на нормата следва, че отпадъкът, представляващ остатък от дейност по оползотворяване било то и на вносен отпадък, не следва да влиза в обхвата й. Правният принцип, заложен в чл. 6 ЗУО, гарантира изчерпване на всички методи за оползотворяване на остатъка на преработения отпадък преди предаването му за обезвреждане чрез депониране, при спазване на приоритетния ред. 16. Прецизиране на определението за „насипване" съгласно т.10 от §1 на ДР: „Насипване" — е дейност по оползотворяване, при която подходящи		**Не се приема.** Текстът е директивен.

		неопасни отпадъци се използват за рекултивационни цели в разкопани участъци или за инжинерни цели: в ландшафтното устройство, в строителството и експлоатацията на депа, в случаите когато същите тези отпадъци се явяват подходящ алтернативен заместител на други неотпадъчни материали, които обичайно се използват за удовлетворяване на изброените по-горе цели и то в количества, които са напълно достатъчни за тяхното постигане. Считаме, че текстът на т.10 следва да бъде пояснен, тъй като в предложеното определение е използвано понятие „ландшафтно устройство", за което липсва дефиниция в закона. Освен това от определението са изключени дейности, които по своята същност са оползотворяване, при които отпадъците служат като алтернативен заместител на други неотпадъчни материали. Така например ежедневното запръстяване, което се извършва в депата като част от неговата експлоатация, следва също да бъде включено в това понятие, тъй като при тази дейност се замества използването на земни маси. Тя представлява част от технологията на депото и не е депониране по смисъла на закона. В допълнение следва да се отбележи, че съгласно ЗИД в дейностите с код R3 и R5 оползотворяването на		**Не се приема.** Дейностите по ежедневно запръстяване на депата с отпадъци не се счита за дейност по

		органични и неорганични материали под формата на насипване е рециклиране, т.е. предложеният от нас текст съответства на останалите промени в Директивата.		оползотворяване, а представлява депониране. Обръщаме внимание, че като резултат от дейности по „насипване“, обозначени с код R3/R5, следва да постигне подобряване състоянието на почвата, какъвто не е случая при дейността по ежедневното запръстяване на депата.
		17. Да се изясни съдържанието на новата точка 6г към § 3, ал. 2 от ДР. В създадената с §43 на настоящия ЗИД на ЗУО, в т. 6г се цитира чл. 31в, ал. 6 от Директива 2008/98/ЕО. Такъв член не съществува нито в цитираната директива, нито в Директива (ЕС) 2018/851 за изменението ѝ.	**Приема се.** Отразено в текста.	
		18. В приложение II (изменено с §45) да се възстанови записа с правилния код на дейност R 5 Вероятно поради техническа грешка е изписано С 5. Директива (ЕС) 2018/851 не предвижда промяна в изписването на кодовете на дейностите по оползотворяване	Приема се. Отразено в текста.	
		19. Да се изяснят изключенията в §47 за влизането в сила на определени параграфи от ЗИД В така публикувания §47 на ЗИД на ЗУО се предвижда влизането в сила от 01.06.2021 г. на параграф 23, т. 1, б. „а“, т. 2 и 3, и параграфи 36-38. Тъй като §23 съдържа само т. 1 и 2 и не съдържа	Приема се. Отразено в текста.	

		подточки, трябва да се изясни дали срокът за влизане в сила не се отнася за друг параграф.		
9.	Асоциация на преработвателите и търговците на дрехи втора употреба / получено от обществени консултации	Асоциацията на преработвателите и търговците на дрехи втора употреба е юридическо лице с нестопанска цел, обединяващо и представляващо повече от 40 преработватели и търговци на дрехи втора употреба. Нашите членове осъществяват дейност не само в България, но и в други държави-членки на Европейския съюз, в т.ч. Германия, Холандия, Дания, Швеция, както и в трети страни, сред които Швейцария и САЩ. Членовете на сдружението имат дългогодишен опит и натрупана експертиза в областта на разделното събиране и оползотворяване на отпадъци от текстилни продукти, подготовката им за повторна употреба и тяхната пазарна реализация като дрехи и обувки втора употреба. Асоциацията е член на Българската стопанска камара, на Европейската конфедерация на рециклиращите индустрии (EuRIC)1, на Бюрото по международно рециклиране (BIR)2, както и на Германо-българската индустриално-търговска камара. В определения срок представяме и молим да вземете предвид настоящото становище по публикувания на 05.08.2020 г. в Портала за обществени консултации проект на Закон за изменение и допълнение на Закон за управление на		

		отпадъците, обн. ДВ, бр. 53 от 13 юли 2012 г. I. Предлагаме да отпаднат § 14, т. 1, § 21, т. 1, б. „а“, § 35, § 36 и § 37, от ЗИД на ЗУО. С посочените разпоредби се въвеждат: - отговорност на кметовете на общини за разделно събиране на територията на общината на текстилни битови отпадъци (§ 14, т. 1 – доп. на чл. 19, ал. 3, т. 6 от ЗУО); - публичен регистър на лицата, пускащи на пазара обувки и текстил (§ 21, т. 1, б. „а“ – доп. на чл. 45, ал. 1, т. 5 от ЗУО); - условия за издаване на разрешения на организации по оползотворяване на отпадъци от обувки и текстил (§ 35 – изм. на чл. 82, ал. 1, т. 2 от ЗУО; § 36 – нов чл. 84а; § 37 – изм. на чл. 85, ал. 1, 2 и 3 от ЗУО). Мотиви: Считаме, че необосновано се прибързва с включването в българското законодателство на изискването на Директива (ЕС) 2018/851 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г.3 за въвеждане на разделно събиране на отпадъци от текстил. Съгласно § 12 от Директива (ЕС) 2018/851 от 30 май 2018 г. държавите-		Не се приема с изключение на предложението по § 14, т. 1 Извършените анализи на морфологичния състав на битовите отпадъци на национално ниво категорично определят дял на текстилните отпадъци, който съответства на над 105 хил. тона на годишна база. Това количество потвърждава, че текстилните отпадъци са масово разпространен поток. В тази връзка се прилага общата рамка на закона по отношение на масово разпространените отпадъци, в т.ч. изискванията към организации по оползотворяване, когато такива бъдат създадени. Що се отнася до самите детайли и параметри на разширената отговорност за текстил, те ще бъдат въведени в наредба по чл. 13, ал. 1 и ще бъдат обект на дискусии с всички заинтересовани страни.

		членки въвеждат разделно събиране на текстил, считано от 01 януари 2025 г. С оглед на това, България разполага с повече от четири години за изпълнение на това свое задължение. От Мотивите, Доклада и Частичната предварителна оценка на въздействието към законопроекта не става ясно какво налага преждевременното и прибързано приемане на тази нормативна уредба, без да са проведени обществен дебат и експертно обсъждане относно вида и характера на мерките, чрез които България следва да изпълни това свое задължение. През 2021 г. Европейската комисия планира приемане на стратегия на Европейския съюз за текстилните изделия, изготвена с помощта на производителите и други заинтересовани страни. Целта на тази стратегия е да се укрепи промишлената конкурентоспособност и иновациите в сектора, да се стимулира пазарът на ЕС за устойчиви и кръгови текстилни изделия (включително пазарът за повторна употреба на текстил), да се предприемат мерки във връзка с „бързата“ мода и да се насърчат нови бизнес модели. Част от планираните марки включват осигуряване на насоки за постигане на поставените цели за разделно събиране на текстилни отпадъци и създаване на стимули за сортирането, повторната употреба и рециклирането на текстилни изделия4. При определяне на националните		

		мерки, чрез които България възнамерява да изпълни задължението си за въвеждане на разделно събиране на текстил, считано от 01 януари 2025 г., е препоръчително да се съобрази стратегията на ЕС за текстилните изделия и дадените от Европейската комисия насоки във връзка с разделното събиране на текстил и въвеждането на стимули за сортиране, повторна употреба и рециклиране на текстилни продукти. Предстои приемане от другите държави-членки на национални мерки за изпълнение на задължението за разделно събиране на текстилни отпадъци, произтичащо от Директива (ЕС) 2018/851 от 30 май 2018 г. България би могла да почерпи опит и добри практики от приетите в другите държави-членки мерки и политики за въвеждане на разделно събиране на текстил. Освен това, предоставеното от европейската директива по-дълго време за въвеждане на разделно събиране на текстил, дава възможност за провеждане на експертна дискусия и широко обществено обсъждане с участието на всички заинтересовани страни с цел постигане на обществен консенсус за мерките, чрез които България би могла да изпълни задълженията си, произтичащи от европейското законодателство. Това би позволило да се съобрази натрупаният опит от дейността на организациите по оползотворяване при управлението на		

		други потоци отпадъци, да се анализират и обсъдят други възможни решения, да се отчетат екологичните, икономическите и социалните последици на различните варианти и да се избере най-подходящото и ефективно за България решение. Считаме, че по този начин може да се постигне по-добро качество на предприетите от България мерки, да се осигури съответствие с европейските изисквания, сближаване на българската нормативна уредба в областта на текстилните отпадъци с тази на другите държави-членки, да се избере най-доброто за България решение, както и да се избегне необходимостта от последващи промени в националното законодателство с цел отстраняването на допуснати грешки и несъответствия. II. Предложения за промени в законопроекта за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците /ЗУО/ В случай, че не се приеме предложението ни по т. I за отпадане от законопроекта на разпоредбите, въвеждащи разделно събиране на текстил, и свързаните с тях разпоредби, уреждащи разширена отговорност на производителя за отпадъци от обувки и текстил, предлагаме следните конкретни изменения в предложения законопроект: 1. Предложение за	Приема се по принцип. Отразено чл. 14, ал. 15, с която	

		допълнение на чл. 14, ал. 1 от ЗУО В чл. 14, ал. 1 се добавя второ изречение: „Изречение първо не се прилага за лицата, пускащи на пазара обувки или текстил втора употреба.“ След допълнението разпоредбата придобива следната редакция: Чл. 14. (1) Лицата, пускащи на пазара продукти, след употребата на които се образуват масово разпространени отпадъци, отговарят за разделното им събиране и третиране, както и за постигане на съответните цели за разделно събиране, повторна употреба, рециклиране и/или оползотворяване, определени с наредбите по чл. 13, ал. 1. Изречение първо не се прилага за лицата, пускащи на пазара обувки или текстил втора употреба. 2. Предложения за промени в § 21, т. 1, б. „а“ от ЗИД на ЗУО (чл. 45, ал. 1, т. 5 от ЗУО) Предлагаме в § 21, т. 1, б. „а“ от ЗИД на ЗУО след „лицата, които пускат на пазара“ да се добави „неупотребявани“. След изменението разпоредбата придобива следната редакция: § 21. В чл. 45 се правят следните изменения и допълнения: 1. В ал. 1: а) Създава се нова т. 5: „5. лицата, които пускат на пазара неупотребявани обувки и текстил; Мотиви за предложенията по т. 1 и 2:	дрехите втора употреба са изключени от обхвата на разпоредбите относно разширена отговорност на производителя.	

		Целта на направените предложения е да се изключат от обхвата на разширената отговорност на производителя лицата, пускащи на пазара дрехи, обувки и други текстилни продукти, които са втора употреба. Това са текстилни продукти, които вече са били пуснати на пазара като неупотребявани, събрани са разделно и са подложени на обработка с цел подготовката им за повторна употреба. Според Новия план за действие относно кръговата икономика от 11.03.2020 г. на Европейската комисия повторната употреба на продуктите има ключово значение за постигане на неутрална по отношение на климата, конкурентоспособна, кръгова икономика с ефективно използване на ресурсите и удължаване на жизнения цикъл на продуктите, които са по-устойчиви и екологосъобразни. Моделът на кръгова и нисковъглеродна икономика се очаква да създаде съществени екологични, икономически и социални ползи за обществото. Стимулирането на пазара на Европейския съюз за устойчиви и кръгови текстилни изделия, включително пазарът за повторна употреба на текстил, е една от основните цели на европейската политика в областта на текстилните изделия5. В този смисъл са и разпоредбите на Директива (ЕС) 2018/851 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г.6, транспонирана с		

		настоящия законопроект за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците. Според мотивите на тази директива предотвратяването на отпадъци е най-ефикасният начин за подобряване на ресурсната ефективност и за намаляване на въздействието на отпадъците върху околната среда. Поради това е важно държавите-членки да предприемат подходящи мерки за насърчаване увеличаването на продължителността на живота на продуктите и повторната им употреба, включително чрез създаване и подкрепа на мрежи за повторна употреба и за ремонт, стимулиране на повторната употреба на продуктите и платформите за споделяне. Йерархията на отпадъците по чл. 4 от Директива 2008/98/ЕО относно отпадъците дава приоритет на предотвратяването, включително повторната употреба, и на подготовката за повторна употреба на отпадъците пред тяхното рециклиране или друго оползотворяване. Една от целите на Директива (ЕС) 2018/851 е да се избегне третирането на отпадъци, при което се задържат ресурси на по-ниските нива на йерархията на отпадъците и да се увеличат процентите на подготовка за повторна употреба7. В съответствие с целите и приоритетите на европейската политика в областта на текстила и отпадъците от		

		текстил, България следва да вземе мерки за насърчаване на пускането на пазара и потреблението на обувки и текстил втора употреба като част от националната политика за предотвратяване на образуването на отпадъци и увеличаване на продължителността на живота на текстилните продукти. С оглед на това, считаме, че лицата, пускащи на пазара употребявани обувки и текстил следва да бъдат изключени от обхвата на схемата за разширена отговорност на производителя. 3. Предложение за изменение на § 35 от ЗИД на ЗУО (чл. 82 от ЗУО) 3.1. Предлагаме в чл. 82, ал. 1, т. 3 от ЗУО след „НУБА“ да се сложи запетая, да се заличи думата „и“ и след думите „излезли от употреба гуми“ да се добави „и отпадъци от обувки и текстил“. След промяната разпоредбата чл. 82, ал. 1, т. 3 от ЗУО придобива следната редакция: 3. за организациите за оползотворяване на НУБА, излезли от употреба гуми и отпадъци от обувки и текстил - 100 000 лв.; 3.2. В случай, че предложението по т. 3.1. не бъде прието, правим следното предложение: Предлагаме в чл. 82, ал. 1 от ЗУО да се създаде нова т. 3 с посоченото по-долу		Не се приема. Текстилните отпадъци са на второ място по количество от МРО, след отпадъците от опаковки и са повече от ИУЕЕО. Същевременно, за разлика от ИУЕЕО не съдържат опасни компоненти и специфични изисквания за третиране, което да изисква по-високи разходи за функциониране на системите и съответно по-висок риск при неизпълнение на цели и задължения. За разлика от отпадъци от опаковки самите системи за разделно събиране следва да съдържат по-малко на брой елементи и по-малка честота на тяхното разполагане и обслужване. Изложените аргументи обуславят наличие на банкова гаранция, по-ниска от тази за отпадъци от опаковки и ИУЕЕО, поради което е избран следващия размер, предвиден в ЗУО. Банкова гаранция, по-ниска от предвидената от своя страна би

		съдържание, а настоящите т. 3 и 4 да станат съответно т. 4 и т. 5. Чл. 82 (1) Размерът на банковата гаранция по чл. 81, ал. 4, т. 9 е: 3. за организациите за оползотворяване отпадъци от обувки и текстил - 250 000 лв.; Мотиви към предложенията по т. 3.1. и т. 3.2.: В законопроекта се предвижда банковата гаранция за организация за оползотворяване на отпадъци от обувки и текстил да е в размер на 500 000 лв., в същия размер като за организации за оползотворяване на отработени масла. Същевременно, в Мотивите към законопроекта, Доклада и Частичната предварителна оценка на въздействието липсва финансова или друга обосновка на определения размер на банковата гаранция за организации за оползотворяване на отпадъци от обувки и текстил. С оглед на това, не става ясно по какви съображения и въз основа на какви факти и изчисления банковата гаранция е определена в размер на 500 000 лв. С настоящото предложение банковата гаранция за организация за оползотворяване на отпадъци от обувки и текстил се определя в размера, предвиден за организации за оползотворяване на излезли от употреба гуми по чл. 82, ал. 1, т. 3 от ЗУО, а именно в размер на 100 000 лв.		била недостатъчна да гарантира функционирането на системата.

		Евентуално, в случай, че това предложение не бъде прието, се предлага гаранцията да бъде в размер на 250 000 лв. По този начин се отчита обстоятелството, че отпадъците от обувки и текстил са неопасни отпадъци, което обосновава по-нисък размер на банковата гаранция, в сравнение с банковата гаранция за организациите по оползотворяване на отработени масла, които са опасни отпадъци. 4. Предложение за изменение на § 36 от ЗИД на ЗУО (чл. 84а от ЗУО) Предлагаме чл. 84а, ал. 1 от ЗУО (§ 36 от ЗИД на ЗУО) да се измени по следния начин: „1 000 000 жители“ да се замени с „500 000 жители“. След изменението разпоредбата придобива следната редакция: Чл. 84а. (1) Организацията по оползотворяване на отпадъци от обувки и текстил представя към заявлението по чл. 81, ал. 2 сключени предварителни писмени договори с не по-малко от 10 общини, с които се гарантира предоставяне на разделно събиране на население не по-малко от 500 000 жители. Мотиви: В Мотивите към законопроекта, Доклада и Частичната предварителна оценка на въздействието не са изложени съображения за изискването при организации по оползотворяване на		Не се приема. За разлика от системите за разделно събиране на отпадъци от опаковки, разчетите за система за текстил предвиждат разполагане на контейнери на всеки 5000 души. Това предполага значително по-малко инвестиции за контейнери и тяхното обслужване спрямо системите за отпадъци от опаковки, което води до необходимостта всяка бъдеща организация да гарантира по-голям брой жители като обхванато население, за да се гарантира устойчиво изграждане и функциониране на системата на национално ниво.

		отпадъци от обувки и текстил обхванатото население да е не по-малко от 1 000 000 жители. Практиката в другите европейски държави показва, че отпадъците от обувки и текстил, подобно на отпадъците от опаковки, се събират основно чрез улични контейнери и чрез обратно приемане на мястото на продажба. С оглед на това, изискването за обхванато население за организациите по оползотворяване на отпадъци от обувки и текстил следва да е сходно на изискването за организациите по оползотворяване на опаковки, а именно обхванато население да е не по-малко от 500 000 жители.		
10.	Кмет на Община Русе / получено от обществени консултации	По отношение на изчисляване на целите по чл. 31, ал.1 е налична голяма зависимост на общините между изпълнението им и внасянето на отчисления по чл. 64 от ЗУО по банкови сметки на РИОСВ. За изчисляване на целите по чл. 31 ал.4 са описани три вида тегловни показатели за изчисляване на изпълнения процент за рециклиране на битовите отпадъци, който не е достатъчно ясен и ще доведе до различен процент на изчисляване на общините и ИАОС. Предвид неспазването на чл.12, ал. 2 на Наредба за разделно събиране на	**Приема се по принцип.**	**Не се приема.** Няма конкретно предложение.

		биоотпадъци и третиране на биоразградимите отпадъци, а именно ежегодно в срок до 30 септември изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по околна среда (ИАОС) да обобщава и публикува информация за предходната календарна година по общини и региони за изпълнение на целите по чл. 31, ал. 1 ЗУО, общините се налага да заявяват предварително изпълнение на целите. При неясна и неописана методика за изчисляването им се рискуват финансови средства в размер на над 6 млн. лева от бюджета на Община Русе. Съобразно изменението на чл. 43, ал. 2 е упоменато, че редът и начинът за изчисляване и определяне размера на обезпеченията и отчисленията, изисквани при депониране на отпадъци по глава четвърта, раздел IV, както и за изчисляване изпълнението на целите по чл. 31, ал. 1 и разпределението им спрямо регионите по чл. 49, ал. 9 ще се определят с наредба на министъра на околната среда и водите, съгласувана с министъра на финансите. Не е упоменат срок за изготвяне на наредбата от влизането в сила на този закон, който е резонно да не е по- дълъг от 3 месеца. Предвид че последната Заповед за изпълнение на целите е за 2018 г., към текуща 2020 г. и ежегодно повишаването на заплащаните отчисления по чл. 64 от	Изготвен е проект на Наредба № 7 от 19 декември 2013 г. за реда и начина за изчисляване и определяне размера на обезпеченията и отчисленията, изисквани при депониране на отпадъци.	

		ЗУО, общините са изправени пред финансов недостиг за покриване на заложените отчисления. Не е предвидено, ако дадена община не е изготвила Морфологичен анализ на битовия отпадък как ще се изчислява изпълнението на целите, предвид че следва процентът да се изчислява от общото тегло на тези отпадъци, а не от общите генерирани или данни от НСИ. Община Русе излага становище, че са неясни и недобре формулирани вида и количествата на отпадъците, за които се изчисляват целите по чл. 31, ал.1 от закона и настоява за спазване на срока за обобщаване и публикуване на информацията за предходната календарна година по общини и региони за изпълнение на целите по чл. 31, ал. 1 ЗУО.		**Не се приема.** През 2020 г. приключи изпълнението на Договор № 12471/13.08.2018 г. за изпълнение на проект „Определяне на морфологичния състав на битовите отпадъци в България“, като обект на изследване са всички общини. **Не се приема.** Няма конкретно предложение.
11.	БСК / получено от обществени консултации	Като представителна организация на работодателите в Р България, БСК изразява следните позиции и предложения по публикувания за обществено обсъждане Закон за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците:		

		1. По §4. Считаме, че в чл. 5 следва да се създаде и допълнителна алинея, за да се осигури възможност за вземане на решение от министъра на околната среда и водите за край на отпадъка за случаите, които не са обхванати от законодателството на ЕС или с наредба не са въведени задължителни критерии за прилагане на посочените условия. Информацията за взетите решения и мотивите за тях трябва да бъде публична и лесно достъпна.		Не се приема. Така формулиран, текстът противоречи на основни принципи на една правова държава като принципа на законност, принципа, че законът създава еднакви правни условия за стопанска дейност на всички субекти. Противоречието е продиктувано от липсата на материалноправни предпоставки за издаването на подобно решение. Тези материалноправни предпоставки следва да намерят израз в съответните критерии. Липсват критерии кога ще се издава отказ и кога заявлението ще се уважава. Налице е правна несигурност и предпоставки за неравнопоставеност и неравнопоставено отношение към заявителите. Законът ще създава еднакви правни условия за осъществяване на стопанска дейност само при наличието на критерии. Освен това дори когато органът действа в условията на оперативна самостоятелност той избира между две или повече законосъобразни алтернативни възможности. В случая такива не са очертани от закона поради липсата на критерии. Ето защо правно не е издържано в духа на законността и правовата държава издаването на решение за

				всеки отделен случай без очертани от закона граници и алтернативи.
		2. По §6. След като се предвиждат редица финансови стимули за прилагането на йерархията на отпадъците, с оглед създаване на мотивация у потребителите за участие в схемите за разделно събиране, следва да се премахне и задължението за удържане на 10% данък от физическите лица (ЗДДФЛ) при предаване на разделно събрани отпадъци на оправомощените за това лица, за което са правени редица предложения от браншовите организации. Процедурата по начисляването на този данък е със значителна административна тежест за бизнеса, създава се незаинтересованост в населението за разделно събиране на отпадъци и води до значителни проблеми в събирането на информацията за отпадъците. 3. По изискванията за схемите за разширената отговорност на производителите - §10, § 11 и §13 е предвидено основната част от общите минимални изисквания към схемите за разширена отговорност на производителя да бъдат уредени с подзаконови нормативни актове - наредбите по чл. 13, ал. 1 от ЗУО. Многократно БСК е изразявала становище, че тези изисквания следва да бъдат уредени на законово ниво, в Закона за управление на отпадъците, а не		Не се приема. Текстовете не са подходящи за закон. Разпоредбите са заложени в проект на ПМС за изменение и допълнение на всички наредби по чл. 13, ал. 1 и се въвеждат идентични изисквания за всички потоци МРО.

		в подзаконови нормативни актове, тъй като са засегнати публични средства, акумулирани от организациите по оползотворяване и изискванията към тях за различните потоци отпадъци, следва да бъдат едни и същи. Предложените текстове за разширената отговорност на производителите възпроизвеждат текстовете на директивата, дори и непълно, и практически не биха могли да осигурят изпълнението на поставените цели. Не става ясно как се осъществява връзката между дефинирането на ясните роли и отговорности и увеличаването на прозрачността на схемите и намаляването на възможни конфликти на интереси между пускащи на пазара стоки, операторите, които по договори изпълняват дейности с отпадъците, и потребителите, които плащат продуктовите такси за покриване на разходите за управление на масово разпространените отпадъци. Освен това, директива (ЕС) 2018/851 предвижда въвеждане на процедура за подбор на операторите по управление на отпадъците, а в ЗИД на ЗУО е записано да се оповести информация за процедурата без никакви допълнителни изисквания. Предвидените в §13 изисквания към докладите от одитите за заверяване на отчетите на организациите се изискват		Не се приема. Директивата не поставя изисквания относно начина на провеждане на процедури за избор на оператори от страна на организациите по оползотворяване, а регламентира задължението тази информация да е публично достъпна. Не се приема. Няма конкретно предложение.

		фактически констатации относно качеството на данните, което в никакъв случай не е достатъчно за изпълнение на изискванията на директивата. Дългогодишната практика показва, че мониторингът и контролът са неефективни и не осигуряват възможности за проследимост на отпадъка от неговото възникване до крайното му обезвреждане. Не е решен и въпросът със статута на Предприятието за управление на дейности по околната среда (ПУДООС), което само акумулира средства от задължени лица, без да ги използва за осигуряване на екологосъобразното третиране на образуваните отпадъци и няма принос при изпълнението на целите, поставени от законодателството. Не е решен и въпросът с размерите на продуктовите такси, които следва да покриват определен набор от разходи – за събиране, подготовка за повторна употреба, повторна употреба, обезвреждане, оползотворяване, за създаване на мотивация у потребителите за участие при разделното събиране, за стимулиране на иновативните дейности на операторите. 4. Предложените изменения в ЗУО не целят въвеждане на изискванията на Директива (ЕС) 2019/904 на ЕП и на Съвета от 5 юни 2019 г. за намаляване на		

		въздействието на някои пластмасови изделия върху околна среда, което следва да се случи не по-късно от 3 юли 2021 г. Очевидно на този етап липсва концепция и правнотехническа готовност за регламентиране на необходимите законови изисквания, рамкиращи разширената отговорност на производителите и управлението на отпадъци от пластмасови изделия за еднократна употреба, за които е нецелесъобразно или технически невъзможно да се приложи разделно събиране, повторна употреба или други методи от по-високо равнище в т. нар. йерархия на отпадъците. Следва да се подчертае, че по своите основни характеристики, част от отпадъците от пластмасови изделия в обхвата на Директива (ЕС) 2019/904 могат да бъдат отнесени както към битовите отпадъци, така и към масово разпространените отпадъци, дефинирани в сегашните т. 2 и т. 12 на §1 от ДР на ЗУО, вкл. и в тяхната нова редакция, предложена в проекта на ЗИД на ЗУО. Същевременно, в досегашния текст на ЗУО и предлаганите изменения не са регламентирани основните принципи и изисквания към схемите за финансова отговорност с определен финансов принос, които могат да бъдат прилагани от производителите на продукти, генериращи		

		този специфичен вид отпадъци. Схемите за „финансова отговорност с определен финансов принос“ (за разлика от „финансовата и оперативна отговорност“, каквито представляват индивидуалното изпълнение на задълженията и сключването на договор за изпълнение на задълженията с организация за оползотворяване по сегашния текст на чл. 14, ал. 2), се явяват най-подходяща и на практика единствена възможна опция за устойчиво управление на отпадъците, генерирани при употребата на част от продуктите от пластмаса за еднократна употреба от гл. т. на технически възможности, икономическа ефективност, приложимост с цел ограничаване на цялостното въздействие върху околната среда, човешкото здраве и гарантиране на доброто функциониране на пазара. По тези причини подкрепяме категорично новата редакция на определението за разширена отговорност на производителя по т. 35 на ДР на ЗУО (§ 41 на проекта на ЗИД на ЗУО). В тази връзка предлагаме: 4.1. В чл. 13, ал. 1 от ЗУО след думите масово разпространени отпадъци да бъде въведен изразът „отпадъци от пластмасови продукти за еднократна употреба в обхвата на Директива (ЕС) 2019/904 на ЕП и на Съвета“.		Не се приема. Отпадъците от пластмасови продукти за еднократна употреба в обхвата на Директива (ЕС) 2019/904 на ЕП и на Съвета по същество са масово разпространени отпадъци и не е необходимо да бъдат упоменавани в разпоредбата.

		По такъв начин се дава възможност за регламентиране на трета опция за изпълнение на задълженията, която по предварителни оценки има най-сериозни преимущества от гл. т. на администриране на управлението на отпадъци от продукти от пластмаса за еднократна употреба, най-ниски разходи, възможности за определяне и разпределяне на финансовия принос към разходите според географското разпределение на продажбите, възможност за контрол и мониторинг на целия процес, предвидимост, елиминиране на административен и корупционен натиск, прозрачност и др. 4.2 В чл. 14 от ЗУО следва да бъдат въведени следните промени: - в чл. 14, ал. 2 да се въведе нова т. 3, регламентираща изпълнение на задълженията по разширена отговорност на производителя чрез т. нар. „схема за финансова отговорност и определен финансов принос“; - включване на нови алинеи с пореден номер, съобразен с номерацията на проекта на ЗИД на ЗУО, регламентиращи основните изисквания към прилагането на т. нар. „схема за финансова отговорност с определен финансов принос“. Следва да се включи и текст, задължаващ производителите на продукти от пластмаса		Не се приема. Не е обект на транспониране в настоящия ЗИД на ЗУО. Предложенията ще бъдат взети предвид при транспонирането на Директива (ЕС) 2019/904.

		за еднократна употреба, както и на други продукти, определени със заповед на министъра на околната среда и водите, които прилагат схеми за финансова отговорност с определен финансов принос, да покриват определени разходи, в съответствие с чл. 8 и чл. 8а от Директива 2008/98/ЕО. Допълнително следва да се регламентира и изготви проект на Наредба по чл. 14, ал. 1 от ЗУО за реда и условията за прилагане на схеми за финансова отговорност с определен финансов принос от производители на продукти от пластмаса за еднократна употреба. При възприемане на тези предложения БСК е в готова да съдейства на експертно ниво и да представи концепция и детайлизиран нормативен текст за въвеждане на схеми за финансова отговорност с определен финансов принос, съответстващи на националните условия и практика.		
		5. В §14 е предвидено кметовете на общини да осигурят разделното събиране на текстилни отпадъци, което изискване следва да влезе в сила с публикуването на ЗИД на ЗУО в ДВ. Тъй като директива (ЕС) 2018/851 предвижда изпълнението да влезе в сила от 1.01.2025, този срок следва да бъде указан в текста	Приема се по принцип. Текстът на §14, т. 1 е редактиран.	

		или да отпадне. Възможността за прилагане на изискването към 1.1.2025 г. ще позволи адаптиране на бизнеса и ще доведе до подобряване на дейността на общините за по-доброто им взаимодействие за ефективно изпълнение. 6. С § 21 от ЗИД на ЗУ се предлага създаване на публичен регистър на лицата, които пускат на пазара обувки и текстил, воден от изпълнителния директор на ИАОС и влизане в сила от датата на обнародване на закона в „Държавен вестник“. Считаме, че тази разпоредба следва да отпадне от законопроекта, поради факта, че такова изискване в директивата няма или, ако се въвежда, то да бъде заедно с изискването за разделно събиране на текстил от 01.01.2025 г. Създаването на публичен регистър е свързано именно с изпълнение на задължението на България да въведе разделно събиране на текстил, което да се финансира от производителите на обувки и текстил чрез схема за разширена отговорност на производителя. С оглед на това, предлагаме разпоредбата да отпадне или бъде отложено нейното влизане в сила за 01.01.2025 г. 7. Относно създаването на организации по оползотворяване на отпадъци от обувки и текстил - от съдържанието на параграфи 35, 36 и 37 от ЗИД на ЗУО става ясно, че със законопроекта се предвижда създаване на		Не се приема. Регистърът има за цел да осигури информация за лицата, които пускат на пазара текстил и обувки по аналогия с останалите потоци масово разпространени отпадъци, както и осигурява възможност за проследимост и контрол. Същевременно вписването в регистъра е еднократно и не изисква допълнителен финансов или друг ресурс от страна на задължените лица. Не се приема. Няма конкретно предложение.

		организации по оползотворяване за отпадъците от обувки и текстил. Във формуляра за частична предварителна оценка на въздействието към проекта на ЗИД на ЗУО е записано, че със законопроекта се поставя законовата основа за въвеждане на разширена отговорност за текстилни продукти като начин за изпълнение на изискването по директива за разделно събиране на отпадъци от текстил. Както беше посочено по-горе, според Директива (ЕС) 2018/851, държавите-членки въвеждат разделно събиране на текстил от 01.01.2025 г. Освен това, никъде в законопроекта или документите към него не са изложени никакви аргументи, че организациите за оползотворяване са най-ефективен и ефикасен модел за разделно събиране. Още през 2018 г. БСК предложи широко обществено обсъждане и извършване на анализи и оценка на въздействието на тези организации, което така и не беше направено. Ние неведнократно сме изразявали своята позиция относно организациите по оползотворяване на различни потоци МРО, регламентирани със ЗУО. Те имат характеристиките на квази публично правни организации, събиращи продуктови такси (квази публични вземания, които алтернативно биха постъпили във второстепенен разпоредител с бюджетни		

		средства), не разпределят печалба, но се предполага активна конкуренция помежду им. Те са натоварени с извършването на услуги от общ икономически интерес, които имат характер на фискален монопол или на които са предоставени специални или изключителни права в противоречие с чл. 106, пар. 2 на Договора за функциониране на ЕС. По такъв начин се парцелират отделни сектори и дейности, монополизира се дейността, нарушават се правилата на Единния пазар и конкуренцията, насочва се публичен ресурс към избрани подизпълнители и се дискриминира останалата част от операторите в сектора. Поради изложеното, считаме, че следва да бъдат предприети действия за регламентиране на създаването на организации по оползотворяване за всеки материален поток по една, които са учредени от пускащите на пазара и в тях участват представители на държавата и операторите за преработването на отпадъците, каквато практика има в редица европейски страни. 8. Независимо от изразеното в т.6, считаме за изключително важно да отбележим и следното: С §35 от ЗИД се изменя чл. 82, ал. 1, т. 2 от ЗУО, чрез който се предвижда банкова гаранция в размер на 500 000 лв. за организации по оползотворяване на		Не се приема. Текстилните отпадъци са на второ място по количество от МРО, след отпадъците от опаковки и са повече от ИУЕЕО. Същевременно, за разлика от ИУЕЕО не съдържат опасни компоненти и специфични изисквания за третиране, което да изисква по-високи разходи за функциониране на системите и съответно по-висок риск при

		отпадъци от обувки и текстил. Същият размер на банкова гаранции се изисква и за организациите по оползотворяване на отработени масла. Съгласно §47 на ЗИД на ЗУО разпоредбата влиза в сила от датата на обнародване на закона в „Държавен вестник“. Предложението е направено без каквато и да било финансова обосновка, която да докаже този размер, като се отчете и фактът, че текстилните отпадъци нямат опасни свойства. Освен това, още с приемането на действащия статут на организациите по оползотворяване, администрацията не е представяла реална обосновка за размера на банковите гаранции. Считаме, че е важно и да се предвиди, за случаите на неизпълнение на целите или недостатъчен брой обхванато население, използването на усвоената банкова гаранция да бъде целево за изпълнение на съответните задължения на организацията по оползотворяване, и то до размера на необходимите разходи за изпълнение на тези задължения. По този начин ще се гарантира, че средствата от банковите гаранции се разходват за постигане на екологичните цели. 9. Относно поставянето на законова основа, регламентираща разширената отговорност на производителите на текстил и обувки,	Приема се. Отразено в чл. 14, ал. 15.	неизпълнение на цели и задължения. За разлика от отпадъци от опаковки самите системи за разделно събиране следва да съдържат по-малко на брой елементи и по-малка честота на тяхното разполагане и обслужване. Изложените аргументи обуславят наличие на банкова гаранция, по-ниска от тази за отпадъци от опаковки и ИУЕЕО, поради което е избран следващия размер, предвиден в ЗУО. Банкова гаранция, по-ниска от предвидената от своя страна би била недостатъчна да гарантира функционирането на системата.

		бихме искали да отбележим, че е важно да се уточни, че тези отговорности трябва да обхващат само лицата, пускащи на пазара неупотребявани текстилни изделия и обувки. Повторната употреба е от изключително значение за кръговата икономика и е поставена на високо място в йерархията при управление на отпадъците. Европейското законодателство предвижда мерки за стимулиране на повторната употреба. С оглед на това, считаме, че е адекватно лицата, които пускат на пазара текстил и обувки втора употреба, да бъдат изключени от обхвата на разширената отговорност на производителя. 10. БСК категорично подкрепя възраженията, представени от Асоциацията на производителите на домакински електроуреди в България (APPLiA България), относно текста на §46 от проекта на ЗИД на ЗУО за промени в Закона за защита от вредното въздействие на химическите вещества и смеси, за които на практика няма направена оценка на въздействието на ниво ЕС. Освен това, считаме, че следва да бъдат взети предвид съображенията на асоциацията относно въвеждането на различни инструменти от Европейката агенция по химикали. Налице е противоречие с чл. 9 (1), б.“и“ от Директива (ЕС) 2018/851, тъй като се надхвърля определеният обхват в този текст, че „...всеки доставчик на изделие съгласно определението в член 3, точка 33	Приема се по принцип, като се обръща внимание на бележката. **Бележка:** Информацията, необходима за базата данни SCIP, вече следва да е била комуникирана по веригата на доставки, съгласно член 33, параграф 1 на REACH. Следователно базата данни допълва съществуващите задължения за комуникация с уведомяване относно	

		от Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета, предоставя на Европейската агенция по химикали информацията по член 33, параграф 1“. На практика добавеният текст в §46 “формата и инструментите, предоставени от Агенцията” надхвърлят непропорционално обхвата на чл. 33 (1) от Регламент (ЕО) № 1907/2006 с включването на данни за категории материали и смеси, инструкции за управление на отпадъци, граници на концентрации на вещества, пораждащи особено голямо безпокойство, и др. Заедно с посоченото, Европейската агенция по химикалите не е изпълнила задължението си по чл. 9 (2) от Рамковата директива за отпадъците да създаде “база данни за данните, които ѝ се предоставят по силата на параграф 1, б. “и” до 5 януари 2020 г.” По този начин тя възпрепятства доставчиците да изпълнят задължението си от 5 януари 2021 г. Според нас, това ще създаде проблем с новите текстове за допълнение на чл. 25 и чл. 35 от Закона за защита от вредното въздействие от химичните вещества и смеси. Обръщаме внимание също и на факта, че в периода 17–19.06.2020 г. бе проведено съгласуване по предложения законопроект в рамките на Работна група 20 „Околна среда“, чиито функции са	вещества от списъка с кандидати в изделия, съгласно чл. 33 и чл. 7, параграф 2 от REACH. ECHA проучва възможността за използване на информацията, вече предоставена от доставчика нагоре по веригата, за да позволи на задължените лица да се позовават на вече направени уведомления, за едни и същи изделия, като по този се намалява административната тежест и избягва дублирането. Съгласно член 33, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1907/2006 REACH: *„Всеки доставчик на изделие, съдържащо вещество, отговарящо на критериите в чл. 57 и идентифицирано в съответствие с чл. 59, параграф 1 в*	

		уредени нормативно с Постановление № 85 на Министерския съвет от 2007 г. за координация по въпросите на Европейския съюз и със заповед на министъра на околната среда и водите. Като член на РГ 20 на 18.06.2020 г., БСК изрази позицията на бизнеса, която, видно от публикувания за обществено обсъждане ЗИД на ЗУО, не е взета под внимание.	*концентрация над 0,1% тегловни (w/w)* ***трябва да*** *предоставя на получателя на изделието информация достатъчна, за да се позволи безопасната употреба на изделието, съдържаща най-малко наименованието на веществото*". Целта на чл. 33, параграф 1 от REACH е да даде възможност на участниците по веригата на доставки да управляват рисковете, произтичащи от употребата на изделия, съдържащи вещества с особено безпокойство (SVHC), включени в „Списъка на кандидатите“ . Чл. 9, параграф 2 от	

			РДО предвижда, че информацията съгласно чл. 33, параграф 1 трябва да бъде включена в базата данни, за да се използва предимно от операторите за третиране на отпадъци. Информацията, предоставена на тези оператори, е от значение за фазата на третиране на отпадъците от жизнения цикъл на изделието и дава възможност за идентифициране и ефективно третиране на отпадъци, съдържащи SVHC, както е посочено в съображение 38 от РДО, разясняваща целта на базата данни: Следователно **минималната налична информация,** която доставчикът трябва	

			да съобщи на ECHA, се състои от: i) *информация, свързана с идентифицирането на изделието*: име, идентификатор (EAN, GTIN, каталожен номер, номер на частта), категория изделие (код по CN/TARIC)); ii) *наименование, диапазон на концентрация и местоположение на SVHC веществото от кандидат-списъка* (КС); iii) когато информацията в точка ii) не е достатъчна, *друга информация за безопасното използване на изделието,* по-специално наличната информация, която е от значение за осигуряване на правилното управление на изделието като	

			отпадък. Предоставянето на допълнителна информация е **доброволно**. Във връзка със задължителния характер на чл. 9 (1), буква и) от Директива (ЕС) 2018/851, ECHA предоставя на разположение инструменти за подготовка и подаване на информацията по един от двата начина: - онлайн чрез портала за подаване на ECHA; - чрез трансфер система към система (S2S) от собствената система на компанията към портала за подаване на ECHA (досиета, създадени в собствена система). Подаването на данни	

			- система към система, ще автоматизира процеса, *информация за безопасното използване на изделието* компаниите ще могат да свържат своите инструменти за проследяване на веригата на доставки към базата данни на ЕСНА, за да създадат автоматизирани процедури и избегнат ръчна работа. Във връзка с гореизложеното считаме, че уточнението в чл. 21 б1, ал. 1 на §46 от проекта на ЗИД на ЗУО „...,*като за тази цел използва формата и инструментите, предоставени от Агенцията*" има пояснителен	

			характер относно техническите средства предоставени от ECHA. Текстът сам по себе си не поставя изисквания към информацията. Последните са посочени в чл. 33, параграф 1 от REACH, на който се позовава чл. 9 (1), буква "и" от Директива (ЕС) 2018/851. В заключение, следва да се има предвид, че с отпадане на посочения текст не отпада задължението за предоставяне на данни с цел идентифициране на изделието и веществото/та, както и информация за безопасното използване.	

Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я
М И Н И С Т Е Р С К И С Ъ В Е Т

Препис

Р Е Ш Е Н И Е № 983

от 31 декември 2020 година

ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТ

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България

М И Н И С Т Е Р С К И Я Т С Ъ В Е Т

Р Е Ш И:

1. Одобрява проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците.

2. Предлага на Народното събрание да разгледа и приеме законопроекта по т. 1.

3. Министърът на околната среда и водите да представи законопроекта по т. 1 в Народното събрание.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Бойко Борисов

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Веселин Даков

Вярно,

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
"ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЦЕЛАРИЯ":
/Апостол Михов/

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх.No 102-01-1
Дата 05.01.2021 г.

1548
оф1

Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я
М И Н И С Т Е Р С К И С Ъ В Е Т

№ 02.01-140
31 декември 2020 г.

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

г-жа ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КАРАЯНЧЕВА,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България изпращам Ви одобрения с Решение № 983 на Министерския съвет от 2020 г. проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците.

Приложения:

1. Мотиви към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците.
2. Частична предварителна оценка на въздействието.
3. Справка от Министерството на правосъдието за съответствие с Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и с практиката на Европейския съд по правата на човека.
4. Справка за съответствие с правото на Европейския съюз.
5. Справка за постъпилите предложения от обществените консултации.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

N 150-01-6/11.01. **2021 г.**

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 77, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям Законопроект за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците, № 102-01-1, внесен от Министерски съвет на 05.01.2021 г., на следните постоянни комисии:

Водеща комисия:

- Комисия по околната среда и водите

Комисии:

- Комисия по европейските въпроси и контрол на европейските фондове
- Комисия по регионална политика, благоустройство и местно самоуправление
- Комисия по икономическа политика и туризъм

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА